

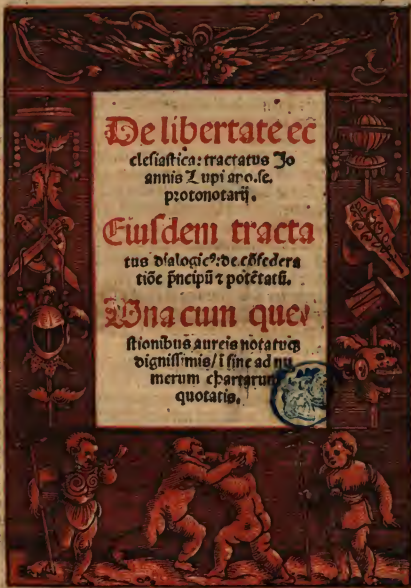

3-24.c.36.

Reuerendissimo in christo patri ⁊ domino/domino Frā
cisco sancte romane ecclesie sancti Eustachij dyacono:
Cardinali ecclie Senen. dignissimo archiepo: Joānes
Lupi Sedis apostolice protonotarius et legobienſis
Decanus. S. p. D.

Reuerendissime in Christo pater/scriptū est: Melius est obedire
q̃ sacrificare: ⁊ qui nō obedierit principi/morte moriā. Itaq̃
licet in motu/ ⁊ vt peregrinus in senensi ciuitate/ vt dominationi
tue reuerendissime obedirem/omissis multis legibus imperato
rum: que etiam si loquantur in materia exactionū: vt probātus
est: quo ad ecclesias ⁊ ecclesiasticas personas: nullū robur nec
fidem faciunt: feci in hac causa libertatis ac ecclesie immunitatis
de qua nunc agitur: in dicta Senen. ciuitate: non quod debui/
sed quod potui ⁊ valui. vt in omnibus euellas: corrigas: ⁊ emen
des. Velit deus: ⁊ labores/ anxietates: ⁊ intentio sancta ⁊ recta
quam in defendendo ecclesiam eiusq̃ sacerdotes. d. t. Reueren
dissima habuit ⁊ habet: eis afferat aliquid vtilitatis: ⁊ ipse redē
ptor ⁊ magister noster aduertat: ne in causa ista eadem d. t. Re
uerendissima possit conqueri: aut dicere cū Hieronymo. Inue
nire non possum aliquos alios scidisse ecclesiam: ⁊ de domo do
mini populos seduxisse: preter eos qui sacerdotes a deo positi
erant/ ⁊ prophete ⁊ speculatores. Sed christi vicariū prout iu
ris est ⁊ omnes ecclesiasticas personas in defensionem ecclesia
rum/ earumq̃ sacerdotū ⁊ libertatis ac immunitatis: quam vsq̃
ad sanguinem ⁊ animā defendere tenentur: inuenias beniuolas/
constantes/ ⁊ firmas: ⁊ omnia vt deus disposuit/ decreuit ⁊ ordi
navit: ⁊ eius vicarius: sic decretum a deo pronunciauit ⁊ decla
rauit obseruentur: pro conseruatione ⁊ salute animarum tā cle
ricorum q̃ seculariū. quos ipse deus ⁊ eius vicarius pascēdos
⁊ curādos tue d. reuerendissime tradidit: quā altissimus p̃ multa
tempora feliciter ad sanctam ecclesie vniuersalis ⁊ ipsius senen
sis tibi particularis gubernationem ⁊ defensionem conseruare
dignet. Senis sexto Kls. Septēbris. Anno dñi. M. cccc. xcj.

Breue apostolicum et occasio tractatus ecclesiastice libertatis.

Pius seruus seruorum Christi Iesu. Dilectis filiis vicario venerabilis fratris nostri archiepiscopi et prioris gubernatori consensu et capitaneo populi ciuitatis senensis.

Dilecti filij/salutem et apostolicam benedictionem. Ut obuict fraudibus in ciuitate ac dominio senensi sub clericorum nomine per laicos commissis sepius conquesti sunt nobiscum dilecti filij communis eiusdem ciuitatis senensis. Facta est cum clero ipso couentio: quod clerici et persone ecclesiastice/ac pia loca ciuitatis et domini senensis gabellas soluant. Et ne propterea pro libertate ecclesiastica ex hoc damnum patiantur teneat communitas senensis in recompensam et restitutionem solutionis gabellarum hominibus/singulis annis soluere et distribuere illis summas pecuniarum/iuxta taxam in folio presentibus introcluso descriptam. De gabellis pro tempore preterito et actis et collectis a clericis et ecclesiasticis personis / et locis pijs predictis quolibet per communitem senensem aut habentes eam ab ea ipsam communitem et ciues eius omnes tenore presentium ab omnibus censuris et penis quas propterea incurrerunt generaliter absolui et liberamus: et absolutos et liberatos esse decernimus. non obstantibus premissis omnibus et infrascriptis constitutionibus et ordinacionibus apostolicis et alijs quibuscumque in contrarium facientibus et disponentibus: etiam si talia forent de quibus hic habenda foret mentio specialis.

Joannis lupi apostolice sedis

pronotarij/de libertate ecclesiastica tractatus feliciter ordiatur.

¶ Questio. I. An supradictum breue sit surrepticiu et obre. ut de iure de nihilo defuiat. Et casu quod surreptione non ostaret: an dominum seu ciuitatem teneat de iure repbare oia in breui narrata.

Primo ut in hac causa vere et iuridice procedat: et oia fiant sine lesione conscie tam prelati et cleri/quam domini seu ciuitatis. Videndum est quod breue concedat in quod ciuitas facit fundamentum et excusationem. Nam aliter nulli dubium: nec statu necessitate/vel aliquid utilitate ciuitatis dominum sine quibus censuris non possit gabellam de fructibus beneficiorum et ecclesiarum recipere nec leuare. Et sic ut dico: principaliter est necesse videre quod in breui contineatur. Et dico primo: quod in breui principaliter. scilicet.

De libertate ecclesiastica.

Plus narrat se habuisse a cōmunitate Senēsi: q̄ cler⁹ ad frans-
dem euitandā laicorū/qui sub nomie ecclesiariū z clericorū in so-
lutiōe gabelle fraudabāt dominiū de soluēdo gabellā: z recōpē-
sam hūdo ac restitutionē solutiōis gabelle cū dominiū seu com-
munitate cōcordauit. Et sic pmo videt ex narratiōe Breuis/ma-
xime ibi. Et ne ppter ea cōtra libertatē ecclesiasticā. q̄ cōcordia
fuit causa motiua z finalis q̄ inducit dictū pontificē ad p̄dictum
Breue cōcedendū. Et sic pmo videt de iure Breue surrepticiū
z obrepticiū/ z nullius valor. q̄ fuerūt multa exposita pontifici
que nō erāt. s. de cōcordia z fraude. z fuerūt multa omīssa z taci-
ta: q̄ si papa intellerisset/ nō cōcessisset. z sic Breue vt surrepticiū
z obrepticiū de nullo deseruit. vt in. c. sup. lris. z. c. cū dilecta. d.
rescrip. Sed posito casu z nō cōcesso: q̄ Breue nō cōstaret sub
repticiū: concordia ante omīa est necesse vt videatur z ostēda-
tur a cōmunitate. q̄ cū summus pōtifer in suis lris refert se ma-
xime ex expositiōe seu narratiōe part⁹ ad aliud: oportet illud ali-
ud videat. vt in. c. abbate. in glo. it. i fiat fides. de ver. signi. z in. c.
cum olim. in. j. z in. c. accepimus. z in. c. porro. de priuile. z in. c. ij.
de rescriptis. vbi abbas ait. Q̄ si negātur narrata in rescripto/
onus probandi incumbit impetranti. hoc idem ipse Abbas in. c.
fi. de p̄sumptionib⁹. hoc tenet Jo. an. in. c. j. de litis contesta. li.
vj. facit pro hoc textus in. c. seruatis. z in glosa. xxv. q. ij. z i. c. cō-
tra morem. c. di. ibi. in parte vobis oportet ostēdi qui bonus te-
stis est in materia de qua agitur. z glo. ordinaria in. c. j. de fide in
stru. que multa pro ista opinione allegat. z in auten. si quis in ali-
quo. C. de edendo. Et questio pro isto articulo est liquida et cla-
ra. Nam cui dubium: si allegatur cōtractus inter contrabētes:
necesse est vt videatur contractus. ita q̄ si cōcordia aut nō fuit/
aut non potest de ea cōstare: Breue summi pontificis (salua de
terminatione maiorū) de nullo deseruit. vt in. d. c. ij. de rescri.
vbi littera ait. Semper illa verba intelligūtur in rescripto: etiā
si non ponantur: si p̄ces veritate nitātur. Et causa debet esse
z remanere in terminis iuris cōmunis. i. q̄ clerus z ecclesiastic⁹
ce persone de fructibus seu bonis ecclesiarū seu beneficiorū
nullam gabellam soluant. nec dominiū sine pena censurarū
a predictis exigere potest. vt in. ca. non minus. et in. c. aduersus.
de imunitate ecclesiarū. z in. c. q̄q̄. de censib⁹. li. vj. z in. c. de imu-
ecclesiarū. c. li. et in cle. vnica. eo. ti. et in cle. finali. de censibus.

Nec obstat si aliquis diceret pro parte dominij seu communica-
 tis: q̄ inferitur certuz foliū tace seu cōpense in dicto breui: ⁊ pa-
 pa de dicta concordia ⁊ taxa in breui facit mentionē. Cū vt dicti
 non sufficit nisi aliter de p̄cordia constet: q̄ fuisset celebrata cū
 prelato ⁊ clero ⁊ alijs religiosiis. quos tangit. q̄ qd̄ om̄es tangit
 debet ab omnibz approbari. vt. i. latius dicā. Nam quis de iure
 potest dubitare: q̄ si papa in narratione non fundat intentionē
 suam/aut loquatur in facto p̄prio: q̄ nisi aliter p̄betur per impe-
 trātem/narratio pape nullā probationē faciat. vt facit tex. in ex-
 presso in cle. vnica de p̄roba. Et ibi Jo. de imo. iuxta glo. voluit
 aliquantulū sentire: q̄ non solū ad hoc q̄ narrata pape p̄bent/
 papa debet fundare intentionē suā in narratis: sed debet loqui
 in facto p̄prio. vt ibi. Et ita sensit Oldradius in cōsilijs suis con-
 silio. cccclviij. ⁊ etiā ipse Imola. in eadē cle. tenet: q̄ in facto alte-
 rius nullo modo sibi creditur/nisi p̄betur. q̄ de illo nō est infor-
 matus. immo de gestis ab alio coram se nulla fides est adhiben-
 da. ⁊ ita Imo. asserit tenuisse Calderinū in. c. post cessionē de p̄-
 ba. hoc tenet Jo. an. in regula. non licet de re. au. li. vi. hoc tenēt
 doctores. in. c. in litteris de fide instru. ⁊ in. c. si papa iuxta l̄ram
 in prin. de priuile. li. vi. ⁊ in. c. finali de presumptionibz. ⁊ p̄ Inno.
 in. c. inter dilectus. de fide instru. in fine. vbi ait. Q̄ etiā si papa
 diceret in priuilegijs: eximimus omnes ecclesias vestras que p̄
 vos sumpserunt regulā beati Augustini: in quibus has duxim⁹
 exprimēdas. quia hec verba ponuntur narrative/nulla ecclesia
 expressa videtur exempta: nisi als p̄betur q̄ sit sancti Augusti-
 ni. qd̄ dictum multū facit in isto casu. quia si etiā dictus domin⁹
 Pius narrasset in certo folio concordia/nih il illa narratio p̄ba-
 ret etiā in facto antiquo. hoc sentit Jo. an. in dicto. c. si papa. de
 priuile. li. vi. hoc idē tenet Dominicus in. eo. c. in. iij. quesito. hoc
 etiā tenent anchara. ⁊ archidia. ⁊ recitant verba Inno. Pro sup̄-
 predicta opinioe om̄es doctores allegāt. c. bec quippe. in. q. viij.
 hanc eandem opinionē sequit̄ cardinalis in. d. cle. vnica de p̄ba.
 in prin. in. viij. ⁊ in. ix. quesito vbi ⁊ in. x. ait: Si ad petitionē ali-
 cuius papa aliquid narrat: non creditur sibi: ⁊ narrans tenet̄ p̄-
 bare narrata. Istam opinionē sequūtur in dicta cle. om̄es doc.
 ⁊ in. c. ex litteris. de transactionibz. ⁊ in locis p̄allegatis. Nec
 obstant ea que aliqui doctores possent dicere: q̄ in narratj a pō-
 tifice in facto antiquo inducitur p̄batio. Nam licet hoc esset ve-
 rum iure no resistente. vt in. c. i. ⁊ in. c. ad decimas. de resti. spo. li.

De libertate ecclesiastica

¶ **V**i. doctores dicunt in. d. cle. in fi. quando papa non narraret ad instantiā z expositionē partis/ sed motu pprio. z videns fundasse intentionē suā in narratis: tunc verba pontificis pbarent/ maxime in facto antiquo. Alii doctores pcludūt. Narratū pape nullam pbationē induceret/ nec faceret etiā in facto antiquo. put facit textus in casu de quo agitur in dicto. c. Si papa. de priuilegijs. li. vi. vbi Dominicus in pmo notabili singulariter ait. Nota primo: q̄ verba narratiua pontificis non plata principaliter ppter se/ sed incidēter apposita in aliqua dispositiōe. nō inducūt pbationē narratorū. etiā si a p̄tate narrātis depēdeat narrata cōcedere. Quantū magis in casu de quo agitur. vbi papa non poterat cōcedere (vt pbabitur) q̄ simpliciter clerici soluāt gabellas. Nam vt ait dictus Dominicus z Joan. an. in nouella. z Jo. monachus in dicto. c. Si papa. in pmo quesito: q̄re narratiua p̄ba pape non probāt. quia de natura narratorū est vt probentur/ z non pbent. immo magis est: q̄ si papa motu pprio loqueretur in dicto breui in casu de quo agit: nō faceret pbationē. nec tolleretur subreptionē. quia videtur esse defectus intētionis p̄tificis secūdū ibi in Breui p̄ pontificem narrata. vt in. c. si motu pprio. de prebē. li. vi. z ibi p̄ doct. in locis p̄ealle. cū in dicto breui protestatur idē p̄tifer. molle venire p̄tra libertatē ecclesiasticā. q̄ si breue teneret z traderet executioni: put traditur: satis videtur venisse p̄tra deū z libertatē ecclesiasticā. qd nō est credendū de tāto z tam docto pontifice: qui iura diuina z humana videret in omnibus opibz suis nō ignorasse. imo magis est q̄ bñ aduertēti z fm veritatē se. re. P̄ius in dicto breui nihil p̄cedit dñio in futurū q̄ ad p̄ceptionē gabellarū: sed narrat p̄cordiā: z absoluit dominiū a cēsuris propter p̄ceptionem gabelle a clero incuris.

¶ **Q**uestio secūda. An libertas ecclesiarū z sacerdotū de non soluendo gabellas sit de iure diuino.

¶ **E**t q̄ p̄dicta libertas ecclesiarū sacerdotū z clericorū/ ad h̄ q̄ nō debeāt soluere gabellā de fructibz z redditibz ecclesiarū z bñficiorū suoz/ sit de iure diuino: apte pbat nūeri. c. iij. z. c. viij. Nam q̄ p̄les libertates in edificatiōe tēpli ip̄e rex Salomō obtinuit: adeo vt. iij. regū. c. viij. z. c. ix. z ip̄e deus Exo. xix. ait. Mea est. n. vis terra. in qua disposuit/ vt. s. vt ecclie z sacerdotes earū essent

liberi ab omni potestate seculari. Ita Pharaon licet tyrannus iussit
 privilegiū suorum sacerdotum observari. ut Genesi. xlvij. ibi. Emit
 igitur Ioseph omnem terram egypti etc. propter terram sacerdotum. hoc idē
 et melius habet et fuit in observantia E. dre. i. c. vij. ibi. Rex atraxer
 res statuit in dominio suo. ut sacerdotes dei essent immunes in p
 sonis et bonis. ibi. Nobis quoque notum facimus de universis sacer
 dotibus et levitis / catoribus et sanitoribus / nathiniis et ministris do
 mus dei huius. ut vectigal et tributum et annonas non habeatis po
 testatem imponendi super eos. Hic Constantinus imperator. quod translatum
 est in. c. sacerdotibus. xj. q. i. dum traherent sacerdotes sibi ad iudican
 dum ait. Ite et inter vos causas vestras disponite: quia dignum non est
 ut nos iudicemus deos. Ante eum quippe pagani iure publico prin
 cipes fuerunt. qui verum deum nescientes / deos ligneos et lapideos co
 lebant. et tamen eorum sacerdotibus honorem maximum tribuebant. ergo si
 multi tyranni et infideles sine charitate nescientes deum / huiusmodi
 quid quod ad veros sacerdotes dei facient fideles imperatores. qui filii
 ecclesie sunt / non principes. ut in. c. Si imperator. xcvj. di. ubi lra ait.
 Si imperator catholicus est: quod saluapace ipsius dicimus. filius est
 non princeps ecclesie. quod ad religionem competat discere ei puenit / non doce
 re. habet privilegia sue potestatis: que administrandis legibus publicis di
 uinitus persecutus est: et eius beneficiis non ingratus contra dispositio
 nem celestis ordinis nil usurpet. Ad sacerdotes enim deus voluit
 que ecclesie disponenda sunt pertinere: non ad seculi potestates. quod si fideles
 sunt / ecclesie sue sacerdotibus voluit esse subiectas. non sibi veditur alii
 enim ius et misterium quod alteri deputatum est. nec deum potestatem abrup
 pi / a quo omnia constituta sunt: et de illius beneficiis pugnare videatur / a quo prius
 persecutus est potestatem. Non legibus publicis: non a potestatibus seculi / sed a
 pontificibus ac sacerdotibus omnipotens deus christiane religionis cleri
 cos et sacerdotes voluit ordinari / discutiri recipi de errore reme
 antes. ita quod nec in ecclesiis / nec in earum sacerdotibus ac bonis ipsarum
 ecclesiarum et sacerdotum imperatores sine pena censurarum
 ac indignationis dei se possunt intromittere. cum videantur privile
 giū divinum habere / ita declaravit et interpretatur Bonifacius octavus in.
 c. quod de censibus. li. vi. ubi ipse ait. Eius igitur ecclesie ecclesiasticeque
 persone / ac res ipsarum non solummodo iure humano / quinimo
 et divino a secularium personarum exactionibus sunt immunes etc. Hoc idē
 videtur observatum et declaratum per alios summos pontifices. in. c. non
 minus. et in. c. adversus. de immunitate ecclesiarum. et in locis pallegat.

De libertate ecclesiastica

Hoc idem videtur obseruatum et declaratum per quod plures imperatores seculares. ut legitur in consi. parisiens. de Lodo. imperatore. quod translatus est in. c. fm cano. xxiij. q. viij. hoc idem in. c. sanctum ca. ca. 7. q. vt de proximo latius dicā.

Questio tertia. An papa contra ius diuinum possit dispensare. Si decime sint de iure naturali seu diuino: et quomodo comprehendantur sub preceptis moralibus. Et an/et quomodo papa dispensare possit in non solutione decimarum.

Sed viso et habito pro fundamēto: quod ista libertas seu immunitas de qua agitur/sit concessa a deo: et sit de iure diuino: papa contra eam non potest simpliciter venire: nec dispensare. ut in. c. lras. de restit. spo. et ibi glo. est. et glo. ordinaria iuxta textum in. c. a nobis. de decimis. et bene ibi per abba. et in. c. cum ad monaste. de sta. regu. in fi. et in. c. sup eo. de biga. et ibi per doc. satisfate. et in. c. sunt quida. xxv. q. 1. et in. c. sicut quida. xiiij. di. et in. c. si is qui preest. in pn. et in. c. idem. et in. c. 1. xij. di. et ibi per do. car. de turrequamata. et alios doc. Immo magis est: quod a pontifice precepta canonica non debent sine maxima ecclesiarum utilitate/aut necessitate mutari/aut laxari. facit text. i. c. et si illa. 1. q. vij. determinatio est beati Augustini. ut decretum et translatus est in. c. omnibus. xxxv. q. ix. ubi ipse beatus Augustinus ait. Omnibus modis ecclesiastice discipline vel moderationi conueniens est: ut que rationabiliter ordinata fuerint vel decisa/nulla in posterum debeant refragatione turbari. hoc idem in. c. loci eadem causa. 7. q. et in locis preallegatis. sed contra ius diuinum non potest papa/ut supra/venire: neque dispensare. Theorica est omnium doc. theolo. et cano. Ita sentit Ricardus in. iij. di. xxvij. ar. iij. hoc idem beatus Tho. eadem di. q. ix. ar. iij. hoc idem Alexan. de. Alex. in. iij. parte. q. 11. membro. viij. art. iij. hoc etiam cano. in. d. c. litteras. 7. c. cum ad monasterium. et in locis preallegatis. Nam cui dubium: quod hodie papa non potest dispensare/ut quis contrahat matrimonium in primo gradu consanguinitatis: nec aliquo modo in secundo/ut quis habeat sororem fratris. ut Luit. xviij. neque potest dispensare quod dissoluatur matrimonium consummatum. quia decretum a deo quod deus coniungit/homo non separet. ut Matth. xix. Nam licet verum sit: quod hodie in crimine heresis non possunt teneri/neque obseruari ceremoni

alia. vt ait vas electionis/tuba euangelij. quod translatus est in
 c. translato de pstitutionibz. nec hodie possent teneri sine crimi
 ne iudicialia moysi tanq̃ precepta a moyse: licet tanq̃ bene pro
 uisum per p̃tifices ⁊ impatores posset eodem modo puideri/p
 vt pluries ⁊ in pluribus p̃uissimū est: nihilominus iudicialia di
 uina/sicut preceptū decimarū ⁊ moralia tenent: ⁊ in totū debēt
 obseruari mandata naturalia ⁊ alia diuina iudicialia. que licet
 exisse nō sint in moralibz: nihilomin⁹ vidēt adherere moralibz: ⁊
 cōphēdūt s̃b moralibz ⁊ naturalia ⁊ moralia sub euāgelio. vt in.
 c. i. di. v. ⁊ in. c. nō est pctm̃. ⁊. s. his itaq. vi. di. ⁊ Mat. v. vbi redē
 ptoꝝ ⁊ magister noster in illo euāgelio approbat ⁊ ratificat/ licz
 sub alio rigore ⁊ perfectione maiori precepta moralia. Itaq. nō
 solū papa non potest venire/ neq. disp̃sare exp̃esse cōtra mora
 lia: sed nec etiā contra cōprehensa seu iuctusa in moralibus. vt
 in preceptis decimarum ⁊ immunitatū sacerdotū ⁊ ecclesiarū/
 ⁊ in gradibus prohibitis. vt. s̃. Nā licet aliqui doctores voluiss̃
 sent sentire: q. papa potuisset eximere aliquos laicos a solutiōe
 decimarū: aut facere eos capaces ad earū receptionē. prout al
 legāt in. c. a nobis. de decimis. dico salua corū correptione/ sim
 pliciter talis opinio nullo pacto possit sustentari. nat nulli du
 bium/ vt diximus: istud preceptū fuit institutū s̃m indetermina
 tiōe cote. de iure naturali ⁊ in. l. naturali: vbi in decimis ⁊ ob
 lationibz dabat honor deo. ⁊ in lege diuina datū a deo. vt Exo
 di. xxxij. ⁊ Deutero. xxvi. ⁊ xiiij. ⁊ Leui. xxvij. ⁊ deus per malachi
 am. c. iij. ait. Inferte omnē decimā in horreum meū. ⁊ in pluribz
 locis repetitum: ⁊ hoc per summos p̃tifices declaratū in. c. pa
 rochianos. ⁊ in. c. tua nobis. ⁊ in. c. in aliquibus. de deci. ⁊ in. c.
 causa. de ver. signi. ⁊ in. c. reuertimini. ⁊ in. c. decimas. xvi. q. i. et
 in. c. omnes decime. ⁊ in. c. decimas deo eadem ca. q. viij. in tm̃/ q
 istud preceptū ita adheret preceptis moralibz/ qd̃ reputat licet
 diuinū iudiciale preceptū morale. Nam vt ait beatus Tho. secū
 da secūde. q. lxxxvij. ar. i. q. preceptū de solutione decimarū par
 tim quidē erat morale/ iditū naturali ratione: partim autē erat iu
 dicialie ex diuina institutione robur habens. sed determinatio cer
 te partis exhibende ministris diuini cultus: non est de iure natu
 rali/ sed est introducta institutione diuina. Hoc autē tenet Ale
 xander de Alas in. iij. parte summe. q. li. in. i. ⁊ iij. mēbro. q. prece
 ptū decimarū sit diuinū iudiciale: ⁊ s̃m indeterminatiōe cote.
 dum tangit dei bonorē est naturale ⁊ morale. s̃. hoc voluit sen

De libertate ecclesiastica

tire Salomon Proverb. iij. c. vbi ait. Honora dñm de tua sub-
stantia. Et ita istud preceptū reputat morale. vt. s. p̄tra qđ papa
venire non potest: nec simpliciter dispensare. Nā licz verū sit: q
summus pōtifer habeat supremā potestātē in beneficialibz. vt in
c. proposuit. de p̄ces. p̄bē. z in. c. licet. z in. c. statutum. de p̄ben.
li. vi. z melius q̄ alibi in cle. i. vt lite p̄. in. fi. vbi l̄ra ait. Salua tñ
p̄missis omnibz romani pontificis potestate: ad quē ecclesiā-
rum/dignitatum/personatū/aliorūq̄ bñficioz ecclesiasticoz li-
bera dispositio ex sue potestatis plenitudine noscī p̄tinere. vbi
constat: q̄ papa libere in beneficialibz possit disponere: nō autē
propter hoc videt sibi permissum indistincte in dictis bñficialibz/
et in eis annexis libere disponere. Nā certū est: q̄ in sacramen-
tis/z in p̄sbyteratu/z in sacris ordinibz/qui sunt annexi ep̄atui
z dignitatibz z ecclesie parochiali papa nō posset disponere ali-
ter q̄ a christo dispositum est. vt in. c. i. de sum. tri. z vt. s. in locis
p̄ealle. nec aut in p̄ceptione decimarū: que sunt reseruate a deo
pro sustentatione sacerdotū: z sunt annexę sacerdotio z diuino
cultui: quem papa nec minuere/nec tollere potest. z sic tanq̄ de
cultu diuino/z de annexo p̄mo precepto. s. de honorando deū
papa in p̄trariū q̄ a deo dispositū est/in detrimentū eiusdem dei
honoris nō potest disponere. P̄posset tñ aliquo modo papa cū
laico dispensare/ad aliquos dies z annos decimas suas retinē-
di: aut alterius parochiani decimas percipiendi: non auctori-
tate propria/z noīe ipsius laici. vt in dicto. c. causa. de ver. sig. sed
auctoritate pape/z noīe ipsius pōtificis. Nam certū est: q̄ bona
clericoz z ecclesiārum sunt bona pauperū: z circa paupes p̄sby-
teri z sacerdotes p̄nt z debent decimas diuidere/et ex decimis
eos alinētare. vt in. c. quicquid habēt clerici/pauperū est. vt in
c. in canoni. z in. c. in sacris canonibz. xvi. q. i. z august. quod tras-
latū ē. in. c. decime. ea. ca. z. q. decime tributa sunt egētū aīarū. z
in. c. decimas ea. q. i. Et cū papa sit v̄lis ecclie ep̄s/ac totius chri-
stianitatē: z v̄lis rector z administrator oīūz bñficioz z decimarū.
vt in. c. suspectos. iij. q. v. in subsc̄rip. z in. c. vbi periculū. in. s. ce-
terū. de elec. li. vi. z vt. s. nō īmerito vides aliq̄s seculares se pau-
peres z indigētes/z ex laboribz manuū suarū nō se posse sustēta-
ri/ac t̄ps sibi paupibz ex elemosyna p̄cederet pro substētatione
eoz suas decimas possent retinere z sine pctō p̄sbytero non tra-
deret: qñ esset opus q̄ talis paup̄ laicus nibil haberet decimāz.

di/ q papa eidē scederet facultatē leuādi decimas alteri⁹ paro-
chiani. qz tūc nec iste laic⁹ videt decimas r̄tinere. nec alienas nō
mie suo p̄cipe. s; nōie pape. qz q̄ p aliū possidz/ p se ip̄m possidere
videt. vt in. i. c. cū venissent de rest. spo. z in. c. si diligētī de p̄scrip.
z in. c. qm̄. in. s. penul. vt sit. nō p̄te z isti de interdicti. s. possidere.
z. ff. de ac. pos. l. qd̄ meo. Et isto mō debz intelligi tex. i. d. c. a nob.
de decimis. qui nō videt sentire p̄trariū. z isto modo voluerunt
multi doctores dictū. c. intelligere. licet multū p̄fuse z itricare s;
idē voluit sentire Hostien. licet p̄ in p̄gruā distinctionē seu diui-
sionē in dicto. c. a nobis. dicēs q̄ alit in isto p̄cepto q̄s in alijs ver-
satur honor dei irremissibilis. s. nō hēbis deos alienos. honora
patrē tuū z matrē tuā. in quibz dicit nulla cadit nec in toto/ nec
in parte dispēsatio in p̄cepto decimarū iōtū s;at honor dei/ q̄ si
bi retinuit in signū vniuersalis dominij/ papa nō p̄t dispēsare. sed
iōtū tāgit vtilitatē eccliarū z clericorū/ papa possz dispēsare. q̄ nī
si intelligat. vt. s. implicaret sibi p̄dictionē z nō possz stare. Itaq;
p̄stato vt p̄mittit: q̄ p̄uilegiū z imunitas clericorū sit de iure dmi
no: z s; ius d iuinū pap̄ nō pōt venire/ neq; dispēsare: nec a fortio
ri imperatores in similibus possunt iuste et sine maximo sacrile-
gio aliquid determinare.

Questio quarta. In quibz exactionibz clerici teneant cō-
tribuere. Et an/ z qñ excusent a vigilijs muroz.

Et redeundo ad p̄positū/ z ad casum de quo agit. licet omi-
tamus pro nunc. me discurramus p̄ non necessaria: explicare seu
narrare totā materiā munerū seu exactionū. Breuiter dicendūz
est: q̄ exactiones seu munera vt iura disponunt. Et Hostien. ple-
nissime ait in summa in titu. de imunitate eccliarū. in. s. qui-
bus. Alia sordida/ alia honesta. Honestorū alia ordinaria: alia ex-
traordinaria. Q̄d. nariozū alia augarie z perangarie: alia reruz
t̄m extraordinariarū. alia p̄tinēt ad publicā vtilitatē. alia ad p̄cta-
tē alia ad capitaneā voluntatem. vt sic volo: sic iubeo. Ad ordina-
ria autem munera que regulariter sunt. sicut sunt tributum z cē-
sus in possessionibz/ aut rebz seu bonis q̄ p̄uenerūt annexa seu one-
rata ad ecclias: ecclie z sacerdotes tenēt. vt xi. q. i. Si tributū. et.
xxiii. q. viii. Cōuenior. z in. c. ex l̄ris. de pigno. z in. c. pastoral. de
decis. in fi. et in. l. de bis. C. de ep̄is et cleri. z iura sunt vulgaria.

De libertate ecclesiastica

Licet aliquando si dantur in dote pro fundatione ecclesiarum/
 videntur onera remissa vt in. c. 1. de censibus. et ibi per docto. et in. c.
 cōperimus. xiiij. q. vi. Non autē intelligendum est census realis
 aut tributū reale qd ponitur hominibus ratione bonorū suorum:
 etiā si bona sint descripta ratione opes. Nam simile onus siue
 census dicitur de iure psonaliter non transit cum onere. vt Domi-
 nicus et alij doctores autē in. c. 1. de immuni. ecclesiarū. li. vi. Ab
 exactionibus seu muneribus sordidis angarijs et pangarijs et ab
 ordinarijs: preterq̃ in munere seu cēsu reali/ vt. s. de iure diuini
 narijs ecclesie et earū sacerdotes sunt immunes. vt. s. de iure diuini
 no et canonico probatū est. et de iure ciuili. in. l. ij. et in. l. placet. et
 in. l. omnes. et in. l. presbyteros. c. de epi. et cle. et in. l. placet. c. de
 sa. sanc. ec. Nam vt ait Hostien. in summa in titu. de cleri. conui.
 in. §. et priuilegiū. et in dicto titu. de imu. ecclesiarū. i. §. Ergo ho-
 die omnes ecclesie sunt immunes respectu laicorū ab omnib; ex-
 actionib; supradictis. Et q̃ tales exactiones vt indebite sūt pdenā
 demon obstante abusu cōtrario. vt in aut. de ecclesiasticis titu-
 lis. §. ad hoc sancimus. et nulli iudiciū. §. nulli liceat. coll. ix. et ait
 q̃ bene facit lex. §. que incipit. hac editali. §. illicitas. cuius sba
 sunt hec. Illicitas etiā exactiones/ maxime ab ecclesijs quarū ab-
 usus iā per lōga tēpora inoleuit p ciuitates et castella/ omni modo
 condēnamus et phibemus: et si facte fuerint in duplū reddātur.
 Itē alius §. in quadā. l. que incipit. ad dec. et decoroz. §. itē nulla
 cōmunitas vel psona publica/ vel priuata: collectas siue exaccio-
 nes angarias et pangarias ecclesijs alijsq; pjs locis imponat: aut
 inuadere ecclesiastica bona psumat. quod si fecerint: et requisiti
 ab ecclesia vel impio emēdare contēpserint: triplū refundat: et ni-
 hilominus phano impiali subiaceat. q̃ absq; satisfactione debita
 nullatenus remittātur. Inno. in. d. c. non minus satis confuse fa-
 cit istam distinctionē quā fecit Hostien. et in aliquo tam in nomi-
 nibus/ q̃ in significationib; exactionū videt ab Hostien. denari. Abbas
 siculus in dicto c. non minus. anale contentus de cōfusi-
 one Inno. ita prolixè facit differentiā exactionū et earū signifi-
 cationū: q̃ quasi reincident in cōfusione ipsius Inno. licet in substan-
 tia multū videtur pcordare cū Hostien. Cum aliqua dicta ibi p
 Inno. si intelligerētur simpliciter vt ipse dicit/ nec possunt aliquo-
 tūre stare: q̃ in aduētū principis clerici debuissent contribuere.
 nisi intelligatur vt abbas intellexit. s. in patrimonio ecclesie/ vel
 alicuius prelati: vbi secularis aliqd exponeret in aduētū pape

non esset inconueniens. dum tamen seculares ipsi non essent im-
ponentes onus vt clerici soluerent. vt inc. peruenit. eo ti. ita q
omissis varijs et pfusis opinionib⁹/qd esset prolixū et maximū qd
narrare: Et fm q̄s plures. leges imperatorum/et fm veritatem
scz ipsum redemptorem et magistrum nostrum: qui fuit et est sine
fallentia vere legis conditor: et fm eius vicarios ecclesie et earū
sacerdotes sunt immunes ab omnibus exactionibus. scilicet ab
omni in unere turpi/bonesto/et extra ordinario/et ordinario. pre-
terq̄ in censu reali. vt. s. Licet theorica abbas. in. d. c. non mi-
nus. de reparādis vijs et itineribus. videtur mihi q possit stare:
Et si imponatur in curribus census pro reparatione viarū/ con-
tribuat: maxime cum clericus non debet esse auriga currus: at-
tento maxime/q currus pro sustentatione clericorum non sunt
omnino necessarij sicut fontes et pontes et putei. Ad aquam etiā
ad vtilitatem publicam et pietatem coactam sunt immunes. vt.
supra. et late per abbatem. in. c. non minus. in. vj. col. Licet ad
necessitatem communem quasi inuitabilem teneantur de iure
scilicet ad vigilijs muroz ciuitatis. vt in. c. peruenit. de immu-
nitate eccle. vbi videtur in hac necessitate et periculo prouisum.
vt clerici non teneantur a vigilijs muroz ciuitatis se excusa-
re. Quod sane est intelligendum vt intellexit ibi glo. in prin. scz
nullum de hominibus ecclesie secularibus. aut melius vt intel-
lexit Joan. an. et Hostien. Et refert abbas in. d. c. non minus. sci-
licet: quando ciuitas habet infideles suspectos. vbi tunc non so-
lum pro conseruatione bonorum/ sed personarū datur clericis
a iure licentia hoc faciendi: et in euentum bellandi. vt in. c. peti-
tio. de homicidio. et ratio est in promptu. Et vidimus qd dolens
dum est temporibus nostris in otranto. nam cum turci et inimici
infideles ciuitatem inuadunt et intrant/ accipiunt bona: et interfi-
ciunt personas. sicut ibi q interfecerunt archiep̄m et plures ecc-
lesiasticas personas. et sic videtur licitum in similibus contra
infideles non solum p̄s byteris vigilare/ sed pugnare: interfice-
re: et mutilare. cum videantur defensare se et sua. in cuius defen-
sione non contrahitur irregularitas. vt in. c. interfecisti. de ho-
micidio. et in cle. si furiosus. c. ti. vbi videtur concessum p̄s by-
teris/ pro defensione persone hominem interficere sine pena ir-
regularitatis. Nec obstat licet fm aliquos videatur ob stare. c.
petitio. de homicidio. vbi clerici interficientes infideles sunt ir-

De libertate ecclesiastica

regulares. cum sibi apparet casus: q̄ homicidia non fuerunt cō-
missa pro defensione muroꝝ ciuitatis: sed extra ciuitatem cle-
rici cum laicis exeuntes/bellarunt: vbi commissa fuerint homi-
cidia. quare clerici non excusantur ab irregularitate: si reperiu-
tur homicidia/aut mutilationes membrorum manu propria fa-
cta. Et iste est verus intellectus ad dictum ca. petitio. nec aliter
potest saluari. Sicut excusantur vt dico/ si in custodia muroꝝ
turcos interficerent: cum intransibis turcis clerici de vita nul-
lam securitatem habent. quod secus esset/ si vigilia esset contra
christianos qui vellent ciuitatē inuadere. in quo casu credo/ sal-
ua determinatione maiorum/ clerici non teneantur per se vel ali-
os vigilare. nec hoc voluit dicere. c. peruenit. cum loquatur Gre-
gorius episcopo Taragonē. qui semper fuit prout est in suppo-
sitione Agarenorum: seu vt vulgariter loquamur saracenorum
stantium in Africa. Nam vltra ciuitatem taragonēsem: que per
mare parū distat a machometicis africanis: habet ecclesia tara-
gonensis pulchrum castrū in insula que vocatur Iuisa: que nō
distat per duas dietas a principali ciuitate africana. ⁊ sic ibi fuit
iusta prouisio. Nam alio si esset bellum inter christianos/ quis ex-
cusaret clericos in homicidio ab irregularitate: quā nec pro pa-
tria/ nec pro parentibus/ nec pro defensione ecclesiarum clerici
debent incurrere. vt in. c. suscepimus. ⁊ in. c. significasti. de homi-
cidio. quia licet videatur concessum clericis: sine mutilatione ⁊
homicidio ⁊ sanguinis effusione laicos in casu iusto defensare.
vbi licet per alios sequatur homicidium ex adiutorio clericorū/
clerici non incurrunt irregularitatem. tē. est sing. in. c. presentium
de clerico percussore. ⁊ glo. in. §. i. xxij. q. vii. Quia clerici dū pos-
sunt sine scandalo ⁊ irregularitate tenentur proximū defensare:
vt in. c. non inferenda. ⁊ in. c. qui potest. ⁊ in. c. ab imperatoribus
in. §. ecce. xxij. q. iij. ⁊ in. c. dilecto. de sen. exco. li. vi. Tamē ipsi cle-
rici non tenentur pro alia defensione q̄ propria sua mutilare aut
homicidium facere. Nec obstat. ca. omni timore. xxij. q. viij. qui
allegatur per doc. ⁊ per abbatem. in. d. c. non minus. ⁊ in. c. perue-
nit. Nam valde abbas ⁊ aliqui doctores fuerunt in littera illius
c. decepti: cum non aduerterūt/ q̄ papa ibi scripsit exercitui frā-
corum: ⁊ sic laicis. ⁊ vbi abbas recitat textum. vbi littera dicit.
Si quilibet vestroꝝ mouetur pro veritate fidei. ipse Abbas

refert. nostrorum. in tantum q̄ cum illo errore. iñ. c. clerici. de vi
ta et honestate clericorum voluit probare esse licitum clericis
contra infideles indistincte bellare. Nec etiam valet quod alle
gat in d. c. peruenit. in. ii. q. col. 7 in capitulo petitio. de homicidio
ad probandum q̄ clerici teneantur ad vigilias / seu custodiam
ciuitatis. quia vt dixi textus in capitulo. petitio. loquitur cōtra
infideles. vbi si homicidium fuisset factum in custodia muroz /
clericus non contrahit irregularitatē. Itaq̄ in casu de quo agi
tur nō credo / salua determinatione premissa / In muneribus ex
traordinarijs / etiam in tangentibus pietatem seu communita
tem: q̄ clerici possint a secularibus astringi vt contribuant: non
quia. clerici ab operibus p̄ijs excludantur: sed quia prohibita im
poni a secularibus. Nam certum est / q̄ opus pium ab omnibus
catholicis ecclesijs edificare. et pontifices principes hoc exhor
tantur facere. vt in capitulo. boni principis. xcvi. distinctio. sed
nec eis nec alijs permissum est auctoritate propria aut auctori
tate secularium ecclesias edificare. vt in capitulo. nemo. 7 in. ca
pitu. basilicas. de condi. distinctio. j. et sic in casu de quo agitur /
licet sit meritorium edificare / pontes reparare / fontes / puteos
mundare / et similia pia: non tamen videtur hoc iure permissum
presbyteris de mandato secularium: cum non habeant potesta
tem imperandi: sed vt predictum est: citius in omnibus obediē
di sacerdotibus 7 ecclesiasticis. Nec videtur procedat / nec faci
at argumentum: quod pluries vbiq̄ locorum faciūt seculares:
neq̄ etiam aliqui doctores contrariam opinionem sequentes.
scilicet: ista sunt vtilia communiter tam presbyteris q̄ seculari
bus. Et sicne in merito si ecclesiastici contribuant vt in re com
muni. nam vt probatum est in locis preallegatis: deus sacerdo
tes vt tanq̄ in sortem eius electi / voluit ab istis exactionibus 7
curis vt solum vacarēt diuinis liberius / essent liberi 7 exempti.
vt videtur hoc scriptum per Nicolaum primum ad Carolū im
peratorem. quod translatum est in capitulo reprehensibile. xxiij.
questione. viij. vbi littera ait. Reprehensibile valde constat esse
quod subintulisti: dicendo maiorem partem omnium ep̄scopo
rum die noctuq̄ cū oībus alijs fidelibus tuis p̄pyratas mariti
mos vigilare. 7 ob id ep̄i ipediāt venire. cū militū cōfī sitibz

seruire. milites seculi seruiant seculo. qz nemo militans deo zc.
 Ita qz realiter z plene probatur: nullo pacto cōtra christianos
 licet pessimos tyrannos clerici debeant ciuitates vigilare. nam
 quod genus ita pessimum inter christianos/ q̄ piratarum potest
 dari. Sed vltra ius diuinum z pontificium stat contra secula-
 res maxima ratio. quam abbas siculus in. d. c. non minus et ali
 doctores allegant: immo iura expressa/ que faciūt ad casum. qz
 ipsi seculares gaudent de bonis honoribus/ dignitatibus secu-
 laribus ipsius ciuitatis. habent etiam castellanas/ potestatē/ re-
 ctorias tam in castris ciuitatis/ q̄ in ipsa ciuitate. z sic habent ex
 ciuitate honores z utilitates z pecunias pro se z suis. cuius cau-
 sa nec immerito vt cum si gaudent honoribus ciuitatis suppo-
 tent onera. vt in regula. rationi congruit. et in regula: qui sentit
 onus/ sentire debet commodum. z e contra. de re iudi. li. vi. ita qz
 videtur de iure diuino pontificio/ ac per q̄ plures leges impera-
 torum z de equitate z ratione: sacerdotes ab omni munere z cē-
 su/ p̄ter q̄ a censu reali vt. s. esse immunes. Nec obstat qz ali
 quando per aliquos imperatores aliter videatur prouisū in ex-
 actionibus ad pias z viles causas in. l. ad instructiones. et in. l.
 neminem. C. de sacro sanc. eccle. Nam neqz imperatores habue-
 runt facultatem in his disponendi. nec leges habent locum: nec
 in aliquo iudicio vt supra/ sunt admittende. quia ius ciuile intēs-
 dit seruare ciuilem societatem/ non curans de utilitate anime: z
 ius canonicum principaliter curat de saluatione anime. vt in. c.
 vt animarum. de constitu. lib. vi. z ibi per dominicum est glo. or-
 dinaria in. c. cum contingat. de iur. iur. Ideo licet ius ciuile pro-
 pter societatem z publicam utilitatem permitteret vsuras dan-
 das/ z prescriptionem cum mala fide: ius canonicum quod ten-
 dit ad finem dei magis/ q̄ ad societatem z publicam utilitatem
 hominum/ ista z similia exclusit z reprobauit: z noluit vt in his le-
 ges imp̄ratorum locum haberent. vt in in locis p̄allegatis. z
 in. c. non licet imperatori. c. dist. vbi littera ait. Non licet impe-
 ratori vel cuiq̄ pietatem custodienti aliquid contra diuina man-
 data presumere: nec quicq̄ quod euangelicis vel prophetis aut
 apostolicis regulis obuiet agere. hoc in. c. lege imperatorum. et
 in. c. constitutiones. z in. c. imperium. et quasi per totum. eadem
 distinctione. hoc idem in capi. nulli fas. z in capi. violatores. xxv.
 questi. i. z quasi per totum. hoc idem in. c. ecclesia sancte Marie.

in. c. que in ecclesiariis. de constitutionibus. et in. c. sane xv. q. iij. in. §
 sed sicut. ubi littera ait. Sed sicut circa huius operis initium
 pmissum est: toties legibus impatorum in ecclesiasticis negociis ut
 dum est/quoties sacris canonibus obuiare non inueniuntur. hoc
 idem Gregorius nazianenus scripsit imperatoribus constantinopo
 litanis. quod translatus est in. c. suscipitis. x. di. ubi littera ait. Susci
 pitis ne libertatem verbi libenter accipitis/ quod lex dei sacerdotali vos
 subicit potestati: atque istis tribunalibus subdit. dedit enim vobis
 potestatem: dedit et principatum multo profectiore principatibus ves
 tris. Aut nunquid iustum vobis videtur: si cedat spiritus carni: si a ter
 renis celestia superentur: et si diuinis preeratur humana. Ecce quod
 constitutiones principum ecclesiasticis legibus postponere de sunt.
 ubi autem euangelicis/ ac canonicis decretis non obuiauerint: omni
 reuerentia digne habeantur. ita quod clare decissum est de iure diu
 no et pontificio/ imperatores et dominos temporales per suas le
 ges non posse venire contra libertatem ecclesiasticam: nec aliquid
 directe aut indirecte posse disponere in preiudicium ecclesiarum
 et clericorum: nec ordinare. immo non solum in spiritualibus/ sed
 etiam in alijs ecclesiasticis temporalibus leges impatorum non
 recipiuntur in foro ecclesiastico: nisi in subsidium quando cano
 nica decreta deficiunt. ut. §. et in. c. j. de no. ope. nunci. et in. c. clerico
 ci. de iudicijs. et in. c. super specula. de privilegijs. et sunt in ra vul
 garia. Nam cui dubium: quod imperatores non potuerunt promi
 dere/ neque per suas leges disponere. ut prouiderent et disposerent
 de tempore ordinandorum presbyterorum/ et de matrimonijs
 contrahendis per episcopos vel presbyteros: et de multis alijs
 ecclesiasticis et spiritualibus. cum in his nihil ad eos/ sed ad chri
 sti vicarios et summos sacerdotes: quibus a deo data est potestas
 prouidendi/ pascendi/ ligandi et absoluedi/ ac inter lepram et le
 pram discernendi. Nam licet videatur in. c. plures. et in. c. princi
 pales. et in. c. reatina. et in. c. nobis. et quasi per totum. lxxij. distin.
 quod in electionibus et prouisionibus ecclesiarum et prelatorum im
 peratores interuenirent. hoc erat/ visa et attenta tyrannide et infi
 delitate ipsorum impatorum: ut maius malum euitaretur. sci
 licet/ ne ecclesia careret pastore: et incederet in scisma causa impe
 ratorum. Ita voluit sentire Stephanus pontifex in. c. nosse. et
 tex. in. c. valentinianus. lxxij. di. Ita intellexit Guido in. d. c. reati
 na. ubi ait: quod Leo papa. iij. fuit natione romanus: qui fuit mul
 b

tum timidus: et in graue preiudicium ecclesie principi seculari se submisit. et etiam hoc confirmatur in. c. lectis. lxiij. di. vbi ait: q^d Stephanus tertius natione romanus hic plus timuit lapidari cito flexus q^m sanctus Stephanus protomartyr. Hoc videt^r sentire Dominicus in preallegatis locis cardinalis sancti Sixti de Torquemada. in. c. i. lxiij. di. dicit: q^d dabatur locus laicis/ vt in re recessent in electionibus summi pontificis: non q^d licitum esset/ sed propter pacem et quietem ecclesie: vt sine scandalo celebraretur electio. Idem cardinalis in. c. per lecta. eadem di. dicit: q^d requireretur consensus laicorum ad euitandum scandalū illorum qui impedire possent electionem. Ita q^d imperatores nec directe nec indirecte p^{er} suas leges/ neq^{ue} statuta possunt: nec si catholici sunt debent contra libertatem ecclesiarum et sacerdotū earū disponere seu iudicare. immo doctores volētes aliter sentire q^m ecclesia sentit/ canones ecclesie scindere dicuntur: et videtur spiritum sanctum blasphemare. Ita beatus Damascius papa statuit in. c. violatores. xxv. q. i. vbi littera ait. Violatores canonū voluntarie grauius a sanctis patribus iudicantur: et a spiritu sancto/ instinctu cuius ac dono dicati sunt/ damnantur. quoniam blasphemare spiritum sanctū non incōgrue videntur/ qui cōtra eosdem sacros canones non necessitate compulsi: sed libēter vt premissum est/ aliquid aut proterue agunt/ aut loqui presumunt: aut facere volentibus sponte consentiunt. Talis enī presumptio manifeste vnum genus est blasphemantium spiritum sanctum. Hoc idem in. c. nulli fas. eadem ca. 7. q. vbi littera ait. Nulli fas sit sine status sui periculo vel diuinas constitutiones / vel apostolice sedis decreta temerare. nam vt ait beatus Augustinus. quod translatus est in. c. Hereticus. xxiij. q. iij. Hereticus est/ q^{ui} alicuius tēporalis cōmodi/ et maxime vane glorie principatusq^{ue} sui gratia/ falsas ac novas opiniones vel gignit vel sequitur. et etiam Paulus in epistola ad galatas. quod translatus est in. c. heresis eadem ca. 7. q. ait. Quicumq^{ue} igitur aliter scripturam intelligit q^m sensus spiritus sancti flagitatio que scripta: licet ab ecclesia non recesserit/ tamē hereticus appellari potest. Itaq^{ue} doctores volentes aliter interpretari iura diuina et pontificia q^m interpretatum et decusum est per ecclesiam: non videntur ab heresi multum distare: et multa mala a deo sperare et ecclesia. vt ipse de^{us} ait per Ezechielem. xij. c. qui multa mala cominatur contra inter-

pretantes seu loquentes de scripturis aliter q̄ interpretatum est.

¶ Questio quinta. An posito q̄ fuisset facta concordia cum clero ciuitatis / et nō cum prelatis et clericis de prouincia et comitatu. An teneantur illi de comitatu soluere gabellā. Vel sic. An prelatus cum suo capitulo possit pro se et clero contrahere / et clerum obligare.

Sed redeundo ad propositum et ad casum de quo agitur. Posito casu et non concesso: q̄ concordia cum clero ciuitatis reperiretur facta / et non cum episcopis / seu religiosis: nec cum clericis de prouincia et comitatu celebrata: et q̄ predicti prelati ac clerici et persone ecclesiastice de prouincia et dyocesi et comitatu non soluerint gabellam: An hodie possint et teneantur soluere. Et dico q̄ non. quia si non fuerunt in concordia / neq̄ in obligatione cum concordia nec breue fundatum in concordia non existente cum eis quo ad eos de nihilo deseruit. quia quod omnes tangit debet ab omnibus approbari. vt in. .c. ad hec in fine. de officio archidia. et in regula. quod omnes tangit. de regul. in. lib. vi. et in. .c. j. de censibus. eo. li. et in. .c. si archiepiscopus. de tem. ordinā. et in. .c. licet ergo. viij. q. i. et in. l. in concedendo. ff. de aqua pluui. arcen. et bene in casu nostro facit tex. in. .c. sine exceptione. vij. q. ij. vbi littera in casu de quo agitur. I. in cōmutatione ait. Sine exceptione decernimus: ne quis episcopus de rebus ecclesie sue quāquam donare vel commutare / vel vendere audeat: nisi forte aliter quid horū faciat vt meliora prospiciat cum totius cleri tractatu. hoc idem in. .c. j. et in. .c. nouit. et in. .c. cum apostolica. et quasi per totum de rebus ecclesie non alienan. ita q̄ totus clerus debebat vocari et interuenire in concordia. Hic idē ait tex. in. .c. placuit. eadē di. et iura sūt vulgaria. de h̄ sac. pabbatē i. d. c. non min⁹. si. d. in. ec. Tum quia clerus ciuitatis nō potuit totam religionem et totū clerum dyocesis obligare. nec in hoc seu simili sufficiebat tacit⁹ consensus cleri. Cum de iure in alienatione perpetua et simili casu de quo agitur / requiritur expressus cōsensus. vt in. .c. j. de his que fiunt a prelato. et glo. in. .c. j. de rebus ec. non alie. li. vi. et in dicto. c. sine exceptione. xij. q. ij. Et bene in casu de quo agitur per doctores in. .c. contingit. de transla. cum non solum agat de co

De libertate ecclesiastica

rum preiudicio tñ: sed successorum ⁊ ecclesiarum: vbi grauius est agendum/ vt. s. in. c. veniens. de trāsac. Joan. de imola tenet expresse in casu de quo agitur in cle. vnica. de imu. ec. q. qui nō concordarunt/ non tenentur soluere gabellam. Tum etiā quia papa non videtur in suo breui ligare nisi concordantes: maxime cum casus expositus pontifici de fraude notoria cessabat in clericis ⁊ religiosis de comitatu. ⁊ sic cessante causa cessat effectus. vt in. c. cum cessante. de appelt. tum clerus diocesis ⁊ comitatus non fuerit in obseruantia breuis seu concordie. vt facit tex. pro istis clericis in. d. c. contingit. de transla. Nam semper cum conceditur priuilegium/ in preiudicium tertij debet stricte interpretari. vt in. c. pastoralis. s. priuile. ⁊ in. c. i. ⁊. ij. de de si. presby. li. vi. et in. c. cum dilecti. de dona. Secus in odium concedētis. vt in c. olim. de verbo. signi. ⁊ in. c. cum dilectis. de consue. ⁊ in c. quia circa. de priuileg. imo magis est: q. verba priuilegij interpretantur contra significatū vocabuli/ vt non ledatur ius tertij. ⁊ in. c. super eo. de offi. dele. Vide singularem doctrinā Dominici i. c. dudū: de preben. li. vi. in tertia col. Nam potest dici: q. istud priuilegiū fuit concessum ex liberalitate pape: cum nisi motu proprio esset concessum/ non dicitur concessum ex liberalitate. ita tenet Dominicus ⁊ alij doc. in. c. si motu proprio. de preben. li. vi.

¶ Questio. An posito casu/ q. breue nō teneat: An dominiū seu cōmunitas secularium posset se iuuare seu tueri in perceptione gabelle ex possessione quam asserunt habere contra ecclesiasticos per decem/ viginti/ ⁊ triginta annos.

Sed posito/ q. Breue non teneret: prout videtur ex supradictis q. non teneat: An dominiū possit se iuuare ⁊ tueri ex eo/ q. allegant fuisse in possessione leuandi seu percipiendi gabellas a clero ⁊ religiosis de ciuitate per. xx. ⁊. xxx. annos. In quo breuiter dicendum est/ q. non. Nam certum est: q. sine possessione nō currit prescriptio. vt in. c. causarū que. de prescrip. ⁊ in regula sine possessione. de re. iur. li. vi. ⁊ nulli dubium: q. laici decimas ⁊ gabellas clericorū non possunt possidere: quia de similibus sunt incapaces. Nam vt ait Abbas siculus in dicto. c. causam que. in prima colum. ⁊ i. c. ad aures. e. ti. in pn. q. licz aliqua spiritualia possint possideri ex priuilegio pape per laicos: non tamen prescribi.

et ibi per alios doc. Nā vt ait idem Abbas in. d. c. causam que. de prescrip. 7 in. c. querelam. de elec. q. licz fundatores ecclesiarum sint capaces possidendi ins presentandi seu ius patronatus: nō tamen propter hoc oēs laici sunt capaces iuris patronatus. nec aliq q̄s fundatores/aut dotātes ecclesias/seu dantes fundū seu prediū pro ecclesia edificanda possunt possidere ius patronatus: nec cōtra ecclesiam prescribere ius patronatus/aut ius presentandi. vt ibi. Nam vt ait idem Abbas in. c. constitutis. de elec. in quarta colum. q. stātes in possessione/iure resistente/nul lum cōmodum seu suffragium debēt habere ex possessione. neq̄ cōtra ius proprietatis possunt habere effectum restitutorium. hoc tenet Jo. an. in. c. cum ana. e. ti. hoc tenet Inno. in. c. ij. de in iūte. resti. facit tex. 7 theorica doct. in. c. ad decimas. de resti. spo. libro. vi. 7 in. c. i. de prescrip. eodem libro. Nam vt ait ip̄s Abbas in. c. massana. de elec. in tertio notabili. psuetudo non potest red dere laicos capaces iuris spiritalis: maxime si cōsuetudo esset contra ius diuinū. etiam si esset consuetudo tanti temporis/de cuius initio non staret memoria. vt in. c. i. 7 in. c. quanto. 7 in. c. si. de consue. Nam laici etiam ex donatione non possunt prescribere spiritalia. nec titulus daret bonā fidem: nec causaret prescriptionē: cū error iuris impedit p̄scriptionē. vt in. c. dudum. de deci. 7 in. c. e. aplice. de dona. 7 ibi p̄ Abbatē/7 alios doct. facit tex. in. l. nunq̄. ff. de vsuca. Nā vt ait idē Abbas/7 alij doct. in. c. bone. ij. de postula. p̄cl. q. exercens aliqd ius ex grā/non videt̄ acquirere possessionem illius iuris/ad hoc q. possit petere resti tutionem. Nec casu quo daretur vera possessio in dominio seu communitate Senen. percipiēdi gabellam: que indistincte aut simpliciter de iure dari non potest: non curreret prescriptio mi nori spacio q̄draginta annoz. vt in. c. illud. 7 in. c. de quarta. 7 in. c. ad aures. 7 quasi per totū de prescrip. 7 in. aut. quas actiones. E. de sacrosan. eccle. Facit textus in. c. accidentibus. de priuile. vbi Abbas ait: q. contra priuilegia ecclesie non currit p̄scriptio minori spacio q̄. xl. annoz. vbi Joan de Imola in recollectis suis ait expresse: q. contra libertatem ecclesie nulla currit prescri ptio. quia incapaces/ut supra. 7 ibi per alios doctores facit tex. tus. in. d. c. de quarta. de prescrip. vbi Abbas in. ix. col. ait: q. in si milibus 7 grauiter p̄iudicialibus/etiam in corporalibus non datur prescriptio: maxime in iure canonico/ minori q̄. xl. annoz.

De libertate ecclesiastica

Immo aliqui doc. ibi voluerunt tenere & affirmare: q̄ in possessi-
one discontinua/que non omni hora & die cōtinuatur a possesso-
re/sit ne cessariū tempus duplicatum. s. lxxx. annorū. Nā omnia
sura fauēt libertatibus. vt in. c. cum olim. an. §. pen. & in. c. ex ore.
in. §. si. de p̄ni. vnde fauores ampliātur/ & odia restringuntur.
vt in. c. tua. d. decimis. & in. c. i. de filiis p̄sby. lib. vi. et in regula
odia. de regn. iu. eo. li. 7. ff. de lib. & postu. l. cum quidā. Ita q̄ nul-
lo pacto dominiū seu communitas poterit se inuare & tueri ex p̄-
scrip. tum quia incapaces/ & sic non possessores. tum quia ex nar-
ratis in Breui/ in quo absoluiuntur a censuris ex perceptiōe ga-
belle ab ecclesiasticis personis/ de facto vidētur esse de iure ma-
le fidei possessores. cum qua de iure canonico nulla currit p̄scri-
ptio. vt in. c. si. de p̄scrip. & in regula. ij. de reg. iu. li. vi. Nam cer-
tum est: ad causandum & tenendum bonam fidem/ erat necesse:
de vigore Breuis auctoritate ordinarij seu delegati iuris ordi-
ne seruato. s. vocatis quorū interest & vocandis: dominiū pone-
retur in possessiōe percipiēdi gabellas a clero. vt singulariter ait
Abbas in. c. cōsultationibus. de iure patronatus. Et sic his nō
obstantibus/ dominiū seu communitas propter iuris errorēz
non potuerunt stare in bona fide: & sic nec p̄scribere. vt. s. imo
propter malā fidem tenentur ad restitutionem. vt in. c. grauis. &
in. c. conquerēte. de resti. spo. & in. c. dilecti. de p̄ui. & ibi per Ab-
batem in. ij. col. & iura sunt vulgaria. Nec in istis spiritualibus
valet consuetudo/ q̄tūcūq; antiqua in p̄iudiciū ecclesiarū.
cum non possit stare sine peccato. vt in. c. i. & in. c. ad nostrā. & in. c.
cum inter de consuetudine. nam non quod fit/ sed quod fieri de-
bet est attendendum. vt in. c. cum causam. de electione. Nā q̄to
antiquior: quia cum peccato: tanto magis reprobanda/ & citius
de medio tollenda. vt in. c. si. de consue. & in. c. cum in ecclesie. de
symonia. Nam veritas preferenda est consuetudini. vt in. c. ma-
la aut consuetudo. & in. c. veritatē. & in. c. si p̄suetudinē. & in. c. qui
contenta veritate. viij. di. Nam vt ait Anto. in. c. si. de consue. et
Dominicus in. c. i. de consti. li. vi. q̄ consuetudo que repugnat ec-
clesijs/ repugnat fini dei/ & fini publico. quia ius publicum con-
sistit in sacris & sacerdotibus. vt. i. di. 2. c. ius publicū. & si consue-
tudo videatur facere vtilitati publice/ & repugnat fini dei: sicut
de dandis vsuris/ ratione finis dei dicitur irrationabilis & cum
peccato. licet & alio modo sit in fauorem publice vtilitatis/ non

tinet: nec cōtuncūq; antiquā valet. vt in locis p̄allegatis.

¶ Questio septima. Si posito / et non concesso: q̄
priuilegium teneret: an cōmunitas seu domi-
niū possit hodie clēricis augmentare gabellā.

Sed posito et non concesso / q̄ rescriptum seu priuilegiū esset
validū et teneret: et clerici tenerentur ad solutionē gabelle. an hō-
die dominiū posset gabellam augmentare. Et dicendū est q̄ nō.
tum quia non liceret a concordia recedere: p̄supposito q̄ p̄cor-
dia fuisset. facit tex. vt in. c. ij. de rebus ecclesie nō alie. li. vj. in fi.
vbi inter alios doctores optie Ancharanus ait: q̄ paria sunt illi-
cite contrahere: vel ex cōtractu licito vltra debitū aliquid vsur-
pare. Dicit autē licitū / quicqd venit de natura p̄tract⁹ / vel p̄uētio-
ne legitima. Nā idē est cēsus seu gabellā de nouo imponere / aut
impositā augere. vt in. c. phibemus. de cēsib⁹. qd fuit in cōsilio la-
teranē. sed certū est / vt probatur: et est notorium: q̄ cōmunitas /
seu dominiū hodie sine pena censurarū / de quibus supra / non
posset imponere gabellā p̄sbyteris. ergo nec augere. vt ibi. et in
c. grauis. et in. c. scientes. eo. ti. de censibus. facit tex. et ibi p̄ doc.
in. c. pastoralis. de rebus ecclesie nō alie. et in. c. p̄edia. xij. q. ij. et
bene in casu de quo agitur per abbatē et doct. in. c. p̄terea. j. de
transactio. Nam cui dubiū per nouam impositionem / seu statu-
tum de gabella videatur dominiū seu cōmunitas grauare ec-
clesias: et p̄tra earū libertatē venire / et cēsuras incurrere. vt in. c.
grauē. et in. c. nouerit. de snia excō. et in locis p̄allegatis. Immo ma-
gis graue dicendum est: q̄ aliquis dominus seu cōmunitas que
recognoscit imperatorem / seu aliū in superiore: nō posset ex
se licite nouam gabellā laicis et subditis imponere: aut antiquā
augmentare. vt in. c. super quibusdam. in. §. p̄terea. de ver. sig.
Et si imponeret ecclesiasticus / cōtra talem dominum posset per
censuras procedere: et eum excōmunicare. vt est tex. in. c. innoua-
mus. de censi. et ibi bene per doct. Et sic clare constat et breuiter:
q̄ non licet dominio seu cōmunitati / in casu quo licite antiquā
gabellam recepissent hodie eam augmentare.

¶ Questio octaua. An posito q̄ Breue et priuile-
giū teneret: An dñus seu cōmunitas tene-
at facere recōpensā integrā solōis gabelle.

Sed posito ut supra in proximo articulo: q̄ Breue esset val-
 dum: et clerici tenerentur soluere gabellā: An dominiū teneat sa-
 cere integras compensas/ ad hoc q̄ non dicantur venire cōtra
 libertatē ecclesiasticā. ¶ In quo dicendū est: q̄ tenentur face-
 re integram compensam et restitutionē gabelle solute per eccle-
 siasticos. Pro cuius fundamento faciūt om̄ia iura superius pro
 libertate ecclesiarū et sacerdotum seu clericorū allegata. vbi cō-
 stat: q̄ etiam si clerici vellent non possent soluere gabellā: nec se-
 culares sine censuris recipere: nec prelati sine lesione conscien-
 tie tolerare. Neq̄ papa simpliciter/ ut dicimus/ potest cum secu-
 laribus in hoc dispensare. prout sancte memorie Pius secundus
 qui vtrūq̄ ius diuinum et pontificiū/ et alia de libertate ecclesia-
 stica non ignorabat. ideo sanctitas sua ne veniret contra dictam
 libertatē: neq̄ clericos ac dominiū senen. in cēsuris et in indigna-
 tione diuina illaquearet: ut satisfaceret vtriq̄ parti et dominio in
 obuiando fraudibus. in dicta ciuitate sibi a dominio seu com-
 munitate relatis: credendo precessisse concordia: p̄ suū Breue
 protestans: nolle venire contra libertatē ecclesiasticā: permisit
 iuxta concordiam clericis/ ut soluerēt gabellā. et ne ex solutione
 gabelle clerici damnū paterentur/ teneatur cōmunitas facere re-
 compensam et restitutionē solutionis gabellarū singulis annis.
 Ex quib⁹ verbis pōtificis expresse et clare apparet/ esse de eius
 voluntate: in minimo nolle grauare clerū: neq̄ ecclesiasticas p̄-
 sonas. Nam de natura istius vocabuli compensa: licet non quo-
 ad eum qui compensat infinitum pro finito / sed inter homines
 idem est sicut tantū dare seu recipere. al̄s non diceretur proprie
 seu vera compensa. ut in. c. constitutis. de reli. domi. nam cui du-
 bium: si presbyter soluit centum libras pro gabella: et non re ha-
 bet nisi. xx. qui non videatur grauari in libertate: et cōmunitas
 seu dominium venire contra libertatē/ et in censuris incurrere. p̄
 ut in locis preallegatis. facit bene tex. in. c. clericis laicos. in. §.
 nos igitur. de immunitate ecclesiarū. li. vi. vbi excluditur omnis
 numerus solutionis. tam. x. q̄. xx. q̄. centū. Nam licet dicta de-
 cretal̄is sit abrogata per cle. vnicam. eo. ti. nihilominus ratio et
 fundamentum decretal̄is in hoc potest allegari. et locum habet
 Glo. est ordinaria in. c. nouit iuxta textū. de iudi. in parte quicū-
 q̄. et ibi per Innoē. et alios doct. facit tex. in. l. eas. ff. de capi. di-
 minu. Nam ita leditur libertas in minimo sicut in maximo. quod

est contra intentionem pontificis et eius Breuis. Nam ut ait beatus Jacobus in canonica sua. c. ij. Quicumque totam legem seruauerit/offendat autem in vno/factus est omnium reus. hoc idem si vnus ieiunat preter vnam diem/quadragesimam totam fregisse videtur. ut in. c. non liceat. de conse. di. iij. Preterea certum est et non potest negari: quod se. re. Pius dicit in Breui ut supra/in compensacione et restitutione solutionis gabellarum. ex quo vocabulo restitutionem idem Pius expresse voluit ad totum quod soluit clerici eis integre restituatur: aliter non diceretur vera restitutio solutionis ut in. c. cum tu. et in. c. tua. et. c. consuluit. et quasi per totum. de vsuris. vbi si. prouidetur ut quis restituat vsuras: ut quis intelligitur integras. et iura sunt vulgaria. facit bene tex. in. c. pisani. de resti. spo. quasi in fi. ibi. in parte plene ac libere. ita quod illa est vera restitutio que est plena et libera. ut in. c. conquerente. co. ti. ij. q. ij. quasi per totum. Ita quod ex verbis et ex intentione pontificis satis constat quod communitas tenebatur compensacionem equalem et integram restitutionem solutione gabelle personis ecclesiasticis facere. Quia quam documque a iure videtur concessa facultas pontifici/aliqua que sunt diuine diuino commutandi: intelligitur quod non possit nisi in melius respectu illius actus particularis commutare. ut puta in casu de quo Inno. et alij doctores in. c. cum ad monasterium. de statu regu. et Hostiens. in summa. in ti. de voto aiunt. quod si quidam rex saracenorum vellet cum suis subditis/si daretur sibi vna monialis in vxorem/effici christianus. quod papa debet ibi propter maius bonum fidei et totius christianitatis/et sic propter maius bonum vniuersale cum dicta moniali ut contrahat matrimonium et votum religionis quo ad deum et fideles in melius commutare. Sed cessante casu maioris boni/aut vtilitatis vniuersalis/non posset contra ius diuinum venire: neque in alium/aut minus bonum commutare. scilicet quod clerici soluant centum et facere commutationem quod recipiant decem. Neque credendum est quod dominum ait: quod papa ut eis beneficeret vsus est ista liberalitate. cum non dicat liberalitas de alieno. Nam licet papa videatur dominus et vniuersalis administrator rerum ecclesiasticarum: non tamen ita dominus/ut ista et similia in perpetuum possit ab ecclesia et successoribus alienare re/ nec abdicare. ut in. c. non liceat. xij. q. ij. et in. c. nihil. in fine de prescrip. et in. c. quod periculosum. vij. q. i. ita quod clare constat attentam doctrinam pontificis ex eius verbis in Breui/et magis ex intentione: nolle grauare clericos/ nec

De libertate ecclesiastica

contra libertatem eorundem venire. Cui intentioni in rescriptis
et privilegijs magis standū est q̄ verbis. vt in. d. c. super litteris. d.
rescrip. et in. c. sup. eo. et causamq̄. de offi. delega. vt in. c. ex multis
plici. de deci. et in. c. q̄sto. de puile. quia licet verba rescriptorū seu
privilegiorū cōsiderāda sint. vt in. c. porro. et in. c. accepimus. de
puile. magis aut̄ mens/ seu intētio principis cōsiderāda est. vt
in. c. humane. in p̄nci. xxij. q. v. quia nō sermoni res/ sed rei sermo
est subiectus. vt in. c. intelligētia. de ver. sig. Nā in. c. in bis. eo. ti.
pontifex ait. Non debemus cōsiderare verba/ sed voluntatē. cū
non intentio verbis/ sed verba intentioni debet deservire. In-
terpretatur hoc idem in. c. marchio. j. q. j. vbi Hieronymus ait.
Nec putemus in verbis scripturarū esse euangelii/ sed in sensu:
non in superficie/ sed in medulla: non in sermonū folijs/ sed in ra-
dice rationis. Hoc idem ait Augusti. quod translatū est in. c. bis
autē. xxij. q. ij. Non consideratis rebus ipsis de quibus aliquid
dicitur/ sed sola intentione dicentis. Itaq̄ in Breui ex intētiōe
dicentis. s. sancte memorie Pij satis clare: constat dictum Pium
nolle venire contra ius diuinum et pontificium: et sic neq̄ cōtra
libertatem ecclesiasticam: neq̄ in minimo velle gravare clerum
et personas ecclesiasticas in solutiōe gabelle. Et sic voluit/ vt cle-
rici haberent compensam singulis annis: et integram restitutio-
nem solutionis gabelle per clericos facere. immo si bene conside-
retur Breue et realiter aduertat̄ sancte memorie Pius nihil cō-
cedit dominio seu cōmunitati percipiendi gabellā a clero in su-
turū. sed tū concordia narrat: et a censuris p̄ gabellis perceptis
absolvit. vt supra dictū est in questione prima. in fine. Itaq̄ vide-
tur satis constare: q̄ casu quo Breue teneret: et clerici seu eccles-
iastice persone tenerentur ad solutionē gabelle/ teneantur ha-
bere integram compensam: ne de libertate lesa tā contra soluē-
tes q̄ cōtra recipientes deus irascatur. Cui et filio sancto simul
paraceto/ laus bonorū virtus et gloria in secula seculorū. Amen.
Finis prime partis tractatus de libertate ecclesiastica.

Joannis lupi apostolice sedis
protonotorij in secūdam partem de libertate ecclesiastica
ad reuerēdissimū patrē. d. Franciscū sancte romane eccle-
sie Eustachij. diaconū: cardinalē eccle. Senē. Prefatio.

Reuerendissime domine: satis lachrymandum est. vt. d. t. Reuerendissima videt: qđ quasi omnis status ecclesiasticus vbiq; locorum lamentatur cum Hieremia: et clamat cum Gregorio dicens. Domina gentium facta est sub tributo magno/ ac sub maxima subiectione et imperio secularium. cum non nullis secularibus videatur obsequium deo prestare/ dum persequuntur clericum et opprimunt ecclesiasticas personas. et vt magister nř ait. Facti sunt odio omnibus hominibus propter nomen suum. Et qđ aliquando non sunt pastores/ nec sacerdotes. de quibus ipse redemptor ait. Bonus pastor animam suā ponit pro ouib; suis: necesse est vt frequenter questio ista de libertate et immunitate ac de violatione ipsius libertatis apud doctores ventiletur: ac a pluribus de hoc queratur. Et cum reuerendissime pater diebus elapsis fuisset interrogatus a nonnullis curialibus: an liceret principib; seu dominis tēporalibus/ clericos aut ecclesiasticas personas in exiliū traderet: de quibsdā alijs questionibus que ad ecclesiasticā libertatē expectare vident. Respōdi tūc breuiter que mihi in mentē ex tēpore venerūt. Nūc autē postq; aliquātulum fuit necesse magis in ista materia cogitare: nec aliquos libros ratiōe questionis gabellarū seu exactionū supra scriptarū renouare: decreui nōnulla scribere/ ac scripta in publicū tradere. licet aliq; in vtroq; libello repetant. qđ fm diuersā et subiectā materiā hoc nō potuit evitari vna cum dicta questione exactionū/ vt in occurrētib; videāť. in quib; credo satis ostēdite et p̄basse: nō licere tm̄ principib; seu dominis tēporalib; in spūalib; seu ecclesiasticis quātum forsitā existimāt et p̄sumunt. omnia subijciēs sedis apostolice. d. t. Reuerēdissime determinatiōi et correctiōi.

¶ Prima questio. An p̄ncipes seculares/ seu domini temporales possint clericos seu ecclesiasticas personas in exiliū tradere.

In p̄mo casu dicēdū est: qđ sup̄dicti seculares d̄ iure b̄ sine crimine sacrilegij nō p̄nt facere. qđ certū ē regl̄ et ordinarie seculares nullā h̄nt iurisdictionē in p̄sonis ecclesiasticis/ nec ecclesiasticos p̄nt astringere aut iudicare. facit tex. in. c. ij. de fo. cō. vbi in p̄cilio Paris. Ita decisum est hoc idem in. c. non placuit. et in. c. laicis. et in. c. si quis principum. vj. q. v. ij. facit. tex. in. c. clericum. et in. c. filius vester. et in. c. nullus iudicuz. licet palea. et quasi per totum. xj. q. i. facit. tex. i. c. et. ij. q. to. xj. q. v. facit bñ tex. i. c. bene qđ ē. in p̄nci.

De libertate ecclesiastica

et in fi. et in. c. denique. et quasi per totum. xcvj. di. et in. c. si quis de in-
 cepis. xvij. q. iij. facit tex. in casu nostro. in. c. cum non ab homine.
 de iudicijs. ubi interrogatus Celestinus. iij. an licet regi/vel alio
 cui seculari persone iudicare clericos cuiuscunque ordinis/ siue in
 furto/ siue in homicidio vel periurio etc. Respondit. tales ante de-
 positionem et incorrigibilitatem iudex secularis iudicare seu pu-
 nire non valet. ubi tex. in fi. post depositionem et incorrigibilitatem
 dat locus secularibus. ut tales clericos possint corrigere/ iudica-
 re/ et in exilium tradere. facit tex. in. c. ut fame de sen. excō. ubi phi-
 betur secularibus capere clericos criminosos sine licentia iudi-
 cis ecclesiastici. hoc idem in. c. si iudex laicus. de sen. excō. li. vj. et
 iura sunt vulgaria. Immo non solum clerici non coniugati sed cō-
 iugati cum unica et virgine habitum et coronam deferentes/ in crimi-
 nalibus privilegio fori et etiam canonis gaudent. ut in. c. unico.
 de cle. comu. in vj. et sic probatur aperte quod clericus aliquis non
 potest puniri/ nec iudicari a laicis. immo non potest conveniri in cri-
 minali aliquo pacto coram seculari ubi erat auctor. ut in. c. qua-
 liter. de iudicijs. et in. c. at si clerici. et cum non ab homine. de iudi-
 cijs. Immo quod magis est: in casu negligentie ipsius ecclesiasti-
 ci secularis contra clericos intrmittere se non valet. ut in. d. c.
 qualiter in parte. ibi. quod omnino fieri prohibemus. Nec etiam si cle-
 ricus vellet istud privilegium potest renunciare/ et iurisdictioni se-
 cularium se submittere. ut in. c. si diligenti. et in. c. significasti. de fo-
 cōp. et in. c. contingit. de sen. excō. Dixi autem regulariter et ordina-
 rie clericus non potest iudicari a laicis. quia specialiter iudicatur
 in causa feudi. ut in. c. verum. et in. c. ex transmissa. de fo. cō. licet ar-
 chidiaconus. in. c. unico. de cle. comu. in. vj. licet etiam in causa
 feudi non possit conveniri coram seculari. quod non videtur in cō-
 veniens. Hoc Ioan. an. licet ipse in conclusione asserit: quod licet in
 causa feudi possit clericus conveniri coram domino feudi/ non ta-
 men persona clerici ratione feudi ab ipso domino feudi potest tan-
 gi seu ratione persone indicari. Sed his non obstantibus/ oportet
 veniamus ad particulare: an clericus possit banniri: aut tra-
 di in exilium a seculari. Et dico sine crimine sacrilegij/ et sine viola-
 tione libertatis ecclesiastice hoc agere non valet. facit bene tex. ut di-
 xi in. c. cum non ab homine. de iudicijs. ubi in fine. postquam clericus
 est depositus et incorrigibilis/ datur ab ecclesia facultas iudici se-
 culari: ut talem clericum possit bannire: aut in exilium tradere. fa-

eit tex. in casu nostro in. c. ij. de clerico excommunicato. aninis. vbi
 prouidetur in concilio Antiocono: qd si episcopus clericū corri
 gere non valet/ regis iudicio ad requisitionē ecclesie exilio dāne
 tur: ita qd ante requisitionē seu remissionē/ aut ecclesie ⁊ iuris ca
 nonici permissionē iudex secularis non potest clericus bannire
 aut in exiliū tradere. facit bene tex. in terminis. in. c. olim de iniu
 rijs. vbi Honor. iij. condemnat ⁊ condemnare facit cōmunitatem
 Floren. quia banniuit episcopū Fesulanū contra deum ⁊ eccle
 siasticā libertatem. ⁊ c. ita qd videtur hoc laicis prohibētū: ⁊ veni
 re contra libertatē ecclesiasticā: dum similia faciūt. ⁊ sic sacrile
 giū incurrūt. vt in locis palle. ⁊ in. c. 2. quest. de foro cō. ⁊ hodie p
 uisum est: qd seculares ista faciendo ipso iure sunt excommunicati.
 vt in cle. i. de penis. Nec obstat si aliq̄s vellet sentire/ qd illa cle.
 loquitur tñ i prelatīs. nā Abbas in. d. c. olim. de iniurijs in sum
 mario intellexit: qd habeat locum in omnibus clericis. cum secu
 laris potestas que clericum banniuit condemnari debet per iur
 dicem ecclesiasticum. et dicit hodie adde penā in cle. j. de penis.
 Hoc sentiunt alij doct. in predicto. c. olim. quia licet sit verū / qd
 alie pene contēte in cle. non habeant locum nisi in episcopis: cui
 dubium/ sacrilegium seu excommunicatio non habebit locum in
 distincte contra seculares tradētes in exiliū ecclesiasticos/ gau
 dētes priuilegio clericali. s. canonis ⁊ fori in criminali. Nā quis
 dubitat exiliū esse penam a iure. vt in locis preallegatis. quam
 seculares nō possunt imponere in clericos: quos nō possunt pu
 nire/ nec iudicare sine crimine sacrilegij ⁊ censurariū. nam sine le
 sione corporali facta clerico laicus incurrit excommunicationē.
 cum exercet in clericum qd de iure exercere nō valet. vt in. c. in
 per. de sen. excō. vbi laicus detinens clericū in custodia publica
 vel priuata excommunicationē incurrit. cū vt ait Inno. ⁊ Hostiā.
 ibi magis iniuria in clerico attendit̄ q̄ lesio. vt in. c. contingit. in
 eo. ti. ¶ Sed quia dixi: ordinariē ⁊ naturaliter seculares non pos
 sunt clericos astringere: condēnare: neq̄ bannire: aut in exiliū
 tradere: nisi post depositionē ⁊ incoꝛrigibilitatē aut remissionē p
 ecclesiam ad secularē factam. Restat videre: an ⁊ quādo clericus
 tradatur a iure vel ab homine curie seu iurisdictioni seculari: vt
 possit clericū punire/ ⁊ condemnare/ bannire/ aut in exiliū sine
 sacrilegio ⁊ censurariū pena tradere. Et quia questio grauis est
 ⁊ periculosa: in qua videtur prima fronte iura diuersa seu varia

De libertate ecclesiastica

et doct. satis varij. necesse est videre fundam. entaliter de priuilegio et immunitate clericali: et qui clerici: et quando gaudet priuilegio fori et canonis: ad hoc quod secularis nullo pacto sine censure contra tales procedere possit: et an et quando clericus censetur de iure perdere priuilegium clericale etc.

¶ Questio secunda. An appellatio clericorum quicumque clerici comprehendant quo ad priuilegium clericale.

Pro cuius declaratione. Primo videndum est: an appellatio clericorum quicumque clerici comprehendant: ad hoc quod gaudeat et gaudere debeant priuilegio clericali. scilicet fori et canonis. Et doctores dicunt quod appellatione clericorum comprehendantur tam constituti in minoribus quam constituti in sacris. ut in. c. cum non ab homine. de iudiciis. ubi videtur primum quod ad priuilegium clericale: appellatio clericorum: quod etiam omnes constituti in minoribus ordinibus comprehendant. facit textus in. c. ij. et quasi per totum. de foro. com. Pro ista opinione facit textus in. c. unico. de cle. priuilegio. in. vj. ubi primum est: quod clericus coniugatus cum unica et virgine sit tonsuratus et vestes clericales deferat: gaudeat priuilegio canonis et fori in criminalibus. facit fundamentum in. d. c. ij. de foro. com. quod fuit conciliabile facit textus in. c. nemo. et in. c. clericum. et in. c. continua. et quasi per totum. xj. q. ij. Et quibus supradictis videtur doct. asserere: quod appellatio clericorum comprehendant omnes clerici etiam in minoribus quo ad priuilegium predictum clericale. nam quod ad alia comprehendant secundum subiectam materiam. ut in. c. cum tibi. de p. sig. et in cle. quoniam. de vita et hone. cle. Sed licet videantur doctores assentire: quod appellatio clericorum quo ad dictum priuilegium clericale: comprehendant omnes clerici etiam in minoribus tamen volunt sentire quod aliter et aliter gaudet et etiam perdit priuilegium clericale. Inno. in. c. de apostaticis facit differentiam inter clericos constitutos in sacris: et constitutos in minoribus. ubi post alias opiniones dicit. Si clericus in minoribus facit ordinem contraarium: ut quia accepit secundam uxorem: aut primam corruptam: vel fecit se militem et seculum exercuit: tunc priuatur priuilegio clericali. ut lxxxiij. di. c. si quis clericus. sed si non fecit contrarium ordini clericali: ut quod contraxit cum virgine: nec fecit se militem: seculum non exercuit: potest viuere clericaliter et priuilegio clericali gaudere. ut in c. seriatim. et in. c. eos. xxxij. di. Si autem viuat seculariter tenendo tabernam: vel dimittendo tonsuram. tunc ante monitionem gaudet per

inlegio canonis: sed post monitioneꝝ nullo priuilegio gaudebit. Hostie. in. d. c. de apostaticis. ⁊ in. c. ppendim⁹. ⁊ in. c. cū nō ab ho mine. de sen. ex. quasi videt sequi theoricā Inno. licz in dicto. c. j. de apostaticis. videat tenere: q̄ cleric⁹ p̄rabēs cū corrupta gau deat priuilegio canonis. cū nō sit in p̄tate sua tale priuilegiū renun ciare. vt in. c. si diligēti. de fo. cō. ⁊ in. c. ptingit. de sen. excō. Joā. an. in dicto. c. ppendim⁹. recitat. Inno. ⁊ sequit eū. ⁊ dicit: q̄ si cle ricus diuiso habitu inter bellū/pdit priuilegiū canonis: nō autē fori. nec pōt pueniri corā seculari. ⁊ si cleric⁹ nō dimittit habitū: licet faciat seu committat seuiā ⁊ grauiā non perdit priuilegium clericale.

¶ Questio tertia. Que differentia sit inter cleri cos constitutos in minoribus et in sacris quo ad priuilegium clericale.

Anto. de but. facit maximā differentiā ⁊ distinctionē inter cle ricos in minorib⁹ ⁊ in sacris quo ad pditionē priuilegiū clericalis. Nā in d. c. j. de apostaticis q̄si in fine. dicit post multa: q̄ ad hoc q̄ p̄stitutus in minorib⁹ pdat priuilegium clericale/requirunt quat tuor. Prīmū/q̄ non incedat in habitu ⁊ tonsura: sed vt laic⁹. Se cūdo/q̄ ingerat se enormib⁹. Tercio/q̄ in ill⁹ se frequēter. Quar to/q̄ in illis deprehēdat ⁊ q̄ ad hoc vt p̄stitut⁹ i sacris pdat priuilegium clericale/dicit requirunt sex. s. ista quattuor. ⁊ quintū q̄ sit monitus. sextū: q̄ post monitionē sit incorrigibilis. Abbas si culus. in. c. cū non ab homine. ⁊ in. c. ac si clerici. de indi. ⁊ in. d. c. j. de apostaticis. ⁊ in. c. ppendimus. de sen. excō. vbi ipse recolligit totā istam materiā. videtur sentire: q̄ licet opinio Anto. posset stare in priuilegio canonis: non aut in priuilegio fori. cum omnes clerici de iure quo ad forū ante degradationē gaudēt priuilegio clericali. ⁊ sic asserit etiam post predicta quattuor ⁊ sex: q̄ clerici non possunt nec debent ante degradationē iudicari a secularib⁹ vt in. d. c. cum non homine. de iudi. ⁊ in. c. si iudex leicus. de sen. excō. lib. vi. Joannes de Imola in. c. ex litteris. de vita et bone. clerico. facit vnā grauem differentiam inter clericos in minori bus ⁊ constitutos in sacris quo ad priuilegium clericale. scilicet. Si clerici i minorib⁹ cōmittāt aliqd homicidiū/ aut mutilationē ⁊ ex sāguie irregularitatē: q̄ tles clerici nllō gaudēt priuilegio de.

De libertate ecclesiastica

Quam opinionem quasi nullus doctorum sequitur: nec approbat. cum dictum. c. cum non ab homine. et alia supradicta iura videntur expresse facere in contrarium. et sic quasi omnes doct. videntur paruum differentiam facere quo ad privilegium clericale inter clericos in minoribus et constitutos in sacris. licet omnes doctores in ista materia videantur in multis inter se sentire contraria: et ut dixi a principio etiam videantur iura diversa et provisiones contrarie. Et sine dubio in simili materia esset per doct. aut summos pontifices in his que dubia/ aut diversa seu contraria videntur/ danda vera et clara determinatio. cum agatur de re gravi et gravissima. et pluries ex ista questione/ quod non clare seu est aperte decisa/ oriuntur inter ecclesiasticos iudices et seculares dissensiones et scandala. que semper sunt evitanda. ut in. c. dilecto. de senten. exco. li. vi. ubi littera ait. quod hi duo gladii consueverunt exigente necessitate sibi adinvicem suffragari: et iuvamen alterius subvenire mutua frequentius exerceri. Sed pro clarioze demonstratione in presenti questione/ salua correctione et determinatione maiorum: possent omnia iura concordari. et aliquantulum opinio Imole/ licet videatur nimis rigorosa posset sub aliqua distinctione sustentari. Pro cuius declaratione est premittendum: quod in ecclesia dei sunt persone ecclesiastice.

¶ Questio quarta. Que dicantur persone ecclesiastice ad hoc ut gaudeant privilegio clericali.

Sunt autem clerici diversi ordinis et religionis qui gaudent privilegio ecclesiastico et clericali. nam sunt persone ecclesiastice in nullo ordine clericali constitute que gaudent privilegio ecclesiastico et clericali. ut conuersi penitentes/ templarii/ et hospitalarii. ut xxv. q. i. vt lex. et. xi. q. i. aliud. et. xi. q. i. duo sunt. et in. c. non dubium. et in. c. parochianos. et. i. c. ex tenore. de sen. exco. est glo. iuxta tex. in. c. quisquis. xv. q. i. iii. et glo. in. c. scientia cuncti. de elec. li. vi. Dicuntur item moniales persone ecclesiastice et gaudent privilegio ecclesiastico/ seu clericali. ut in. c. de monialibus. de senten. exco. Dicuntur novitii in religionibus licet in nullo ordine constituti etiam infra annum probationis persone ecclesiastice. ut in. c. religioso de sen. exco. Dicitur enim clericus de prima corona. dicitur clericus in minoribus. dicitur in sacris subdiaconus. diaconus.

⁊ p̄s b̄ yter. iter q̄s credo. salua correctiōe seu d̄eratiōe maiōz q̄
 ad p̄uilegiū clericale ⁊ alia diure sit maxima differētia. Sūt autē
 clerici de prima tonsura ⁊ in minoribus cōiugati. et isti vt dixi si
 contraxerūt cum vnica ⁊ virgine: ⁊ coronam ⁊ habitum clerica
 lē deferant. in duobus. s. canonis ⁊ fori in criminali gaudent p̄u
 uilegio clericali. vt in. d. c. vnico. de cleri. coniu. in. vj. tamen si ha
 bitum clericale ⁊ tonsuram nō deferūt: aut contraxerunt cū cor
 rupta/ seu secunda vices ipso iure priuantur omni p̄uilegio cle
 ricali. vt in. c. vnico. de biga. li. vj. Et sic non potest sustētari opi
 nio. Hosti. cōtra Inno. q̄ etiā bigamus gaudet p̄uilegio canonis.
 nisi vt supra dixi/ factus esset religiosus. qm̄ licet non posset p̄mo
 ueri/ tanq̄ ecclesiastica p̄sona gauderet p̄uilegio clericali. Aut
 est clericus de prima tonsura t̄m: ⁊ dico q̄ iste talis si dimisso ha
 bitu ⁊ tonsura homicidiū aut mutilationē cōmittat/ seu ex cau
 sa sanguinis vt iudex: vel al̄s factus est irregularis: q̄ in continē
 ti est priuatus omni p̄uilegio clericali. vt in. ca. ex parte. iij. de
 p̄ui. ⁊ in. c. j. de apostaticis. vbi videtur prouisum per Alex. iij.
 vt si clerici relicto habitu ⁊ ordine clericali in apostasiam tanq̄ lai
 ci cōuersantur: si in criminibus cōprehensi teneantur per censu
 ram ecclesiasticā non poterūt liberari: ita q̄ apparet ex ista decre
 tali/ q̄ clerici t̄m de prima corona ante monitionē in isto casu pri
 uant omni p̄uilegio clericali. licet glo. velit tenere q̄ retineat
 p̄uilegiū canonis. qd̄ est impossibile diure. nec ista glo. nec ibi opi
 nio multorum doctorū eam sequentiū posset stare. s. q̄ clericus
 non liberetur per censurā ecclesiasticam nec per iudicē ecclesia
 sticum. Et secularis cum capiens seu puniēs nō euitet cēsuras.
 nam tex. est in cōtrariū et etiā glo. in. d. c. ex parte. de p̄uile. vbi
 al̄s clerici qui dimiserunt coronā ⁊ habitū clericalem: ⁊ post de
 lictum reassumebant: papa declarat nullo gaudere p̄uilegio
 clericali. hoc idem voluit determinate tex. in. d. c. j. de apostati
 cis. nam al̄s sequeretur maximū incōueniens ⁊ contra alia iura
 disponētia in cōtrariū. nam si talis clericus nō repetitur p̄ eccle
 siasticum. ⁊ secularis nō posset euz detinere nec punire: remane
 ret delictum impunitū. qd̄ iura hic abhorrent. vt in. c. vt fame.
 de senten. excō. nam cui dubium vbi clericus gaudet p̄uilegio
 clericali: nisi q̄ datur facultas iudici ecclesiastico clericū repetē
 di. vt in. c. si iudex laic⁹. de sen. excō. li. vj. vbi ait Jo. an. in nouel
 la. q̄ immo inuito clerico iudex ecclesiasticus tenetur eū repe

De libertate ecclesiastica

tere. hoc tenet Inno. in. d. c. vt fame. facit tex. in. d. c. si diligēt de fo. com. et in. c. placuit. et in. c. inolita. xi. q. i. vbi si clericus i criminali seu civili trabatur sponte corā seculari debet per ecclesia sticum ad suū iudiciū reuocari et puniri: quia p̄sensit in iudicē secularem: ita q̄ est necesse vt iura iuribus concordentur facere differentiam inter clericos coniugatos. vt. d. et inter clericos tm̄ de prima tōsura/ seu p̄stitutos in minorib⁹ et p̄stitutos in sacris.

¶ Questio quinta. In quibus et quādo clericus de prima corona gaudeat priuilegio clericali: an prima corona sit ordo clericalis.

¶ Videlicet q̄ si clericus de prima tonsura tm̄/ non beneficia tus: demisso habitu clericali et tonsura: nō a casu aut ad aliquod inconueniens euitandum. vt in cle. ij. de vita et hone. cle. Sed vt ait Inno. factus est miles / aut alia negocia assumpsit / seu officium contrariū clericatui: q̄ iste et talis sine alia monitiōe vt merus laicus priuatur omni priuilegio clericali: et potest capi et puniri sine metu excommunicationis a iudice seculari. vt in. d. ca. ex parte. de priui. et in. d. c. i. de apostaticis. Nam licet tex. in. c. cum cōtingat. de eta. et quali. videatur p̄suppōere q̄ in prima corona cōferatur ordo: fm̄ omnia iura in isto casu loquentia prima corona sine alijs minoribus non est. nec dicitur proprie ordo clericalis. Nā cleric⁹ tm̄ de prima corona nullū in ecclesia dei habet exercitiū seu officiū sibi deputatū: sicut omnes alij in minorib⁹ et alijs ordinibus constituti. vt in. ca. accolitus. cum alijs quatuor sequētib⁹. xxiij. dist. Nam ibi in. d. c. accolitus. concilium Carthaginē. disposuit vt accolitus cū ordinat ab episcopo qui dem doceatur qualiter in officio suo agere debeat. et ab archidyacono. accipiat ceroferariū cū cero. et etiā accipiat yceolū vācuū ad suggerendū vinū in eucharistia sanguinis christi. in. c. exorcista datur sibi onus imponēdi manum super baptisato. i. c. lector. datur sibi liber vt sit relator verbi dei. in. c. ostiarius. datur sibi clauēs rerum sacrarū. Clerico autē de prima tōsura nullum officiū aut exercitiū in ecclesia dei a iure sibi dat. Ideo non potest proprie dici ordo. Ita tenet magister sentētiarum in iij. xxiij. di. vbi postq̄ nominauit septem ordines supradictos. ait. Corona enim signaculum est quo signantur in partem for⁹

De libertate ecclesiastica

romanoꝝ pontificū. Sed hic/ q non sit ordo/ fuit auctoritas multoꝝ sanctoꝝ/ & multoꝝ pōtificū: licz solus Innocētiꝝ qrtus in. d. c. cum contingat. de eta. & quali. voluit dicere/ q prima tonsura sit ordo. quod vt possit saluari/ debet intelligi fm alios pōtificates & doctores sanctos. Ita clare constat: q clericus de pma corona nō dicatur constitutus in aliquo ordine proprie/ in quo imprimatur character: sed potest dici sic in ordine clericali. s. in statu seu pfectione clericali. & sic debet intelligi. c. i. de apostaticis: vbi ordine dimisso. s. ordine pro religione clericali. Nam vt dixi/ largo modo assumitur ordo in clerico de pma tonsura/ pro alio q̃ pro vero ordine clericali: vt in alijs multis assumitur fm subiectam materiam. vt in. c. cum ordinem. de rescrip. & in. c. constitutionē. de regu. in. vj. & in cl. eos. de regu. vbi assumit ordo pro religione. imo inter seculares datur & dicitur de iure ordo. vt in. c. si quis deinceps. xvij. q. iij. vbi littera inter alia dicit/ cuiuscuq̃ ordinis laicoꝝ. quod debet intelligi. s. ordinis. i. status seu professionis laicorum. & sic non videtur inconueniēs/ q isti tales constituti tñ in prima corona/ & etiam in minoribz: qui non compelluntur viuere clericaliter: sed possunt contrahere matrimoniu/ et viuere laicaliter: facilius perdāt priuilegiū clericale. sicut nō uitij stantes in religione: qui vt dixi/ infra annū probationis licz meri seculares gaudent priuilegio ecclesiastico & clericali: & deposito habitu religionis: ad habitum suū redeuntes: tanq̃ meri laici/ nulla monitione premissa/ facti sunt de iurisdictione seculari. Quod idem est: & eadem ratio militat in clerico in minoribz: et maxime in clerico de prima tonsura tñ. qui si ex deliberatiōe/ et non a casu coronā & habitū clericale dimittit: quia videt/ vt dixi/ profiteri nolle/ stare/ neq̃ ascendere ad verū clericatū. vt laicus remanet/ perduto omni priuilegio clericali sub iurisdictione seculari. vt in. d. c. i. de apostaticis. & in. d. c. ex parte. de priuile. q̃si hoc videtur sentire. Jo. an. in nouella. in. d. c. vñico. de clerici. con iuga. in. vj. Nam als si aliquis vellet tenere opinionez glo. de di. c. i. de apostaticis. & doctorum illam sequentium: q iudex secularis non habeat iurisdictionē in clericū apostatam homicidā. vt in. d. c. i. solum propter detentionē iudex secularis incurreret censuras & excommunicationē. vt in. c. nuper. de sentē. ex cō. & tunc iudex ecclesiasticus/ vt de iure tenetur/ etiam iuncto clerico fecisset repetitionem. vt in. c. si iudex laicus. de sentē. ex com. li. vj.

q̄ multū facit pro ista opinioe: licet doctores aliqui allegēt p̄ par
te contraria. Nam ibi dicit littera: si clericus delinquens est ta
lis qui debeat gaudere priuilegio clericali: q̄ tūc habet locū re
penitio. ergo ecce littera que presupponit q̄ sunt aliqui clerici q̄
non gaudent priuilegio clericali: neq̄ debent repeti per ecclesia
sticum: etiam si detineantur apud secularem. Nam hoc non po
test intelligi de clericis in sacris constitutis: qui ante degradati
onem realem vel fictam a iure vel ab homine que fit contra ab
sentem/gaudent priuilegio clericali. vt in. d. c. cum non ab homi
ne. de iudicijs. et in. c. nouimus. de ver. sig. neq̄ potest intelligi de
clericis in minoribus deferentibus habitum et tonsuraz. quia ta
les gaudent priuilegio clericali. vt in. di. c. cum non ab homine.
et in. d. c. n̄. de foro com. et in locis preallegatis. neq̄ proprie habz
locum in clerico bigamo. vt refert glosa in. d. ca. si iudex laicus.
nam bigami non proprie appellantur clerici. vt in. d. c. vnico. de
bigamis. in. vi. ergo est necesse littera intelligatur de clericis in
minoribus maxime de prima corona tñi/coronam neq̄ habituz
clericalez deferētibz. in quibus de iure nulla est necessaria de
gradatio. quia dum coronam et habitū clericalem ex deliberati
one dimittunt et negocijs secularibus se immiscēt: a iure ha
bentur pro degradatis. vt in. d. c. ex parte. de priui. et in. c. Joā.
de ele. coniu. Nam ita loquitur. c. degradatio. de penis in consti
tutis in minoribus deferentibus habitū et tonsurā. Nā licet pri
uilegium clericorū in minoribus ad alia se exēdat: quoniā priui
legium coniugatorū nihilominus eoz priuilegiū seu prerogati
ua consistit sicut in coniugatis in delatione habitus et tonsure.
Cum vt dici nec coniugati neq̄ non coniugati constituti in mi
noribus si non sunt beneficiat/aut volunt retinere beneficium
non compelluntur viuere clericaliter. sed ad sui libitū habitum
et tonsuram possunt dimittere: cum his per consequens priuile
gium clericale renunciare. vt in. d. c. vnico. de cleri. coniu. et in. d.
c. Jo. et in. c. si qui vero. et in. c. seriatim. et in. c. lectores. xxxij. di. fa
cit tex. iuxta. glo. in. c. tue. de apost. vbi clerici apostate velint no
lunt compelluntur in habitu et corona: et alijs viuere clericaliter
vbi glosa et doctores intelligunt. hoc habet veruz in constitutis
in sacris qui licet velint non possunt relinquere ordinē neq̄ ha
bitum clericale. vt in. c. decernimus. xxvij. di. et in. c. i. qui clerici
vel vouentes. et in locis preallegatis. neq̄ obstat. c. clericus. in. i.

De libertate ecclesiastica

2. ij. de vita et honestate clerico. ubi prohibetur ne clericus nutriat comam aut barbā. Nam intelliguntur in constitutis in sacris aut in beneficiatis/seu in minoribus volentibus in ecclesia dei in officiis suis ministrare. Ita videtur pulsus in. c. non licet. xxij. dist. ita intelligitur. c. clerici. in. ij. de vita et honestate. clerico. quia presupponit in littera ibi: quod coronā et tonsuram habeant congruentem: et se in officiis ecclesiasticis et alijs bonis studiis exerceant diligenter. ita quod presupponitur quod loquatur de in sacris aut in minoribus beneficiatis: qui in ecclesia christi debent sua officia exercere. Nec obstat. c. eos. x. q. iij. ubi clerici prohibentur habitum clericalem et coronam dimittere. nam Inno. asserit de necessitate habet locum in constitutis in sacris. neque obstat quo ad privilegium clericale. c. i. et. ij. quasi per totum. de foro compe. neque. c. venio. §. clericum. et quasi per totum. xj. q. i. ubi videtur dici a principio/provisum est: quod clerici nullo modo sint conveniendi coram iudice seculari: quod debet intelligi de clericis in minoribus deferentibus habitum et tonsuram/aut de constitutis in sacris. qui non ita de facili: neque est ut in alijs in sua potestate/habitu et coronam dimittere: neque privilegium clericale renunciare. ut in. c. si diligenti. et in. c. significasti. de foro compe. et in. c. contingit. de sententia excommu. et in istis habet locum. c. si vero. in secundo. de sententia excommu. Nec obstat. c. ex litteris. de vita et honestate. clerici. nam etiam loquitur in constitutis in sacris. et loquitur in alio quam in privilegio fori et canonis. non obstante aut. presbyteros. c. de epi. et clerici. qui loquuntur in alio quam privilegio fori et canonis. neque obstat. c. unico. de vita et honestate. clerico. lib. vi. ubi si clerici ioculatores aut buffones stant per annum in illo exercitio/aut sunt ter moniti ante annum quod ipso iure perdunt privilegium clericale. Nam Jo. an. ibi in novella vult sentire: quod loquatur in constitutis in sacris. et allegat. c. cum decorem. de vita et honestate. clerici. hoc probat littera in dicto. c. unico ibi in principio in parte. qui clericalis ordinis dignitati etc. Dignitas ordinis intelligitur in constitutis in sacris. ut in. c. denique. iij. dist. sed ego credo textum in dicto. c. unico. de vita et honestate. clerici. magis proprie loquatur in constitutis in minoribus deferentibus habitum et tonsuram. in quorum obprobrium clerici tales similia exercent. et sic post annum/vel ante trinam monitionem perdunt privilegium clericale. et iudices ecclesiastici possunt istos tales ut non deferant bar-

bitum neq̃ coronam excommunicare. vt in dicto. ca. vnico. de bl
ga. in. vj. qđ secus esset in constitutis in sacris: qui ante degrada
tionem etiam post delictum/ licet graue cōpelluntur viuere cle
ricaliter. vt in. d. c. tue. de apostaticis. 7. c.). qui clerici vel vouen
tes. 7. iura sunt vulgaria. Neq̃ obstat cle. j. de vita 7. honesta. cle
rico. et alia multa iura vbi requiritur trina monitio. Nam licet
glo. vadant variando de necessitate: predicta iura sunt intelligē
da vt intellexit dominus Zambarellis ibi in dicta clemen. in. ij.
colum. in clericis constitutis in minoribus: coniugatis/ seu non
coniugatis. vt supra dixi: deferentibus tonsuram 7. habitum cle
ricalem: excentibus tabernā et macellum et similia: que repu
gnant statui clericali. 7. volentib; gaudere in suis exercitijs 7. ali
is: cum in similibus semper occurrunt lites 7. alia omni die 7. ho
ra in preiudicium seculariuz priuilegio clericali. Ideo iuste pro
uifum est: attento qđ etiam si male 7. prohibita a iure similia exer
cendo faciant: non videntur grauiter delinquere neq̃ incurrere
perpetuam inhabilitatem seu irregularitatem/ vt ter monētur
anteq̃ perdant priuilegium clericale. Nam: alis si ista trina moni
tio habuisset locum in homicida seu ex sanguine irregulari: satis
esset mirandum de quo vel quando deseruiret dicta trina moni
tio. cum talis homicida ante aliquam monitionem esset de iure
incarcerandus/ aut acrius puniendus. vt latius dicam in articu
lo de constitutis in sacris. Et etiam predicta iura possunt habē
re locum: vt de proximo dixi in clericis coniugatis/ aut non con
iugatis deferentibus habitum 7. tonsuram: qui ante monitionez
si deprehendantur in homicidio vel simili/ p̃ illa prima vice gau
dent priuilegio fori 7. canonis. vt in. d. c. cum non ab homine. de
iudicijs. 7. in. d. c. si iudex laicus. 7. in locis preallegatis.

¶ Questio sexta. An 7. quando papa dispen
sat cōtra apostolum: 7. cum bigamo: 7. ex
sanguine irregulari.

Licet in posterū salua determinatione maiorū credo de iure
isti tales facti ex cā sanguinis irregulares vt bigami nullo gaude
āt priuilegio cle. cū post irregularitatē nlla ē spes qđ diure possint
d. iij

promoueri in sacris neq; in ecclesia christi in officio suo seu exercitio amplius ministrare: cuius causa et preteritum ante irregularitatem gaudebunt privilegio clericali. et sic cessante causa/cessat effectus. vt in. c. cum cessante. de appel. et sic ne in merito/ si opinio Imole teneat vt vera: et tanq; talis possit: licet sub alia distinctione sustentari: vt irregulares ex causa sanguinis/ vt inhabiles ad sacerdotium et clericatum/ et tanq; remanentes sine spe ascendendi ad presbyteratum et sacerdotium/ vt dixi: sicut bigami nullo gaudeant privilegio clericali. vt in. d. ca. unico. de biga. in. vi. Facit pro ista opinione tex. in. c. maritum. xxiij. dis. vbi sanctus Gregorius equiparat quo ad inhabilitatem bigamiam et irregularitatem. Facit glo. iuxta textum in. c. Jo. de de. coniu. vbi glo. ait q; coniugatus/ qui caret spe redeundi ad clericatum/ nullo gaudeat privilegio clericali. quod debet intelligi/ vt dixi in bigamis/ aut ex sanguinis irregularitate. cum quibus/ vt promoueantur in sacris/ papa non consuevit dispensare. Neq; obstat/ si aliquis diceret/ q; magis sit spes de dispensatione cum irregulari/ q; cum bigamo: q; si aliquos eum bigamo/ vt promoueatur ad sacros papa non potest dispensare. quia prohibitio/ ne bigamus promoueat/ facta est per Apostolum: et non de irregulari. vt in. c. super eo. de biga. et in. c. cognoscamus. et in. c. si quis viduam. et quasi per totum. xxxiij. di. vbi videtur in bigamo facta prohibitio per Apostolum. Sed hoc non obstante/ de iure ita papa potest dispensare cum bigamo/ vt promoueat in sacris. si in subdiaconatu/ sicut cum irregulari. vt in. c. lector. xxxiij. di. Nam papa potest dispensare contra Apostolum/ quando loquitur ex se/ et non vt euangelista interpretatur/ et ex reuelatione diuina. vt in. c. presbyter. lxxxij. dis. vbi concilium dispensat contra Apostolum. et in. d. c. super eo. de biga. et in alijs locis. Sed sedes apostolica non debet nec consuevit dispensare/ vt bigami promoueantur in sacris: neq; ex causa sanguinis irregularis. vt in. d. c. super eo. de biga. et in. c. non confidat. l. di. et in. c. sicut dignum. de homici. et in. c. j. de conse. di. j. et in. c. j. xxiij. q. viij. vbi iura et doctores dicunt: in istis papa non consuevit neq; debet dispensare. ita tenet Specus ad plenum in ti. de dispensatione. in. §. iuxta. in ver. quando autem. et in. §. nunc breuiter. in verum quinto. Ita videtur de iure/ q; per supradicta neq; de bigamo/ neq; de ex sanguine irregulari sit spes ascendendi ad sacerdotium: cum spes de istis consistat solum in voluntate et de-

creto summi pōtificis: que videntur ita sine spe sicut de re impos-
sibili. Nam ea que consistunt in sola voluntate principis/de iure
dicuntur impossibilia. vt in l. apud iulianum. in. §. constat. ff. de le.
1. et in. c. felix. de penis. libro. vi. in parte nulla porta. et in locis
preallegatis. cuius causa. nō in merito/ si ex sanguine irregulares
nullo priuilegio gaudeant clericali: nisi postq̃ papa cum simili-
bus dispensasset. vt promoueret/ aut beneficia retinerent/ seu de no-
uo haberent. vt in dicto. c. Joh. et in locis preallegatis. Et sic ex
supradictis apparet/ q̃ clerici in minoribus/ et maxime de prima
corona tñ coniugati et non coniugati: qui non a casu/ sed ex deli-
beratione coronam et habitum deposuerūt: et nullum beneficiū
obtinēt: et tanq̃ seculares imiscēt se negocijs secularibus: q̃
nulla monitione neq̃ degradatione de eis facta nō gaudent in
aliquo priuilegio clericali. quod videtur satis equum et iustum:
quia alio tōta iurisdictio secularis esset illusa et exclusa per coro-
nam clericalem in criminalibus: cum hodie quasi nullus est cō-
iugatus et non coniugatus: qui non sit de prima corona: et multi
cum hoc intento/ vt in criminali sint exempti a iurisdictiōe secu-
lari. quod non fuit intentio pontificum/ et iniurium conditor/ isto
modo impedire iurisditionem secularem. vt in. c. dilecto. d. sen-
ten. excommunic. in. vi. et in. c. nouit. de iudiciē. et in. c. ex tenore.
de foro compe. et c.

Questio septima. An de iure detur certus et determi-
natus habitus clericalis: et qualis.

Sed quia omnia iura supradicta faciunt maximū fundamē-
tum quo ad priuilegium in habitu clericali: queri potest: an de
iure detur certus et determinatus habitus clericalis: quia glo. in
clem. 1. de electio. et in alijs locis: et doctores plures vidētur di-
cere/ q̃ habitus clericorum non est certus neq̃ determinatus.
quod debet intelligi/ q̃ non est certus neq̃ determinatus: sicut
habitus cuiuscūq̃ religionis: qui in omnibus/ et per omnia in q̃-
cunq̃ religione est ita certus et determinatus: antantū q̃ omnes
fratres illius religionis in habitu sunt/ et debent esse sine aliqua
differentia conformes. vt si sunt fratres sancti Augustini eiusdē
regule et professionis: omnes habent ex camisia vsq̃ ad zonā ha-
bitum in vestibus et colore determinatum. Similiter fratres san-

De libertate ecclesiastica

cti Dominici: et fratres sancti francisci: et fratres aliarum religionum. ita quod omnes fratres vnius religionis et professionis in habitu et colore non differunt. quod secus est in clericis secularibus qui videntur diuerso habitu et colore. Nam vnus induitur de nigro: alter de griso: alter de paunazo. Et sic non est de iure in colore et forma restricta habitus clericorum certus et determinatus: licet de iure dicatur satis habitus clericorum certus et determinatus: ad hoc quod cognoscantur et distinguantur clerici a laicis. Nam primo et ante omnia habitus clericorum debet esse talis. et in. c. penult. xxiii. di. hoc refert glo. in cle. quonia. de vita et ho. cle. non debet esse inhonesti coloris. vt in. c. percepim. xxj. q. iiii. nec inhoneste forme. vt in dicta cle. et in. c. penult. de vita et ho. cleri. taliter quod habitus clericorum debet esse honestus: et talis quod clericus sit notus inter seculares. vt in. c. nullus eorum. et in. c. episcopi. xxi. q. iiii. et in locis preallegatis. et sic satis videtur de iure promissum de habitu clericorum et de eius honestate et certitudine: licet non secundum habitum religionis vt supra. Sed an omnes presbyteri et sacerdotes in curia romana vbi iura condita sunt deferant vt iuris est habitum clericalem: ipse summus iudex iudicabit. Et sic ex supradictis remanet expeditum an et quando clerici coniugati et clerici in minoribus et de prima corona tamen non coniugati debeant gaudere et non gaudere priuilegio clericali.

¶ Questio octaua. An et quando constituti in sacris gaudent priuilegio clericali: ad hoc quod non possint puniri per seculares.

Hunc autem restat videre de constitutis in sacris. scilicet de presbytero et diacono et subdiacono. Nam licet in primitiua ecclesia esset subdiaconus: non tamen erat prout hodie est subdiaconatus ordo sacer. vt in. ca. multis. de eta. et quali. et etiam de istis constitutis in sacris fuit maxima differentia inter doctores: vt dixi a principio maxime secundum Antiochum et Abba. Nam secundum Antiochum in. d. c. i. d. apostolam. ad hoc quod constituti in sacris perdant priuilegium clericale: ait requirunt sex: vt dixi supra. Abbas sicut in. c. cum non ab homine. et in. c. at si clerici de iudi. et in. c. perpedim. de sen. excom. tenet quod semper clerici in sacris ante degradationem post predicta sex. per Antiochum gaudeant priuilegio fori: licet non gaudeant

priuilegio canonis. vt in dicto. c. perpendimus. de senten. excom.
 Joban. an. in dicto. c. perpendimus. dicit/ q si clericus non di-
 mittit bitū ⁊ consurā: licz faciat enormia/ gaudeat priuilegio cle-
 ricali: ⁊ q si cleric⁹ bitū dimisso/ imiscet se enormibz ⁊ grauibz:
 licz perdat priuilegium canonis: non tamen perdit priuilegium
 fori. vt in dicto c. perpendimus. ita q etiam aliquantulum do-
 ctōres in his sunt diuersi ⁊ varj: licz sint pro maiori parte in ista
 opinione. Sed pro clariori declaratione dico/ q aut clericus in
 sacris desert habitum ⁊ coronam: ⁊ reperitur in adulterio cum
 vxore/ matre/ sorore/ v' filia alicuius/ q isti imponentes manus
 violētas in eum nō incidunt in canonem. vt in. c. si fo. in. §. neq.
 de senten. excommunica. cum videtur presupponere littera/ q
 nō sit in potestate mariti/ ⁊ aliorum/ abstinere se: cum quis tam
 iustum dolorē compescere non possit. Vnū tñ notādū est/ q licz
 talis clericus nō gaudeat priuilegio canonis: gaudet tñ nisi in-
 fraganti delicto sit interfectus priuilegio fori. vt in. d. c. cū nō ab-
 hoie. ⁊ in. d. c. at si clerici. de iudi. ⁊ in. d. c. perpendim⁹. ⁊ in. d. c. si
 iudex laic⁹. ⁊ in locis preall. Aut cleric⁹ in sacris nō desert coronā
 neq; habitū clericalē: neq; scit q sit cleric⁹: ⁊ imponētes man⁹ in
 talē/ nō incidunt in canonē. vt in. c. si fo. in. ij. ⁊ in. c. in audientia. d.
 de sen. ex. ⁊ vt dixi/ nihilomin⁹ repto q sit cleric⁹/ nisi eēt realiter
 degradat⁹/ gaudet priuilegio fori: vt supra. Aut cleric⁹ in sacris
 intrat bellū seu duellū: ⁊ est aggressus aliquē/ volens eū inter-
 ficere. ⁊ tunc si pro defensione persone laicus presbyterū vulne-
 rauit seu interfecit/ non incidit in canonē: quia vim vi repellere
 licet. vt in. d. c. si fo. in. j. ⁊ in. c. perpendimus. de sen. ex. tñ/ si cleri-
 cus postq insultasset lascū fugeret: ⁊ laicus sequeretur clericū/
 et eum vulneraret: incideret in canonē. vt in. d. c. si fo. ⁊ ibi doc.
 ⁊ in. c. j. de iniur. Aut si cleric⁹ in sacris/ siue in habitu/ siue extra
 habitum committit se uia ⁊ enormia: ⁊ in eis interficitur aut vul-
 neratur: interficientes seu vulnerātes non incidunt in canonē.
 vt in dicto. c. perpendimus. ⁊ in dicto. c. in audientia. de senten.
 excommunica. licz clerici/ si non ibi interficiuntur: sed ibi capiū-
 tur/ vt dixi/ ⁊ latius dicā/ gaudēt priuilegio fori. Et si extra tale
 exercitiū aliqui ponunt manus violentas in clericos/ vt su-
 pra dixi: interficientes aut vulnerantes/ scientes eos esse cleri-
 cos/ incidunt in canonem. ita debet intelligi. c. in audientia. et
 c. perpendimus. de senten. excommunica. in tantū q excepto in

De libertate ecclesiastica

predictis casibus ante degradationem realem vel fictam constituti in sacris gaudent priuilegio fori et canonis.

¶ Questio nona. Que dicatur a iure et quando datur degradatio realis et quando ficta que habet loco realis.

Pro cuius verificatione dicendum est: quod dicitur de iure degradatio verbalis que tendit ad realem. ut in. c. degradatio. de penis. li. vi. et ista realis datur de iure incontinenti sine alia monitione seu incorrigibilitate in tribus casibus. scilicet in heretico pertinace. ut in. c. ad abolendam. et in. c. excommunicamus. de hereticis. In secundo casu in crimine falsi. scilicet in falsante litteras apostolicas. ut in. c. ad falsarium. de crimine falsi. In tertio casu: quando quis contumeliam facit seu conspirat contra suum prelatum. ut in. c. si quis sacerdotum. q. i. Ita quod in istis tribus casibus clericus incontinenti degradatur et nudatur omni priuilegio clericali: traditur curie seculari. quasi liberaretur a iudice seculari: quocumque tamen quocumque habitum incedat non gaudet post degradationem priuilegio clericali. ut in locis preallegatis. Est alia degradatio ficta: que fit siue a iure siue ab homine contra absentem. Datur a iure degradatio: que habetur loco realis. ut in. c. i. de homicidio. li. vi. in fine. ubi clericus mandans hominem interfici per assassinos aut si assassinos receptauerit habetur et reputatur a iure et a concilio per realiter degradato ut possit capi et puniri per seculares. Datur alia degradatio ficta ab homine et a iure. ut puta in casu heres absens citatur non comparet. expectatur per annum: aut ante annum per testes conuicitur de heresi. talis ut contumax quia in primo casu nec in secundo voluit coram ecclesia seu iudice ecclesiastico comparere: condemnatur in absentia pro heretico. et datur facultas ab ecclesiastico iudice seculari talem clericum capiendi: et finem leges suas iudicandi. Ita quod sola sententia sine alia actuali degradatione talis clericus hereticus habetur pro realiter degradato ad hoc quod non gaudeat priuilegio clericali. Idem in falsario litterarum apostolicarum. ut. s. Idem in quocumque delicto propter quod meruisset clericus degradari. ut in. c. cum non ab homine. de iudi. ubi si clericus absens commisit homicidium. et de tali coram ecclesiastico legitime conuictus est deponitur: qui si depositus incorrigibilis fuerit debet excommunicari. deinde contumacia crescente

anathematis mucrone feriri. postmodū vero si in profundū maiorum veniens cōtēpserit: cū ecclesia non habeat vltra quid faciat: ne possit vltra esse perditio plurimorū per secularē cōprimēdus est potestate. ita q̄ deinde deputetur in exilium/ vel alia legitima pena inferatur. tē. taliter/ q̄ hic in absentia clericus a iure ⁊ a iudice ecclesiastico fictē degradatur/ seu habetur pro degradato. ad hoc q̄ secularis possit cum vt realiter degradatus si ne pena censurarum capere ⁊ punire. et sic est necesse. vt in casu absentie intelligamus dictū. c. cum nō ab homine. Nā alis esset absurdum: q̄ si clericus esset presens: ⁊ cōiunctus de homicidio solum deponeret ab ecclesiastico: cum ipso facto de iure videtur depositus per homicidiū ⁊ irregularitatē. vt in. c. ex litteris. de excessibz prelatorū. ⁊ in. c. sicut signum. in fi. ⁊ in. c. p̄tinebatur. ⁊ in. c. petitio. de homicidio. ita q̄ non videtur cōdigna punitio seu correctio pro homicidio q̄ clericus tm̄ deponatur. Nā quid seuius potest dici in presbytero q̄ interficere hominē: nam cui dubium de iure: si clericus esset presens ⁊ cōiunctus seu deprehensus in homicidio: non posset a iudice ecclesiastico vt de iure tenetur p̄petuo incarcerari: et si opus esset publice potest de iure verberari. vt in. c. i. de calumniatoribus. ⁊ in. c. tue. de penis. imo magis est/ q̄ si aliquis presbyter aliquē enormiter vulnerauerit deponitur ⁊ detruditur in monasteriū ad penitentiam peragendam. vt in. c. si euangelica. lv. di. ergo a fortiori in homicida. vt in dicto. c. tue. de penis. ita qd̄ necesse est dicamus vt dixi/ dictū. c. cum non ab homine. de iudicijs. loquatur in absente. Nā littera in illa parte cū ecclesia non habet vltra quid faciat si loquere tur in clerico presente non posset stare. quia vt dixi per ecclesiaz posset incarcerari ⁊ publice verberari ⁊ in exilium tradi. vt in. d. c. tue. de penis. ⁊ in. d. c. i. de calūniatoribus. et in. c. vt fame. de sen. excō. Sed contra absentē post depositionē ⁊ excōmunicatiōnem ⁊ anathema ecclesia non habet vltra per cēsuras quid faciat. Ideo taliter clericus incorrigibilis ⁊ cōtumat ⁊ ecclesie inobediēs degradatur a iure ⁊ a iudice fictē. que succedit loco de gradationis realis. vt iudex secularis possit talem clericū capere ⁊ punire. Nam cui dubium si iste homicida esset presens de iure non potest excōmunicari cum quis ab hoīe. pro facto iā facto nō excōmunicatur. vt in. c. roman. i. §. po:ro. de sen. excō. li. vi. Sed in. c. cum non ab homine. clericus fuit excōmunicatus. quia nō

De libertate ecclesiastica

luit venire: parere mandatis ecclesie: et sic pro contumacia fuit excommunicatus / et non pro homicidio ex se tñ. vt in. c. episcopi. p. q. iij. et in. c. sacro. de sen. ex. et isto modo possumus intelligere c. perpedimus. de sen. excō. vbi cleric⁹ immiscēs se bello ac enormibus et grauib⁹ / fuit de mādato comitis fustigatus et patibulo tradit⁹. quia iste talis sacerdos fuerat monitus ab ecclesia vt ab istis desisteret. et cuz fuisset incorrigibilis / a iure et a iudice ecclesiastico fecte degradatur. vt in. d. c. cum non ab homine. et dat facultas secularibus eum capiēdi et puniēdi. Nam alias iste comes si extra bellū dictū sacerdotē verberasset / aut patibulo suspēdisset / nō fuisset excusatus a pena canonis sicut si in bello predictū sacerdotē interfecisset aut vulnerasset. vt in. c. cū nō ab homine. in audiētia. et olim. de sen. excō. q. ante degradationē realē vel fictā semp clericus gaudet priuilegio fori. et nisi in conflictu aut in supradictis etiā gaudet priuilegio canōis. Aut dictū. c. pēdimus. debet intelligi vt cōditor ipsius decretalis intellexit et etiam aliqui doct. q. dictus sacerdos fuit occisus in bello. et vt dixi tunc dictus comes non incidit in canonē. licet ex narratiōe littere presupponitur contrarium: q. extra bellū fuit fustigatus et patibulo traditus. quod esset tunc intelligendum. vt supra. et illo modo debet etiam intelligi dictum. c. cum non ab homine. de sen. ex. et alia iura loquentia in ista materia. ne videantur sibi cōtraria. Ex quibus omnibus supradictis videtur an et quādo clerici coniugati et constituti in minoribus non coniugati / et etiam sacerdotes seu presbyteri et alij constituti in sacris: gaudeāt priuilegio clericali. Sed an appellatione clericorū cōprehendantur episcopi et cardinales. vide per doc. in. c. quia piculosum. de sen. excō. et in. c. vnico. de cleri. egrotāte. et in. c. accusatus. in. §. sacerdotes. et in. c. inq̄sitores. de hereticis. et l. c. vnico. d. scismaticis. li. vi.

¶ **Questio. x. de priuilegio et libertate ecclesiarū: et in quibus casibus dicatur quis venire contra libertatem ecclesiasticam.**

Sed postq̄ diximus de priuilegio et libertate clericorū: breuiter restat videre de priuilegio et libertate ecclesiarū. et an / et quādo principes et domini temporales dicuntur venire cōtra libertatem ecclesiasticam. Et dico q. multis modis domini tēpo

rales et communitates ac iudices seculares dicuntur venire contra libertatem ecclesiasticam. Nam dicuntur domini temporales venire contra libertatem ecclesiasticam: dum quaslibet personas nisi in casibus exceptis ab ecclesijs extraxerint. ut in c. inter alia. et in c. si de immu. ecclesiarum. et in c. reum. et in c. si quis contumax. xvij. q. iij. et non solum non sunt extrahendi ab ecclesia: sed nec ab atrijs ecclesie. ut in c. de quid. et in c. diffiniuit. et in c. id constitutum. e. c. et q.

Dicuntur domini temporales venire contra libertatem ecclesiasticam: quando iudiciumulare et fori et alia similia in ecclesijs faciunt. ut in c. cum ecclesia. de immu. ec. et in c. decem. i. §. ce sset. e. ti. li. vi.

Dicuntur autem venire domini temporales contra libertatem ecclesiasticam: cum in domibus ecclesiarum palatium vel hospitium vendicant. ut in c. de immunitate ecclesiarum.

Dicuntur autem venire supradicti contra libertatem ecclesiasticam: cum clericos ad tutelam laicorum assumendas compellunt. ut in c. generaliter. xvj. q. i.

Dicuntur autem venire contra libertatem ecclesiasticam: qui vi vel metu absolutionem seu reuocationem excommunicationis suspensionis interdictionis a iudicio extorquent. ut in c. unico. qd me. cau. li. vi.

Dicuntur autem venire contra libertatem ecclesiasticam: si clericos seu ecclesiasticas personas predicti temporales compellunt coram eis in iudicio venire: et de eis iudicium facere. ut in c. nullus iudicium. et in c. sacerdotibus. et quasi per totum. xj. q. i. et in locis preallegatis de clericorum libertate.

Dicuntur autem venire contra libertatem ecclesiasticam: qui bona ecclesiastica ab ecclesia surripiunt. ut in c. qui christi. et in c. nulli liceat. et in c. quicumque. et quasi per totum. xij. q. ij. et in c. conquestus. de foro compe.

Dicuntur venire contra libertatem ecclesiasticam: qui bona episcoporum et clericorum occupant. ut in c. similiter. et in caplo. qui iuxta. xvj. q. i.

Dicuntur venire contra libertatem ecclesiasticam: qui donationes factas ecclesie nituntur reuocare. ut in ca. sunt qui opes. et in c. sacrilegium. xvij. q. iij.

Dicuntur venire contra libertatem ecclesiasticam fractores seu incendiarii ecclesiarum. xj. q. iij. c. canonica. et. xvij. q. iij. ocs ecclesie. et in capitulo. ex litteris. de raptoribus. et in capitulo conquestus. de sententia excommunicationis.

De libertate ecclesiastica

Dicuntur autem venire contra libertatem ecclesiasticam domini temporales: cum episcopos aut clericos absque licentia superiorum ad curiam suam venire coartant. ut in. c. si quis episcopus. xxiij. q. vlti.

Dicuntur venire contra libertatem ecclesiasticam: qui nituntur privilegia romane ecclesie et aliarum ecclesiarum et clericorum auferre. ut in. c. omnis. xxij. di. 2 in isto casu multis modis temporales dicuntur venire contra libertatem ecclesiasticam. ut sunt iura vulgaria.

Dicuntur venire contra libertatem ecclesiasticam imponentes manus in personas ecclesiasticas. ut in. c. si quis suadete. xvij. q. iij. et in locis preallegatis de privilegio personarum ecclesiasticarum.

Dicuntur venire contra libertatem ecclesiasticam: qui directe vel indirecte privant clericos a conversatione secularium: aut prohibent ne clerici in dominijs suis habeant necessaria. ut in. c. si de immunitate ecclesiarum. li. vj.

Dicuntur venire contra libertatem ecclesiasticam: qui gabellas/ collectas/ seu alia pedagia imponunt clericis/ seu volunt habere a personis ecclesiasticis. ut in. c. non minus. et in. c. aduersus. de immuni. ecclesiarum. et in. c. i. eo. ti. li. vj. et in. c. qñq. de censibus. eo. li. et in cle. pñti. c. ti. ut de flatius dixi in clericorum et ecclesiarum facto.

Dicuntur venire contra libertatem ecclesiasticam temporales qui statuta faciunt in preiudiciu libertatis/ seu privilegiorum ecclesiarum. ut in. c. nouerit. et in. c. graue. de senten. excō.

Dicuntur venire contra libertatem ecclesiasticam domini temporales: qui faciunt statuta seu bannu: ne littere apostolice in eorum dominijs sine licentia eorum non publicentur/ seu alicui tradantur ut in. c. quonia. de immuni. ecclesiarum. lib. vj.

Dicuntur autem venire contra libertatem ecclesiasticam: qui decimas occupant/ seu impediunt/ ne soluantur. ut in. c. decimas. in. i. et in. ij. q. xij.

Dicuntur autem venire contra libertatem ecclesiasticam: quando directe vel indirecte domini temporales astringunt seu compellunt ecclesiasticas personas/ ut resignent beneficia sua. ut in cle. multorum. de penis.

Dicuntur venire domini temporales contra libertatem ecclesiasticam: si clericos/ vel quoslibet alias personas ecclesiasticas: ad quos in aliquibus ecclesijs/ monasterijs/ aut alijs pijs locis spectat electio: pro eo quod rogati/ seu alio inducunt/ cum pro quo rogabant siue inducebantur/ eligere noluerint/ vel consanguineos eo

rum: aut ipsas ecclesias/monasteria/seu loca cetera beneficijs/
sive alijs bonis suis p se/vel p alios spoliado/vel al's iniuste pse-
quendo grauare presumpserint zc. vt. c. sciant cuncti. de elec. li. vi.
vbi isti tales ipso facto sunt excoicati.

Dicuntur venire dñi temporales contra libertatem ecclesi-
asticam/qñ prouident alicui de episcopatu/z abbacia/seu alio be-
nificio ecclesiastico. vt in. c. si quis deinceps. z in. c. qm. xvi. q. vii.
In quo casu non solū dñi tpaes/qui vim faciūt: sed clerici/qui
de manib' seculariū beneficia recipiūt/sunt excoicati: vt in loci
preallegatis. Sed videt fm. l. aquil. q pontifices/qui curā hñt
ecclesiariū/dicuntur magis venire contra libertatem ecclesiasti-
cam qñ dñi temporales: cum pontifices vident libertatem eccle-
siasticam oppressam/z quasi in totum extinctam: z non curant/
vt tenentur vsq' ad sanguinē z animā: predicant libertatē defen-
sare. in quo omnipotens deus: qui curam ecclesie sue habet/per
misericordiam suam puidere dignabitur.

**Questio octana. A quo emanauit libertas ecclesiasti-
ca: z quid sit libertas seu immunitas ecclesiastica.**

Sed postq' visum est de priuilegio/z libertate/seu imunitate
ecclesiariū z clericor: restat breuiter videre/a quo emanauit
ista imunitas seu libertas ecclesiariū z clericor. Et vt meli' rem
intelligam: querendū est/que proprie dicat libertas seu imuni-
tas ecclesiastica. Et glo. in. c. cū deuotissima. xii. q. ii. ait: q imu-
nitas dicit priuilegiū/quo gaudet ecclesia. Archia. in eadē glo.
ait/q imunitas est libertas vel securitas ipsi' ecclesie. Hostiē. in
sum. an. §. i. dicit/q imunitas idem est qd libertas. ita q fm supra
dicta principaliter libertas concessa est ecclesie: z psequēter cor
sacerdotib' z ministr'. nā vt ait Chryso. maxima est cura deo de
ecclesia nō mōtib' circūdata: sed fide circumsepta. nā propter ec-
clesiam celū tenuim est: aer pausus est: mare diffusum est: terra
fundata est: paradysus plantatus est. Nā propter ecclesiā vnige-
nitus dei filius factus est homo. z ipse ait. Ego ipsam statui/qui
celū fundauit: z angelos creauit: sed propter celū crucifixus non
sum: propter celū celeste corpus nō accepi: nec naturā angelor
assumpsi. Vñ Esa. pba eiusdē dñi pferēs ait. Quasi spōsa posuit
mibi mītrā z qñ spōsus ornauit me ornamēto zc. Cuius causa

De libertate ecclesiastica.

ne immerito si de ecclesia romana quod licet non dicatur vniuersalis: dicitur
 tamen catholica et caput aliarum ecclesiarum. ut in. c. i. xxij. di. et in. c. dudum.
 iij. q. vi. et in. c. quis. xxj. di. ubi littera ait. quis vniuerse per orbem catho-
 lice et apostolice constitute ecclesie vnus thalamus christi sit: tamen
 sancta romana ecclesia catholica et apostolica nullis synodis con-
 stitutis ceteris ecclesijs prelatata est / sed euangelica voce domini
 et saluatoris nostri primatum obtinuit. et hoc idem in. c. sacro san-
 ct. et in. c. i. xxij. di. ubi littera ait. omnes siue patriarche in cuiuslibet apice /
 siue metropoles prelatas aut episcopatus cathedras vel ecclesiarum
 cuiuscumque ordinis dignitate instituti romana ecclesia aliam se solam
 ipse fundauit et super petram fidei mox nascenti s. erexit et. et sic roma-
 na ecclesia non habet maculam nec rugam. ut in. d. c. quis. in fine.
 xxj. di. et in. c. ecclesia. de penis. di. i. Ideo dicitur catholica. et cap-
 put aliarum ecclesiarum: que omnes particulares ratione fidei catho-
 lice que communis est omnibus christi ecclesijs per orbem dispersis
 dicuntur catholice que cum earum ministris et membris christo eccle-
 sie vniuersalis capiti per baptismum et alia sacramenta et charitatem
 vnitis representant. vnde et faciunt ecclesiam vniuersalem. ut in. c. legimus.
 xliij. di. in. s. nam et alexandrie. de quibus omnibus ecclesijs et eorum mi-
 nistris ne immerito si fuisset cura ipsi deo capiti ecclesie vniuer-
 salis et omnium ecclesiarum catholicarum particularium / de conceden-
 do libertates et maximas immunitates. ut. s. dixi. ita quod diuino
 non ab ipso capite ecclesie videtur immunitas seu libertas concessa
 ecclesijs ac earum sacerdotibus et ministris. nam legimus. iij. Regum. c. viij.
 quod Salomone pro templo edificato et venientibus ad templum maximas
 libertates et immunitates ac prerogatiuas a deo petiit et impetrare
 voluit. ut impetrauit et obtinuit. ut patet successiue l. c. ix. eo. li. ubi
 dominus ait. Exaudiui orationem tuam et deprecationem tuam / quam depre-
 catus es coram me: sanctificaui domum hanc quam edificasti:
 ut ponerem nomen meum ibi in sempiternum. et erunt oculi mei
 et cor meum ibi cunctis diebus etc. et Exo. xxj. c. promissit deus moysi
 si dare immunitates et libertates pro loco refugij. ut si sine insidijs ho-
 mo hominem interfecisset / fugeret ad locum refugij: ut non mo-
 reretur in manu proximi effusum sanguinem vindicare cupientis.
 ut constat Josue. xx. c. Deus dedit ciuitates cum immunitate et li-
 bertate predicta et non solum templum dei / sed et sacerdotes et mi-
 nistri et decime et primitie ab omnipotenti deo fuerunt ab omni subie-
 ctione iurisdictione et exactione de minorum temporalium et secu-

larium liberi ⁊ in partem domini electi. Nam ipse deus ait Numeri. c. iij. Ego tuli leuitas a filiis israel: eruntq; leuite mei. meū est enim omne primogenitum ⁊c. ⁊ c. xvij. Et Josue. xij. littera ait inter alia. tribui autem leui non dedi possessionem: quoniam dominus deus israel ipse est possessio eius. Et dominus ait ad aaron. Numeri. xvij. Ego pars hereditas tua. et per prophetam deus ait. Nolite tangere chastos meos: ⁊ in prophetis meis nolite malignari. ⁊ Numeri. c. vij. dominus ait. Tuli leuitas p cunctis primogenitis filiorum israel ⁊c. vt seruiāt mihi pro israel. mea sunt omnia primogenita filiorum israel. ⁊ Eto. xix. deus ait. Mea est enim omnis terra. ⁊ Psalmista ait. Domini est terra ⁊ plenitudo eius. ita q; ex supradictis ⁊ ex multis alijs qd esset longus adducere videt: q; de iure diuino ecclesie ⁊ earum sacerdotes ac ministri et decime ab ipso omnipotente deo immunes ⁊ liberi sint ab omni superioritate ⁊ iurisdictione dominorum temporalium ⁊ aliorum secularium. ita interpretatur est per sanctos ⁊ sumos pontifices. Nam textus Gregorij in. c. sacerdotibus. xi. q. i. iuste ⁊ sanctissime in hoc ait. Sacerdotibus autē non ex terrena potestate dominus noster citius indignetur: sed excellenti consideratione ppter eū cuius serui sunt: eis ita dominetur / vt etiā debitam reuerentiam impendat. Nam diuinis eloquijs sacerdotes aliquando dñi / aliquando angeli vocant. nam ⁊ ad moysen de eo qui ad iramētum deducendus est dicitur: applica illum ad deos videlicet sacerdotes. ⁊ rursus scriptū est. dñs nō detrahes scilicet sacerdotibus. ⁊ propheta ait. labia sacerdotis custodiunt scientiam. id est iusticiam. ⁊ legem exquirunt ex ore eius: quia angelus domini exercitū est. Quid igitur mirū si illos vestra pietas dignetur honorare / quibus in suo eloquio honorem tribuens eos aut angelos / aut deos ipse etiā appellat deus. Ecclesiastica quoq; historia testatur / q; cum pie memorie Constantino principi scripto oblate accusationes contra episcopos fuissent: libellos eosdem accusationis accepit: et eosdem qui accusati fuerant episcopos conuocans / in eorū conspectu libellos quos acceperat incendit dicens. ite ⁊ inter vos causas vestras disponite quia dignum non est vt nos iudicemus deos. Ante eum quippe pagani iure publico principes fuerunt: qui verum deum nescientes / deos ligneos et lapideos colebant: et tamen eorum sacerdotibus honorem maximum tribuebant. Quid ergo mirum si

De libertate ecclesiastica.

christianus imperator veri dei sacerdotes honoret: dum paganū
vt prediximus principes honorem impendere eorum sacerdoti-
bus nouerūt: qui dijs ligneis et lapideis fuebāt. hec gñō tantū
spēalr q̄ntum generaliter p omnibus asserimus sacerdotibz. qm̄
ad hoc nescimus quis in terribili iudicio dei/ qualis futurus sit.
hoc uidetur affirmare textus in. c. q̄q̄. in. §. cum igitur. de censi.
li. vi. vbi lra ait: q̄ ecclesie et ecclesiarū sacerdotes/ seu p̄sone et bo-
na nō solū iure humāo quinimmo diuino a seculariū p̄sonarū ex-
actionibus sint immunes. facit tex. in. c. i. de immuni. eccle. li. vi.
et q̄plura iura sunt in ista materia: vt plenius diximus in supradī-
cto libello: seu questioe gabellarū/ q̄ seculares ecclesias et sacerdo-
tes et mīstros eaz ac decias seu bona clericorū tāgere nō valēt.

¶ Questio duodecima. Differentia inter sacerdotes veteris testamenti et noui: et eorum oblationes.

Ergo si tūc in lege veteri sacerdotes et leuite qui sacrificabāt
in sanguine hircorū: et immolabant in templo oues et boues/ari-
etes et vitulos: et offerebant ista domino pro peccato/ vt placarēt
deū. vt Exod. c. xxx. et Leuiti. c. i. et. iij. et. v. et quasi per totū. gau-
debant tanta libertate et immunitate de iure diuino. quare a for-
tiori non gaudebūt hodie ecclesie Christi et ei⁹ sacerdotes et mī-
nistri: qui in eisdem ecclesijs offerūt hostiā veram/ immaculatā
in corruptibilem ipsum verū deum pro vera salute animarū. qui
vt ait Apostolus: non per sanguinem hircorū aut vitulorū: sed p
propriū sanguinē introiuit semel in sancta eterna redēptione
inuēta. Et sic non potest dari cōparatio inter sacerdotiū et sacer-
dotes ac oblationes veteris testamēti et nouissimi vt datur de fi-
gura ad realitatem: et ymbra ad veritatē. Nam est comparatio le-
gis ad euangelium fm̄ moralia et fm̄ figuralia. Scdm̄ figuralia
est comparatio legis et euangelij sicut figure et figurati/ seu signi
et signati. et sicut figuratum est in figura/ seu signatū in signo: sic
euangelium est in lege. Vnde Aug. in li. contra aduersariū legi
et prophetarum. Nouū testamētū in veteri est figuratū/ et vet⁹
in nouo est reuelatum. Ita q̄ lex moysis et sacerdotiū leuiticum
fuit ymbra et figura legis et sacerdotij christi. Nam licet sacerdo-
tium legale fuit veram prout verum distinguitur contra fictum
vel falsum: nihilominus non fuit verum prout verum distinguit

contra figuratiuū. nam sacerdotiū testamēti veteris figurauit
 sacerdotiū christi: hostie veteris testamēti figurabant veram
 z immaculatam hostiā: que Christus est: qui erat sacerdos iure
 iurando in eternum fm ordinem melchisedech: z non fm ordinē
 aaron. Nam vt ait apostolus ad hebreos. viij. Talis enī dicebat
 vt nobis esset pontifex sanctus/innocēs/inpollutus/segregatus
 a peccatoribus: z excelsior celis factus: qui non habet necessita-
 tem quotidie quemadmodum sacerdos prius pro suis delictis
 hostias offerre: deinde p populo. hoc enī fecit semel se offerēdo.
 Lex enī sacerdotes cōstituit sup hoīes infirmitatē hñtes: sermo
 aut iuris iurandi qui post legē est filiū in eternuz perfectus. vnde
 ex hac parte qua legale sacerdotiū fuit figuratiuum: dicitur non
 verū. quia non veras hostias que peccata delerent: sed figurati-
 uas vere hostie. s. christi offerebat. idō apostol⁹ ad hebreos. viij.
 ait. Nichil ad perfectū adduxit lex donec venit verū sacerdotiū
 z hostia vera Christus Iesus: qui p spiritū sanctū semetipsum ob-
 tulit immaculatū deo: q̄ emūdabit conscientiā nostrā ab operi-
 bus mortuis ad seruiendum deo viuenti. ideo noui testamēti
 mediator est vt mortē intercedente in redemptionē earū preua-
 ricationū que erant sub priori testamēto repromissionē accipiāt
 qui vocati sunt eterne hereditatis in Christo Iesu domino no-
 stro. Nā fuit data potestas sacerdotibus veteris testamēti: of-
 ferre hostias figuratiuas: z sacrificare deo in sanguine bireorum
 z caprarum z orandi pro populo. vt Exo. c. iij. z v. c. z quasi per
 totum. z data est potestas sacerdotibus noui testamēti: non so-
 lum orandi pro populo. vt Matth. vi. ibi. Pater noster zc. sed p̄
 dicandi z baptizandi. vt Matth. c. vlt. ibi. eūtes ergo docete oēs
 gentes: baptizantes eos in nomine patris z filij z spūs sancti. et
 Marci. c. vlt. ibi. eūtes in mundū vniuersum predicate euange-
 lium omī creature: qui crediderit z baptizatus fuerit saluus erit
 Ac dedit sacerdotib⁹ redemptor noster potestātē corpus z san-
 guinem suū cōsecrandi. Luce. xxij. ibi. hoc facite in meam cōme-
 morationē zc. Et dedit saluator noster sacerdotibus potestātē
 absoluendi z ligandi. ibi. Matth. xvij. q̄cūq; ligaueritis zc. et
 Ioan. x. c. ibi. Accipite spiritum sanctū: quorū remiseritis pecca-
 ta: remittuntur eis zc. Sic data est potestas a Christo sacerdoti-
 bus noui testamēti per baptisimū/cōfessionē/ z absolutionē/ et
 penitentiam omēs homines ecclesie christi: z christo eius eccle-

De libertate ecclesiastica

sic capiti vniendi et incorporandi: ac ipsi deo redemptori nostro per supradicta in paradiso animas fidelium representandi. nam licet per circumcisionē tollebatur originale. non tamen sacerdotes poterant animas deo in paradiso representare. quia per circumcisionē non aperiēbatur porta paradisi. et lex Moysi fuit particularis: et lex christi vniuersalis. et fuit Moyses legis promulgator: redemptor noster mediator dei et hominum. Christus Iesus vtriusque testamēti fuit cōditor et predicator. et sic data est potestas sacerdotibus noui testamenti alia faciendi quā sacerdotibus veteris testamēti. vt. s. et ne immerito eis de iure diuino et a deo et eius vicarijs data sit maxima immunitas et libertas in psonis et beneficijs seu decimis que pendēt principaliter vt dixi a deo: et ab eo donantur seu assignantur in sortem ecclesiarum sacerdotibus. ideo seculares decimas tangere/possidere/ seu capere/ nec impedire sine sacrilegio vt sacerdotibus non soluuntur non valent. vt in. c. causa. de ver. signi. et in. c. causam. de prescri. et in. c. i. et in. c. pibem. et in. c. quis. et in. c. tuā. in ij. et in. c. parochianos de decimis. et in. c. i. et ij. et quasi per totum. xvj. q. viij. et Exod. xxij. deus ait. Decimas et pmitias tuas nō tardabis offerre. et Exod. xxij. dñs ait. pmitias frugū terre tue deferas in domū domini dei tui. Immo nō solum ista immunitas seu libertas ecclesiarū et sacerdotū ac ministroz et decimarum ecclesie videtur concessa de iure diuino: sic interpretatū et decretū de iure pontificio: sed etiā ab impatoribus catholicis in cōcilijs et extra concilia per se/ et successoribus et subditis receptū: et in obseruātia obtentum. nam vltra leges imperatorū catholicorū que ita vt sup̄ disposuerūt/ fuit per summos pontifices in presentia et approbatione ipsorum imperatorū de immunitatibus et libertatibus et p̄ uilegijs ita decretū vt in. c. i. cxi. di. vbi p̄stat: q̄ sacerdotes et ministri ecclesie a deo et de iure diuino instituti sunt: quorum institutio in veteri testamento inchoata est: et in nouo plenus cōsummata. Summi enī pōtiffices a deo sunt instituti tē. vt in. c. continua. et in. d. c. sacerdotibus. xj. q. i. et in. c. in scripturis. cxi. di. vbi cōstat Constantinū impatorē dixisse. vere si p̄p̄ijs oculis vidissē sacerdotē dei/ aut aliquē eorū qui monachali habitu circūamicti sunt peccantes: chlamydē meam spoliarem et cooperirem cū ne ab aliquo videre ē. hoc idem in. c. satis. in. s. sed Theodo. ca. di. nam si principes seculares catholici sunt: filij ecclesie sunt/ nō

presules. vt in. c. si imperator. ea. di. vbi littera ait. si imperator catholicus est: qđ salua pace ipsius dicimus filius est/nō presul ecclesie. qđ ad religionē competit: dicere ei puenit/nō docere. ad sacerdotes enī deus voluit que ecclesie disponēda sunt pertinere. nō ad seculi potestates: qz. as si fideles sunt ecclesie sue sacerdotibus voluit esse subiectas. Non sibi vendicet alienum ius et ministeriū qđ alteri deputatum est: nec contra eum contendat abrupti/a quo omnia constituta sunt. me cōtra illius beneficia pugnare videat/ a quo propriam consecutus est potestatem. imperatores christiani subdere debent executiones suas ecclesiasticis presulibus/non pferre. hoc idē in. c. nunq̃. ea. di. 7 in. c. de ge imperatorū. r. di. vbi littera ait. Lex imperatorum non est supra legem dei: sed subtus. imperiali iudicio non possunt iura ecclesiastica dissolui rē. et in. c. certū. ea. di. littera ait. certū est hoc rebus nostris esse salutare: vt cū de causis dei agitur/ iuxta ipsi constitutionem regiā voluntatē sacerdotibus christi studeatis subdere: et non p̃ficere. hoc idem in. c. suscipitis. eadē di. vbi Grego. Nazanzensis imperatoribus cōstantinopolitanis ait. suscipitis nelibertatē verbi. libenter accipitis: qđ lex christi sacerdotali vos subijcit potestati. hoc idē in. c. non licet. ea. di. vbi littera ait. Non licet imperatori vel cuiquā pietatē custodiēti aliquid contra diuina mandata presumere nec quicq̃ qđ euangelicis vel pphetiis aut apostolicis regulis obuiet agere. Ita qđ ex supradictis pstat: qđ de iure diuino ecclesie et earū decime ac sacerdotes et ministri sunt imunes et liberi ab omni superioritate impatorū et seculariū. et si pncipes catholici sūt/ subditi ecclīaz et sacerdotū sūt: et nō indices nec dñi clericorū. et adh vt dixi nō pnt eos pstri gere iudicare nec directe vl' indirecte punire nec i exiliū tradere.

¶ Questio. xiiij. Quam potestatem vidcantur habere dñi tēporales seu seculares in p̃uisionibz ecclesiarum cathedralium. et an. et quando in similibus p̃uisionibz requiratur consensus ip̃sorū domino: tēporaliū.

Sed quia supradiximus in questione de venientibus cōtra libertatē ecclesiasticā: et qđ dñi tēporales dicūt venire p̃tra libertatē ecclesiasticā qñ ipsi puidēt alicui de aliq̃ episcopatu seu abbacia aut beneficio ecclesiastico: aut cōpellūt eligētes vt suo modo

eligant. aut puniūt electores/ et eorum parētes: quia suo modo non elegerūt. Videndum est/ quam potestatem habeant principes seculares in puisionibz ecclesiarū cathedraliū: et an et quā requiratur in similibz consensus seculariū. Pro cuius fundamēto premitto/ quod in beneficalibz summ⁹ pōtifer habet supremā et liberā potestātē. facit tex. in. c. proposuit. de cō. pre. et in. c. licet. de p̄bē. li. vi. et melius q̄s alibi in cle. i. vt lite pen. vbi inter alia Clemens quintus ait. Salua tñ in premissis omnibz Romani pōtificis potestate: ad quem ecclesiarū/ personatuū/ dignitatū/ aliorūq̄ bñficiōrū ecclesiasticorū plena et libera dispositio ex sue potestatis plenitudine noscīt pertinere. Et qua cle. in parte. libere doctores p̄supponūt/ quod sit de natura vocabuli libere/ quod papa sine alicui⁹ consensu de his beneficalibz disponere possit. vt in. c. de multa. de p̄bē. et in. d. c. licet. et in. c. statum⁹. de regu. et in cle. ij. de iure patro. et iura sunt vulgaria: et notorie constat/ quod in his beneficalibus summus pontifex libere disponere possit sine consensu seculariū: qui in his beneficalibz nihil aliud habēt: nec sine peccato in his se possunt nec debent magis intromittere/ q̄s a iure/ et summo pontifice/ iurum conditore eis reperitur cōcessum. Nam licet summi pontifices/ vt dicti/ libere de ecclesijs disponere possint: nihilomin⁹ habentes ipsos principes vt veros catholicos/ et filios/ ecclesie christi obediētes/ vt iustū est: hi duo gladij: vt in. c. dilecto. de sen. excō. li. vi. et in. c. cū ad verū. xcvj. di. p̄sueuerunt exigente necessitate sibi ad inuicē suffragari pro cōseruatione temporalium. Ne ab ipsis ecclesiasticis in ecclesijs electis in temporalibus ipsi dñi temporales lederentur/ et detrimentū paterentur: summi pontifices decreuerunt/ et p̄ sua iura/ siue eorum et successorū p̄iudicio determinarūt/ vt electi a decano et capitulo ad cathedrales siue metropolitān. vbi ipse electus esset regi suspectus: et in ecclesia sunt castra: ex quibus rex in temporalibus damnari/ et detrimentum assumere possit: ab ipso rege iuste propter premissa recusari valeret: et super his sedem apostolicā pro remedio cōsulare debuisset. ne talis dominatio/ postulatio/ seu electio a sede apostolica cōfirmari deberet. vt facit tex. in. c. cum terra. de elec. vbi l̄ra ait. Quo facto nō phibem⁹/ quin regl seu patriarche/ qui pro tempore fuerint/ requirāt assensus. Idē in. c. cum inter vniuersas. c. ti. vbi l̄ra in fine ait. Mandamus q̄te nus iuocata spiritu sancti gratia/ personam idoneam p̄ electionē

canonicam concorditer assumatis ad regimen Capuane ecclesie: consequenter ad audientiam nostram nuncios idoneos trāsmissuri p̄ q̄s a nob̄ vice regia postulet̄ assensū: ac apostolice p̄firmationis gratiam requiratis. Facit etiam pro principibus secularibus textus. in. c. innotuit. eo. ti. in parte. faciebāt ad id nō modicum concors capituli Vigorici. electio/petitio populi/assensus principis/votum suffraganeorū. facit textus in. c. q̄ sicut. e. titu: quasi in principio. vbi littera ait. Cum in ea nihil attentatum fuerit in p̄iudiciū regie dignitatis. quia non simplex nominatio: sed solennis electio debet principi presentari. ita q̄ ex omnibus supradictis p̄ncipes seculares ⁊ eorum aduocati assensum de cathedralibus ⁊ metropolitanis ⁊ q̄d deterius est hodie de alijs minimis beneficijs: papa sine eorum consensu in eorū dōminio prouidere non debeat. alias prouisiones facte debeāt retractari. quod non sine crimine ista fieri/ seu tolerari possunt. cum bene aduertenti/ omnia ista iura ⁊ alia in materia loquentia/ nihil ad propositū pro regum seu seculariū fundamento faciunt animo faciunt cōtra. cum omnia iura predicta loquuntur in electionibus factis a decano ⁊ capitulo: ⁊ non in prouisionibus summi p̄ncipis / qui in his non subijcitur iuri. Nam in. ca. cum terra. littera ait. quo facto nō prohibemus / quin in regis seu patriarche qui pro tempore fuerint requiratur assensus. sed addidit. ⁊ propter hoc ipsam electionem nolimus impediri. ita q̄ vltra q̄d loquitur in electione a decano ⁊ capitulo nō vult ipsam electionem propter consensum regis impediri. ita tenet Abbas siculus ⁊ alij doctores in dicto. c. cum terra. vbi ipse ait. q̄ requiritur consensus principis in electione ex honestate: sed non vt habeat prestare robur: sed vt in futurum non possit opponere cōtra electum vel electionē. idem in. c. cum inter. licet loquat̄ in summo pontifice qui in illa prouincia vice regiaungebatur. vbi etiam siculus ait. q̄ iura ista non habent locum in summo pontifice: qui prouidet iure suo ⁊ non iure capituli. idē in. c. innotuit. vbi littera non ponit necessitatem in assensu regis: sed dicit/ q̄ non modicū faciebat pro electo petitio populi/ assensus regis ⁊ votum suffraganeorum. sed non sequitur: nec verū est: q̄ omnia ista sunt necessaria: nec aliquod istorū. idem in. c. q̄ sicut. vbi littera ait. q̄ nō nominatio/ sed electio principi presentanda esset. quia non erat necesse habere assensū regis / sed electū ⁊ electiō

nem sibi notificare. vt si esset sibi suspectus/seu inimicus/ et castra
 erant in ecclesia eum non admitteret: et recusare valeret: et apud
 sedem apostolicam pro remedio intercederet. vbi abbas siculus
 in fine questionis ait hoc non habere locum in institutione/seu
 prouisione a summo pontifice: licet in. c. 1. de electio. sine causa et
 fundamento tenet contrarium. pro cuius auctoritate allegat In
 nocentius in. ca. super his. de accu. qui Innocentius hoc non di
 cit. sed ibi in tertia columna/ et Hostiensis et alij. in. c. nobis: diu
 re patro. incidenter dicunt. quod rex potest allegare contra electum
 quod habet eum suspectum de prodicione terre: vel consilio suorum.
 et quod admittitur ad hoc opponendum. quod nihil ad propositum
 ad verba abbatis in dicto. c. 1. cum ipse abbas et alij doctores et
 Innocentius in dicto. c. super his. de accusatio. qui in hoc satis
 uerunt regibus fauorabiles/ solum hodie eis concedunt: suspec
 tum valeant recusare. Et vt dicit Abbas et Baldus in prealle
 gatis locis: maxime in. c. cum inter. et in. c. quod sicut. volunt sentire:
 quod licet ista habeant locum in electionibus/ non autem in summo
 pontifice: qui recte et iuste procedit. Et vt principaliter inten
 dat prouidere magis ecclesie quam persone sine consensu/seu regum
 supplicatione: sine eorum scandalo et suspicionem citius de metro
 politanis/seu cathedralibus prouidere debet quam de alijs inferio
 ribus beneficijs. vt in. c. ne pro defectu. de electi. et in. c. quod sit. eo.
 titu. lib. vi. cum vbi maius periculum vertitur/ ibi cautius et citi
 us est agendum.

**¶ Questio. xiiij. An et quando in beneficio eligibilis
 cadat de iure ius patronatus/seu ius presentandi.**

Immo magis graue doctores notant in dicto. c. cum terram.
 et capitulo. cum inter. et quod sicut volunt affirmare. quod licet ve
 rum sit: patroni in parochijs/ capellis/ et alijs beneficijs que non
 sunt eligibilia/ habeant ius prestandi: non autem in metropoli
 tanis/ cathedralibus/seu collegiatis. vide singularem textum in. c.
 nobis. de iure patr. et in. c. massana. et in. c. sacro san. de electi. et in
 ca. bec etiam. xvi. q. 1. et in. c. 1. et ii. et iii. et v. lxxij. distin. Nam
 non esset vera electio/ quando institueretur solum presentatus a
 patrono. nam electus confirmatur et non instituitur. presenta
 tus instituitur/ et non eligitur nec confirmatur. vt in dicto. c. no

bis. et tunc sunt vulgaria. nam proprie non concordaret cum vo-
 cabulo electionis quando se. presentatus a rege / eligeretur a
 capitulo: et confirmaretur a papa. cum non esset vera electio que
 de necessitate dirigitur in unum. hoc tenet cardinalis de Turre-
 cremata. in. c. creatina. lxiij. di. vbi ait. q. de consuetudine intro-
 dici non potest: ut consensus principis requiratur ad electionem
 de certa persona. nec regulariter possunt interesse in electionibus.
 ut in. di. c. cum terra. et d. c. sacrosancta. et massana. de electi. et in di.
 c. i. et ij. et iij. et iij. et v. lxiij. di. vbi in prin. c. tex. ait. Nullus laico-
 rum / principum / vel potentium semet inserat electioni patriarche /
 metropolitane / aut cuiuslibet episcopi: et sic in alijs. hoc idem in. c.
 si quis deinceps. xvi. q. v. vbi Grego. viij. in generali synodo sta-
 tuit. ut si quis deinceps episcopatum vel abbatiam de manu ali-
 cuius laice persone susceperit: nullatenus inter episcopos vel
 abbates habeatur. et hoc idem in. c. nullus laicorum. et quasi p-
 totum. eadem co. et q. hoc idem in. c. pastoralis cura. de iure pa-
 tro. immo consentientes electioni de se facte per potestatem secu-
 larē efficiuntur ad electiones inhabiles. ut i. c. quisquis. de elec.
 et in. d. c. si quis deinceps. xvi. q. viij. et in locis palle. Nec obstat ut
 supra ad aliud propositum i. suprascripto libello seu questione exe-
 cutionum / seu gabellarum dicit. c. plures. et c. principali. et in. c. creatina
 et in. c. nobis. et in. c. lectis. et in. c. in synodo. lxiij. di. vbi videtur in
 electione prelatorum requiritur consensus principum secularium. Nā
 debet intelligi. ut glo. intellexit in. d. c. plures. q. ista iura sunt lo-
 cum in his q. sunt patroni ecclesiarum. Aut potest intelligi q. tunc erat
 necesse sic fieri. q. alio stante potentia laicorum / et oppositione clericorum.
 ut ecclesie non carerent pastoribus. propter magis bonum. ut cultus diuinus
 in illis ecclesijs non cessaret: ita tolerabat. licet eis videbatur trimum.
 ut visum est Stephano pontifici. ibi in. c. nosse. et tex. in. c. Valen-
 tianus. et in locis palle. ita sentit Guido in. d. c. creatina. vbi ait: q.
 Leo papa. iij. fuit natione Romanus. q. fuit multum timidus. et in gra-
 ue iudicium ecclesie principi seculari se submisit. etiam hoc confirmat in
 c. lectis. lxiij. di. vbi ait. q. Stephanus. iij. natione romanus hic plus ti-
 muit lapidari cito flexus est sanctus Stepbanus. promartyr. h. videtur
 sentire dominicum in prealle. locis cardinalis sancti Sixti de tur-
 re cremata. in. c. i. lxiij. distin. dicit q. dabatur locus laicis ut in-
 teressent in electione summi pontificis: non q. licitum esset / sed p-
 pter pacem et quietem ecclesie: ut sine scandalo celebraret electio.

Idem cardinalis in .c. prelata. ea. di. dicit: q̄ requirebatur cōsen-
sus laicorū / ad euitandum scandalū illorū qui impedire possent
electionem. ⁊ sic in omnibus p̄callegatis locis in hoc cum alijs
p̄cordat. q̄ licet secularēs nō debebāt interesse in electione: nec
in aliquo interessentia laicorū p̄stabat robur electioni. ⁊ sic p̄-
mittebantur ista ad euitandum maius malum. licet etiam illud
non esset iustus: adeo Ludouicus imperator Ro. aug. vidēs ista
iuste fieri non posse: renūciavit interessentiam in electione pon-
tificum. Hoc idem renūciavit rex Otto. ibi in .c. tibi domino. ea.
di. Vel potest dici: eligebātur p̄lati a toto clero ⁊ populo. s. q̄ to-
tus clerus ⁊ populus cōmendabant talem in episcopum suum
esse dandū. prout hodie posset fieri. quia papa posset ignorare
merita personarum: ⁊ populus vbi est nota persona / posset per
sonā p̄. aut pau. pro ecclesia in populo assumendā cōmendare.
ex q̄notatiōe seu cōmēdatione nullū ius p̄sone sine prouisiōe pō-
tificis acquiri. nec talis cleric⁹ etiā si posset de facto sine pena in
habilitat⁹ pōt nec debz ecclesiā aut beneficiū de manib⁹ laicorū
recipere. Sed certe vt dicit. d. reueren. cardinalis Zabarel. in .c.
nobis. de iure patro. attenta confusione iurium: ipse cardinalis
per ista verba ait. mihi placeret alia cōpilatio: in qua graui⁹ ⁊ or-
natius ac breuius plura deciderent. quoniā in ista ⁊ narratiōes
plurime que in hac sunt partimq̄ rescarentur partim ad decisio-
nem reducerētur. q̄b⁹ vt extimo cōtinuo fieret si ecclesia vniret⁹.
⁊ si vt quondam fiebant concilia generalia fierent: ⁊ tunc proui-
deri posset vel reseruando principia: vel quod melius esset statu-
endo temp⁹ infra q̄d duraret hec cōpilatio vsq̄ alia ex frequēti
studio rediretur. ⁊ sic ex istis verbis cardina. qui omnia iura ca-
no. bene vidit ⁊ quasi super omnibus scripsit: constat esse magis
vtilis noua cōpilatio: etia⁹ si remanerēt principia ⁊ alique deci-
siones istius compilationis. nam cui dubium videatur dñs Za-
bar. optime cogitasse / v̄sa confusa varlatione decretorū. q̄b⁹ in
vno .c. prouidetur vno modo: ⁊ incontinenti. in .c. sequenti pro-
uidetur de directo per contrariū. nam licet glo. in dicto. c. lex. di-
cāt: q̄ iura que dicūt esse necessarium in prouisionibus prelato-
rum assensus regum / intelligantur in patronis: ⁊ alie absolutio-
nes que dantur a doctoribus vt melius dari possunt pro euita-
tione iurū cōtrarietatis: sed non quā per hoc videatur satis iu-
rib⁹ ⁊ littere decretorum satisfactū / si non staret alia causa per

doctores assignata / et renunciatio imperatoris et regum illorum
privilegiorum: qui ut presumitur dicta privilegia obtinuerunt
ex maxima eorum potentia / et ex necessitate in qua erant ecclesia
fici. Sed ut dico: stantibus premixtis et iuribus ut stant in suo
vigore hodie: de iure principes seculares nullum ius providen-
di de beneficijs / aut consentiendi in promotionibus seu electio-
nibus metropolitandarum cathedralium et collegiatarum habent: ni-
si ex earum fundatione et dotatione obtinerent ius patro. cuius
causa possent habere vna cum canonicis vocē in electione eligē-
dorum. ut in. c. nobis. de iure pa. et in. c. hic etiā. xvi. q. i. vbi videt
cōcessum regi Francie ratione fundatiōis monasterij. ut vna cū
monachis eligat abbatē. Vnū tamen credo: si hoc pceditur fun-
datori ecclesiarum / quod a fortiori debet hoc et magis cōcedi regi seu
principi recuperanti ciuitates et loca proprio sanguine et labore
de manibus infidelium et tyrannorum. cum longe magis pium et
meritorium sit quo ad ecclesiam militantem et triumphantē: ter-
ram de manibus infidelium recuperare: ut in. c. ex multa. quasi
in fine. et in. c. licet. de voto. et vbi erant mesquite. de licentia pon-
tificij et prelatorum ecclesias edificare. et vbi erant albages seu alfa-
quini sacerdotes falsi. et pro saluatione animarum imperfecte orā-
tes: sollicitare ut sint veri sacerdotes dei pfecte orātes: et p saluati-
one animarum baptismū et alia sacramēta necessaria ministrātes:
et cultū diuinū tā vbi non erant exercentes et augmētantes / quā in
ter christianos monasteria et ecclesias. ut in. d. c. hic etiam edifi-
cantes. nam non obstātibus iuribus allegatis: potest de iure et
maxime ex privilegio papali dari forma: quod etiā in metropolitān. et
cathedralibus et alijs elegibilibus cadat ius presentandi. videli-
cet: si procederetur ut iuris est per decanū et capitulū ad electio-
nem: reges seu principes possent duos aut tres decano et capitu-
lo presentare / ut vnum de his eligerent in prelaturam. nam ut di-
xi de iure communi talis presentatio duorum aut trium posset sta-
re. ut in. c. quod autem. et in. c. cum autem. de iure patr. vbi datur lo-
cus accumulatiōis de duobus successiue. ergo a fortiori a prin. et
ut dixi / hoc potest sine dispēlatione a pontifice ex privilegio cō-
cedi. cum isto modo sit vera electio: quando non restringitur ut
supradixi in vnum tantū. ut in act. apostolorum. c. i. vbi apostoli sta-
tuerunt duos: scilicet Ioseph / et Matthias: ut vnus de istis
licet per sortem eligeretur in apostolū et episcopū. et fuit licet p

sortem electus **Matthias**. et isto modo possunt principes non solum habere vocem vna cum eligentibus: sed etiam possunt eligentes presentare/ aut electiones hodie non habent locum per regulas cancellarie sine ex alia cōstitutione papali, quia papa sine nominatione seu electione a capitulo facta / de metropoli et cathedralibus cum collegio cardinalium prouidet. et tunc satis est regi patrono vnum idoneum pontifici presentare/ aut pro tali supplicare. Sed si reges aut principes/ seu domini tēporales: ex edificatiōe/ dotatione/ seu ex recuperatiōe ciuitatū et locorū de manibus infidelīū nō habent ius presentandi aut vna cum canonicis eligēdi in pūisionibz ecclesiarū metropoli et cathedraliū/ nō tenet papa de iurē cōmuni p̄sensu regū seu dñorū tēporaliū spectare. q: puidz iure p̄prio et nō iure aliorū. et vt dixi/ in his pūisionibz hēt liberā facultatē. et sic libere sine p̄sensu seculariū puidere pōt. licet vt satisficiat deo et cure vniuersali quā habet debet multū curare/ vt puideat magis principaliter ecclesie q̄ persone et de persona habili que possit stare sine suspitione et scandalo dominorū temporalīū. Nec valet consuetudo ex se t̄m in alijs casibus q̄ a iure p̄missis: q̄s tēporales vellent allegare. vt in. c. cum terra. et in. c. massana. et sacrosancta. de elec. et in. c. si. de consue. et q̄tum antiquior quia magis nocina minus obseruanda. vt in. c. ecclesie. de simonia. et in. c. mala. et quasi per totū. vij. di. immo summi pontifices vniuersalem libertatem ecclesie etiā si vellent/ non possent renunciare. vt in. c. certū. et in. c. imperiū. p. di. et in. c. q̄periculosum. vij. q. i. et ibi per doctores. nam non secularibus de spiritalibus a deo data est cura. vt in cle. pastoralis. in p̄nci. de re iudi. et in. c. ecclesia sancte Marie. de consti. et in. c. bene q̄dē. xcvj. di. et in. c. significasti. de ele. et in. c. solite. de ma. et obe. et in. c. per venerabilem. q̄ si. sint legi. sed Petro et successoribus. cū magister et redemptor: noster Petro ait. Joan. xxi. pasce oues meas. q̄d est transcriptum in dicto. c. significasti. et in. c. solite. nam ipse saluator noster summū pontificem pastores constituit super familiā suā. de cuius manibus curā ecclesiarū et prelatorū et animarū requirēt. nam de eo scriptū est per Ezechielē. q̄ si speculator viderit gladium venientem et non insonuerit buccina: et populus non se custodierit: veneritq̄ gladi⁹ et tulerit de eis animam. ille quidem in iniquitate sua captus est: sanguinē autē eius de manu speculatoris requirā. quare summus p̄tífex ne requiratur

ab eo sanguis condemnatorum nimis vigilare compellitur: et buccinam sonare: et subditi non peant: et satanas victoriarum contra eum in omnibus sibi commissis non habeat: et ut bonus pastor a magistro et redemptore nostro mereatur audire. Euge serue bone et fidelis quia in paucis fuisti fidelis. supra multa te constituam. intra in gaudium domini tui. ad quod gaudium nos perducatur ipse redemptor noster qui cum patre et spiritu sancto vivit et regnat in secula seculorum. Amen.

¶ Questio. xv. An possit aliquis sepeliri in ecclesia et si potest: an potest sepeliri prope altare.

Et primo dicendum est: quod de iure statutum est: quod omnis ecclesia cathedralis habeat per cimiterio. et passus: et alie minores ecclesie xxx. ut in. c. sicut antiquitus. et in. c. si quis contumax. et in. c. quis quis. xvij. q. iij. et principaliter et causa finalis fuit: ut corpora catholicorum in cimiterio sepelirentur. hoc ait Inno. in. c. abolende de sepul. dicens: pro sepulture ordinarie debent esse prope ecclesiam et in cimiterio. hoc videtur prouisum in. c. nullus. xij. q. ij. ubi littera in principio ait. Nullus mortuus intra ecclesias sepeliatur: nisi episcopi/ aut digni presbyteri/ et fideles laici. scilicet nimis deuoti et quasi sancti: ita quod ordinarie et regulariter communis ordinaria sepultura defunctorum debet esse circa ecclesiam in cimiterio. ut in. c. fraternitatem. et in. ca. finali. de sepultu. et in cle. i. iuncta glo. e. ti. ita sentit Hostien. in summa. in ti. de sepul. in. §. j. ibi vi. quod sit sepultura. ubi ait. Quod est locus concavus in ecclesiastico cimiterio factus: in quo corpus catholici quiescit. Nam licet pluries dicatur in iure: quod catholici sepeliantur in ecclesijs patrum seu maiorum suorum: intelligitur de eodem iure in cimiterijs ecclesiarum. ut in. c. cum graua. iuncta glo. xij. q. ij. et iura sunt vulgaria. quia cimiteria reputantur/ et consecrantur/ et reconciliantur ut ecclesie. ut in. c. consulisti. de consecra. eccle. vel altaris. et in. d. c. sicut antiquitus. et c. quisquis. xvij. q. iij. Sed posito/ ut in dicto. c. nullus. xij. q. ij. quod ex dispensatione iuris episcopi/ abbatibus/ aut presbyteri et fideles laici possunt intra ecclesiam sepeliri: nunquam videtur propter hoc de iure concessum/ et quod data sit talis licentia et facultas: ut omnes abbates/ omnes presbyteri/ omnes catholici/ et seculares possint intra ecclesiam et prope altare sepeliri. absit.

De libertate ecclesiastica.

nam hodie esset satis speculandum/disputandum /z maxime ad uertendum: qualis abbas/quis presbyter/ aut quis laicus intra ecclesiaz sepeliri possit z deberet. Et facta discussione difficiliter temporibus nostris reputarētur multi qui intra ecclesiam iuste potuissent z debuissent sepeliri: quāto magis ppe altare vbi sunt reliquie sanctorum: z qđ magis est vbi corpus christi quod cotidie cōsecratur: qui magister z redemptor noster est dominus z creator sanctorū z omnīū rerū. cuius reuerentia z intuitu sancti patres in cōsilijs suis statuerunt z decreuerunt: vt cadauera fidelium ptope altare non sepeliātur. vt in. c. percipiendū. in. §. in fra ecclesias. xij. q. ij. nam laici viuentes /secus altare dum diuina cantantur/ aut corpus christi cōsecratur stare non debent: vt in. c. j. de vita z bo. clerico. z in. c. sacerdotū. de cōse. di. ij. qđto magis cadauera hominū fetida z putrida/ prope tantū sacramētum collocari non debēt. nam sacra vasa non ab alijs q̄s a sacratj debent cōtractari: ne pro talibus presumptionibus domin⁹ iratus plagas imponat populo suo: z bi qui nō peccauerūt pereāt. vt ait tex. in. c. in sancta. de cōse. di. j. neq̄ etiam est pmissum secularib⁹: sacrariū vbi vasa sacra z reliquie sanctorū sūt intrare. vt in. c. non oportet. z in. c. non licet cui libet. xxiij. di. ergo si de iure videtur presumptio periculosa pro populo: vt seculares vasa sacra tangant/ aut intrent sacrariū: qđto magis indignabitur de⁹ vt prope sacrum altare z ipsius corpus domini sacratū cadauera mortuorum sepeliātur. qđ nullo pacto iuste z iuridice z sine crimie ac sine periculo populi ne ipse de⁹ irascatur fieri potest: neq̄ a prelato similia permitti sine lesione conscientie.

¶ Questio. xxi. An iudei teneantur tempore quo celebrantur diuina excludi ab ecclesia.

Et breuiter dicendū est: qđ de iure sunt excludendi ab ecclesia. vt facit tex. in. c. clericos. in. fi. xxi. di. z in. c. perlectis. xxv. di. in. §. j. in vtroq̄ loco videtur de officio ostiarij. vbi litera in. d. §. ait. Ad ostiariū nanq̄ pertinent clauēs ecclesie vt claudat z aperiat templum dei/ omniaq̄ que sunt intus z extra custodiat/ fideles recipiat/ ex cōmunicatos z infideles excipiat. ita qđ ostiarius debet infideles. s. iudeos/ bismaelitas/ agarenos z gentiles seu paganos: etiā christianos ex cōmunicatos ab ecclesia dñi celebrāz

diuina excludere. nam si christianis non licet in temporalib⁹ cō
 iudeis cōmunicare. vt in. c. nullus. 7 in. c. omnes. xxvii. q. i. in pn.
 vbi in cōcilio agathaneñ. decretum est: vt christiani iudeis non
 cōmunicent. 7 in. c. q̄ sit. de iudeis. quanto magis non debēt sa
 cerdotes 7 ipsi fideles christiani in officijs diuinis/ ac sacramen
 tis cū iudeis interesse nec participare. Nā non solū non est cele
 brandū/ nec diuina sunt dicēda in p̄sentia infidelīū viuorū: sed
 neq; mortuorū. nam intellecto q̄ vnus infidelis esset sepult⁹ in
 aliqua ecclesiā: alis ecclesiā cōsecrari nō debet. nec in ea est cele
 brandū. vt in. c. eccliam. de p̄se. di. i. 7 ibi bona glosa. in arti. p̄m.
 qualiter infideles sunt excludēdi ab ecclesiā. Nec obstat. c. ep̄us
 nullū. de p̄se. di. i. vbi videt̄ p̄uissim⁹/ q̄ ep̄s nullū phibeat ingredi
 ecclesiā 7 audire verbū dei. siue gentilē/ siue iudeū/ siue hereticū
 vsq; ad missam cathecuminoz. nā glo. in. d. c. plectis. xxv. di. ait.
 q̄ istud capitulū nūc tenet 7 q̄ hoc. c. si intelligatur de diuino of
 ficio/ sicut glose 7 doctores intelligere voluerūt: non teneatur
 ab ecclesiā. pbat textus. in. c. non liceat clericis. i. q. i. vbi l̄ra ait.
 Non liceat clericis vel laicis ab hereticis alogias. i. benedictio
 nes accipe. quia maledictiōes sunt magis q̄ b̄ndictiones. Nec
 licet aut cū hereticis 7 schismaticis orare. vbi glo. dicit: istud de cō
 sue. ecclie roborat. 7 illud decre. ep̄s nullū. nō esse in p̄suetudinē
 ecclie. Sed posset saluo meliori iudicio intelligi dictū. c. ep̄s ibi
 verbū dei p̄p̄dicatiōe. vbi infideles possunt it̄esse. 7 eis p̄nt
 reli. de suorū p̄latoz licētia p̄dicare. vt in. d. c. q̄ sit. d. iude. nec
 obstat l̄ra dicti. c. ep̄us ibi. vsq; ad missaz cathecu. vbi videt̄ in
 cōueniens: q̄ infideles debuissent stare in missa vsq; ad sacrificiū
 sicut cathecumini: qui debēt stare vsq; ad sacrificiū: quo tpe de
 bent excludi ab ecclesiā. q̄a cum carēt sacramēto baptisimi: 7 sic pri
 mo fundamēto sacramentorū qd̄ est ianua sacramentorū: non li
 cet eis interesse in sacramēto eucharistie. Nā b̄n aduertēti si tex
 tus intelligat̄ vt pōt intelligi in p̄dicationib⁹: de iure debz intelli
 gi ibi vsq; ad missam cathecuminoz: q̄ ad missā totā inclusiue: q̄
 ad infideles exclusiue. q̄ de natura isti⁹ aduerbii. vsq; de iure ita
 se bēt. vt in. c. cū dilecti. de dolo 7 p̄tu. 7 ita se habet quo ad ca
 thecuminos. quo ad sacrificiū. i. añ sacrificiū excludant̄. 7 sic infi
 deles debēt stare in verbo dei vsq; ad missam cathecuminoz. i. s.
 vt excludant̄ ante missam. 7 sic habēt iura iurib⁹ p̄cordari. 7 tūc
 videtur vbiq; bene decisum. 7 vtrūq; in obseruantia. q̄ iudei 7

De libertate ecclesiastica.

alij infideles excludantur a missa ⁊ a diuinis officijs: ⁊ admittantur ad p̄dicatōes. vt in dicto. c. q̄ sit. ⁊ c. Nā redēptor noster Marci. x. apolis ait. Eūtes in mundū vniuersuz p̄dicare omni creature. s. tā fidelibz q̄ infidelibz. qz est ppō vls. ⁊ sic vlt oēs homines icludit ⁊ apphēdit. ⁊ Math. x. iij. ⁊ xxiij. idē maḡ n̄ voluit istā p̄dicatōē durare vsq̄ ad cōsumatōē seclī. Nā vt ait vas electionis ⁊ tuba euāgelij ad Colossē. c. iij. ibi. Orātes s̄: vt deus det ostiū sermonis ad loquendū ministrū cbr̄st. vbi Nicolaus de Lyra intelligit libertatē ⁊ facultatē p̄dicādi. ita q̄ licitū est de iur̄ diuino ⁊ positiuo sacerdotibz fidelibz ⁊ infidelibz verbū dei p̄dicare. ⁊ si in. d. c. q̄ sit. de iude. p̄uidetur / ne fratres debeant sine licentia suorum prelatorum p̄dicare infidelibus: hoc fuit ⁊ bene / ad euitanduz ne fratres sub illa causa ⁊ colore possent a suareligione exire ⁊ vagare. Nam si subditis guardia no seu priori non licet exire conuentū causa in alio loco p̄dicādis: magis non esset sibi licitum ire vltra mare. vt in dicto. c. q̄ sit. de iudeis. Nam vidi q̄ feli. recorda. Sixtus. iij. concessit licentiam quibusdā fratribz de Hispania: vt possint ire sine licentia suorum superiorū p̄dicatum in insula de Canaria. ⁊ q̄ q̄plures fratres de obseruantia exierunt a monasterijs sub illo colore p̄dicatōis vt vagarent: cum multi de illis ad sua monasteria nō redirent. ¶ In loco seu castro serrarū reperitur cōstructum hospitale a tanto tempore / q̄ non est memoria. in contrariū vbi receptātur pauperes: ⁊ de redditibus hospitalis pauperes venientes per tres dies cōmorantes alimentantur. Que ritur attento q̄ a. x. xx. ⁊ xxx. annis cōmunitas dicti loci cōsueuit presentare seu puidere d̄ rectore dicti hospitalis: si dictū hospitale dicatur ecclesiasticū. aut intantū locus pius / q̄ tam hospitale q̄ bona ⁊ redditus illius debeant defendi ⁊ manuteneri per episcopum ordinariū. Pro cuius declaratione p̄mittō: q̄ hospitalitas est ita cōmunis omnibus catholicis / q̄ vnusquisq̄ in domo sua potest facere hospitale. vt in. c. i. ⁊ in. ca. quiescam⁹. xliij. di. ⁊ in. c. q̄ ait. xij. distin. vbi Loth ⁊ Abraam indistincte in domibus suis recipiebant pauperes. ⁊ sic tenebant hospitalitatem. Et clerici hoc idē tenentur facere. ⁊ laici vt meritis maximū habeāt hortantur hoc facere. vt in. d. c. i. ⁊ in. di. c. quiescamus. xliij. di. qui presbyteri vel laici similē hospitalē / aut hospitale facientes. possunt de eo disponere ⁊ dictā hospitalitatem

renocare/ et ad alios vsus pro libito suo conuertere et dedicare.
 determinatio est doctorū in. c. iij. de relig. do. et i. cle. per litteras.
 de pben. et in cle. quia cōtingit. de reli. do. Et ista hospitalitas
 aut hospitale dicitur ita p̄phanū et temporale: quia voluntas
 rium q̄ nullus ep̄s de eo potest disponere nec ordinare. Est et ali
 ud hospitale qd̄ sit seu deputatur in tertio loco p̄ receptiōe pau
 peruz: et dotat a Titio vel Sēp:onio auctoritate prelati: et tūc
 nulli dubiū est / q̄ incōtinēti eius defensio et cura p̄tinet ad ep̄m
 seu ordinariū. vt in. d. c. iij. de reli. do. et in cle. p̄ litteras. de pben.
 et in cle. q: cōtingit. de reli. do. Nam abbas sicutus et alij docto.
 dicunt in. d. c. iij. de relig. do. et docto. in dictis cle. per l̄ras. de p̄
 ben. et quia cōtingit: q̄ mortuo conditore et remanente hospitali
 dotato: ep̄s debet habere curā et defensionē omniū bonoz dicti
 hospitalis: dū tamē non p̄mittat dictos fructus cōuerti ad alios
 vsus q̄ pauperū et hospitalis. textus est in exp̄esso p̄casu nostro
 in. d. cle. q: p̄tingit. de reli. do. in. §. nos in curiā. ita tenet abbas
 in. d. c. iij. de reli. do. in tertio notabili. vbi ait. q̄ hec hospitalia p̄
 tinent ad ep̄iscopum: nō vt disponat de redditibus ad libitum/
 sed vt oīa ordinet ad vsuz destinatū. vbi in fine asserit: etiam si sit
 edificatū a priuata persona: ea mortua / q̄a iam non licet q̄ redi
 catur ad alios vsus: q̄ tunc ad ep̄m pertinet: vt voluntas pia de
 functi tradatur executioni. vt in. c. nos quidez. et in. c. requisisti.
 de testamentis. hoc idem tenet idē abbas in. c. inter dilectos. in
 fine. de donatio. qui inter multa ait. Item scias q̄ vbi hospitale
 est prenatum et institutū auctoritate defuncti: ep̄s habet p̄tatem
 ibi vidēdi et inquirēdi an cūcta s̄m voluntatē defuncti p̄cedāt. et
 hoc r̄spectu isti appellāt patroniā dñi dom⁹. Zabarel. i. d. cle.
 q: p̄tingit. sequit istā opinionē. et in p̄n. in. iij. notabili. ait / q̄ ista
 bona hospi. dicūt eccl̄astica: et de eis pōt agi etiā si patrōi sint se
 clares corā eccl̄astico. et q̄ licet patrōi. s. hospitalarij seu gubernā
 tes hospitale possint recipere p̄ victu et vestitu. nō tñ p̄ se nec p̄ alē
 dis paupib⁹ p̄nt bona imobilia aliecare neq̄ ad aliū vsū etiā p̄iū si
 ne licētia pape s̄putare. Et etiā tenet Imo. i. d. cle. q: p̄tingit. iuxta
 glo. Imo magis ait: q̄ infini hospi. diocesan⁹ supplet negligētiā
 collatorū. Abbas in. c. accētib⁹. d̄ p̄uile. et i. c. iij. de p̄scrip. et in. c. i.
 de resti. in integ. ait. q̄ om̄ia p̄uilegia excessa eccl̄ijs hodie exten
 dunt ad hospitalia. p̄ q̄ ipse allegat tex. sin. in. l. oīa. C. d̄ epi. et cle.
 vbi asserit Bar. de illa legē. p̄ casu nostro fecisse maximū festum.

De libertate ecclesiastica.

Nec obstat. c. inter dilectos. de dona. et ibi theonica doct. ubi ad
 excludendū partē vnā opponebat/ q non esset cāpanile altare: et
 nō celebrabant diuina. et c. Nā vt ibi doctores dicūt: q neq ista
 faciūt neq excludūt esse hospitale. nam vt ait do. card. in. d. cle. p.
 litteras: nō obstat q in hospitali nō sit ecclia vlt altare/pōt ha
 bere rem ecclesiasticā et spūale: ita sentit Imola in. d. cle. p. lras.
 a. serēdo q etiā bona tpalia sunt seruāda p epm. et dicunt ecclia
 stica. nam vt ait glo. in. c. quisq. iuxta tex. xvij. q. iij. Dicūtur hō
 spitalarij p sone ecclesiastice. et ibi docto. in quo p nunc non faci
 mus fundamentū ita et taliter/q in casu de quo agit maxime cū
 agat de pntatiōe facta p patronos pfirmata p epum ordinarium
 nullo pacto nec aliq iure pōt vtilari corā ptate senarū. q tunc
 nullū dubiū qn dicat piū et ecclesiasticū. vt in locis palle. nā etiā
 si esset cā tota pphana: nihil ad ptatem senarum. q nihil debet
 agere in hospitali neq in bonis hospi. Nā tūc esset qstio: an co
 ram patronis vel corā ordinario esset qstio ventilāda: nō aut co
 ram ptate senarū. Tū etiā vt dico qā agit de pfirmatiōe facta p
 ordinariū. cui⁹ auctoritate videt. d. hospitale esse edificatū cū fa
 ciliter posset pstare epm seu ordinariū illius p tpe existēte sub si
 diū seu aliquas rñsiones a. d. hospitali recepisse. et sic videt ad di
 ctū ordinariū in aliq dictū hospitale tāq ecclesiasticū et piū pti
 nere. in tantū q iuste et iuridice pntatus a patronis: pfirmat⁹ ab
 epō: potuit corā epō cōparere. vt ipm pntatū et pfirmatū i posses
 siōe quā tenuit p ples annos pacifice defenderet: et manutene
 ret. matie cū. d. aduersarius corā. d. ordinario voluntarie cōparu
 it: et libēter vsq ad ples act⁹ litigauit. qua lite pendēte nō licuit
 sibi corā ptate nec corā alio iudice sup eandē cām litigare. vt i. §.
 offerat. iij. q. iij. et in. c. i. d. iudic. et in regula. qd semel placuit. d. re
 gu. iur. li. vi. et iura sunt vulgaria: qn essz casus dubi⁹/an corā ec
 clesiastico vel seculari cā debuissz tractari. iste articulus an omia
 corā ecclesiastico ē decidēd⁹. vt in. c. si iudex laic⁹. de sen. ex. lib. vi.
 in tantū q tāq res est clara/defensio hospitalis et bonoz/qz pro
 pter alia supi⁹ allegata: ordinari⁹ iuste potuit cognoscere de cau
 sa et inhiberi ptati senarū. Dubitat de iur. An oblat⁹ mona
 sterio. b. Marie de pplo vrbis rome ordi. s. Aug. heremita et pos
 sit trāsire ad aliā religionē/licet strictiorē. Et posito q nō: si pote
 rit de licētia pōris trāsire ad aliā domū eiusdē relig. Et posito q
 lic. si est vagabūd⁹ et incorrigibil⁹/si poterit in totū expelli d mona

sterio absq; eo q; tradatur alteri monasterio. Et p expeditiōe
 primi dubij est pmittendū: q; i religiōe sunt monachi: et sunt cō
 uersi: et sunt oblati. Sūt monachi q; habitū mutāt et ad ordines
 pmouent. Cōuersi autē dicunt oēs religiosi añ annū pbatōis.
 tex. est. in. c. ad aplicam. de regu. iū. et in. c. pstitutionē. e. ti. in. pñ.
 li. vi. ido oēs vocant pueri: q; puerunt de impfecto ad pfectū.
 sed quo ad casuz nostrū dicunt pueri q; habitū mutāt dedicādo
 se et sua monasterio nō tñ pmouent ad ordines. Oblati sunt isti
 q; faciūt se fratres aut cōfres alicui⁹ religiōis: tñ remanēt i seclo
 et obligant parochie. Alij sunt oblati maxie pprie q; dedicāt se et
 sua monasterio/ habitu nō mutato. De religioso in pmo capite
 aut dmonacho nō est qstio nra: nec de puerso. Est autē de oblat⁹
 eo qui intrat monasteriū et. et in casu nro dico: q; oblat⁹ nō pōt
 trāsire ad aliā religiōez/ licet strictiorē. glo. est ordinaria in. ca.
 vt lex ptnētie. xxv. ij. q. i. Theorica est doctor in. c. nō est de regu
 la. et hoc p rāto. q; sunt qsi sui monasterij cui dedicarūt se et sua
 et ideo magis astringūt religiōi eiusdē dom⁹/ q; monachi: q; si pfitē
 tur illi religiōi vident sub pditionē a iure posita: nisi voluerūt trās
 ire ad strictiorē: et ppetita licētia a supiore licz nō obtēta. facit tex.
 in. c. licet de regula. q; multū cōmendant: q; nō obstāte q; religio
 habeat puilegiū q; d illa ad strictiorē: et nō pñt trāsire. Sz oblat⁹
 nō gaudet isto puilegio cū videt nō solū eligere rligionē/ sed tñ
 illā religiōē et domū. cui⁹ cā ne i merito si astringātur magis re
 ligiōi q; religiosi. nā isti oblati eadē vocatiōe q; vocati sūt debēt
 manere. vt i. c. i. xxj. q. i. q; cū isto oncre ac pditionē se dedicauerūt
 illi monasterio. Sz qd si ad aliā religiōē et. si strictiorē: et nō pos
 sit trāsire si poterit ad aliā domū eiusdē religiōis. Et dico q; d li
 cētia sui supior⁹ pōt. hoc videt sentire glo. in. d. c. vt lex. xxv. ij. q. i.
 hoc sentiūt doctores in. d. c. nō ē dregla. qd itelligo sane verū si
 est aliqua cā: aut q; dom⁹ q; ad suā dispositionē infirma: aut aliā
 q; mouet supiorē. tñ nō obstāte causa: credo salua reuerentia do
 ctorū: q; nō possit trāsire ad aliā domū eiusdē religiōis. nam rō q;
 est de toto q; ad totū: est de parte q; ad partē. nam si oblatus non
 pōt trāsire ad aliā religio ē: licet strictiorē. q; d dcauit se et sua
 domui particulari. ergo si domui illi nō toti religiōi. Preterea
 vbi est eadē rō et idē ius. sed eadē ratio q; impedit vt oblat⁹ non
 trāsferatur ad aliā religiōē. facit vt dixi. q; sine causa ad domuz
 eiusdē rligionis nō transeat. ergo idē ius. Vñ tamē est: q; si ipe

De libertate ecclesiastica.

maior in tota religione p se solus: aut si nō p se / sed in .c. de bonis
vnius domus posset disponere in vtilitate alteri? dom? eiusde?
religionis: q? tūc iste oblat? isto mō poterit trāsiri. cū oīa mona-
steria isti? religiōis reputat? vna dom? ⁊ oīa bona religiōis sūt
cōmunia vnicuiq? monasterio eiusdē religiōis. ⁊ sic oblat? v? ob-
lati illius domi ad quā trāsmittit. qd toti religiōi. Sed qd si ob-
latus aut q̄liscūq? religiosus est vagabūdus ⁊ incorrigibilis: si po-
terit in totū expelli de monasterio. Et dico q? nō. facit tex. in .c.
ne religiosi. de reglā. vbi puidet q? religiosi fugitiui sūt req̄rendi
⁊ cogēdi vt ad monasteriū reuertāt. in .c. Joan. c. ti. facit tex. i. c.
q? aut q̄rif. xxiij. q. iij. vbi puidet: q? postq̄ tradit? est aliq̄s mona-
sterio ⁊ obediētie abbatis q? nō pōt exire / nec abbas pōt dare li-
centiā. nam daf annus a iure tā in fauorē iurātis q̄s recipiētis. vt
in .c. ad apostolicā. de reglā. ergo si post annū p̄fessus / vel it nolit
cōpellitur stare in monasterio ⁊c. post annū ⁊ post p̄fessionē com-
pelleretur abbas retinere religiosum. nā Innoc. iij. sancte cogita-
uit ⁊ puidit in .d. c. ad aplicam. in .j. respōso. ibi. i parte q̄stionib?
tuis taliter respondem?. q? licet tēpus p̄batiōis a sanctis patrib?
sit indultū: non solū i fauorē p̄uersi / sed etiā monasterij: vt et ille
asperitates isti? ⁊ illud mores illius valeat expiri. q̄b vtrūq? dili-
gēter est obseruandū. p̄sertim cū ab vtroq? de reliquo certa no-
ticia nō habeat? ⁊c. Ecce ergo q? nec monasterijz habere potuit
aliam noticiā: nisi q? p̄manendus sit / nec receptus: nisi q? oī-
no debeat stare. ergo vterq? bonū de alio cōcepit / si receptus fa-
ctus p̄uersus / factus maliuolus ⁊ incorrigibilis: etiā quo ad re-
ligionē non habeat nolle nec velle / furiosus reputari debet: mē-
te capt? extimari. q̄stū autē graue sit furiosus excludi a monaste-
rio / quia infirmatur: q̄stum alienū a c̄aritate euz expellere / oī-
bus est notū. ita q? regula aut institutio sancti Augustini si con-
trariū puidet q? excludatur / debet intelligi a consortio ⁊ cōuer-
satione aliorū religiosorū / ne eis noceat. ⁊ ipse in carceribus de-
tineatur. cū etiā si videatur incorrigibilis ⁊ videatur et̄bicus.
seu infernalis est in viā ⁊ poterit cōrrigi ⁊ saluari ⁊c.

Tractatus Joannis Lupi de liber-
tate ecclesiastica. Finis.

libus / nec in eorū seruicio stare. vt. ij. ad Corinth. c. vi. vbi apostolus ait. Nolite iugum ducere cum infidelibus. que enī participatio iusticie cū iniquitate / aut que societas lucis ad tenebras : que autem conuentio christi ad Belial : aut que pars fidelis cū infideli. Cuius causa summi pontifices : disposuerunt ac prohibuerunt predictam participationē / seu cobabitationē cum infidelibus. vt in. c. iudei. in fine. et in. c. sepe. et in. c. nullus. xxv. ij. q. i. et in. c. i. et ij. de iudeis. et in. c. consuluit. in tertio. de appella. Et a fortiori. Si non licet cobabitare / seu stare cum infideli : non licebit cum heretico et apostota fidei. Nam vt beatus Ioannes in sua secunda epistola ait. Si quis venit ad vos : et hanc doctrinā non affert : nolite recipere eū in domo / nec aue ei dixeritis. qui enim dicit illi aue : cōmunicat eius operibus malignis. ex cuius auctoritate et apostoli Pauli ad Titum. c. ij. ibi hereticū hominem post vnam et secundam correctionē : sed post pertinaciam de uita. ecclesia statuit : q̄ non liceat fidelibus sub censuris et penis cum heretico communicare. vt in. c. aduocauit. et in. capi. omnis. et in. c. quoniam vetus. et in. c. que dignior. xxiij. q. i. et in. c. sicut. in primo. et in. c. si aduersus. et in. c. ex cōmunicamus. in primo. et quasi per totū. de hereti. Nam absoluunt milites a iuramēto et fidelitate quam fecerūt fidei / seu catholico. dum talis stat in ex cōmunicatione. vt in. c. nos sanctorū. et in. c. iuratos. xv. q. vi. Ergo a fortiori absoluuntur a fidelitate et homagio ac iuramento alicuius / si talis veniat / aut incidat in heresim. vt in. c. finali. de hereti. et in dicto. c. iuratos. quia tales heretici vt tales et vt ex cōmunicati a quocunq; catholico sunt euitandi. Et quibus satis apparet dictum. c. iulianus. pro supradicta opinione nihil concludit : nec facit ad casum. cum vt dixi beatus Ambrosius loquitur in alio diuerso casu : scz in defensione patrie. Pro cuius defensione / vt supra licebat christianis bellare sub infideli / seu pagano. Et hoc modo videtur satisfactū ad illud Machab. viij. et xij. vbi machabei in sui defensionē et adiutorii fecerūt confederationē cum romanis cōtra gentes Sirie et plarū dei inimicos et ei⁹ cultui odiosos et aduersarios. Nec valz fundamētū : vt licet alicui principi catholico cū alio pncipe sub p̄dicta lege et cōditione cōfederationē facere. iuxta id Genes. xviij. de federe inito a deo cum Abraam et semine suo. Nam non propterea deus excludit ab eius veneratiōe aliquē cuiuscunq; generis seu nationis

Idem cardinalis in. c. prelata. ca. di. dicit: q̄ requirebatur cōsen-
 sus laicorū/ ad euitandum scandalū illorū qui impedire possent
 electionem. ⁊ sic in omnibus preallegatis locis in hoc cum alijs.
 p̄cordat. q̄ licet seculares nō debebāt interesse in electione: nec
 in aliquo interessentia laicorū prestabat robur electioni. ⁊ sic p̄-
 mittebantur ista ad euitandum maius malum. licet etiam illud
 non esset iustus. ideo Ludouicus imperator Ro. aug. vidēs ista
 iuste fieri non posse: renūciauit interessentiam in electione pon-
 tificum. Hoc idem renūciauit rex Otto. ibi in. c. tibi domino. ca.
 di. Vel potest dici: eligebātur p̄lati a toto clero ⁊ populo. s. q̄ to-
 tus clerus ⁊ populus cōmendabant talem in episcopum suum
 esse dandū. prout hodie posset fieri. quia papa posset ignorare
 merita personarum: ⁊ populus vbi est nota persona/ possent per-
 sonā pe. aut pau. pro ecclesia in populo assumendā cōmendare.
 ex q̄ noīatiōe seu cōmēdatione nullū ius p̄sone sine prouisiōe pō-
 tifici acquiri. nec talis cleric⁹ etiā si posset de facto sine pena in
 habilitat⁹ pōt nec debz ecclesiā aut beneficiū de manib⁹ laicorū
 recipe. Sed certe vt dicit. d. reueren. cardinalis Zabarel. in. c.
 nobis. de iure patro. attenta confusione iurium: ipse cardinalis
 per ista verba ait. mihi placeret alia cōpilatio: in qua graui⁹ ⁊ oz-
 natius ac breuius plura deciderent. quoniā in ista ⁊ narratiōes
 plurime que in hac sunt partimq; rescarentur partim ad decisio-
 nem reducerentur. qđ vt extimo cōtinuo fieret si ecclesia vniret̃.
 ⁊ si vt quondam fiebant concilia generalia fierent: ⁊ tunc proui-
 deri posset vel reseruando principia: vel quod melius esset statu-
 endo temp⁹ infra qđ duraret hec cōpilatio vsq; alia ex frequēti
 studio rediretur. ⁊ sic ex istis verbis cardina. qui omnia iura ca-
 no. bene vidit ⁊ quasi super omnibus scripsit: constat esse magis
 vtilis noua cōpilatio: etia⁹ si remanerēt principia ⁊ alique deci-
 siones istius compilationis. nam cui dubium videatur dñs Za-
 bar. optime cogitasse/ visa confusa varlatione decretorū. qđ in
 vno. c. prouidetur vno modo: ⁊ in continenti. in. c. sequenti pro-
 uidetur de directo per contrariū. nam licet glo. in dicto. c. lex. di-
 cat: q̄ iura que dicūt esse necessarium in prouisionibus prelato-
 rum assensus regum/ intelligantur in patronis: ⁊ alie absolutio-
 nes que dantur a doctoribus vt melius dari possunt pro euita-
 tione iurū cōtrarietatis: sed non quin per hoc videatur satis iu-
 ribus ⁊ littere decretorum satisfactū/ si non staret alia causa per

doctores assignata / et renunciatio imperatoris et regum illorum
 privilegiorum: qui ut presumitur dicta privilegia obtinuerunt
 ex maxima eorum potentia / et ex necessitate in qua erant ecclesia
 stici. Sed ut dico. stantibus premissis et iuribus ut stant in suo
 vigore hodie: de iure principes seculares nullum ius providen-
 di de beneficijs / aut consentiendi in promotionibus seu electio-
 nibus metropolitanarum cathedralium et collegiarum habent: nisi
 si ex earum fundacione et dotatione obtinerent ius patro. cuius
 causa possent habere vna cum canonicis vocem in electione eligē-
 dorum. ut in. c. nobis. de iure pa. et in. c. hic etiam. xvj. q. i. vbi videt
 concessam regi Francie ratione fundacionis monasterij: ut vna cum
 monachis eligat abbatem. Vnum tamen credo: si hoc conceditur fun-
 datorum ecclesiarum / quod a fortiori debet hoc et magis concedi regi seu
 principi recuperanti ciuitates et loca proprio sanguine et labore
 de manibus infidelium et tyrannorum. cum longe magis pium et
 meritorium sit quo ad ecclesiam militantem et triumphantem: ter-
 ram de manibus infidelium recuperare: ut in. c. ex multa. quasi
 in fine. et in. c. licet. de voto. et vbi erant mesquite. de licentia pon-
 tificum et prelatorum ecclesias edificare. et vbi erant albages seu alfa-
 quini sacerdotes falsi. et pro saluatione animarum imperfecte ora-
 tes: sollicitare ut sint veri sacerdotes dei pfecte orantes: et pro saluati-
 one animarum baptismum et alia sacramenta necessaria ministrantes:
 et cultum diuinum tam vbi non erant excentes et augmetantes / quam in-
 ter christianos monasteria et ecclesias. ut in. d. c. hic etiam edifi-
 cantes. nam non obstantibus iuribus allegatis: potest de iure et
 maxime ex privilegio papali dari forma: quod etiam in metropolitana. et
 cathedralibus et alijs elegibilibus cadat ius presentandi. videli-
 cet: si procederetur ut iuris est per decanum et capitulum ad electio-
 nem: reges seu principes possent duos aut tres decano et capitu-
 lo presentare / ut vnum de his eligerent in prelatum. nam ut di-
 xi / de iure communi talis presentatio duorum aut trium posset sta-
 re. ut in. c. quod autem. et in. c. cum autem. de iure patr. vbi datur lo-
 cus accumulacioni de duobus successiue. ergo a fortiori a prin. et
 ut dixi / hoc potest sine dispensatione a pontifice ex privilegio con-
 cedi. cum isto modo sit vera electio: quando non restringitur ut
 supradixi in vnum tantum. ut in act. apostolorum. c. i. vbi apostoli sta-
 tuerunt duos: scilicet Joseph / et Matthias: ut vnus de istis
 licet per sortem eligeretur in apostolum et episcopum. et fuit licet p

De libertate ecclesiastica.

sortem electus **M**atthias. et isto modo possunt principes non solum habere vocem vna cum eligentibus: sed etiam possunt eligentes presentare/ aut electiones hodie non habent locum per regulas cancellarie siue ex alia constitutione papali. quia papa si ne nominatione seu electione a capitulo facta/ de metropoli et cathedralibus cum collegio cardinalium prouidet. et tunc satis est regipatrono vnum idoneum pontifici presentare/ aut pro tali supplicare. Sed si reges aut principes/ seu domini temporales: ex edificatiōe/ donatione/ seu ex recuperatiōe ciuitatū et locorū de manibus infidelium non habent ius presentandi/ aut vna cum canonicis eligendi in puisionibus ecclesiarū metropoli. et cathedralium/ non tenet papa de iurē cōmuni sensus regū seu dñorū temporaliū spectare. quod puidi iure proprio et non iure aliorū. et vt dixi/ in his puisionibus hēt liberā facultatē. et sic libere sine sensu seculariū puidere pōt. licet vt satisfaciat deo et cure vniuersali quā habet debet multū curare/ vt puideat magis principaliter ecclesie quā persone et de persona habili que possit stare sine suspitione et scandalo domino: et temporalium. Nec valet consuetudo ex se tñ in alijs casibus quā a iure pmissis: quod temporales vellent allegare. vt in. c. cum terra. et in. c. massana. et sacrosancta. de elec. et in. c. si. de consue. et quod antiquior quia magis nocua minus obseruanda. vt in. c. ecclesie. de simonia. et in. c. mala. et quasi per totū. viij. di. immo summi pontifices vniuersalem libertatem ecclesie etiā si vellent/ non possent renunciare. vt in. c. certū. et in. c. imperiū. p. di. et in. c. quod periculosum. vij. q. i. et ibi per doctores. nam non secularibus de spiritualibus a deo data est cura. vt in cle. pastoralis. in pñci. de re iudi. et in. c. ecclesia sancte Marie. de consti. et in. c. bene quod dē. xvi. di. et in. c. significasti. de ele. et in. c. solite. de ma. et obe. et in. c. per venerabilem. q. si. sint legi. sed Petro et successoribus. cū magister et redemptor noster Petro ait. Joan. xxi. pasc oves meas. quod est translatum in dicto. c. significasti. et in. c. solite. nam ipse saluator noster summū pontificem pastores constituit super familiā suā. de cuius manibus curā ecclesiarū et prelatorū et animarū requireret. nam de eo scriptū est per Ezechielē. q. si speculator viderit gladium venientem et non insonuerit buccina: et populus non se custodierit: veneritque gladius et tulerit de eis animam. ille quidem in iniquitate sua captus est: sanguinē autē eius de manu speculatoris requirā. quare summus pontifex ne requiratur

ab eo sanguis condemnatorum nimis vigilare compellitur: et bucinam sonare: et subditi non peant: et sathanas victoria contra eum in omnibus sibi commissis non habeat: et ut bonus pastor a magistro et redemptore nostro mereatur audire. Euge serue bone et fidelis quia in pauco fuisti fidelis / supra multa te constituam. intra in gaudium domini tui. ad quod gaudium nos perducatur ipse redemptor noster qui cum patre et spiritu sancto vivit et regnat in secula seculorum. Amen.

¶ Questio. xv. An possit aliquis sepeliri in ecclesia: et si potest: an potest sepeliri prope altare.

Et primo dicendum est: quod de iure statutum est: quod omnis ecclesia cathedralis habeat pro cimiterio. xl. passus: et alie minores ecclesie xxx. ut in. c. sicut antiquitus. et in. c. si quis contumax. et in. c. quis quis. xvij. q. iij. et principaliter et causa finalis fuit: ut corpora catholicorum in cimiterio sepelirentur. hoc ait Innocentius. in. c. abolende de sepulchris. dicens: apud sepulture ordinarie debent esse prope ecclesiam et in cimiterio. hoc videtur prouisum in. c. nullus. xij. q. ij. ubi littera in principio ait. Nullus mortuus intra ecclesias sepeliatur: nisi episcopi / aut digni presbyteri et fideles laici. scilicet. nimis deuoti et quasi sancti: ita quod ordinarie et regulariter communis ordinaria sepultura defunctorum debet esse circa ecclesiam in cimiterio. ut in. c. fraternitatem. et in. ca. finali. de sepulchris. et in. cle. i. iuncta glosa. e. ti. ita sentit Hostiensis. in summa. in ti. de sepulchris. in. §. i. ibi vi. quod sit sepultura. ubi ait. Quid est locus concavus in ecclesiastico cimiterio factus: in quo corpus catholici quiescit. Nam licet pluries dicatur in iure: quod catholici sepeliuntur in ecclesiis patrum seu maiorum suorum: intelligitur de eodem iure in cimiterijs ecclesiarum. ut in. c. cum grauius. iuncta glosa. xij. q. ij. et iura sunt vulgaria. quia cimiteria reputantur et consecrantur et reconciliantur ut ecclesie. ut in. c. consulisti. de consecra. eccle. vel altaris. et in. d. c. sicut antiquitus. et c. quisquis. xvij. q. iij. Sed posito ut in dicto. c. nullus. xij. q. ij. quod ex dispensatione iuris episcopi / abbates / aut presbyteri et fideles laici possunt intra ecclesiam sepeliri: nunquam videtur propter hoc de iure concessum: et quod data sit tanta licentia et facultas: ut omnes abbates / omnes presbyteri / omnes catholici / et seculares possint intra ecclesiam et prope altare sepeliri. absit.

nam hodie esset satis speculandum/disputandum / et maxime ad uertendum: qualis abbas/ quis presbyter/ aut quis laicus intra ecclesiaz sepeliri possit et deberet. Et facta discussione difficiliter temporibus nostris reputaretur multi qui intra ecclesiam iuste potuissent et debuissent sepeliri: quanto magis prope altare ubi sunt reliquie sanctorum: et quod magis est ubi corpus christi quotidie consecratur: qui magister et redemptor noster est dominus et creator sanctorum et omnium rerum. cuius reuerentia et intuitu sancti patres in consilijs suis statuerunt et decreuerunt: ut cadauera fidelium prope altare non sepeliantur. ut in. c. percipiendum. in. §. in fra ecclesias. xiiij. q. ij. nam laici uiuentes / secus altare dum diuina cantantur/ aut corpus christi consecratur stare non debent: ut in. c. j. de vita et ho. clerico. et in. c. sacerdotum. de conse. di. ij. quanto magis cadauera hominum fetida et putrida/ prope tantum sacramentum collocari non debent. nam sacra vasa non ab alijs quam a sacerdotibus debent contrectari: ne pro talibus presumptionibus dominus iratus plagas imponat populo suo: et hi qui non peccauerunt pereant. ut ait tex. in. c. in sancta. de conse. di. j. nec etiam est permittum secularibus/ sacrarium ubi vasa sacra et reliquie sanctorum sunt intrare. ut in. c. non oportet. et in. c. non licet cuilibet. xxij. dis. ergo si de iure videtur presumptio periculosa pro populo: ut seculares vasa sacra tangant/ aut intrent sacrarium: quanto magis indignabitur deus ut prope sacrum altare et ipsius corpus domini sacramentum cadauera mortuorum sepeliatur. quod nullo pacto iuste et iuridice et sine crimine ac sine periculo populi ne ipse deus irascatur fieri potest: nec a prelato sumilia permitti sine lesione conscientie.

¶ Questio. xvi. An iudei teneantur tempore quo celebrantur diuina excludi ab ecclesia.

Et breuiter dicendum est: quod de iure sunt excludendi ab ecclesia. ut facit tex. in. c. clericos. in fi. xxj. di. et in. c. perlectis. xxv. di. in §. i. in utroque loco videtur de officio ostiarii. ubi littera in. d. §. ait. Ad ostiarium namque pertinent clauces ecclesie ut claudat et aperiat templum dei/ omniaque que sunt intus et extra custodiat/ fideles recipiat/ excommunicatos et infideles excipiat. ita quod ostiarius debet infideles. schismaticos/ bisinacitas/ agarenos et gentiles seu paganos: etiam christianos excommunicatos ab ecclesia dum celebrant

diuina excludere. nam si christianis non licet in temporalib⁹ cō
 iudeis cōmunicare. vt in. c. nullus. z in. c. omnes. xxviii. q. i. in pñ.
 vbi in cōcilio agathaneñ. decretum est: vt christiani iudeis non
 cōmunicent. z in. c. q̄ sit. de iudeis. quanto magis non debēt sa-
 cerdotes z ipsi fideles christiani in officijs diuinis/ ac sacramen-
 tis cū iudeis interesse nec participare. Nā non solū non est cele-
 brandū/ nec diuina sunt dicēda in p̄sentia infidelīū viuorū: sed
 neq; mortuorū. nam intellecto q̄ vnus infidelis esset sepult⁹ in
 aliqua ecclesiasticalis ecclia cōsecrari nō debet. nec in ea est cele-
 brandū. vt in. c. eccliam. de p̄se. di. i. z ibi bona glosa. in arti. p̄in.
 qualiter infideles sunt excludēdi ab ecclia. Nec obstat. c. ep̄us
 nullū. de p̄se. di. i. vbi videt̄ p̄uissim⁹/ q̄ ep̄s nullū phibeat ingredi
 ecclesiā z audire verbū dei. siue gentilē/ siue iudeū/ siue hereticū
 vsq; ad missam cathecuminorū. nā glo. in. d. c. plectis. xxv. di. ait.
 q̄ istud capitulū nūc tenet z q̄ hoc. c. si intelligatur de diuino of-
 ficio/ licet glosa z doctores intelligere voluerūt: non teneatur
 ab ecclesia. pbat textus. in. c. non liceat clericis. i. q. i. vbi l̄ra ait.
 Non liceat clericis vel laicis ab hereticis alogias. i. benedictio-
 nes accipe. quia maledictiōes sunt magis q̄ b̄ndictiones. Nec
 licet aut cū hereticis z scismaticis orare. vbi glo. dicit: istud de cō-
 sue. ecclie roborat. z illud decre. ep̄s nullū. nō esse in p̄suetudine
 ecclie. Sed posset saluo meliori iudicio intelligi dictū. c. ep̄s ibi
 verbū dei p̄predicationē. vbi infideles possunt interesse. z eis p̄n-
 reli. de suorū prelatoz licētia p̄dicare. vt in. d. c. q̄ sit. d. iude. nec
 obstarēt l̄ra dicti. c. ep̄us ibi. vsq; ad missas cathecū. vbi videt̄ in
 cōueniens: q̄ infideles debuissent stare in missa vsq; ad sacrificiū
 sicut cathecumini: qui debēt stare vsq; ad sacrificiū: quo tpe de-
 bent excludi ab ecclia. q̄a cum carēt sacramēto baptismi: z sic pri-
 mo fundamēto sacramentorū qd̄ est ianua sacramentorū: non li-
 cet eis interesse in sacramēto eucharistie. Nā bñ aduertēti si tex-
 tus intelligat̄ vt pōt intelligi in p̄dicationib⁹: de iure debz intelli-
 gi ibi vsq; ad missam cathecuminorū q̄ ad missā totā inclusiue: q̄
 ad fideles exclusiue. q̄ de natura ist⁹ aduerbiij. vsq; de iure ita
 se bēt. vt in. c. cū dilecti. de dolo z p̄tu. z ita se habet quo ad ca-
 thecuminos. quo ad sacrificiū. i. an sacrificiū excludant. z sic infi-
 deles debēt stare in verbo dei vsq; ad missam cathecuminorū. s.
 vt excludant̄ ante missam. z sic habēt iura iurib⁹ p̄cordari. z tūc
 videtur vbiq; bene decisum. z vtrinq; in obseruantia. q̄ iudei z

De libertate ecclesiastica.

alij infideles excludantur a missa ⁊ a diuinis officijs: ⁊ admittantur ad p̄dicandōes. vt in dicto. c. q̄ sit. ⁊ c. Nā redēptor noster Marci. x. apolis ait. Eūtes in mundū vniuersus p̄dicate omni creature. s. tā fidelib⁹ q̄ infidelib⁹. q: est pp̄o vltis. ⁊ sic vlt oēs homines icludit ⁊ apphēdit. ⁊ Math. xij. ⁊ c. xij. idē magi n̄ voluit istā p̄dicationē durare vsq; ad cōsumationē seclī. Nā vt ait vas electionis ⁊ tuba euāgelij ad Colossē. c. iij. ibi. Quātes filij: vt deus det ostiū sermonis ad loquendū ministreriū christi. vbi Nicolaus de Lyra intelligit libertatē ⁊ facultatē p̄dicādi. ita q̄ licitū est de iur̄ diuino ⁊ positiuo sacerdotib⁹ fidelib⁹ ⁊ infidelib⁹ verbū dei p̄dicare. ⁊ si in. d. c. q̄ sit. de iude. p̄uidetur / ne fratres debeant sine licentia suorum prelatorum p̄dicare infidelibus: hoc fuit ⁊ bene / ad euitandū ne fratres sub illa causa ⁊ colore possent a sua religione exire ⁊ vagare. Nam si subditis guardia no seu priori non licet exire conuentū causa in alio loco p̄dicādi: q̄to magis non esset sibi licitum ire vltra mare. vt in dicto. c. q̄ sit. de iudeis. Nam vidi q̄ seli. recorda. Sixtus. iij. concessit licentiam quibusdā fratrib⁹ de Hispania: vt possint ire sine licentia suorum superiorū p̄dicatum in insula de Canaria. ⁊ q̄ q̄plures fratres de obseruantia exierunt a monasterijs sub illo colore p̄dicationis vt vagarent: cum multi de illis ad sua monasteria nō redirent. ¶ In loco seu castro settarū reperitur cōstructum hospitale a tanto tempore / q̄ non est memoria. in contrariū vbi receptātur pauperes: ⁊ de redditibus hospitalis pauperes venientes per tres dies cōmorantes alimentantur. Queritur attento q̄ a. r. xx. ⁊ xxx. annis cōmunitas dicti loci cōsuevit presentare seu p̄uidere d̄ rectore dicti hospitalis: si dictū hospitale dicatur ecclesiasticū. aut intantū locus pius / q̄ tam hospitale q̄ bona ⁊ redditus illius debeant defendi ⁊ manuteneri per episcopum ordinariū. Pro cuius declaratione premisso: q̄ hospitalitas est ita cōmunis omnibus catholicijs / q̄ vnusquisq; in domo sua potest facere hospitale. vt in. c. i. ⁊ in. ca. quiescam⁹. xlij. di. ⁊ in. c. q̄ ait. xij. distin. vbi Loth ⁊ Abraam indistincte in domibus suis recipiebant pauperes. ⁊ sic tenebant hospitalitatem. Et clerici hoc idē tenentur facere. ⁊ laici vt meritū maximū habeāt hortantur hoc facere. vt in. d. c. i. ⁊ in. di. c. quiescamus. xlij. di. qui presbyteri vel laici similē hospitalē / aut hospitale facientes. possunt de eo disponere ⁊ dictā hospitalitatem

renocare/ et ad alios vsus pro libito suo conuertere et dedicare.
 determinatio est doctorū in. c. iij. de relig. do. et i. cle. per litteras.
 de preben. et in cle. quia cōtingit. de reli. do. Et ista hospitalitas
 aut hospitale dicitur ita p̄pbanū et temporale: quia voluntas
 rium q̄ nullus ep̄s de eo potest disponere nec ordinare. Est et ali
 ud hospitale qd̄ fit seu deputatur in tertio loco p̄ receptiōe pau
 peruz: et dotat a Titio vel Sēpronio auctoritate prelati: et tūc
 nulli dubiū est / q̄ incōtinēti eius defensio et cura p̄tinet ad ep̄m
 seu ordinariū. vt in. d. c. iij. de reli. do. et in cle. p̄ litteras. de p̄ben.
 et in cle. q̄ cōtingit. de reli. do. Nam abbas siculus et alij docto.
 dicunt in. d. c. iij. de religi. do. et docto. in dictis cle. per l̄ras. de p̄
 ben. et quia cōtingit: q̄ mortuo conditore et remanente hospitali
 dotato: ep̄s debet habere curā et defensionē omniū bonoz dicti
 hospitalis: dū tamē non p̄mittat dictos fructus cōuerti ad alios
 vsus q̄ pauperū et hospitalis. textus est in exp̄sso p̄ casu nostro
 in. d. cle. q̄ p̄tingit. de reli. do. in. §. nos in curiā. ita tenet abbas
 in. d. c. iij. de reli. do. in tertio. notabili. vbi ait. q̄ hec hospitalia p̄
 tinent ad ep̄iscopum: nō vt disponat de redditibus ad libitum/
 sed vt oīa ordinet ad vsuz destinatū. vbi in fine asserit: etiam si sit
 edificatū a priuata persona: ea mortua / q̄a iam non licet q̄ redu
 catur ad alios vsus: q̄ tunc ad ep̄m pertinet: vt voluntas pia de
 functi tradatur ex̄ecutioni. vt in. c. nos quidez. et in. c. requisisti.
 de testamentis. hoc idem tenet idē abbas in. c. inter dilectos. in
 fine. de donatio. qui inter multa ait. Item scias q̄ vbi hospitale
 est prenatum et institutū auctoritate defuncti: ep̄s habet p̄tatem
 ibi vidēdi et inquirēdi an cūcta s̄m voluntatē defuncti p̄cedāt. et
 hoc r̄spectu isti appellāt patronimō dñi dom⁹. Zabarel. i. d. cle.
 q̄ p̄tingit. sequit istā opinionē. et in p̄n. in. iij. notabili. ait / q̄ ista
 bona hospi. dicūt eccl̄astica: et de eis pōt agi etiā si patrōi sint se
 clares corā eccl̄astico. et q̄ licet patrōi. s. hospitalariū seu gubernā
 tes hospitale possint recipere p̄ victu et vestitu. nō tñ p̄ se nec p̄ alē
 dis paupib⁹ pōt bona imobilia aliēare neq̄ ad aliū vsū etiā p̄tū si
 ne licētia pape s̄putare. h̄ etiā tenet Imo. i. d. cle. q̄ p̄tingit. iuxta
 glo. imo magis ait: q̄ infini hospi. diocesan⁹ supplet negligētiā
 collatorū. Abbas in. c. accētib⁹. d̄ p̄uile. et i. c. iij. de p̄scrip. et in. c. i.
 de resti. in integ. ait. q̄ om̄ia p̄uilegia excessa eccl̄ijs hodie exten
 dunt ad hospitalia. p̄ q̄ ipse allegat tex. sin. in. l. oīa. c. d̄ ep̄i. et cle.
 vbi asserit Bar. de illa legē. p̄ casu nostro fecisse maximū festum.

De libertate ecclesiastica.

Nec obstat. c. inter dilectos. de dona. z ibi theozica doct. vbi ad
 excludendū partē vnā opponēbat/ q non esset cāpanile altare: z
 nō celebrabāt diuina. zc. Nā vt ibi doctores dicūt: q neq ista
 faciūt neq excludūt esse hospitale. nam vt ait do. card. in. d. de. p.
 litteras: nō obstat q in hospitali nō sit ecclia vlt altare/ pōt ha
 bere rem ecclesiasticā z spūales. ita sentit Imola in. d. de. p. lras.
 a serēdo q etiā bona tpalia sunt pseruāda p epm. z dicunt ecclia
 stica. nam vt ait glo. in. c. quisq. iuxta tex. xvij. q. iij. Dicūtur hō
 spitalarij psonē ecclesiastice. z ibi docto. in quo p nunc non faci
 mus fundamentū ita z taliter/ q in casu de quo agit maxime cū
 agat de pntatiōe facta p patronos pfirmata p epum ordinariū
 nullo pacto nec aliq iure pōt vētilari corā ptāte senarū. q tunc
 nullū dubiū qn dicat pū z ecclesiasticū. vt in locis palle. nā etiā
 si esset cā totalr pphana. nō ad ptātem senarū. q nō debet
 agere in hospitali neq in bonis hospi. Nā tūc esset qstio: an co
 ram patronis vel corā ordinario esset qstio vētilāda: nō aut co
 ram ptāte senarū. Tū etiā vt dico qā agit de pfirmatiōe facta p
 ordinariū. cui⁹ auctoritate videt. d. hospitale esse edificatū cū fa
 ciliter posset pstare epm seu ordinariū illius p tpe existēte subsi
 diū seu aliquas rñsiones a. d. hospitali recepisse. z sic videt ad di
 ctū ordinariū in aliq dictū hospitale tāq ecclesiasticū z pū ptā
 nere. in tantū q iuste z iuridice pntatus a patronis: pfirmat⁹ ab
 epo: potuit corā epo cōparere. vt ipm pntatū z pfirmatū i posses
 siōe quā tenuit p ples annos pacifice defenderet: z manutene
 ret. matie cū. d. aduersarius corā. d. ordinario volūtarie cōparu
 it: z libēter vsq ad ples act⁹ litigauit. qua lite pendēte nō licuit
 sibi corā ptāte nec corā alio iudice sup eandē cām litigare. vt i. s.
 offerat. ij. q. iij. z in. c. i. d. iudic. z in regula. qd semel placuit. d. re
 gu. iur. li. vi. z iura sunt vulgaria: qn essz casus dubi⁹/ an corā ec
 clesiastico vel seculari cā debuissz tractari. iste articul⁹ an omia
 corā ecclesiastico ē decidēd⁹. vt in. c. si iudex laic⁹. de sen. ex. lib. vi.
 in tantū q tā q res est clara/ defensio hospitalis z bonoz/ q pro
 pter alia sup⁹ allegata: ordinari⁹ iuste potuit cognoscere de cau
 sa z inbiberi ptāti senarū. ¶ Dubitat de iur. An oblat⁹ mona
 sterio. b. Marie de pplo vrbis rome ordis. s. Aug. heremitaz pōs
 sit trāsire ad aliā religionē/ licet strictiorē. Et posito q nō: si pote
 rit de licētia pōris trāsire ad aliā domū eiusdē relig. Et posito q
 lic. si est vagabūd⁹ z icorrigibil⁹/ si poterit in totū expelli d. mona

sterio absq; eo q; tradatur alteri monasterio. Et p expeditiōe
 primi dubij est pmittendū: q; i religioe sunt monachi: et sunt cō
 uersi: et sunt oblati. Sūt monachi q; habitū mutāt et ad ordines
 pmouent. Cōuersi aut dicunt oēs religiosi añ annū pbationis.
 ter. est. in. c. ad aplicam. de regu. iu. et in. c. pstitutionē. e. et. in. pñ.
 li. vi. idō oēs vocant pueri: q; puerunt de impfecto ad pfectū.
 sed quo ad casuz nostrū dicunt pueri q; habitū mutāt dedicādo
 se et sua monasterio nō tñ pmouent ad ordines. Oblati sunt isti
 q; faciūt se fratres aut cōfres alicui⁹ religiois: tñ remanēt i seculo
 et obligant parochie. Alij sunt oblati maxie pprie q; dedicāt se et
 sua monasterio/ habitū nō mutato. De religioso in pmo capite
 aut dmonacho nō est qstio nra: nec de puerfo. Est aut de oblat⁹
 eo qni intrat monasteriū et. et in casu nro dico: q; oblat⁹ nō pōt
 trāsire ad aliā religionē/ licet strictiorē. glo. est ordinaria in. ca.
 vt lex pñetie. xxv. q. i. Theorica est doctor in. c. nō est de regu
 la. et hoc p tātō. q; sunt qsi sui monasterij cui dedicarūt se et sua
 et ideo magis astringūt religioi eiusdē dom⁹/ q; monachi: q; si pfitē
 tur illi religioi vident sub pditione a iure posita: nisi voluerit trās
 ire ad strictiores: petita licētia a supiore licz nō obtēta. facit ter.
 in. c. licet de regula. q; multū cōmendant: q; nō obstāte q; religio
 habeat puilegiū q; d illa ad strictiores: nō pñt trāsire. Sz oblat⁹
 nō gaudet isto puilegio cū videt nō solū eligere rligionē/ sed tñ
 illā religionē et domū. cui⁹ cā ne imerito si astringātur magis re
 ligioi q; religiosi. nā isti oblati eadē vocatiōe q; vocati sūt debēt
 manere. vt i. c. i. xxj. q. i. q; cū isto onere ac pditione se dedicauerūt
 illi monasterio. Sz qd si ad aliā religionē et. si strictiores: nō pos
 sit trāsire si poterit ad aliā domū eiusdē religiois. Et dico q; d li
 cētia sui supior⁹ pōt. hoc videt sentire glo. in. d. c. vt lex. xxv. q. i.
 hoc sentiūt doctores in. d. c. nō ē d regla. qd itelligo sane verū si
 est aliqua cā: aut q; dom⁹ q; ad suā dispositionē infirma: aut alia
 q; mouet supiorē. tñ nō obstāte causa: credo salua reuerentia do
 ctorū: q; nō possit trāsire ad aliā domū eiusdē religiois. nam rō q;
 est de toto q; ad totū: est de parte q; ad partē. nam si oblatus non
 pōt trāsire ad aliā religioē: licet strictiores: q; d dcauit se et sua
 domui particulari. ergo si domui illi nō toti religioni. Preterea
 vbi est eadē rō et idē ius. sed eadē ratio q; impedit vt oblat⁹ non
 trāsferatur ad aliā religionē. facit vt dixi. q; sine causa ad domū
 eiusdē rligionis nō transeat. ergo idē ius. Vñ tamē est: q; si ipe

libus/nec in corū seruicio stare. vt. ij. ad Corinth. c. vi. vbi aposto-
lus ait. Nolite iugum ducere cum infidelibus. que enī partici-
patio iusticie cū iniquitate/aut que societas lucis ad tenebras :
que autem conuentio cbristi ad Belial : aut que pars fidelis cū
infidelī. Cuius causa summi pontifices disposuerunt ac probi-
buerunt predictam participationē/seu cobabitationē cum infi-
delibus. vt in. c. iudei. in fine. et in. c. sepe. et in. c. nullus. xxviiij. q.
i. et in. c. i. et ij. de iudeis. et in. c. consuluit. in tertio. de appella. Et
a fortiori. Si non licet cobabitare/seu stare cum infideli : non li-
cebit cum heretico et apostota fidei. Nam vt beatus Ioannes in
sua secunda epistola ait. Si quis venit ad vos : et banc doctrinā
non affert : nolite recipere eū in domo/nec aue ei dixeritis. qui
enī dicit illi aue : cōmunicat eius operibus malignis. ex cui⁹
auctoritate et apostoli Pauli ad Titum. c. iij. ibi hereticū homi-
nem post vnam et secundam correctionē : scz post pertinaciā de
uita. ecclesia statuit : q non liceat fidelibus sub censuris et penis
cum heretico communicare. vt in. c. aduocauit. et in. capi. omnis.
et in. c. quoniam vetus. et in. c. que dignior. xxiiij. q. i. et in. c. sicut.
in primo. et in. c. si aduersus. et in. c. ex cōmunicamus. in primo. et
quasi per totū. de hereti. Nam absoluuntur milites a iuramē-
to et fidelitate quam fecerūt fidei/seu catholico. dum talis stat
in ex cōmunicatione. vt in. c. nos sanctoruz. et in. c. iuratos. xv. q.
vi. Ergo a fortiori absoluuntur a fidelitate et homagio ac iuramē-
to alicuius/si talis veniat/aut incidat in heresim. vt in. c. finali. de
hereti. et in dicto. c. iuratos. quia tales heretici vt tales et vt ex cō-
municati a quocunq catholico sunt euitandi. Ex quibus satis
apparet dictum. c. iulianus. pro supradicta opinione nihil con-
cludit : nec facit ad casum. cum vt dixi beatus Ambrosius loqui-
tur in alio diuerso casu : scz in defensionem patrie. Pro cuius de-
fensione/vt supra licebat cbristianis bellare sub infideli/seu pa-
gano. Et hoc modo videtur satisfactū ad illud Machab. viij. et
xiiij. vbi machabei in sui defensionē et adiutorii fecerūt confede-
rationē cum romanis cōtra gentes Sirie et psarū dei inimicos
et ei⁹ cultui odiosos et aduersarios. Nec valz fundamētū : vt lice-
at alicui principi catholico cū alio pncipe sub p̄dicta lege et cōdi-
tione cōfederationē facere. iuxta id Genes. xviij. de federe inito
a deo cum Abraam et semine suo. Nam non propterea deus ex-
clusit ab eius veneratiōe aliquē cuiuscunq generis seu natiōis

De confederatione principum

cauentem ab idolatria: nec venientem ad cultum diuinum repudiauit. Nam vt beatus Ambrosius in suo primo libro de uocatione omnium gentium. c. ij. ait. q. nunq̃ vniversitati hominū diuine providentie cura defuerit. que licet exceptum sibi populum specialibus ad pietatem duxerit institutis: nullitatem nationi hominum bonitatis sue dona subtrahit. quia vt apostolus ad Romanos. c. ij. ait. Cum enī gentes que legem non habent naturaliter ea que legis sunt faciunt eiusmodi legem non habētes ipsi sibi sunt lex: qui ostendunt opus legis scriptum in cordibus suis testimonium reddente illis conscientia ipsorum. Itaq̃ licet non de genere Abrahę seu de populo Israelitico viuētes in naturalibus obseruantes mere moralia sine circumcisiōe et ceremonijs ac ritibus ipsorum iudeorum saluabātur. vt Job et alij similes qui colentes deum/abstinuerunt se ab omni idolatria. et sic deus tñ repudiauit idolatras et sibi inimicos assignauit. de quibus deus Exodi. xxxij. populo Israelitico ait. Inimicus ero inimicis tuis: et affligam affligentes te. quia affligentes electos a deo/dei inimici reputabātur: et ipsius populi. quia idolatre et legis dei et eius cultus inimici et aduersarij. et hoc modo videtur satisfactū ad illud Deuteronomij. vj. et Iudicij. ij. vbi videtur populo Israelitico facta prohibitio restricta seu particularis ad gentem illius patrie. quia detinebant patriam a deo dicto populo promissam. vt constat in gabaonitis. Josue. ix. et xxi. in fine. et indistincte. quia idolatrabant. et ne ex amicitia et cōfederatione fecissent populum idolatrare. cuius causa in traditione legis. Exodi. xxxij. deus populo Israelitico ait. Caue ne vnq̃ cum habitatoribus terre illius iungas amicitias que sint tibi in ruina. sed et aras eorum destrue: confringe statuas: lucosq̃ succide. noli adorare deum alienum dominus zelotes nomen eius deus est emulator. ne in eas pactū cum hominibus illarum regionum. ne cum fornicati fuerint cum dñs suis et adorauerint simulacra eorum/vocet te quispiā vt comedas de imolatis. nec vxorē de filiabus eorū accipies filijs tuis: ne postq̃ ipse fuerint fornicate/fornicari faciāt et filios tuos in deos suos. que prohibitio ex eadē causa et ratione videbat extendi ad omēs idolatras / cuiuscūq̃ nationis et patrie etia si de populo israelitico. vt. ij. Paralipomenon. xix. vbi Iehu propheta ad Josaphat ait. Impio prebes auxiliū: et his q̃ oderunt dominū amicitia iūgeris.

Ideo iram quidem domini merebaris. itaq; tam ex detēctione patrie populo promisse/et ex idolatria videbatur eidez populo prohibita amicitia et confederatio. et sic nihil argumentū a cōtrario sensu obstat. nec ad propositū facit. quia licet tale argumentum in iure fortissimū/non tenet nec valet quando in iure reperitur decretum seu prouisum contrarium. vt in. c. nullus iudicam. a. pta. c. significasti. de foro cōpe. et in. c. vnico. de eta. et quali. lib. vi. nec obstat illud iudiciū. xi. vbi filij israel fecerūt confederationez cum Jerthe contra filios Amon. nam hoc fecerunt in sui defensionez. quia opprimebantur iniuste et de facto a filiis Amon. in quo casu non solum a Jerthe qui reputabatur fidelis/sed ab infidelibus erat pmissum ac licitū adiutoriū assumere. Et hoc modo saluantur omnes cōfederationes facte per Dauid et machabeos/et alios qui pro sui defensione legis et patrie euz fidelibus et infidelibus pacem ad tempus fecerunt: ac ab eis adiutorium quesierunt dum opprimebantur iniuste et de facto. et hoc modo vas electiois Act. xxiij. posuit dissensionē inter saduceos/et phariseos. vt haberet a p̄sede milites/quorū auxilio seruaretur ille suis. quia nulli ex aliquo iure denegatur vera defensio. et hoc modo potest stare theozica doctorū in dicto. c. qđ super his. de voto. et in locis per te allegatis. qđ liceat fidelibus dū iniuste leduntur/seu opprimuntur de facto sine lesione legis catholice assumere adiutoriū ab infideli seu pagano. immo fm postillatorē et doctores alios in. c. xxvij. p̄mo regū/videt qđ sit pmissum fidei: p̄stare adiutoriū infideli: si opprimat iniuste et de facto. et in tali casu posset melius allegari. d. c. iulianus. Sed his et alijs non obstantibus: ex aliquo iure nō posset stare tal' cōfederatio sub p̄dicta lege et cōditione quam ais. s. ero tibi et amicis tuis amicus: et inimicis tuis et amicorū tuorū inimicus et aduersarius. nam nulli dubium ex vtroq; testamēto indistincte ab ipso deo anteq; in humanitate appareret/est toti generi humano iniuncta pax/et damnata inimicitia et odium respectu ipsorū hominū / et ad ipsorū vindictam reprobatū. nam vt deus Leui. xix. ait. Non facies calūniā proximo tuo: nec vi opprimes eū. non stabis cōtra sanguinē proximi tui. non oderis fratrem tuum in corde tuo. non querās vltionē. diliges amicū sicut te ipsum. Et habemus in ecclesiastico. xxvij. in prin. Relinque proximo tuo nocētē te. et tunc deprecantur tibi peccata soluent. ad quorū preceptorū obseruationē oportet

De confederatione principum

tet nullam cōfederationē facere cū aliquo particularē: vt oppri-
 matur prim⁹ / seu de facto ledat in aliquo: sed vniuersaliter, cū
 oī primo pacē tenere. Ideo de⁹ p pphetā indistincte in psalmo
 xxxij. ait. Ingre pacē ⁊ psequere eā. ⁊ Hester. c. xij. ait. Optata
 cūctis mortalib⁹ pace fruent. ⁊ ipse de⁹ p Zachariā. c. viij. ait. Ve-
 ritatē tm̄ ⁊ pacē diligite. s. indistincte ⁊ vlr. cū esset absurdū dicere
 qd liceret alicui nō tenere veritatē: cū pariter vritas ⁊ pax a deo
 cōmendātur. Ideo Ps. in psal. lxxxiij. ait. Veritas de celo ppe-
 nit: ⁊ iusticia ⁊ pax osculate sunt. nam impossibile est: vbi non est
 pax / iusticia sit ex vtraq; parte p̄tendētiū. q: vt Esaias. xxxij. ait.
 Erit opus iusticie pax. itaq; nullus iuste valet excludi a iusticia
 nec a pace. Nā vt ipse de⁹ postq; in humanitate apparuit. Mar-
 ci. ix. ait. Pacem habete inter vos. s. vniuersaliter cum omib⁹.
 nam alias existēs in pace cum vno ⁊ in odio cum alio: non vere
 ⁊ realiter videtur esse in pace. nā vt redēptor. Matth. x. ⁊ Joan.
 xij. toto generi humano in suo testamēto ait. Pacē relinq; vob:
 pacem meam do vobis. cuius heres non est qui pacē eius testa-
 mento relictā non habet. ideo ipse conscius secretoꝝ dei ad Ro-
 ma. xij. dicit. Charitatē fraternitatis inuicem diligentes et cum
 omnibus pacem habentes. Et beatus Augu. in sermone marty-
 rum. super illis verbis apostoli ad Ephesios. v. Imitatores dei
 estote sicut filiū charissimi. dic. iuste ⁊ caste viuere ⁊ charitatē cū
 omib⁹ custodire cū dei adiutorio omib⁹ pceptū est. Et ipse
 apostolus. ij. ad Corin. xij. oībus ait. Pacē habete: ⁊ de⁹ pacē et
 dilectiōis erit vobiscū. nā vt magr noster Joā. xvj. dicit. Hec lo-
 cutus sum vob: vt in me pacē habeatis. q: extra deū nulla est ve-
 ra pax. Nam vt deus p Esaiā. lvij. dicit. Nō est pax impijs dicit
 dñs deus. ⁊ sic Sapientia. c. iij. clamat. Quoniā donū ⁊ pax est
 electis eius. ⁊ vas electionis ad Roma. ij. ait. Gloria aut et ho-
 nor: ⁊ pax omni opanti bonuz. nō est acceptio psonarū apud deū.
 nam ita pax a redēptore nostro vniuersaliter iniūcta est: ⁊ cōmē-
 datur qd pcepit omib⁹ indistincte. Matth. v. vñ non solū ami-
 cos / sed inimicos diligere. Nam ipse deus vt dixi / cum in hu-
 manitate apparuit in maiori pfectione ⁊ trāquillitate ac charita-
 te ⁊ perfectione voluit procedere. vt bene beatus Gregorius p
 ut habetur in. c. hec autem. xxiij. q. iij. ait. ⁊ ipse redēptor. Mar-
 ci. xi. dicit. Et cum stabitis ad orandum: dimittite si quid habe-
 bitis aduersus aliquem: vt pater vester qui in celis est dimittat

vobis peccata vestra. Et hoc idem Matthbei. v. ostendit et testatur: cum dicit. Si ergo offers munus tuum ad altare: et ibi recordatus fueris quia frater tuus habet aliquid aduersum te. relinque ibi munus tuum ante altare: et vade post eum reconciliari fratri tuo. Et dum magister noster Matthbei. vi. docet nos orare / ut dicam⁹ ait. Dimitte nobis debita nostra / sicut et nos dimittimus debitoribus nostris. Si enim dimiseritis hominibus peccata eorum dimittet et vobis pater celestis. Si autem non dimiseritis hominibus / nec pater vester dimittet vobis peccata vestra. Quia ut beatus Ioannes in sua prima epistola. c. ij. ait. Qui autem odit fratrem suum / in tenebris est et in tenebris ambulat: et nescit quo eat. quia tenebre obcecauerunt oculos eius. Nam redemptor noster Math. xxij. post primum et precipuum preceptum de ipsius dei dilectione / secundum simile huic dicit de dilectione proximi. contra quem non licet confederationem predictam sine transgressionem precepti diuini facere. nam Ecclesiasticus. vi. c. in prin. clamat. Noli fieri pro amico inimicus proximo. sicut fit in predicta confederatione / de qua agitur. ut beatus Ambrosius in libro de officiis. prout habetur in c. deniq. xiiij. q. v. ait. Denique si non potest subuenire alteri / nisi alter ledatur: commodius est neutrum iuuari quam grauare alterum. Ideo Salomon Proverb. xvi. ad propositum ait. Inimicos quos eius auertet ad pacem / ut non diuidatur aut soluatur inter ipsos vinculum charitatis. nam ut dictus beatus Ioan. in prima epistola c. iij. ait. Charissimi. diligamus nos inuicem. si diligimus inuicem / deus in nobis manet et charitas in nobis perfecta est. Ideo Psal. c. xix. ait. Cum his qui oderunt pacem eram pacificus. ut reduceret eos quietos ad dei gratiam et charitatem. sine qua pace ut dicitur in dei gratia et charitate quis non valet stare: cum videatur tanquam legis contemptor et preuicator: et ut christi inimicus et aduersarius eius testamenti ac successionem repudiare. nam ut ipse magister noster. Math. v. ait. Beati pacifici: quoniam filii dei vocantur. postquam testamentum eius tenuerunt et acceptauerunt. nam ut beatus Augustinus ad Macedonium prout habetur in ca. debet homo. xxiij. q. iij. ait. Debet homo diligere proximum sicut se ipsum. ut quod potuerit / hominem beneficentie consolatione vel informatione doctrine vel discipline correctione adducat ad colendum deum. quia ut Ecclesiasticus. xxvij. ait. Et vir peccator turbabit amicos: et in medio pace habentium immittit inimiciam.

De confederatione principum

quia ut Salomon Proverb. xvij. dicit. semper iurgia querit malus. ideo Psal. in psalmo. xxxv. ait. Noli emulari in malignātibz nec zelaueris facientes iniquitatē. Nam nulli dubiū est: quin iste cōfederationes sub predicta lege et conditione quam ais parum aut nihil differant a cōiurationibz seu cōspirationibus: que ex omni iure damnantur. ut. s. de iure diuino satis ostēditur. et de iure pontificio in concilio africano. prout in. c. cōiurationū. et in. c. cōspirationū. et in. c. si quis clerici. cum duobus sequētibz. et in. c. statuumus. xj. q. 1. et in. c. cōspiratores. iij. q. iij. et in. ca. cum i. et a. de regu. iū. videtur constare. nam nil aliud videtur cōiuratio seu cōfederatio sonare / q̄ amicitiā et fedus i aliquos particulare in preiudiciū et turbationē aliorū facere. ut in cle. pastoralis. in. §. sane. de re iudi. et in locis preallegatis. qđ sine peccato et transgressionē iuris diuini et pōtificij / quorū intentio tendit ad salutem animarū / ut supra fieri non potest. nec valet ut quis ab amore proximi recedat: et conturbationē primo imponat. Nam ut apostolus ad Galathas. v. ait. Qui autē cōturbat vos / portabit iudiciū quicūq̄ est ille. quia ut Salomon Proverb. xvij. dicit. Omni tēpore diligit qui amicus est. nā de iure diuino qui in alium finem vltimū actum constituit q̄ deus / infideliter agit et videtur idolatrare. Si ergo iungat quis amicitiā ut ex alia parte diuisionem et turbationē faciat / alium vltimū finē ad quē actus dirigit ponit q̄ deū. qđ nihil ab idolatria differt. ut doctores super illud verbum Iudicū viij. c. percusserunt cum Baal fedus ut esset eis in deus / optime hoc dicūt. Ex quibus constat: qđ nō liceat alicui p̄ncipi seculari cū infideli nec cū fidei / nec d̄ iur̄ diuino. ut sup̄. nec canonico nec civili cōfederationē sub dicta additione facere. nam ut in. l. si quis. in. prin. c. ad. Liuliam. maiestat. prout trāslata et approbata est in. c. si quis cum militibus. xj. q. 1. prohibetur ne fiat cōiuratio aut cōfederatio cū militibus sine priuatis barbaris. et fatalis cōfederatio ut. s. apud seculares videtur phibita ac aliena ab omni catholico et charitate: a fortiori apud summū pontificem christi vicariū: cui iniunctum est. ut in distincte et vniuersaliter in toto orbe omnes oues sine personarū acceptione teneat et pascat in pace cum Petro. et in sui personarū eius successoribus ipse deus. Joan. vlti. ait. Pisce agnos meos: pisce oues meas. et sic assumptus in plenitudine potestatis. ut in c. decreto. et in. c. qui se sciū. q. vj. et in. cita dominus. xix. distul.

2 in.c.loquitur dominus. 2 in.c.manet. 2 in.c.quodcunq. xxij.
 q.1. 2 in.c.quis. 2 in.c.in nouo. xxj. di. 2 in.c.alioru. 2 in.c.cuncta
 per mundum. 2 quasi per totum. ix. q. iij. 2 in.c.ad honore. de au
 ctoritate 2 vsu pallij. 2 in.c.significasti. de electio. nam vt beatus
 Bern. in suo. ij. lib. de consideratione ad Eugeniu ait. Tu es cui
 clauces tradite sunt: cui oues credite sunt. Sunt quidem 2 alij
 celi saniores: 2 gregum pastores: sed tu tanto gloriosius quanto
 differentius vtrūq. pre ceteris nomen hereditasti. Habēt illi as
 signatos sibi greges: singl'i singlos: tibi vniuersi crediti: vni vn.
 nec modo ouium/ sed 2 pastorum omniū tu vnus pastor. Vnde
 id probem queris ex verbo domini. cui enī non dico episcopo: ū.
 sed etia 2 apostolorū sic absolute 2 indiscrete cōmisse sunt oues.
 Si me amas Petre/pasce oues meas. q̄s. illius vel illius popu
 los ciuitat/ aut regiois/ aut certe regni oues meas inquit. Cui
 non planū: non designasse aliquas/ s3 assignasse omēs. Nihil ex
 cipitur vbi distinguitur nihil rē. Ergo iuxta canones tuos alij
 in partem sollicitudinis/ tu in plenitudinem potestatis vocatus
 es. Aliorum potestas certis artatur limitibus: tua extēditur et
 in ipsos qui super alios potestates acceperūt. 2 hec Bernard.
 Et sic summus pontifex christi vicarius ad quem regum status
 2 omniū fidelium disponere/pertinet: qui super gentes 2 regna a
 domino constitutus est vt euellat/dissipet/edificet/ 2 plantet: et
 tanq̄ christi summi regis/regum vice fungens in terris: ac omī
 um viuorū iudex vniuersalis/ rector 2 pastor: indistincte 2 vniuer
 saliter debet omnes oues tenere in federe 2 cōfederatiōe ac vni
 one vniuersali: 2 noxia 2 scandala submouere. vt anime subdito
 rum sibi cōmisse/ex sua diligentia 2 vigilantia viuentes quiete 2
 tranquille dirigantur in patriā. quia Judith. viij. ait. Et nūc fra
 tres quoniā vos qui estis presbyteri in populo dei: 2 ex vob̄ pen
 det anima illorū: ad eloquium vestrū corda eorū erigite. Nam vt
 Julianus papa prout habet in.c.officij nostri. xxij. q.1. ait. Offi
 cij nostri cōsideratione non est nobis dissimulare: non est tace
 re libertas/quibus maior cunctis christiane religionis zelus in
 cumbit. nam Inno. papa. iij. in concilio generali Lugdu. prout
 habetur in.c.1. de homicidio. lib. vi. ait. Et mortem tandē subiēs
 temporalē dei filius Iesus christus: ne gregem sui precio sangui
 nis gloriosi redemptū/ ascensurus post resurrectionē ad patrem
 absq. pastore desereret: ipsius curā beato Petro apostolo vt sue

De confederatione principum

Stabilitate fidei ceteros in christiana religione firmaret: eorūq;
mentes ad salutis opera sue accederet deuotionis ardore/com
misit. vnde nos eiusdē apostoli effecti/disponente domino licet
imineriti successores: z ipsius redemptoris locum in terris q̄s
indigne tenētes: circa gregis eiusdē custodiam sollicitis excita
ti vigilāz/ z animarū saluti iugis attēctione cogitatiois intende
re/ submouendo noxia z agendo pfutura debemus. vt excusso
a nobis negligentie somno/nostriq; cordis oculis diligentia ses
dula vigilātibz/aīas deo lucrifacere sua nobis cooperāte grā
valeam⁹. z in. c. i. de officio legati. e. li. idē Inno. optime ait. Of
ficij nostri debitū remedijs inuigilat subditorū. quia dū eorū ex
cutimus onera: dum scandala remouemus/ nos in eorū quiete
quiescimus: z fouemur in pace. z in. c. ad apostolice. d. re iudi. e.
li. idē Inno. ad Fredericū pncipē ait: q̄ nos z fīes nostri q̄tū in
nobis erat/pacē p omnia secū habere nec nō cū oībz hoīb⁹ opta
bamus: parati sibi pacem z tranquillitatē dare/ac mūdo etiam
vniuerso. Itaq; pōtīfex vniuersalitet inter oēs catholicos debet
tenere/sollicitare/ z pcurare quietē z pacē. Nā Elemēs. v. i. cle.
pastoralis. de re iudi. in pn. ad ppositū ait. Pastoralis cura solli
citudinis nobis diuinitus sup cunctas christiani populi natio
nes iniuncta/nos inuigilare remedijs subiectozū: eorū dē per
riculis obuiare z scādala remouere compellit. Et Bonifacius
octauus in proemio sexti dicit. Regimini presidentes/sollicita
mur curis cōtinuis: z assidua meditatione vrgemur: vt iuxta
credite nobis dispensationis officiū/subditorū cōmodis/in quo
rum p̄speritate vtiq; prosperamur/ingi quantū nobis ex alto cō
cessum fuit sollicitudinis studio intēdamus. amplectimur q̄p
pe voluntarios pro ipsozū quiete labores: z noctes q̄q; trāsim⁹
insomnes/vt scādala remoueamus ab ipsis. Et Gregorius non⁹
in proemio decreta. dicit. Rex pacificus pia miseratione dispo
suit sibi subditos fore pudicos/pacificos: ac voluit tales p suos
vicarios fieri z cōseruari. nā vt ip̄e deus p Esaiā. xlii. de summo
pontifice eius futuro vicario ait. Dedi te in lucē gentium: vt sit
salus mea vsq; ad extremū terre. z dedi te in fedus populi/ vt sit
scitares terram. s. curam z pacem eius tenendo indistincte. cum
sibi omnes agnos z oues sine aliqua diuisione cōmisit. qui vt bo
nus pastor tenetur vigilare iuxta curam et onus sibi iniunctuz:
vt per se z suos p̄elatos prouinciales/ seu commissarios teneat.

De confederatione principum

pastorem flagello errantia pecora reuocare. Nam vt idē beatus Augu. super Jo. iij. prout habetur in. ca. quando. xxiij. q. iij. ait. Hoc enim affligitur vt reuertatur.

¶ Dis. Videtur q̄ aliquo iure opinio tua nō possit stare: nec excusari a contradictione valeas. Ad q̄ dicis: fuit licitū machabeis ac a deo pmissum prout in dicto. c. viij. z. xiiij. confederatio nem z amicitia cum romanis aduersus alios infideles facere: ex ratione tua/seu fundamento hoc stare non valet. cum vt dixi tu ipse presupponis contrariū: cū ad illud qd̄ deus ait populo Israhelico Exod. xxiij. Inimicus ero inimicis tuis. Dicis q̄ hoc fuit hac de causa: quia inimici dicti populi israelitici erant infideles ac idolatre. z sic ipsi dei z eius cultus inimici et aduersarij: z ad excludendū argumentū a contrario sensu assumptū Deuteronomij. viij. z Iudicū. ij. vbi videbatur prohibitio facta dicto populo ac Josue ab ipso deo: ne cum hominibus illius patrie amicitiam seu confederationē facerent. asseris eandē prohibitionem ex eadem causa z ratione extendi ad omnes alios cuiuscūq̄ patrie z nationis idolatras. Pro cuius corroboratiōe adduxisti verba Jebi ad Josaphat. ij. Paral. xix. ibi. Impio prebes auxiliū: z his qui oderūt dominū amicitia iunges. Ex quo fundamento z ratione si placet/videtur q̄ machabei non potuerūt sine crimine amicitiam z confederationē cum romanis facere: cū nullus valet eos excusare tunc ab idolatria: z sic vt inimici dei z ei⁹ cultus aduersarij erāt ab illo populo vt idolatre euitādi. Itaq̄ semper videtur predicta opinio possit stare: q̄ liceat principi christiano: vt machabeis cū alio fidei aut infidei sedus inire z confederationē facere. Pro cuius corroboratiōe videtur faciat satis predicta auctoritas ex primo. Regū. xxvij. et. xxix. vbi Dauid obtulit adiutoriū z confederationē Achis regi Beth infidei. z non stetit per Dauid q̄ ei adiutoriū non prestasset. Fateor tamē non multum faciat ad propositū/seu: principālē questionē dictū c. in lianus. licet fm Innocentiū. Hostien. Jo. Andream z alios videtur probare: q̄ fidelis potest prestare auxiliū infidei/seu pagano. nec videtur mihi ex veteri testamento. ita pax vniuersaliter iniuncta sit. cum in libro Iudicū. c. x. littera ait. Misitq̄ dominus spiritū pessimū inter Abimlech z habitatores Sichem. s. ad suscitandū discordias. z nonnunq̄ in sacra scriptura videm⁹: liceat fidelibus cōtra alios bellare z persequi inimicos z aduer-

sarios. et sic diuidere pacem ac vniōem vniuersalem. ex qua vni
 one et ex eius fundamēto et ratione voluisti predictā confedera
 tiōē ab omni iure excludere ac damnare. nam tu vides post pre
 dictam prohibitionē de pace faciēda a deo dicto populo facta/
 ipse deus **Leuit. xxvj.** dicto populo ait. Persequimini inimicos
 vestros. et in dicto. **c. Deutero. vij.** deus dicto populo dixit. Per
 cuties eos vsq; ad internitiōē. et. **ij. Regū. c. xxij.** David ait. Per
 sequar inimicos meos: et conteram: et non conuertar: donec cō
 sumam eos. consumā eos et cōstringam/ vt non consurgant. delebo
 eos de puluere. Hoc idem ipse propheta ait in **psal. lxxij.** hoc
 idem fecit ipse David in dicto primo **Regum. xvij.** vbi omni die
 persequebatur conuicinos illius patrie in qua manebat/ et de bo
 nis ipsorum faciebat predam absq; eo q; illi darent sibi aliquam
 molestiam. hoc videtur approbatum per ecclesiam et eorum do
 ctōres/ vt persequātur iniqui et prauī sine misericordia. prout be
 atus **Ambro. in suo. j. lib. de officijs.** prout habetur in. **c. est iniu
 sta. xxij. q. iij.** ait. Scriptum est de quodā. non misereberis il
 lius. et in **lib. Regum** legitur: q; Saul contraxit offensam: quia
 misertus est Achab hosti regio. nam beatus **Augustin.** prout in
c. quando. et in. c. nimirū. eadē ca. et. q. exortatur ac cōmendat prin
 cipes procedentes contra iniquos/ seu delinquentes. Nam vt ipe
 beatus **August.** in **lib. de ciui. dei.** prout habetur in. **c. quicunq;
 xxij. q. vlt.** ait. Quicunq; percutit malos in eo q; mali sunt: et ha
 bet vasa interfectionis / minister dei est. Hoc idē beatus **Chro
 nymus** sup/ **Ezechielē.** prout habetur in. **c. qui malos. xxij. q. v.**
 Itaq; videtur ex omī iure: liceat hominibus persequi inimicos
 et aduersarios. immo videmus **Matth. x.** magister noster ait. Nō
 lite arbitrari: quia venerim pacem mittere in terrā. non veni pa
 cem mittere: sed gladium. veni enī separare homines aduersus
 patrē suum: et filiam aduersus matrē suā. et sic videtur: nōnunq;
 a deo fiat inter gentes diuissio. Et vt reuertamur ad casum: vi
 detur mihi non multum obstet ad predictam cōfederationem
 hoc quod ais: q; cōfederatio nihil distet a coniuratione/ seu con
 spiratione. Nam salua reuerentia: aliud est cōfederationē fa
 cere/ et amicitia inter aliquos iurare: aliud coniurationē aut cō
 spirationē: que simpliciter et proprie sonat in malū: et contra su
 periorē. quare tñ damnatur et punitur iure. vt in. **d. c. coniurati
 onum et conspirationū.** et si qui clerici et alij. **xj. q. j.** et in dicta. **l. si**

De confederatione principum

quis. C. ad. Iuliam. maiestatis canonizata. vi. q. i. que expresse loquitur contra subditos conspirantes contra imperatores et suos collaterales. secus ut dico/ si tres aut quattuor principes faciunt amicitiam inter se et confederationem se mutuo iuvando: in quo nullum crimen videntur committere. nam nulli dubium: confederatio videatur approbata ab omni iure et ecclesia. ut diximus de machabeis cum romanis: de Jonatha cum David: de David cum senioribus Israel in hebron coram domino. Cuius causa videmus: contra recusantes et nolentes observare confederationem initam et factam/ ecclesia ad eius observantiam consuevit per censuras et penas procedere: ac compellere sic confederatos. ut in. ca. nouit. de iudi. ubi stante bello inter regem Francie et Anglie/ Innocentius tertius papa. ad iustificandum processum contra regem Francie/ adducit federa pacis inter ipsos reges proprio iuramento firmata. facit tex. in. c. omne. xxi. q. i. ubi federa approbatur. et consuluit concilium toletanum: ut pro conseruatione et validitate federis interueniat iuramentum in federe: ut in relicta: quia aliis iuramentum superfluum et temerarium. Immo videtur aliis magis graue: quod sit confederatio iusta ac licita inter summum pontificem et imperatorem aut alium secularem. cum Inno. iiij. in concilio prout habetur in. d. c. ad apostolice. de re iudi. li. vi. allegat confederationem inter Fredericum imperatorem et ecclesiam initam et factam: contra quam impator non debebat venire. Videtur probatur in. c. ego. lxi. di. fin. in fi. ubi Ludouicus impator de pontifice Pascale ait. Et dum consecratus fuerit/ legati ad nos vel ad nostros successores reges francozum dirigantur: qui inter nos et inter illam amicitiam/ charitatem et pacem consociet. ac etiam quod pluries ecclesia seu papa requisitum adiutorium ab impatore et alijs principibus/ in necessarijs ecclesie et alijs oppressis: tanquam ab habentibus amicitiam et confederationem. Nec si placet/ omnis coniuratio aut conspiratio videtur de iure damnata. Nam secundum subiectam materiam a iure permittitur et approbatur et assumitur in bona parte. ut in. c. sane. xvi. q. vii. et in pluribus alijs capitulis/ quos ponit Inno. in. c. i. de scisma. quos refert Joan. andree/ et alij doctores in. c. exhibita. de iudi. ubi videtur: quod indistincte conspiratio/ et a fortiori confederatio non dantur per doctores: nec excludatur a iure. immo videtur permixtum: ut liceat principibus strano ut supra/ cum alijs confederationem facere. immo iniunctum pro defensione sua et suorum/ et conseruatione ac quiete et

pace reipublice: et permixtissime cum vicinis/ et quorum bello et
 diuisione magis respublica leditur ac turbatur/ q̃ a remotis seu
 ab extraneis. quia ex vicinitate sequitur cōmodum vel incōmo-
 dum. vt *Benēs. xix. 7 in. c. pisanis. de resti. spo. in pn. 7 in. ca. sedet*
cōtinuo. depen. dl. 1. 7 in. c. sacris. de sepulchris. 7 in. c. si ciuitas
de senten. ex cō. li. vi. 7 in. c. vnico. de consecra. ecclesie vel altar.
codt lib. Cuius cā postq̃ princeps habet curam 7 tuitiōem illi
us ciuitatis: vt faciat ea que pertinet ad suum officiū a deo si
bi iniunctum: et ea que pertinent ad suam dignitatē/ in paci-
ficatione ac quiete 7 tranquillitate subditorum: et hac de cau-
sa faciat confederationem cum alijs: videtur magis mereatur
q̃ peccet aut iniustum faciat. Nam habemus in capitu. dilecto.
in. 8. equidem. de senten. excommunica. lib. vi. quid Innocenti⁹
tertius in concilio Lugdunē. de adiutorio ait. Equidem cum
liceat cuilibet suo vicino/ vel proximo pro repellēda ipsius iniu-
ria suū impetiri auxiliū: immo si potest 7 negligat videatur
iniuriāntem fouere/ ac esse particeps eius culpe. Nam vt beat⁹
Ambrosius in suo primo libro de officijs. prout trāslatum est in
c. fortitudo. xxiij. q̃. iiij. ait. Fortitudo que bello tuetur a barbar
patrā/ vel domū defendit infirmos/ vel a latronibus socios: ple-
na iusticia est. Nam vt ipse Ambrosius in eodē li. de officijs. pro-
ut habetur in ca. non inferenda. eadem ca. 7. q. dicit. Non inferē
da/ sed depellenda iniuria lex virtutis est. Qui enim non repel-
lit a socio iniuriā si potest: tam est in vitio/ q̃ ille qui facit. Vn
de sanctus Moyses hinc prius orsus est tentamenta imbecillis
fortitudinis. naz cum vidisset bebreū ab egyptio iniuriā acci-
pientes: defendit ita/ vt egyptiū prosterneret atq̃ in arēna abs-
conderet. 7 sic videtur: inuare socios/ infirmos/ amicos 7 propi-
mos plena iusticia sit. et a fortiori subditos: in quorum tuitiōe
ac protectione princeps tuetur 7 conseruatur in eorum conser-
uatione/ tranquillitate et pace tenetur vigilare: ac confedera-
tiōē predictā cum quibus et quando viderit expedire facere.

¶ Ma. Anteq̃ veniā ad aliud volo dicere: q̃ argumētū p̃ se as-
sumptum ex. viij. 7. xiiij. Machabeorū. nihil obstat: nec excludit
absolutionē datā ad illud Exod. xxiij. vbi de⁹ dicit populo israe-
litico. Tu inimicus ero inimicis tuis: quia est ibi 7 militat alia ra-
tio/ que non est nec militat in causa machabeorum cum roma-
nis. quia vt iam dixi: hoc licebat machabeis multis ex causis.

De confederatione principum

Primo q: iniuste ⁊ de facto opprimebātur a gēte Sirie ⁊ Persa
ruin: ad quam oppressiōe euitandaz in sui defensiōe legis et
patrie. vt. s. satis ostensum est/erat licitū machabeis ac pmissum
amiciciā ⁊ confederationē cū romanis facere. Nā licet ipsi romāi
fuisent infideles ⁊ idolatre in reb⁹ belli ⁊ cū amicis ⁊ cōfēdera
tis erāt bone cōditionis: vt postillator ⁊ alij doctores iuxta lit
teram dicunt in. d. c. viij. ⁊ in cultu diuino: ⁊ tangentibus legem
nullum dabant impedimentū: nec aduersabantur/immo gaude
bant de sacerdotio ⁊ sacerdote eorū. vt satis constat in dicto. ca.
xiiij. q. secus erat de illis. Deutero. viij. ⁊ Iudiciū. ij. vbi fuit facta
prohibitio de federe/ seu cōfederatione cū gente illius patrie.
quia pcurabant corrumpere mores illorū de populo Israel: ⁊ re
ducere eos ad idolatriā/ prout constat fecerunt. vt Esdre. j. c. ix.
⁊ Esdre. ij. c. viij. Et hoc idem erat de gente Sirie ⁊ Persaruz:
quorū intētio principalis erat trahere machabeos ad idolatriā.
vt pluries traxerunt. vt satis constat. j. Machab⁹. et successiue in
alijs. Nam si bene aduertisti causa prohibitionis Exod. xxxiiij.
fuit precipua ⁊ maxima ne ex amicicia aut cōfederatione/ seu af
finitate populus israeliticus traheretur ad idolatriā: vt dixi fue
runt multi tracti. ⁊ Salomō. vt. iij. Regū. c. xj. qua causa cessan
te in romanis ⁊ machabeis manifeste est prohibitio. cum deus
ibi Exodi. xxxiiij. dicto populo dixit. Cauene vnq̃ cum habitato
ribus terre illius iungas amicicias/ que sint tibi in ruinā. sec⁹
ad ruinam euitandā ⁊ eorum personas ⁊ legeꝝ paternam ⁊ eius
cerimonias cōseruandas. vt faciebant machabei ex amicicia et
confederatione romanoꝝ. vt satis probat. vt dixi in dicto. xiiij.
c. que causa p̃bitionis. Deutero. viij. ⁊ Iudiciū. ij. semper erat;
ne ille populus amiciciam ⁊ confederationē cum gente illa face
ret. Et permaxime: quia erat alia causa dictē prohibitionis. quia
gens illius patrie detinebat patriam populo predicto pmissam
a deo: contra cuius promissionē ac p̃bitionem non licebat pre
dicto populo amiciciā aut confederationē facere. vt satis probat
Josue. xxi. ⁊ xij. vbi gabaonite sub fraude ⁊ simulatione venerūt
ad Josue. cuiatq̃ filij oī Israel dixerūt. De terra longinqua ve
nimus/pacem vobiscum facere cupientes. Responderunt filij Is
rael ad eos. Ne forte i terra que sorte nob̃ debet habitet. et nō
possimus fedus inire vobiscum. scz. ratione predicte prohibitio
nis ⁊ p̃missionis patrie. que vt in. c. xix. sorte diuisa est per tribus

suas. Et quibus non posset inferri: stante opinione Inno. Ho-
 stien. et aliorum in dicto. c. qđ super his. de voto. qđ terra sancta que
 ex natiuitate/ cōuersatione et passione Iesu christi: nec nō vt do-
 ctiores dicunt in. c. ad apostolicę. in. §. nos itaq. de re iudi. li. vi.
 ratione regni Sicilie debetur ecclesie: cuius causa papa iuste cō-
 cedit indulgentias euntibus in recuperationē terre sancte: vt
 christus vbi passus est/ ibi colatur a christianis: qđ nec ipse papa/
 nec alter princeps christianus posset cōponere amiciciā cū Sol-
 dano/ aut machometanis detinentibus dictā terram sanctam.
 licet dicat dictus Innocē. qđ iuste eam possideāt. quod satis est
 mirandū: qđ iuste possideant: et iuste possent debellari. vt in. c. dis-
 par. xxiij. q. vii. et in dicto. c. qđ sup. his. et in. c. ex multa. d. voto. vbi
 tenetur votū in succursum seu liberationē terre sancte/ tāq. de bel-
 lo iusto et licito. vt probat textus. in. c. non inuenitur. xxiij. q. iij.
Sed videtur ex supradicta doctrina Iudiciū. viij. satis pbabile:
 licet contra opinionē aliquorū in dicto. c. qđ sup. his. qđ macho-
 metani ponentes ac tenētes cultum diuinū in alium vltimū finē
 qđ verum deum trinū et vnū/ teneantur et reputentur a fidelibus
 vt idolatre: et tanq. tales et p̄tinaces possent debellari ac p̄sequi
 a christianis ex predicta ratione **Leuitici. xxi.** pro cuius cor-
 roboratione facit satis. ij. Regū. c. xij. in fine. vbi videtur: David ita
 se persecutos est filios Amon qui occupabant ciuitatem regiā
 pro idolatria/ et idolo melcho quod colebant in deum et regē eo-
 rum. et hoc modo et in simili casu debes intelligere omnes aucto-
 ritates sacre scripture/ et beati Augustini/ et beati Ambrosij/ et be-
 ati Hieronymi et aliorū sanctorum patrū: quos adduxisti ad pro-
 bandum: qđ liceat fidelibus persequi malefactores. s. aut ex reue-
 latione seu iussione diuina. cum vt beatus Augustinus in libro
 questionū. prout habetur in dicto. c. dñs. xxiij. q. ij. dicat. sed hoc
 genus belli sine dubio iustum est qđ deus imperat: qui nouit qđ
 eunq. fieri debeat: et sicut dicimus de Moysē **Exodi. xxxij.** cui li-
 citum fuit ex reuelatione diuina interficere fabricantes vitulū.
 vbi beatus Augusti. contra Faustum. prout habetur in. c. quid
 crudele. xxiij. q. iij. ait. In paucos eorū vindicans gladio/ quos
 deus ipse quem offenderant alto et secreto iudicio ferendos vo-
 luisse mox feriri: et in presenti salubriter terruit: et disciplinam in
 posterū sanxit. Et hoc idē dicim⁹ de Phinees. **Num. xxi.** qđ re-
 fert **Chrysostomus** super Mattheum in homilia. xviij. qđ trāsla-

De confederatione principum

tum est. xxij. q. viij. in. c. occidit p̄bices hominem: et reputatus est illi ad iusticiam. et sicut fecit Dauid primo Regum. in dicto. c. xxvij. et. ij. Regum. xxij. et in supradicto. c. xij. et in pluribus alijs locis. Aut licebit ex officio et administratione punire iniquos et delinquentes. et tunc non ex rācore. Aut ex propria vindicta: sed ex zelo dei et vindicta et satisfactiōe iusticie. et hoc modo loquitur beatus Augusti. in dicto. c. quādo. et in capi. nimum. xxij. q. iij. ubi excitat principes vt de ministros: procedant contra hereticos/ scismaticos/ et alios malefactores: et permaxime cōtra illos a quibus principaliter deus offendit. ex qua offensiōe nonnūq̃ puniuntur alij qui in eodez scelere/ seu delicto non deliquerūt. vt bene ipse beatus Augustinus prout habetur in. c. si ea. xxij. q. iij. ait. Si ea de quibus vehementer deus offenditur/ insequi vel vlcisci differimus: ad irascendum vtiq̃ diuinitatis patientiā prouocamus. Nonne Acho: filius Zare preterijt mandatū domini: et super omnem populū Israel ira eius incubuit: et ille erat vnus homo: atq̃ vtiā solus perijisset in scelere suo. hoc idem legitur Josue. vij. ubi propter peccatum Achan multi de populo israelitico ceciderunt in bello. Nam vt beatus Gregorius in homelia prout habetur in capi. si is qui prelatus. xxij. q. iij. ait. Si is qui prelatus est debitori dominico culpas impune dimittit: nō mediocriter profecto ostēdit/ que debita celestis regis et domini sua presumptione resoluit. ea nanq̃ que in nobis cōmittuntur facile possumus dimittere: ea vero que in deum cōmissa sunt cum magna discretionē nec tamen sine penitentiā possum⁹ relaxare. ideo primo Regum. capi. ij. Eli summus sacerdos ad filios suos ait. Si peccauerit vir in virum: placari ei potest de⁹. Si autem in deum: quis orabit pro eo? q. d. nullus. cuius causa beatus Augustinus super Joan. ij. prout habetur in dicto. capi. quando. xxij. q. iij. monet principes vt procedant ad correctionem et punitionem aduersus hereticos/ aduersus scismaticos/ aduersos dissipatores ecclesie/ aduersos exsufflatores christi/ aduersos blasphematores christi. hoc idem ipse beatus Augustinus prout in. c. non inuenitur. ea. causa et q. hoc idem Gregorius papa prout habetur in. c. si quos. ea. xxij. q. iij. ad Brunichildam reginam francozum scribit. Si quos igitur violentos/ si quos adulteros/ si quos fures vel alijs prauis actib⁹ studere cognoscitis: deum deorū correctiōe placare festinate: vt p̄ vos

flagellum perfidarum gentium/ qđ qđ videmus ad multarū
nationum vindictam excitatum est/ non inducāt. ne si qđ nō cre
dimus: diuine vltionis iracundia seleratorū fuerit actione cōmi
mota: bellī pestis interimat quos delinquentes ad rectitudinis
viam dei precepta non reuocāt Et hoc idem alij summi pontifi
ces ⁊ permaxime contra hereticos ⁊ scismaticos: ne ex delicto ⁊
negligentia correctionis deus irascatur. vt. s. prouiderunt. vt in
c. displicet. cum alijs sequentibus eadē. xxiij. q. iij. ⁊ in. c. ad abo
lendam. ⁊ vergentis. ⁊ quasi per totū. de hereticis. Nam vt be
atus Hieronymus ad Ripariū. prout habetur in. c. legi. xxiij. q.
viij. ait. Nō est credulitas crimina p deo punire/ s; pietas. Itaq;
ex zelo dei ⁊ ad vindictam ⁊ satisfactionē iusticie mali ⁊ perner
si ⁊ iniqui puniendi sunt: ⁊ non ex rancore: nec ex vindicta priua
ta. prout debes tenere ea que dixisti in proximo articulo. naz vt
beatus Augustinus contra Cresconium grāmaticum prout ha
betur in. c. quisquis. xxiij. q. iij. ait. Quisquis christianus iniquū
persequitur/ christi est inimicus. veru dīcis: si nō hoc in illo p
sequitur qđ christo est inimicum. quia vt littera ait in. c. mali. ca.
cansa. ⁊. q. q. vīdīcta inferenda est non amore ipsius vindicte/
sed zelo iusticie: non vt odium exerceatur/ sed vt prauitas corri
gatur. facit textus in. c. inter querelas. ca. cau. ⁊. q. Cuius causa
beatus Augustinus de sermone domini in monte. libro primo.
prout habetur in capi. ea vīdīcta. eadē. xxiij. q. iij. dīc. Ea vī
dīcta que valet ad correptionem/ non prohibetur. quia fit zelo
dei ⁊ administrationis iusticie/ ⁊ non ex rancore ⁊ priuata vīdī
cta: que ex omni iure damnatur. Cui⁹ causa habentibus admi
nistratiōē vt dei ministris data est/ vt supra/ facultas delinquē
tes puniendi. vt beatus Augustinus ⁊ beatus Hieronymus et
alij sancti patres scribunt ⁊ prouidēt: prout habetur in. c. sex. et
in. capi. cum minister. et in. capitu. officia. et in. capi. cum homo
⁊ in. c. nō est. ⁊ in. c. homicidas. ⁊ quasi p totū. xxiij. q. v. ⁊ hoc ne
gligētes aut recusantes grauiter peccāt. vt bñ tex. in. c. miles. ca.
cau. ⁊. q. ait. Miles cū obediēs potestati sub qua legitime cōstrī
tus est/ hominē occidit: nulla ciuitatis sue lege ref ē homicidiū.
imō nisi fecerit/ re⁹ est impij deserti atq; contēpti. q; si sua spōte
atq; auctoritate feciss; / i crimē effusi humani sanguis incidiss;
itaq; vñ punit si fecerit iussus inde puniet si nō fecerit iussus. s;
idē in. c. homicidiū. ca. ca. ⁊. q. ⁊ in loc; pall' itaq; ad deū placādū

De confederatione principum

⁊ retinēdum bonos tranquillos ⁊ quietos in pace. vt liberius in
 his que dei sunt possint vacare : videtur ex omī iure iunctū prin-
 cipibus ⁊ administrationē habētib⁹ malefactorēs punire : ⁊ pō-
 tifices ad hoc principes exhortari : et ad euitandum rancorē ⁊
 vindictā priuatam, hoc est prohibitū ac grauiter damnatū priua-
 tis personis. vt in. c. de occidendis. cu. se. ⁊ in dicto. c. miles. vt te-
 neant euāgelij doctrinā Matth. v. ibi. Si ergo offers munus tu-
 um ad altare ⁊c. vade ⁊ reconciliare fratri tuo. nam vt redēptor
 noster. Math. vj. ait. Si autē non dimiseritis hominib⁹ : nec pa-
 ter vester dimittet vobis peccata vestra. Cuius causa iura diuin⁹
 na ⁊ pontificia imponūt ⁊ iniungunt lesis seu iniuriatis vt remit-
 tant ac reponāt rancorē ⁊ vltionē priuatam. nā vt ipse deus Le-
 uitici. xix. ait. Nō querās vltionē : nec memor eris iniurie ciuiū
 tuorū. ⁊ Ecclesiasticus. iij. clamat. Omnis iniurie primi ne me-
 mineris. ⁊ hoc idem in. c. si quis contristatus. ⁊ in. ca. placuit. xc.
 di. ⁊ in. c. finali. in. §. falsa. de peni. di. v. licet non teneantur remit-
 tere satisfactionē / aut in iudicio psecutionem iniurie. vt in dicto
 c. si quis contristatus. ⁊ in. c. ⁊ qui emendat. xlv. di. ⁊ in. c. si illic.
 xxiij. q. iij. itaq; si placet : vides an / ⁊ quādo ⁊ quomodo liceat p-
 sequi inimicos : ⁊ punire iniquos ⁊ puerfos / ac dei ⁊ eius cultua-
 aduersarios. Sed his non obstantibus / non conceditur alicui
 vt recedat a pace. nam vt beatus Augustinus ad Bonifaciū / p-
 ut habetur in. c. noli. in. §. nō enī. xxiij. q. i. ait. Nō enī pax querit-
 vt bellū exerceatur sed bellū geritur vt pax acquiratur. itaq; vt
 reuertamur ad casum : non videtur aliquo iure pmissum alicui /
 paces cum vicino aut remoto. [quia vt deus per Esaiā. lvij. ait.
 pacem / pacem ei qui longe est : ⁊ qui prope.] aut confederationes
 facere : cū intētiōe indistincte adiutorij prestare : vt aliquis cu-
 iuscūq; nationis / aut conditionis ex eius adiutorio ledatur in
 iuste ⁊ defacto. vt videtur satis probatū. nam vt beatus ambrosi-
 sius in lib. de officijs / prout habetur in dicto. c. deniq; xiiij. q. v.
 ait. Si non potest subueniri alteri / nisi alter ledatur : cōmodius
 est neutri iuuari q̄ grauari alterū. licet videatur pmissum / imo
 iniunctū ex iure naturali / diuino ⁊ pōtificio : iuuare iniuste et de-
 facto oppressum. vt in dicto. c. dilecto. de sen. excō. lib. vj. prout
 tu deduxisti in articulo primo / ⁊ allegasti. nam vt beatus Hie-
 ronymus super Hieremiā / prout habetur in. ca. Regū. xxiij. q. v.
 ait. Regum officiū est propriū / facere iudiciū atq; iusticiā : ⁊ libe-

rare de manu calumniantiū vi oppressos: ⁊ peregrinis pupillis ⁊ viduis/qui facilius opprimuntur a potentibus/prebere auxiliū hoc idem in. c. administratores eadem cau. ⁊. q. hoc idem per beatum ambrosiū in lib. i. de officijs. prout habetur in. c. fortitudo. ⁊ in. c. non inferenda. xxiij. q. iij. nam vt Ecclesiasticus. iij. clamat. Libera eum qui iniuriā patitur de manu superbi. q. qui potest obuiare ⁊ perturbare puerfos ⁊ non facit: nihil est aliud q̃ fauere impietati eorū. vt in. c. qui potest eadē. xxiij. q. iij. quia error cui non resistitur/approbatur. vt in. c. error. lxxij. di. in quo rum oppressorū adiutorū ⁊ principaliter ecclesie ⁊ ad impediendum oppressiones ⁊ oppressores corrigendū ac puniendum pertinaces/sumus p̃fiter christi vicarius: cui vniuersaliter seu indistincte/vt dixi/cura agnos ⁊ oues regēdi ac pascēdi ab ipso deo tradita est: licite potest ⁊ meritorie/ postq̃ post denunciations euangelicā ⁊ correctionē fraternā per cēsuras ⁊ penas vt supra non corriguntur: cōuocare ac astringere imperatores/et principes christianos: qui p̃miserunt preceptis ⁊ mandatis ecclesie parere ⁊ obedire: ⁊ tenentur permaxime oppressores ecclesie ⁊ pupilloz ⁊ viduarum/ac turbantes quietē ⁊ pacem ecclesie impugnare ⁊ punire. vt in. v. concilio cartaginēsi/prout habetur in. c. ab imperatoribus. xxiij. q. iij. ⁊ in. c. boni principis. ⁊ in. c. si imperator. in fine. xcvj. di. ⁊ in. c. quia sancta. ⁊ in. c. tibi domino. ⁊ in. c. valentinianus. in fine. ⁊ in. c. adrianus. in. ij. lxxij. di. et in dicto. c. administratores. ⁊ in. c. regum. ⁊ in. c. incestuosi. ⁊ in. c. res. ⁊ in. c. non frustra. xxiij. q. v. ⁊ per beatum Ambrosiū in lib. de patriarchis. prout habetur in. c. dicat. ca. ca. ⁊. q. ⁊ optime per beatum Augustinū. prout habetur in. c. non inuenitur. et in. c. si ecclesia xxiij. q. iij. ⁊ in. ca. christianis. in fine. xj. q. i. Nam vt beatus Isidorus/ prout habetur in. c. principes. xxiij. q. v. dicit. Principes seculi nonnunq̃ intra ecclesiam potestatis adeptē culmina tenēt: vt per eandem potestatē disciplinā ecclesiasticā muniant. ceterū intra ecclesiā potestates necessarie non essent: nisi vt qd non preualent sacerdotes efficere p̃ doctrine sermonē/potestas hoc impetret per discipline terrore. Sepe per regnū terrenū celestis regnum proficit. vt qui intra ecclesiā positi/ contra fidem ⁊ disciplinam agunt: rigore principū cōterant: ipsamq̃ disciplinā quā vtilitas ecclesie exercere nō p̃ualet/ ceruicibus superborū p̃as principalis imponat. ⁊ vt venerationē mereamur virtutē potestatis

De cōfederatione principum

stabilitate fidei ceteros in christiana religione firmaret: eorūq;
mentes ad salutis opera sue accēderet deuotionis ardore/ com-
misit. vnde nos eiusdē apostoli effecti/ disponente domino licet
imheriti successores: z ipsius redemptoris locum in terris q̄s
indigne tenētes: circa gregis eiusdē custodiam sollicitis excita-
ti vigilijs/ z animarū saluti iugis attētiōe cogitatiōis intende-
re/ submouendo noxia z agendo. pfutura debemus. vt excusso
a nobis negligentie somno/ nostrisq; cordis oculis diligentia ses-
dula vigilātibz/ aīas deo lucrifacere sua nobis cooperāte grā
valeam⁹. z in. c. 1. de officio legati. e. li. idē Inno. optime ait. Of-
ficij nostri debitū remedijs inuigilat subditorū. quia dū eorū ex-
cutimus onera: dum scandala reinouemus/ nos in eorū quiete
quiescimus: z fouemur in pace. z in. c. ad apostolicē. d. re iudi. e.
li. idē Inno. ad Fredericū pncipē ait: q̄ nos z fies nostri q̄tū in
nobis erat/ pacē p omnia secū habere/ nec nō cū oībz hoīb⁹ opta-
bamus: parati sibi pacem z tranquillitatē dare/ ac mūdo etiam
vniuerso. Itaq; pōtifer vniuersaliter inter oēs catholicos debet
tenere/ sollicitare/ z pcurare quietē z pacē. Nā Clemēs. v. i. cle.
pastoralis. de re iudi. in pñ. ad ppositū ait. Pastoralis cura solli-
citudinis nobis diuinitus sup cunctas christiani populi natio-
nes iniuncta/ nos inuigilare remedijs subiectozū: eorūndē per-
riculis obuiare z scādala remouere compellit. Et Bonifacius
octauus in proemio sexti dicit. Regimini presidentes/ sollicitae-
mur curis cōtinuis: z assidua meditatione vrgemur: vt iuxta
credite nobis dispensationis officiū/ subditorū cōmodis/ in quo-
rum p̄speritate vtiq; prosperamur/ ingi quantū nobis ex alto cō-
cessum fuerit sollicitudinis studio intēdamus. ampleximur q̄p-
pe volūtarios pro ipsorū quiete labores: z noctes q̄nq; trāsim⁹
insomnes/ vt scādala remoueamus ab ipsis. Et Gregorius non⁹
in proemio decreta. dicit. Rex pacificus pia miseratione dispo-
suit sibi subditos fore pudicos/ pacificos: ac voluit tales p suos
vicarios fieri z cōseruari. nā vt ip̄e deus p Esaiā. xlix. de summo
pontifice eius futuro vicario ait. Dedi te in lucē gentium: vt sis
salus mea vsq; ad extremū terre. z dedi te in sedus populi/ vt sa-
scitaires terram. s. curam z pacem eius tenendo indistincte. cum
sibi omnes agnos z oues sine aliqua diuisione cōmisit. qui vt bo-
nus pastor tenetur vigilare iuxta curam et onus sibi iniunctuz:
vt per se z suos prelatos/ prouinciales/ seu commissarios teneat:

omnes catholicos tranquillos ac quietos in pace. vt in. c. studē
 dum. xc. di. vbi conciliū ait. Studēdū est episcopis: vt desiden
 tes fratres siue clericos/ siue laicos ad pacē magi q̃ ad iudiciū
 coerceant. ⁊ si hoc in contententes de iure. vt in. c. vnico. de mu
 tuis petitionibus. ⁊ in. c. grauis. de deposito. a fortiori in p̃tendē
 tes de facto. vt in. c. placuit. ⁊ in. c. precipimus. ⁊ perlatum cadē.
 xc. distin. et bene per Alexandrum. iij. in concilio lateranē. put
 habetur in. c. i. de treuga ⁊ pace. vt ipse deus colatur ac veneret
 ab omnibus catholicis in vnione/ quiete/ ⁊ pace. Nam vt beatus
 Cyprianus/ prout habet in. c. alienus. xxiij. q. i. ait. Alienus est/
 profanus est/ hostis est: habere non potest deum patrē/ qui vni
 uersalis ecclesie non tenet vnitatē. Idē dominus cū discipulis
 suis ait/ vt vnanimitatē suaderet ⁊ pacē. Dico inquit vob si duo
 ex vobis puenerint tē. Nā vt beatus Aug. ad Bonifacii. prout
 translatū est in. c. ipsa pietas. xxiij. q. iij. in. §. cōuinium. dicit. Eō
 uiniū dñi est vnitās corporis cōmō solū in sacramēto altar/
 sed in vinculo pacis. in qua vnione ⁊ vinculo pacis ex vigilātia
 ⁊ pietate pastoris/ cultus diuin⁹ augebit: ac ecclesia dei muneris
 bus ⁊ oblationib⁹ fidelium illustrabit. nam vt. ij. Machab. c. iij.
 littera in principio ait. Igitur cum sancta ciuitas habitaretur in
 omni pace: leges autē adhuc optime custodirentur: ppter Onie
 pontificis dispositionē/ ⁊ animo odia habētes mala fiebat: vt et
 ipsi reges ⁊ p̃ncipes locū summo honore dignū ducerēt: ⁊ tem
 plum maximis muneribus illustrarēt. Cui⁹ causa si sumus pon
 tifer christi vicarius/ per denunciationē euangelicā accores
 ctionem fraternā non valet impedire principes: vt a bello ac
 molestia ⁊ oppressione fidelium desistant: oportet vt iuxta sp̃us
 christi doctrinā Matthei. xviij. exeat/ ac veniat in actum iustis
 cie: ⁊ procedat per censuras ⁊ penas contra inobedientes ac p̃
 tinaces ⁊ deuiantes ⁊ recedentes a precepto diuino/ de dilectio
 ne proximi et pace tenenda et charitate: et sic contra peccantes
 mortaliter. vt in dicto capit. nouit. de iudicijs. et in dicto. ca. ad
 apostolicē. de re iudi. lib. vj. ⁊ in dicta cle. vnica de iureiuran. et
 in dicta clemen. pastoralis. de re iudica. vt istorum spiritus salui
 sint in interitum carnis. vt apostolus ad Corinthios. cap. v. ait.
 Tradere huiusmodi hominem satbane in interitum carnis: vt
 spiritus saluus sit. cum vt beatus Augustin. contra mani. prout
 habet in. c. alle gladiū. xxiij. q. iij. i. c. itē cū. dic. Et noueris aliqu

De confederatione principum

pastorem flagello errantia pecora reuocare. Nam vt idē beatus Augu. super Jo. iij. prout habetur in. ca. quando. xxiij. q. iij. ait. Hoc enim affligitur vt reuertatur.

Dis. Videtur q̄ aliquo iure opinio tua nō possit stare: nec excusaria contradictione valeas. Ad q̄ dicis: fuit licitū machabeis ac a deo pmissum prout in dicto. c. viij. z. xiiij. confederationem z amicitia cū romanis aduersus alios infideles facere: ex ratione tua/ seu fundamento hoc stare non valet. cum vt dixi tu ipse presupponis contrariū: cū ad illud qđ deus ait populo Israhelico Exod. xxiij. Inimicus ero inimicis tuis. Dicis q̄ hoc fuit hac de causa: quia inimici dicti populi israhelici erant infideles ac idolatre. z sicipsi dei z eius cultus inimici et aduersarii: z ad excludendū argumentū a contrario sensu assumptū Deuteronomij. v. ij. z Iudicij. ij. vbi videbatur phibitio facta dicto populo ac Josue ab ipso deo: ne cum hominibus illius patrie amicitiam seu confederationē facerent. asseris eandē prohibitionem ex eadem causa z ratione extendi ad omnes alios cuiuscūq̄ patrie z nationis idolatras. Pro cuius corroboratiōe adduxisti verba Iehu ad Josaphat. ij. Paral. xij. ibi. Impio prebes auxiliū: z his qui oderūt dominū amicitia iungeris. Ex quo fundamento z ratione si placet/ videtur q̄ machabei non potuerūt sine crimine amicitiam z confederationē cum romanis facere: cū nūllus valet eos excusare tunc ab idolatria: z sic vt inimici dei z ei⁹ cultus aduersarij erāt ab illo populo vt idolatre euitādi. Itaq̄ semper videtur predicta opinio possit stare: q̄ liceat principi christiano: vt machabeis cū alio fideli aut infideli sedus inire z confederationē facere. Pro cuius corroboratione videtur faciat satis predicta auctoritas ex primo. Regū. xxv. ij. et. xxix. vbi Dauid obtulit adiutoriū z confederationē Achis regi Geth infideli. z non stetit per Dauid q̄ ei adiutoriū non prestasset. Fateor tamē non multum faciat ad propositū/ seu. principalē questionē dictū c. in lianus. licet fm Innocentiū. Hostien. Jo. Andream z alios videtur probare: q̄ fidelis potest prestare auxiliū infideli/ seu pagano. nec videtur mihi ex veteri testamento. ita par vniuersaliter iniuncta sit. cum in libro Iudicij. cap. littera ait. Misitq̄ dominus spiritū pessimū inter Abimelech z habitatores Sichem. s. ad suscitandū discordias. z nonnunq̄ in sacra scriptura videm⁹: liceat fidelibus cōtra alios bellare z persequi inimicos z aduer-

sarios. et sic diuidere pacem ac vniionem vniuersalem. ex qua vni
one et ex eius fundamēto et ratione voluisti predictā confederā
tionē ab omni iure excludere ac damnare. nam tu vides post pre
dictam prohibitionē de pace faciēda a deo dicto populo facta/
ipse deus *Leuit. xxvj.* dicto populo ait. Persequimini inimicos
vestros. et in dicto. *c. Deutero. vij.* deus dicto populo dixit. Per
cuties eos vsq; ad internitionē. et. *ij.* Regū. *c. xxij.* David ait. Per
sequar inimicos meos: et conteram: et non conuertar: donec cō
sumam eos. consumā eos et cōfringam/ vt non consurgant. dele
bo eos depulvere. Hoc idem ipse propheta ait in *psal. lxxij.* hoc
idem fecit ipse David in dicto primo Regum. *xxij.* vbi omni die
persequabatur conuicinos illius patrie in qua manebat/ et de bo
nis ipso: um faciebat predam absq; eo q illi darent sibi aliquam
molestiam. hoc videtur approbatum per ecclesiam et eorum do
ctores/ vt persequantur iniqui et prauī sine misericordia. prout be
atus Ambro. in suo. *i. lib. de officijs.* prout habetur in. *c. est in iu
sta. xxij. q. iij.* ait. Scriptum est de quodam. non misereberis il
lius. et in lib. Regum legitur: q Saul contraxit offensam: quia
misertus est Achab hosti regio. nam beatus August. in. prout in
*c. quando. et in. c. numiū. eadē ca. et. q. exortatur ac cōmendat prin
cipes procedentes contra iniquos/ seu delinquentes. Nā vt ipse
beatus August. in lib. de ciui. dei. prout habetur in. c. quicunq;
xxij. q. vlt. ait. Quicunq; percutit malos in eo q mali sunt: et ha
bet vasa interfectionis / minister dei est. Hoc idē beatus Hiero
nymus sup' Ezechielē. prout habetur in. c. qui malos. xxij. q. v.
Itaq; videtur ex omī iure: liceat hominibus persequi inimicos
et aduersarios. immo videmus *Matth. x.* magister noster ait. Flo
rite arbitrari: quia venerim pacem mittere in terrā. non veni pa
cem mittere: sed gladium. veni enī separare homines aduersus
patrē suum: et filiam aduersus matrē suā. et sic videtur: nōnunq;
a deo fiat inter gentes diuisio. Et vt reuertamur ad casum: vī
detur mibi non multum obstat ad predictam cōfederationem.
hoc quod ais: q cōfederatio nihil distet a coniuratione/ seu con
spiratione. Nam salua reuerentia: aliud est 'confederationē fa
cere/ et amicitia inter aliquos iurare: aliud coniurationē aut cō
spirationē: que simpliciter et proprie sonat in malū: et contra su
periorē. quare tñ damnatur et punitur iure. vt in. *d. c. coniurati
onum et conspirationū.* et si qui clerici et alijs. *xj. q. j.* et in dicta. *l. si*
b. iij*

De confederatione principum

quis. C. ad. Liuliam. maiestatis canonizata. vi. q. i. que expresse loquitur contra subditos conspirantes/ contra imperatores et suos collaterales. secus ut dico/ si tres aut quattuor principes faciunt amicitiam inter se et confederationem se mutuo iuvando: in quo nullum crimen videntur committere. nam nulli dubium: confederatio videatur approbata ab omni iure et ecclesia. ut diximus de maioribus cum romanis: de Jonatha cum David: de David cum senioribus Israel in hebron coram domino. Cuius causa videmus: contra recusantes et nolentes observare confederationem initam et factam/ ecclesia ad eius observantiam consuevit per censuras et penas procedere: ac compellere sic confederatos. ut in. ca. nouit. de iudi. ubi stante bello inter regem Francie et Anglie/ Innocentius tertius papa. ad iustificandum processum contra regem Francie/ adducit federa pacis inter ipsos reges proprio iuramento firmata. facit tex. in. c. omne. xxij. q. i. ubi federa approbatur. et consuluit concilium toletanum: ut pro conseruatione et validitate federis interueniat iuramentum in federe: ut in re licita: quia alijs iuramentum superfluum et temerarium. Immo videtur aliud magis graue: quod sit confederatio iusta ac licita inter summum pontificem et imperatorem aut alium secularem. cum Inno. iij. in concilio prout habetur in. d. c. ad apostolicam. de re iudi. li. vi. allegat confederationem inter Fredericum imperatorem et ecclesiam initam et factam: contra quam impator non debebat venire. Ibidem probatur in. c. ego. lxij. dist. in. fi. ubi Ludonicus impator de pontifice Pascale ait. Et dum consecratus fuerit/ legati ad nos vel ad nostros successores reges francozum dirigantur: qui inter nos et inter illam amicitiam/ charitatem et pacem consociet. ac etiam quod pluries ecclesia seu papa requisitum adiutorium ab impatore et alijs principibus/ in necessarijs ecclesie et alijs oppressis: tanquam ab habentibus amicitiam et confederationem. Nec si placet/ omnis coniuratio aut conspiratio videtur de iure damnata. Nam si subiecta materia a iure permittitur et approbatur et assumitur in bonam partem. ut in. c. sane. xvi. q. vii. et in pluribus alijs capitulis/ quos ponit Inno. in. c. i. de scisma. quos refert Joan. andree/ et alij doctores in. c. exhibita. de iudi. ubi videtur: quod indistincte conspiratio/ et a fortiori confederatio non damnetur per doctores: nec excludatur a iure. immo videtur permittum: ut liceat principi christiano ut supra/ cum alijs confederationem facere. immo iniunctum pro defensione sua et suorum/ et conseruatione ac quiete et

pace reipublice: et permaxime cum vicinis/ ex quorum bello et diuisione magis respublica leditur ac turbatur/ q̃a remotis seu ab extraneis. quia ex vicinitate sequitur cōmodum vel incōmodum. vt Genes. xix. 2 in. c. pisanis. de resti. spo. in pn. 2 in. ca. sedet cōtinuo. de peni. di. 1. 2 in. c. sacris. de sepulchris. 2 in. c. si ciuitas: de senten. exco. li. vi. 2 in. c. vnico. de consecra. ecclesie vel altar. eod. lib. Cuius cā postq̃ princeps habet curam 2 tuitionem illius ciuitatis: vt faciat ea que pertinet ad suum officium a deo sibi iniunctum: et ea que pertinent ad suam dignitatem/ in pacificatione ac quiete 2 tranquillitate subditorum: et hac de causa faciat confederationem cum alijs: videtur magis mereatur q̃ peccet aut iniustum faciat. Nam habemus in capitu. dilecto. in. §. equidem. de senten. excommunic. lib. vi. quid Innocenti⁹ tertius in concilio Lugdunens. de adintorio ait. Equidem cum liceat cuilibet suo vicino/ vel proximo pro repellēda ipsius iniuria suum impetiri auxilium: immo si potest 2 negligat videatur iniuriarum fouere/ ac esse particeps eius culpe. Nam vt beatus Ambrosius in suo primo libro de officijs. prout trāslatum est in c. fortitudo. xxiij. q. iij. ait. Fortitudo que bello tuetur a barbaris patriā/ vel domū defendit infirmos/ vel a latronibus socios: plena iusticia est. Nam vt ipse Ambrosius in eodē li. de officijs. prout habetur in ca. non inferenda. eadem ca. 2. q. dicit. Non inferēda/ sed depellenda iniuria lex virtutis est. Qui enim non repellit a socio iniuriam si potest: tam est in vitio/ q̃ ille qui facit. Vnde sanctus Moyses hinc prius orsus est tentamenta imbecillis fortitudinis. naz cum vidisset bebreum ab egyptio iniuriam accipientes: defendit ita/ vt egyptium prosterneret atq̃ in arena absconderet. 2 sic videtur: iuuare socios infirmos/ amicos 2 proximos plena iusticia sit. et a fortiori subditos: in quorum tuitione ac protectione princeps tuetur 2 conseruatur in eorum conseruatione/ tranquillitate et pace tenetur vigilare: ac confederationē predictā cum quibus et quando viderit expedire facere.

¶ Ma. Anteq̃ veniā ad aliud volo dicere: q̃ argumētū p̃ se assumptum ex. viij. 2. xiiij. Machabeorū. nihil obstat: nec excludit absolutionē datā ad illud Exod. xxiij. vbi de⁹ dicit populo israhelico. Iuimicus ero inimicis tuis. quia est ibi 2 militat alia ratio/ que non est nec militat in causa machabeorum cum romānis. quia vt iam dicti: hoc licebat machabeis multis ex causis.

De confederatione principum

Primo q: iniuste ⁊ de facto opprimebātur a gēte Sirie ⁊ Persa
 ruin: ad quam oppressiōē euitandā ⁊ in suā defensionē legis et
 patrie. vt. s. satis ostensum est/erat licitū machabeis ac pmissum
 amicitia ⁊ p̄federationē cū romanis facere. Nā licet ipsi romāi
 fuissent infideles ⁊ idolatre in reb⁹ belli ⁊ cū amicis ⁊ cōfедера
 tis erat bone cōditionis: vt postillator ⁊ alij doctores iuxta li
 teram dicunt in. d. c. viij. ⁊ in cultu diuino: ⁊ tangentibus legem
 nullum dabant impedimentū: nec aduersabantur/immo gaude
 bant de sacerdotio ⁊ sacerdote eorū. vt satis constat in dicto. ca.
 xij. q. secus erat de illis. Deutero. v. ij. ⁊ Iudiciū. ij. vbi fuit facta
 prohibitio de federe/ seu cōfederatione cū gente illius patrie.
 quia pcurabant corrumpere mores illorū de populo Israel: ⁊ re
 ducere eos ad idolatriā/prout constat fecerunt. vt Esdre. i. c. ix.
 ⁊ Esdre. ij. c. viij. Et hoc idem erat de gente Sirie ⁊ Persaruz:
 quorū intētio principalis erat trahere machabeos ad idolatriā.
 vt pluries traxerunt. vt satis constat. i. Machab. et successiue in
 alijs. Nam si bene aduertisti causa prohibitionis Exod. xxxij.
 fuit precipua ⁊ maxima. ne ex amicitia aut cōfederatione/seu af
 finitate populus israeliticus traheretur ad idolatriā: vt dixi sue
 runt multi tracti. ⁊ Salomō. vt. ij. Regū. c. xj. qua causa cessan
 te: in romanis ⁊ machabeis manifeste est prohibitio. cum deus
 ibi Exodi. xxxij. dicto populo dixit. Cauene vnq̄ cum habitā
 toribus terre illius iungas amicitias/que sint tibi in ruinā. scē
 ad ruinam euitandā ⁊ eorum personas ⁊ leges paternam ⁊ eius
 ceremonias cōseruandas. vt faciebant machabei ex amicitia et
 confederatione romanorū. vt satis probat. vt dixi in dicto. xij.
 c. que causa p̄hibitionis. Deutero. v. ij. ⁊ Iudiciū. ij. semper erat:
 ne ille populus amicitiam ⁊ confederationē cum gente illa face
 ret. Et permixte: quia erat alia causa dictē prohibitionis. quia
 gens illius patrie detinebat patriam populo predicto pmissam
 a deo: contra cuius promissionē ac p̄hibitionem non licebat p̄e
 dicto populo amicitia aut confederationē facere. vt satis probat
 Josue. xxi. ⁊ xij. vbi gabaonite sub fraude ⁊ simulatione venerūt
 ad Josue. cuiatq̄ filij oī Israel dixerūt. De terra longinqua ve
 nimus/pacem vobiscum facere cupientes. Responderunt filij Is
 rael ad eos. Ne forte i terra que forte nobis debet habitari. et nō
 possimus fedus inire vobiscum. scz: ratione predictę prohibitio
 nis ⁊ p̄missionis patrie. que vt in. c. xix. sorte diuisa est per tribus

suas. Ex quibus non posset inferri:stante opinione Innno. Ho-
stien. et aliorum in dicto. c. qđ super his. de voto. qđ terra sancta que
ex natiuitate/ cōuersatione et passione Iesu christi: nec nō vt do-
ctores dicunt in. c. ad apostolicam. in. §. nos itaq. de re iudi. li. vi.
ratione regni Sicilie debetur ecclesie: cuius causa papa iuste con-
cedit indulgentias euntibus in recuperationē terre sancte: vt
christus vbi passus est/ ibi colatur a christianis: qđ nec ipse papa/
nec alter princeps christianus posset cōponere amicitia cū Sol-
dano/ aut machometanis detinentibus dictā terram sanctam.
licet dicat dictus Innocē. qđ iuste eam possideāt. quod satis est
mirandū: qđ iuste possideant: et iuste possent debellari. vt in. c. dis-
par. xxiij. q. vii. et in dicto. c. qđ sup his. et in. c. ex multa. d. voto. vbi
tenet votū in succursum seu liberationē terre sancte/ tāq. de bel-
lo iusto et licito. vt probat textus. in. c. non inuenitur. xxiij. q. iij.
Sed videtur ex supradicta doctrina Iudiciū. viij. satis pbabile:
licet contra opinionē aliquorū in dicto. c. qđ sup his. qđ macho-
metani ponentes et tenētes cultum diuinū in alium vltimū finē
qđ verum deum trinū et vnū/ teneantur et reputentur a fidelibus
vt idolatre: et tanq. tales et ptnaces possent debellari ac psequi
a christianis ex predicta ratione Leuitici. xxi. pro cuius corro-
boratione facit satis. ij. Regū. c. xij. in fine. vbi videtur: David ita
se persecutos est filios Amon qui occupabant ciuitatem regiā
pro idolatria/ et idolo melcho quod colebant in deum et regē eo-
rum: et hoc modo et in simili casu debes intelligere omnes aucto-
ritates sacre scripture/ et beati Augustini/ et beati Ambrosij/ et be-
ati Hieronymi et aliorū sanctorum patrū: quos adduxisti ad pro-
bandum: qđ liceat fidelibus persequi malefactores. scilicet aut ex reue-
latione seu iussione diuina. cum vt beatus Augustinus in libro
questionū. prout habetur in dicto. c. dñs. xxiij. q. ij. dicat. sed hoc
genus bellī sine dubio iustum est qđ deus imperat: qui nouit qđ
cumq. fieri debeat: et sicut dicimus de Moyse Exodi. xxxij. cui li-
citum fuit ex reuelatione diuina interficere fabricantes vitulū.
vbi beatus Augusti. contra Faustum. prout habetur in. c. quid
crudele. xxiij. q. iij. ait. In paucos eorū vindicans gladio/ quos
deus ipse quem offenderant alto et secreto iudicio feriendos vo-
luisse mori feriri: et in presenti salubriter terruit: et disciplinam in
posterū sanxit. Et hoc idē dicim⁹ de Phinees. Num. xxv. qđ re-
fert Ebysostomus super Mattheum in homilia. xviij. qđ trāssa

De cōsederatione principum

tum est. xxij. q. viij. in. c. occidit p̄bines hominem: et reputatus est illi ad iusticiam. et sicut fecit Dauid primo Regum. in dicto. c. xxvij. et. ij. Regum. xxij. et in supradicto. c. xij. et in pluribus alijs locis. Aut licebit ex officio et adnistracione punire iniquos et delinquentes. et tunc non ex rācore. Aut ex propria vindicta: sed ex zelo dei et vindicta et satisfactiōe iusticie. et hoc modo loquitur beatus Augusti. in dicto. c. quādo. et in capi. nimum. xxij. q. iij. ubi excitat principes vt dei ministros: procedant contra hereticos/ scismaticos/ et alios malefactores: et permaxime cōtra illos a quibus principaliter deus offendit. ex qua offensiōe nonnūq̃ puniuntur alij qui in eodez scelere/ seu delicto non deliquerūt. vt bene ipse beatus Augustinus prout habetur in. c. si ea. xxij. q. iij. ait. Si ea de quibus vehementer deus offenditur/ insequi vel vlcisci differimus: ad irascendum vtiq̃ diuinitatis patientiā prouocamus. Nonne Achan filius Zare preterijt mandatū domini: et super omnem populū Israhel eius incubuit: et ille erat vnus homo: atq̃ vtiā solus perijisset in scelere suo. hoc idem legitur Josue. vij. ubi propter peccatum Achan multi de populo israhelico ceciderunt in bello. Nam vt beatus Gregorius in homelia prout habetur in capi. si is qui prelatus. xxij. q. iij. ait. Si is qui prelatus est debitori dominico culpas impune dimittit: nō mediocriter profecto ostēdit/ que debita celestis regis et domini sua presumptione resoluit. ea namq̃ que in nobis cōmittuntur facile possumus dimittere: ea vero que in deum cōmissa sunt cum magna discretionē nec tamen sine penitentia possum⁹ relaxare. ideo primo Regum. capi. ij. Heli summus sacerdos ad filios suos ait. Si peccauerit vir in virum: placari ei potest de⁹. Si autem in deum: quis orabit pro eo? q. d. nullus. cuius causa beatus Augustinus super Ioan. iij. prout habetur in dicto. capi. quando. xxij. q. iij. monet principes vt procedant ad correctionem et punitionem aduersus hereticos/ aduersus scismaticos/ aduersus dissipatores ecclesie/ aduersus exsufflatores christi/ aduersus blasphematores christi. hoc idem ipse beatus Augustinus prout in. c. non inuenitur. ea. causa et q. hoc idem Gregorius papa prout habetur in. c. si quos. ea. xxij. q. iij. ad Brunichildam reginam francozum scribit. Si quos igitur violentos: si quos adulteros/ si quos fures vel alijs prauis actib⁹ studere cognoscitis: deum deorū correctiōe placare festinate: vt p̄ vos

Flagellum perfidarum gentium/ qđ q̄ru3 videmus ad multatū
nationum vindictam excitatum est/ non inducāt. ne si qđ nō cre
dimus: diuine vltionis iracundia seleratorū fuerit actione cōni
mota: belli pestis interimat quos delinquentes ad rectitudinis
viam dei precepta non reuocāt Et hoc idem alij summi pontifi
ces ⁊ permaxime contra hereticos ⁊ scismaticos: ne ex delicto ⁊
negligentia correctionis deus irascatur. vt. s. prouiderunt. vt in
c. displicet. cum alijs sequentibus eadē. xxiij. q. iij. ⁊ in. c. ad abo
lendam. ⁊ vergentis. ⁊ quasi per totuz. de hereticis. Nam vt be
atus Hieronymus ad Ripariū. prout habetur in. c. legi. xxiij. q.
viij. ait. Nō est credulitas crimina p deo punire/ s3 pietas. Itaq3
ex zelo dei ⁊ ad vindictam ⁊ satisfactionez iusticie mali ⁊ peruer
si ⁊ iniqui puniendi sunt: ⁊ non ex rancore: nec ex vindicta priua
ta. prout debes tenere ea que dixisti in proximo articulo. naz vt
beatus Augustinus contra Cresconium grāmaticum prout ha
betur in. c. quisquis. xxiij. q. iij. ait. Quisquis christianus iniquū
persequitur/ christi est inimicus. veru dicis: si nōn hoc in illo p
sequitur qđ christo est inimicum. quia vt littera ait in. c. mali. ea.
causa ⁊. q. q. vīdicta inferenda est non amore ipsius vīdictę/
sed zelo iusticie: non vt odium exerceatur/ sed vt priuitas corri
gatur. facit textus in. c. inter querelas. ea. cau. ⁊. q. Cuius causa
beatus Augustinus de sermone domini in monte. libro primo.
prout habetur in capi. ea vīdicta. ea dē. xxiij. q. iij. dic. Ea vī
dicta que valet ad correptionem/ non prohibetur. quia fit zelo
dei ⁊ administrationis iusticie/ ⁊ non ex rancore ⁊ priuata vīdi
cta: que ex omni iure damnatur. Cui⁹ causa habentibus admi
nistrationē vt dei ministris data est/ vt supra/ facultas delinque
tes puniendi. vt beatus Augustinus ⁊ beatus Hieronymus et
alij sancti patres scribunt ⁊ prouidēt: prout habetur in. c. lex. et
in. capi. cum minister. et in. capitu. officia. et in. capi. cum homo
⁊ in. c. nō est. ⁊ in. c. homicidas. ⁊ quasi p totū. xxiij. q. v. ⁊ hoc ne
gligētes aut recusantes grauiter peccāt. vt bñ tex. in. c. miles. ea.
cau. ⁊. q. ait. Miles cū obediēs potestati sub qua legitime cōsti
tus est/ hominē occidit: nulla ciuitatis sue lege ref ē homicidiū.
imō nisi fecerit/ re⁹ est impij deserti atq3 contēpti. q si sua spōre
atq3 auctoritate feciss3 / i crimē effusi humani sanguinis incidiss3:
itaq3 vñ punit si fecerit iussus inde puniet si nō fecerit iussus. s3
idē in. c. homicidiū. ea. ca ⁊. q. ⁊ in loc3 pall. itaq3 ad deū placādū

rare de manu calumniantiū vi oppressos: z peregrinis pupillisq̃
 z viduis/qui facilius opprimūtur a potentibus/prebere auxiliū
 hoc idem in.c.administratores eadem cau.z.q.boc idem per be
 atum ambrosiū in lib.).de officijs .prout habetur in.c. fortitu
 do.z in.c.non inferenda.xxij.q.ij.nam vt Ecclesiasticus. iij.cla
 mat. Libera eum qui iniuriā patitur de manu superbi. qz qui po
 test obuiare z perturbare puerfos/z non facit: nihil est aliud q̃
 fauere impietati eoruz.vt in.c. qui potest eadē.xxij.q.ij. quia er
 ror cui non resistitur/approbatur.vt in.c.error.lxxij.di.in quo
 rum oppressorū adiutorū/z principaliter ecclesie z ad impediē
 dum oppressiones z oppressores corrigendū ac puniendū per
 tinaces/sūmū pōtifex christi vicarius:cui vniuersaliter seu in
 disticte/vt dixi/cura agnos z oues regēdi ac pascēdi ab ipso deo
 tradita est: licite potest z meritozē/postq̃ post denunciations
 euangelicā z correctionē fraternā per cēsuras z penas vt supra
 non corriguntur:cōuocare ac astringere imperatores/et pūci
 pes christianos:qui pmiserunt preceptis z mandatis ecclesie pa
 rere z obedire:z tenentur permacime oppressores ecclesie z pu
 pillorū z viduarum/ac turbantes quietē z pacem ecclesie impu
 gnare z punire.vt in.v.concilio cartaginēsi/prout habetur in.c.
 ab imperatoribus.xxij.q.ij.z in.c.boni principis.z in.c.si impe
 rator.in fine.xcvj.di.z in.c.quia sancta:z in.c.tibi domino.z in.c.
 valentinianus.in fine.z in.c.adrianus.in.ij.lxij.di.et in dicto.c.
 administratores.z in.c.regum.z in.c.incestuosi.z in.c.res.z in.c.
 non frustra.xxij.q.v.z per beatum Ambrosiū in lib.de patriar
 chis.prout habetur in.c.dicat.ea.ca.z.q. z optime per beatum
 Augustinū.prout habetur in.c.non inuenitur.et in.c.si ecclesia
 xxij.q.ij.z in.ca.christianis.in fine.vj.q.). Nam vt beatus Ise
 dorius/ pnt habetur in.c.principes.xxij.q.v.dicit.Principes se
 culi nonnunq̃ intra ecclesiam potestatis adeptē culmina tenēt:
 vt per eandem potestatē disciplinā ecclesiasticā muniant. ceterū
 intra ecclesiā potestates necessarie non essent:nisi vt qđ non pre
 ualent sacerdotes efficere p doctrine sermonē/potestas hoc im
 petret per discipline terrorē. Sepe per regnū terrenū celeste re
 gnū proficit.vt qui intra ecclesiā positi/contra fidem z discipli
 nam agunt:rigore principū cōterant:ipsamq̃ disciplinā quā vti
 litas ecclesie exercere nō pualet/ cernicibz superborū ptās prin
 cipalis imponat.z vt venerationē inercamur virtutē potestatis

impertiat: cognoscat principes seculi de eo se debere esse reddi-
turo: & rationem propter ecclesiā quam christo tuendā suscipiūt:
nam siue augeatur pax & disciplina ecclesie per fideles principes:
siue soluarur: ille ab eis rationē exigit qui eorū p̄tati suā eccliam
tradidit. Et quibz oībus supradictis ac multis alijs/qđ esset lō-
gum adducere seu narrare: cōstat satis: omēs principes ac fide-
les christiani vt boni filij debēt esse: p̄ut de iure tenent in obedi-
entia/vnionē/amiciā & cōfederationē cū papa: vt membra cum
capite: sine eo/qđ ipsi principes veniant in aliquā confederationē
particularē/aut amiciā ex p̄tractu cū christi vicario: postqđ ad
illā ex omī iure tenent sine alia stipulatiōe particulari. qđ vt tex-
tus in. c. non decet. xij. di. ait. Non decet a capite mēbra discede-
re: sed iuxta scripture testimoniū omīa membra caput sequātur.
Nec valēt aut aliquid concludunt pro parte cōtraria omīa sup̄-
dicta iura: que dicūt summū pontificem posse habere auxiliū ab
imperatore/ & a quocunq; principe christiano in defensionē eccle-
sie aut oppressorū. nam aliud est auxiliū habere a predictis tanq̄
a ministris & filijs ecclesie: vt mala voluntas aduersantiū eorum
ministerio careat effectu/ & bonorum voluntas eorum suffragio
fortiatur effectum: aliud confederationē facere cū aliquo ī par-
ticulari. qđ non videtur bene sonare. ne summus pontifex p̄be-
at occasionē: vt sibi opponatur de iure/aut defacto: qđ ex iudice
factus sit pars et aduersarius. qđ non conuenit/ nec potest stare:
ex aliquo iure in eandem personam, vt bene beatus Augustin⁹
hoc testatur. prout habetur in. c. de occidendis. xxiij. q. v. & bea-
tus Gregorius in. c. inter querelas. xxiij. q. iij. facit textus in. c.
i. iij. q. iij. & in. c. i. xvi. q. vi. & in dicto. c. ad apostolicē. de re iudi-
& in cle. pastoralis. eo. ti. & in. l. vna. C. ne quis in re. sua. ius sibi di-
cat. Nec obstat dictum. c. ad apostolicē. de re iudi. vbi papa al-
legat federa pacis inter ecclesiam & imperatorem. nam poterat
esse stante defacto questio inter imperatorem & eccliam ad remo-
uendū scandalū & reducendū imperatorem successiue ad fidelita-
tem ecclie ad quā teneb: fecisset ecclia sine alicui⁹ p̄iudicio p̄fede-
rationē cū imperatore: que potius dicitur reconciliatio. & hoc
modo debet intelligi dictum. c. ego Ludonicus. lxiij. di. nec vi-
detur obstat aut facere pro parte contraria dictum. c. nouit. de
iudicijs. vbi ipse pontifex iustificabat processuz regis Anglie cō-
tra regē Francie. quia veniebat contra confederationē p̄p̄rio iu-

ramento firmatā. nam non constat ex verbis pape: nec sequitur
 q̄ predicta confederatio esset sub predicta forma de qua agitur.
 s. ero tibi ⁊ amicis tuis amicus: ⁊ inimicis tuis inimicus ⁊ aduer
 sarius. Nam vt dixi non omnis confederatio est phibita/ sed tñ
 illa vbi sine causa iusta receditur a dilectiōe proximi. nam cui dit
 tium: quin duo aut tres p̄cipes licite/iuste ⁊ meritorie possint
 confederationem facere sub ista forma ⁊ lege ad quam al̄s vt dī
 xi de iure tenentur. scz: vt si aliquis ipsorum opprimatur iniuste
 ⁊ de facto/iuuetur ac tueatur ab alio. immo possent facere aliō:
 q̄ si aliquis ī tota christianitate iniuste opprimatur: ab omnibus
 his confederatis subueniatur oppressus ac molestari de facto:
 postq̄ dixi officium ipsorū principum est hoc agere: vt in locis su
 pra allegatis. non tamen sequitur ex hoc: teneat indistincte p̄e
 dicta confederatio sub dicta clausula. ero tibi ⁊ amicis tuis ami
 cus ⁊c. Intelligentur etiam si amicus ab aliquo iuste opprimat/
 aut amicus iniuste opprimat alium. in quo casu nec etiam cū iū
 ramento. quia nullius roboris est aut efficacie: cum semper ista ⁊
 alia que cōponuntur ⁊ iurantur intelligantur inq̄tum licita et
 iusta / ⁊ nō repugnent iuri diuino aut pontificio: aut inducāt iu
 rantēs venire contra bonos mores. vt in. c. animaduertendū. et
 in. c. paulus. xxij. q. ij. ⁊ vt in. c. quemadmodū. de iure iuran. ⁊ in.
 cap. cum iuramento. de homicidio. vt dicam. j. laicus. nam si fuit
 facta ita expresse confederatio: quia vterq̄ promissit ⁊ iurauit in
 distincte adinuicem pro defensione seu offensione cōtra quēcūq̄
 de mundo auxilium prestare: adhuc cadit iuris diuini ⁊ pontifi
 cī interpretatio. s. in casu licito et honesto et a iure permissio. vt
 supra. sed si ita expresse principes seu confederati dixerūt ⁊ cōfe
 derationē fecerunt/ q̄ nulla potest cadere iuris interpretatio. cuz
 vterq̄ confederatorū dixit ⁊ ad inuicem promissit de iure ⁊ de fa
 cto licite ⁊ illicite in offensionem sicut in defensionē se iuuare. lī
 cet non cadat aliqua interpretatio. quia non datur nisi in dubijs
 vt in. c. sunt quedā. xxv. q. j. ⁊ in. c. per venerabilē. qui filij sint le.
 dabitur iuris diuini ⁊ naturalis ⁊ pontificij declaratio ⁊ promiss
 ionis ac iuramenti tanq̄ illīciti relaxatio: scz q̄ inq̄tum vterq̄
 promissit adinuicem de facto ⁊ iniuste se iuuare q̄ talis confede
 ratio etiam iurata non teneat nec valeat/ nec sine peccato et le
 gis diuine et pontificij transgressionem et p̄uaricationem / est ob
 seruanda. vt optime beatus Augustinus de bono cōiugali. put

post factam etiam cum iuramento sine maximo crimine tenere et
 obseruare: sed de supfluo et iuramento illicito ac turpi pmissione
 penitentiā facere. q. nō in casu debito seu necessario/aut permissio
 assumpsit nomen dei inuauum. Sed posset dici. casu quo reperi
 retur confederatio facta sub lege et additione illa. s. ero tibi et ami
 cis tuis amicus/et tuis inimicis inimicus. et cōfederatio in illam
 partem tanq̃ illicitā non teneat. s. ero inimicis tuis inimicus/si
 illos persequatur iniuste. et de facto teneat in aliam partem licitā
 et iustam et debitam. s. ero tibi amicus in iustis atq̃ licitis. Ad cu
 ius amicitia tenendam cōpelletur per ecclesiā. vt in dicto. c. no
 uit. vt. s. nam vtile per inutile non vitiatur. quia si aliquis promi
 sit duo: vnum licitum/et aliud illicitū: licet non teneatur ad illi
 citum/tenetur ad licitum. vt in. c. cum tempore. de arbitris. et in
 c. dilectus. de preben. Et bene beatus Augusti. de vnico baptis
 mo. lib. vi. prout translatum est in. ca. sed non sanctificat. in fine.
 de con. di. iij. facit tex. in. c. si quos. xij. q. ij. et in. c. si eo tēpore. de
 rescrip. li. vj. et in regula vtile per inutile. eo. li. et. c. de translati
 o. falsis. et. c. si cer. pe. si pro causa tua. nam si Sempronius recepit
 decem mutuo a Titio: et pmissit dare duodecim. s. duo pro vsu
 ris. licet non teneatur ad duo/ quia illicitū: tenetur ad principa
 le. quia licitum et debitū. vt in. c. j. et. ij. et quasi per totū. de vsuris.
 et in. ca. vsuras. et in l. placuit. ff. de vsuris. Nec obstat illud In
 nocen. quod dixit in. c. j. de scismaticis. vbi pmittitur cōspiratio.
 vt in dicto. ca. sane. et locis alijs. nam vt tu ipse dicis: vbi assumi
 tur cōspiratio in bonā partem/pro cōfederatione in defensione
 ecclesie. nā vt ait beatus Hieronymus in epistola ad Salathas.
 prout translātū est in. c. marchio. j. q. j. nec putem⁹ in verbis scri
 pturarū esse euangelii/ sed in sensu. quia non sermoni res/ sed rei
 est sermo subiectus. vt in. c. intelligētia. de verbo sig. Nam vt in
 c. constitutus. de religiosis domibus: si aliquis facit cum alio cō
 tractum: et dat sibi domū in censu pro decem annis/aut vita sua
 cō. certum est licet dicatur in censu/in re ipsa et veritate est con
 tractus emphiteoticus: et non gaudet privilegio seu natura con
 tractus censualis. et per contrariū si dicit: do tibi domū in emphi
 teosim pro te et omnibus successoribus tuis imperpetuū. dicit cō
 tractus censuarius. Et sic dicimus in arbitrio et arbitratore. vt
 in. c. quinquaginta. de iniuriis. et hoc idem in cōspiratiōe et cōfe
 deratione fin subiectam materiā assumitur vnū pro alio. Immo

De confederatione principum

Im nonnullos theologos opinio Innoc. in dicto. c. i. de scismati-
cis non approbatur: q̄ in omnibus illis casibus quos Innocē-
tus narrat: permittatur coniuratio seu cōspiratio. nec obstat illō.
Iudicum. ix. vbi ais. Deus misit spiritum pessimum/ vt poneret
diuisionem inter Abimelech ⁊ habitatores Sichem. nam absit
q̄ intelligas aliter q̄ beatus Augustinus ⁊ alij doctores eccle-
sie intelligunt. scz. q̄ hoc deus nonnunq̄ permittit ad punitionē
seu correctionem malorum. nam nonnunq̄ deus delinquentes
per manus infidelium puniuit: licet causa victorie et punitionis
occultaretur ipsis victoribus. nam per Sennacherib ⁊ Habu-
chodonosor regem/ ⁊ per Antiochum ⁊ per principes romanoꝝ
ac gentium/ populum israel delinquentem aliquando captiua-
uit: aliquando afflicxit. vt ipse dominus per prophetam ait. Vir-
ga furoris Assur: qui ignorabat mysterium victorie ⁊ furoris. vt
omnia refert beatus Ambrosius prout habetur in. c. remittuntur.
in. §. i. xxiij. q. iij. nam vt postillator ⁊ alij scribes Actuum.
xxij. dicunt. Sicut enim vnitas bonorū vtilis est: sic vnitas ma-
lorum est nociua bonis. Cuius causa in conseruationem ac vti-
litatem bonorum: videtur permissum bona diuidere malos. vt
fecit apostolus in dicto. c. Actuum. xxiij. vbi posuit diuisionē in-
ter saduceos ⁊ phariseos de resurrectione mortuorum: qui alii
erant vnici in persecutionē christianorum. nam vt beatus Bre-
gorius in moralib⁹ ait. Sicut noxium est/ si vnitas desit bonis:
sic est perniciosum si non desit malis. puerfos quippe vnitas. cor-
roborat dum concordat/ ⁊ tanto magis incorrigibiles/ quanto
vnanimes. de quo vide p̄ beatū Isidorū in libro d. summo bono.
lxvij. c. De malorum concordia ad illud Matth. x. satis solutio
est data per doctores tam ibi q̄ in alijs locis scz: q̄ Christus lo-
quitur de pace mala/ que fit seu stat in dei offensionem. vt si sunt
duo infideles in matrimonio: aut pater ⁊ filius in eadem domo
pace diaboli: cum sint extra legem ⁊ veram pacem/ iniungitur a
christo: vt quilibet ipsorum possit alium dimittere/ vt veniat ad
Christum et efficiatur christianus: ⁊ sic diuidatur bon⁹ a malo.
vt bene beatus Ambrosius ad Hilarium prout habetur in. ca.
si infidelis. in fine. xxvij. q. i. ait.

¶ Dis. Videntur mibi dua graua que de pontifice ais. Pri-
mo: q̄ papa non possit facere confederationē cum aliquo in par-
ticulari. ne sibi opponat: vbi omnium indistincte pastor ⁊ iudex/ sa-

etus sit aduersarius ⁊ pars. cū talis exceptio nō cadit in papam: qui nunq̃ nisi in casu heresis desinit esse iudex. nec in causa propria excludit a iudicatura. vt facit tex. i. c. nūc aut. xxi. di. vbi marcellinus q̃a non p̃tinat/ fuit iudex in ppria causa. nā vt glo. in. c. cuz venissent. de iudi. ait: q̃ papa potest esse iudex in causa ppria. vt impator in cā fiscali. ff. de his que in testa. dele. l. prime. nā licet glo. in. c. cū dilecta. de p̃fir. vtili vel inuti. dicat: q̃ debet papa in cā sua patrimoniali/ aut p̃sonali eligere arbitros: aut causas suam alteri delegare: om̃es doctores tam in. d. c. cū venissent. ⁊ in. c. querelā. de elec. ⁊ in. c. ex parte. in primo. de ver. sig. dicūt: hoc est de honestate/ si papa voluerit hoc facere. nā vt glo. in. c. si q̃s pecunia. lxxix. di. ait. Papa etiā in cā p̃sonali/ vt ibi/ potest dicere om̃ibus: de⁹ est qui me iudicat/ ⁊ ipse om̃es alios. vt in. c. nemo. ⁊ cūcta. ⁊ aliorū. ⁊ quasi per totū. ix. q. iiij. itaq̃ predictū inconueniens videtur cessare in papa. cum ex aliquo actu nō desinit esse iudex: nec efficitur pars. Videtur secundū graue quod de pontifice/ aut alio principe christiano dicis: q̃ non liceat eis/ nec possint cum Turco aut Soldano qui occupant terrā ecclesie/ aut alijs p̃ncipibus debitā confederationē aut amicitia facere: seu pacē cōponere in aliquo casu. intelligatur/ simpliciter ⁊ sine aliq̃ distinctione possit stare. Nā nulli dubiū: non licet alicui p̃recupatione rerum suarū aut ecclesie/ ponere se ⁊ suos manifeste mortui. nam si fidelis videt bona sua occupari a mille: ⁊ ipse non habz nisi decem: esset temeritas magna/ ⁊ deum tentare: velle cum decem contra mille vi bona sibi ablata recuperare. aut si videt bona sua cecidisse in mari. ⁊ sine manifesto periculo mortis ⁊ suffocatione manibus suis non potest extrahere: nulli dubium tamq̃ sine causa/ aut iusta permissione tentans deum ac veniens cōtra p̃ceptum diuinū. Deuteronomij. vi. Marthei. iij. si iste in mari saltaret vt bona haberet/ peccaret mortaliter. nam vt Ecclesiasticus. c. viij. clamat. Non litiges cum homine potentem forte incidas in manus illius. et noli contra fortiozem contendere. ⁊ in. iij. c. ait. Noli resistere contra faciem potētis: nec argueris contra ictum fulminis. quia vt beatus Augustinus in sermone de puero Centurionis/ prout habetur in. c. paratus. xxij. q. i. et in. xij. de ciuitate dei. capi. iij. dicit. q̃ homo pro conseruatione verē ⁊ p̃fecte charitat/ satis est vt habeat animū paratū ad martyriū anteq̃m cōm̃ ⁊ ei⁹ fidē negaret. sed iudicaret d̃ p̃sumptiōe/

De confederatione principum

¶ ingereret se martyrio. quam sententiam sequitur beatus Thomas quolibeto. iij. ar. xx. hoc idem videtur dicendum de hominibus paucis/qui vellent pugnare contra multos et fortiores/quos manifeste constat via ordinaria et ex coniecturis humanis aliquo pacto superare non possent: nec a manibus eorum illesi possent evadere. quod imputaretur talibus ad temeritatem: ex qua non evaderet peccatum. vt. s. vt doctores dicunt primo Regum. c. xxvij. sup. fuga quam assumpsit David a Saul. nam vt Elaias. xlij. dicit. Nunquid tolletur a forti preda: aut quod captum fuerit a robusto/saluum esse poterit: quod videtur graue/scilicet via ordinaria. Nam vt redemptor noster Luce. xj. dicit. Cum fortis armatus custodit atrium suum: in pace sunt omnia que possidet. si autem fortior eo superveniens vicerit eum: universa eius auferet. Ex quibus doctores dicunt ordinarie/vt. s. contra potentiores non est pugnandum: sed citius concordandum/vt viuatur et possint stare in pace. quia potentioribus pares esse non possumus: nisi aliter deus disponat: aut commisionem de bello seu promissionem de adiutorio faciat. vt Iudicum. vij. et primo Regum. xxx. et Numeri. xij. vbi Moyses ad populum ait. Neque timeatis populum terre huius. quia sicut pacem: ita eos possumus deuorare. recessit ab eis omne presidium. dominus nobiscum est. nam vt scribit primo Regum. c. xij. quia non est domino difficile saluare vel in multitudine/vel in paucis/et in. c. xvij. littera ait. Flourit vniuersa ecclesia hec: quia non in gladio/nec in hasta saluat dominus. et Iudith. ix. dicit. Non enim in multitudine est virtus tua domine: neque in equorum viribus voluntas tua. quia nihil apud deum impossibile. Secus vt dixi quando non constat hominibus ex dei commisione/seu reuelatione. in tantum/¶ si imperator cui licet pro recuperatione ciuitatis Constantinopolitane et aliarum ipsius imperij contra Turcum iuste bella re: aut papa/cui competit vt dixisti ratione regni Sicilie et passionis et conuersationis christi terra sancta: vident istos ita potentes et paratos venire in bellum contra imperatorem/aut papam: presumitur/papa ponet in periculo et detrimento Romam et homines quos habet. quod est magis iustum et a deo concessum pro subditorum conseruatione/faciat amicitiam et confederationem cum Soldano: vt viuatur quiete in pace. nam vt tex. in. c. si nulla. xxiij. q. viij. ait. ne videlicet deum videatur homo tentare/si habet quod faciat et sue ac illorum saluti consulere non procurat/et sancte religionis

detrimenda non precauēt: q̄ p̄ papa aut imperator cum paucis
 contra multos velint sine reuelatione diuina bellum intrare/ et
 ad bellum alios incitare. Et etiāz videtur in alio articulo de ho-
 micidio: ad vindictam ex veteri testamento permittatur contra-
 rium quod ais: et q̄ liceat propinquo/ seu cognato occisi occisorē
 interficere. vt Numeri. xxxv. et Iudicum. c. viij. Immo vt venia-
 mus de extremo ad extremū: possemus dicere ex doctrina euā-
 gelica et apostolica/ et aliquantulū ex tua narratione: non liceat
 pape/ nec alicui regi seu fideli christiāo resistere aduersario: nec
 pro se/ nec pro subditis aut vicinis aut socijs bellare. cum redē-
 ptor noster volens nonnulla precepta reducere ad maiorē perfe-
 ctionem: aut ponere in maiorī charitate/ vt tu ipse ais: in dicto. c.
 Matthei. v. commisit non resistere aduersario: sed omnia patien-
 ter pro Christo sufferre: et pro persecutoribus suis orare. cū ma-
 gister noster ibi ait. Benefacite his qui oderunt vos: et orate pro
 persecutibus et calumniatibus vos: vt sitis filij patris vestri.
 nam in eodem. c. saluator noster dicit. Audistis/ quia dictū est:
 oculus pro oculo/ dente pro dente. Ego autē dico vobis: nō
 resistere malo: sed si quis te percusserit in dextrā mapillam tuā/
 prebe illi et alteram. et ei qui vult tecum in iudicio contendere/
 et tunicam tuā tollere: dimitte ei et palliū. nam vt predicator ver-
 tatis p̄mo ad Corinthios. c. vi. ait. Quare nō magis iniuriā acci-
 pitis: quare non magis fraudem patimini. an nescitis: quia iniquū
 regnum dei non possidebunt. Et ipse apostolus inquit. Nō vos
 ipsos defendentes fratres charissimi. et ad Phillipenses. i. c. dicit.
 Quia vobis donatū est pro christo vt non soluz in eū credatis/
 sed pro illo patiamini. quia ipse redemptor noster in. d. c. Math.
 v. dicit. Beati qui persecutionē patiuntur propter iusticiā. quo-
 niam ipsoz est regnum celorum. nam filij dei omnia aduersa
 sustinent in paciētia et charitate. vt in. eo. c. magr noster ait. Bea-
 ti pacifici. quoniam filij dei vocabunt. et in. xviij. Paciētiā habe in
 me: et omnia reddā tibi. de qua paciētia beatus Ioannes in apoca-
 lipsi. xiiij. ait. Hic est paciētia et fides sanctorū. adeo p̄pheta in psal.
 lx. dicit. Patientia pauperis non perbit in finē. cum pro ea habe-
 bit a deo remunerationē: sicut in eū delinquētes habebūt penā.
 vt ip̄e ps̄. in psal. c. xlv. ait. Deus facit iudiciū iniuriā patientib.
 et vas electiōis ad Thessalonicenses. c. iij. dicit. Qui enī iniuriā
 facit/ recipiet id qd inique gessit. et ait. Ecclesiastic. ij. Qui timet.

De cōfederatione principum

dominum ⁊ custodiunt mandata eius/patientiā habebunt vsq̃
ad inspectionē illius. Itaq̃ viro iusto/ex christi doctrina non vi-
detur liceat ledere ledentē nec ei resistere/sed p̃ eo orare. Hoc
idē videt̃ sentire tex. l. c. i. xxiij. q. i. q̃ multas supradictorū auctori-
tates refert/ad pbandū ex lege euāgelicā nō liceat militare/seu
bellare/nec ad iniuriā ppriam nec sociorū armis ppulsandā. hoc
idē in. c. i. ea. cau. ⁊. q. iij. p̃ cuius pbatōne inter multa alia addu-
cit auctoritatē ex exemplo christi. qui licet contra Herodem po-
tūisset habere adiutorium/⁊ in passione cōtra Pilatum et alios/
noluit habere/sed ab Herode fugit in egyptum: ⁊ in passione cū
patientia sustulit omnia. cū orauit pro persecutoribus suis. Nec
videtur possit stare hoc quod asseris: q̃ iuramentum nihil ope-
retur in confederatione predicta/nec in aliquo alio/vbi interpo-
nitur contra diuinum preceptum. quod videtur mihi salua pa-
ce/ex per te narratis probetur contrariū. Nam tu non potes ne-
gare/fuisse iniunctum populo israelitico. vt Deutero. vñ. ⁊ Judi-
cum. ij. ipsi Josue me cum hominibus occupantibus patriā sibi
promissam fedus inirent. ⁊ in isto federe cum gabaonitis/licet cō-
tra iussione[m] dei/ratiōne iuramēti tenuit eis fidem atq̃ pmissa.
vt ibi Josue. ix. vt refert̃ tex. in. c. venerabilez. de electio. Et hoc
idem videtur Judiciū. xj. vbi Jethē votum vouit domino dicēs.
Si tradideris filios Amon in manus meas: quicūq̃ primus fu-
erit egressus de foribus domus mee/mihiq̃ occurrerit reuertē-
ti cum pace a filiis Amon: cum holocaustum offeram domino.
qui reuersus/ratiōne iuramenti ⁊ voti contra dei preceptū tra-
didit filiam suam deo in holocaustum. Preterea certum est: q̃ ex
vtrōq̃ iure diuino ⁊ pontificio prohibite sunt vsure. sed ratione
iuramenti non obstante/q̃ iuramentum fuisset contra ius diui-
num: sancti patres statuerunt vt soluantur ⁊ repetantur. vt in.
c. debitores. de iure iurando.

¶ Quid. Ista questio: an ⁊ quando papa possit esse iudex in cau-
sa ecclie: aut in cā patrimoniali/seu psonali/aut criminali: est sa-
tis cōfusa ⁊ grauis. q̃ pendet ex grauiori. san ⁊ qñ papa est sup̃
conciliū ⁊ conciliū supra papam. Sed nulli dubiū: in causa ec-
clesie papa sit iudex competens. cū non cēseatur nec alter prela-
tus bonorū seu rerum ecclesie dominus/sed administrator. vt in
c. vlti. xvj. q. i. ⁊ in. c. non liceat. xij. q. ij. ⁊ in. ca. ratio. de prebend.
nam vt beatus Bernardus in suo. iij. li. de cōsideratione ad Eu-

genium ait. Ut mihi videtur: dispensatio tibi super illum credit^o
 ta est / non data possessio. si pergis vsurpare hanc: contradicit tibi
 qui dicit. meus est orbis terre. possessionem ⁊ dominiū cede hu
 ic. tu curam illius habe. pars tua hec. vltra ne extendas manus.
 Cuius causam inmerito si papa in causa ecclesie dei / cuius cur
 ram ab ipso deo ⁊ conseruationē ac dispensationem habet / sit iu
 dex ⁊ bonorū ac rerum ipsius ecclesie conseruator: ⁊ vt talis nō
 valeat excludi a tali defensione ⁊ iudicatura / sibi a deo omnium
 rerum ⁊ personarū domino concessa ⁊ tradita. vt Matthei. xvj. ⁊
 xviij. ⁊ Joannis vlti. ⁊ in. c. loquitur. ⁊ in. c. manet. et quodcūq;
 xxiij. q. i. ⁊ in locis preallegatis. Secus autem in causa persona
 li / seu criminali / aut patrimoniali in quibus non est idem funda
 mentum: nec militat eadem ratio. immo aliqui nituntur proba
 re contrarium. vt in. §. item symachus. ij. q. vij. vbi in causa pro
 pria ⁊ proprio spolio restituitur a concilio in papatu. hoc idem in
 eo. c. nos. ea. cau. ⁊. q. Nec videtur eis obstare dictum. c. nū cau
 tem. xxi. di. immo dicunt hoc idē probare. cum marcellinus ha
 buit conciliū in iudicem: licet cōciliū de illa exteriori idolatria /
 attentata violētia ⁊ metu ⁊ bonitate ac reductione ipsius marcel
 lini / noluit facere aliud iudicium: q̄s sententiam / aut penitentiā
 faciendam de delicto cōmisso remittere ad eū. Nec obstat illud
 de causa fiscali: vbi imperator est iudex. quia non pprie vt. §. vi
 detur causa impatoris. nec in hoc censetur eadem psona cū fis
 co. sicut si aliquis princeps p̄tenderet se grauatum / aut lesū /
 aut spoliatum a papa / seu imperatore: in quo videtur / alter meli^o
 debuisset iudicare q̄s grauens. vt bene facit textus in. c. ad apo
 stolice. de re iudi. lib. vi. vbi Innocen. iij. in concilio generali p
 testatur. si Fredericus imperator dixerit se grauatum / aut lesū
 ab ecclesia / seu papa: conuocabit conciliū: vbi ecclesia de cōsilio
 concilij iusticiam ministrabit. nec glo. in dicto. c. gilifarius. valde
 commendata per abbatem / facit ad casum. quia aliud est si iudex
 vt iudex leditur / aut turbatur. in quibus potest procedere per
 maxime in notorijs seu manifestis. vbi poti^o dicitur executor q̄s
 iudex. vt in dicto capi. ex parte. in primo. de verbo. signi. ⁊ in ca.
 dilecto. in fine. de senten. excō. lib. vi. ⁊ in. c. i. de offi. dele. vbi iu
 dex potest procedere ⁊ procedit contra turbantes suū iudici
 um / aut impediētes suā iurisdictionem: et a fortiori contra in
 iuriantes Petrum / aut Joannem vt iudicem. vt in dicta glofa

De confederatione principum

gilisarius iuxta tex. xxiij. q. iij. et in. c. qui emendat. xlv. di. et in locis preall. Secus ut dico in alijs ubi agit de patrimonio non ecclesie/sed pape: aut de lesione seu grauamine facto extra iudiciu a papa ut a priuata persona: aut in alijs tangentibus personam suam et utilitate ecclesie romane et vniuersalis. prout in. c. si papa. et glossa. xl. di. de quo bene Inno. in. d. c. ex parte. et alij in. d. c. cum venissent. et in dicto. c. cum dilecta. et locis pallegatis. Et si bene aduertisti: prout ego dixi in articulo primo: quod papa debet cauere a confederatione particulari sub predicta lege et conditione/ que ex aliquo iure nec inter seculares potest stare. scilicet ero tibi et amicis tuis amicus/ et inimicis inimicus et aduersarius. ne pape opponeretur de facto: quod ubi erat iudex/ factus sit pars. que aliquando licet opponatur de facto/ et de iure talis exceptio non valeat nec possit stare: non parua turbationem imponit pontifici et ecclesie romane. ut satis constat in dicto. c. ad apostolicam. de re iudi. li. vj. et in pallegatis locis. Et quia ut dixi/ ne intraremus maximu chaos et questionem prolixam et grauem: et impediremus aliam de qua agitur: ideo transeamus ad aliud. quod licet simpliciter et ordinarie non liceat pape/ aut alicui principi christiano fedus inire: seu confederationem cum infideli facere. ut in dicta clemen. vnica. de iure iuran. et in locis prealleg. fateor tamen: quod si papa/ aut alter princeps christianus videt potentiam Turci/ aut Soldani/ aut alterius infidelis insuperabilem: et quod non videtur/ possit haberi contra tales sufficiens defensio: quod tunc/ seu in tali casu pro salute et conseruatione fidelium/ papa seu quicumque princeps christianus: nisi aliud habeat ex commissione/ seu reuelatione diuina: ubi non est speculandum vtrum aduersarii sint multi/ aut pauci: prout tu allegasti: potest ad tempus componere pacem cum Turco/ aut Soldano. nam ut postulator et alij scribentes super Josue. xxi. iuxta litteram. et. i. Regum. xxvij. dicunt licitum esse fidelem ex causa cum infideli alio occupanti patriam fideli debitam/ ad tempus componere pacem. quod ut in. c. nouit. in. §. ceterum. de iudicijs. ibi/ vsque ad tempus prearatum: pax ad tempus non differt a treuga: que permittit ad euitandum scandalum et detrimentum ac oppressionem subditorum. quorum pontifex precipuus debet esse adiutor. ut in. c. scire vos oportet. xxiij. q. viij. quia licet alia qua simpliciter non sint licita: ex tempore et causa ac necessitate efficiuntur licita. quia necessitas legem non habet: sed ipsa sibi legem facit. ut beatus Augustinus. prout habet in. ca. remissionem. in. §.

sed notandum. i. q. i. ait. facit tex. in. c. discipulos. de con. dis. v. in. c. ideo in. §. ita ergo. xxv. q. i. vbi refert littera: qualiter licuit Dauid ex necessitate comedere panes ppositiōis: quod alibi non licebat. et licuit apostolis ex messe aliena in sabbato colligere spicas et fricare manibus et comedere. facit tex. in. c. si quis de furtis. et in regula/ quod non est licitū. de regulis iuris. et in. c. quanto. de cōsuetudine. et in. c. ij. de ieiunio. Sed nō licebit pape/ aut alicui principi christiano pacē ad semp/ aut confederationē facere cum infideli in adiutorium infidelis contra alios christianos. q̄a tunc papa/ aut fidelis christianus potius debet sustinere oīa mala q̄ hoc facere. vt in. c. si dñs. et in. d. c. iulianus. cum sequenti. xj. q. iij. quia vtilius scandalū nasci pmittit/ q̄ veritas relinquitur. vt in. ca. magne. de voto. et in. c. inter verba. ea. xj. q. iij. vbi lra refert verba redemptoris nostri Matth. xv. vbi ostēdit apostolis/ nō esse obmittendā veritatē ppter scandalum iudeorū euitandū. vt etiā hoc docuit redemptor ipse Ioan. ij. vbi omēs eiecit de tēplo: oues quoq̄ et boues et numulariorū effudit es: et mensas subuertit: non curans de scandalo quod eueniri posset. bonus tex. cū glo. in regula. qui scandalifauerit. d. reg. iij. Et sic potes habere resolutionē de predicto dubio q̄ deduxisti in primo articulo: q̄ liceat vt supra/ pōtifici aut impatori/ seu alio fideli christiano ad tēpus pacem cōponere seu treugaz cū infideli seu pagano facere: et ab eo adiutorium p sua et suorū defensione assumere. de quo adiutorio videas quid Oldardus in dicto suo cōsilio. lxxj. dicit. Nūquid christianus possit sine peccato/ ad defensionē suā vti auxilio siue adiutorio infidelium. Et videtur q̄ sic. nam q̄ quis ad tutelam sui corporis fecerit/ iure fecisse extimatur. ff. de iusti. et iure. l. vt via. maxime si se aliter tueri non potest. ff. ad l. acqui. l. scientia. §. qui cum aliter. vel si iuste timet q̄ se aliter tueri nō potest. eo. ti. l. si. si quis summo. inde est: q̄ in periculo vite cōstituto ignoscitur nō solū si aggressorē occidat/ sed etiā si alium non sociū. Ca. ad. l. cor. de sicar. l. ij. et l. is qui aggressorē. et ibi no. ar. ff. ad l. acqui. quē ad modū. §. idem labeo. et de incen. rui. nau. l. iij. §. q̄ ait. ar. ff. de bonis libe. qui cū maior. §. si libertus ignoscendū enī est illi/ qui q̄ litera cūq̄ sanguinē suum redimere voluit. ff. de bo. eo. qui mor. sibi consci. l. j. an sine. nec solum cum infidelibus/ possumus inimicos impugnare: sed per dolum. xxij. q. ij. vtilem. et. xxij. q. ij. dñs. ff. de capti. et postli. re. l. nihil interest. et hec Oldardus. et multa.

De confederatione principum

alia que in dicto consilio ait de bello. cuius doctrina est intelligenda ut supra. Et fateor: non liceat alicui manifeste et scienter ponere se periculo mortis: sed sit satis fidelis / ut betat⁹ Augustin⁹ prout tu allegasti in. xij. de ciuitate dei. c. iij. ait: ut sit paratus pro christo potius martyrium recipere / q̄ christum negare. cum ibi ipse beatus Augustinus optime dicat. Dictum est homini. s. in paradiso deliciarum: morieris si peccaueris. nunc dicitur martyri: morere ne pecces. s. christum negando. tunc dictum est: si mandatum transgressi fueritis / morte moriemini. nunc dicitur: si mortem recusaueritis / mandatum transgrediemini. itaq̄ satis est homini fidelis: sit paratus si et quando opus esset pro christo pati. imo pro defensione et conseruatione rerum et status ecclesie. ut fecit beatus Thomas archiepiscopus cantuariensis. Nec valet dicas. ex veteri testamento videtur concessus unicuiq̄ vindicta auctoritate propria assumere. ut Numeri. xxxv. et Iudicij. viij. vbi conceditur propinquo occisi occisore occidere. nam fm doctores ibi Numeri / non erat hoc concessum propinquo / nec alteri ante verificationem homicidij et sententiam et decretum iudicis. quod satis bene colligitur ex littera: postq̄ distinguit de homicidio a casu et absq̄ odio et insidijs / et ab homicidio voluntario et ex dolo et proposito: ad hoc q̄ gauderet vel nō gauderet immunitate ciuitatis refugij. Itaq̄ propinquus procedebat ut iudicis minister. et Iudicij. viij. hoc factum est ex commissione aut reuelatione diuina. Quod dicas ex doctrina euangelica: nullus tenet alteri resistere / nec cuz eo contendere seu bellum intrare: sed petenti tunicam tradere et pallium. ut Matthei. v. quod sane intelligendum est ut intellexit beatus Augustinus et alij doctores sancti. Nam ut bene vidisti: magister noster aliqua precepta imposuit ac omnibus iniunxit / ut necessaria. ut moralia et moralibus adherentia et sacramenta baptismi et penitentie et alia necessaria. Et aliqua alia data sunt ex consilio perfectionis: ad que homo ex necessitate salutis non tenetur / nec artatur. ut Matthei. xix. vbi interrogatus Iesus ab adolescente. magister bone / quid boni faciam ut habeam vitam eternam. qui dixit ei. Si autem vis ad vitam ingredi / serua mandata. de quibus redemptor noster reinterrogatus / expressit precepta secunde tabule que diriguntur in proximum. quia a fortiori intelligebantur prime tabule que diriguntur in deum: que magis hominem indispensabiliter astringunt.

gunt, et artant. Respondens adolefcens. omnia hec custodini: qd
adhuc mihi deest. ait illi Iesus. Si vis perfectus esse uade et uē
de omnia que habes: et da pauperibus: et habebis thesaurum in
celo: et ueni et sequere me. ecce mandatum ad maiores status per
fectionem/ licet non ad necessitatem salutis. et hoc modo dictus
est Matthei. v. ibi. Qui uult tecum in iudicio contendere/ et tu
nicam tollere: da ei et pallium/ ad maiorem perfectionem. et hoc
idem de maxilla et alapa. et q non semper faciendū sit/ nec ex pre
cepto/ nec ex cōsilio: bene beatus Augustinus in sermone de pu
ero Centurionis/ prout habetur in. c. paratus. xxiij. q. 1. ait. Pa
ratus debet esse homo iustus et pius/ patienter eorum maliciam
sustinere quos fieri bonos querit. ut potius numerus crescat bo
norum. non ut pari malicia se quis numero addat malorum. De
niq ista precepta magis sunt ad preparationē cordis/ q̄ ad opus
quod in aperto fit. ut teneatur in secreto animi patientia cum be
niuolentia in manifesto autem id fiat quod eis uidetur prodesse
quibus bene uelle debemus. hinc liquido ostenditur: q ipse do
minus Iesus exemplum singulare patientie cum percuteretur
in facie respondit. Si male locutus sum: exproba me de malo. si
autem bene: quid me cedis? nequa q̄ igitur preceptum suū si uer
ba intueamur impleuit. nec enī prebuit pcutiēti alteram partē:
sed potius prohibuit/ ne faceret et iniuriam auget: et tamen pa
ratus aduenerat non solum percuti in faciem/ uerum etiam pro
bis a quibus hoc patiebatur crucifixus occidi. pro quib⁹ ait in
cruce pendens: Pater ignosce illis: quia nesciunt quid faciunt.
Nec Paulus apostolus preceptum domini et magistri sui uidet
implēse: ubi etiam percussus in facie/ dixit principi sacerdotū. p
cutiat te deus paries de albate. sedes me iudicare fm legem: et
contra legē subes me percuti. et hec beatus Augustinus. Et sic
uides ad que/ et quomodo/ et quando homo tenetur ad pcepta et
cōsilio perfectionis: non dico ad cōsiliū reuerentie/ aut impe
riū. ad quod fidelis tenetur ex obligatiōe ecclesie. ut in de. exiui.
in. §. item quia. cū duobus sequentib⁹. de ver. sig. et in. c. cōsiliū.
de ieiunio. et in. c. ad aures. de etate et quali. et ibi glosa fi. et in. ca.
tue. et in. c. Mattheus. de symonia. ubi glosa dicit cōsiliū. s. re
uerentie indicat necessitatem. bene per doctores. in. c. nam con
cupiscētia. de consti. per beatum Thomam secunda secūde. q. c.
p. lviij. ar. iij. Nec ex illa lra Matth. v. ubi uidet iniūctū. nō fūstere

De confederatione principum

aduersario vt supra/ sed teneamur orare pro persecutoribus no-
 stris: excluditur omne bellum. nam nullū dubiū: ex omni iure com-
 petit vnicuiq; defensio/ vbi iniuste et de facto opprimitur aut of-
 fenditur ab aliquo. et sic videtur: pro simili defensione et cōserua-
 tione reipublice et legū paternarū. vt satis ostensum est/ licet bel-
 lare: et sic dare bellū iustum et licitum: immo a deo et suis vicarijs
 ac ministris nonnunq; iniunctū et approbatum. nam vt Salo-
 mon ecclesiastes. iij. c. dicit. tempus belli. s. ad puniendū et extin-
 guendum iniquos et malefactores: tempus pacis. s. postq; male-
 factores sunt correcti aut extincti. nam vt beatus Augustinus
 ad Bonifaciū/ prout habetur in. c. noli. xxiij. q. i. ait. Noli extima-
 re neminem deo placere qui armis bellicis ministrat. in his erat
 sanctus David: cui dominus tam magnū prebuit testimoniū. in
 his etiā plurimi illi? tps iusti. in his erat sanct? ille Ecturio. nā
 vt ipse beat? August. in ser. de puero Ecturionis/ put habet in.
 c. parat? ea. xxiij. q. i. in. s. fi. ait. Nā si christiana disciplina omnia
 bella culparet: hoc poti? psiliū salutis petētib; in euāgelio dice-
 retur: vt abijcerent arma: seq; milicie omīno subtraherēt. dictū
 est autem eis. neminem concusseritis: estote contenti stipendijs
 vestris. et sic militiam et bellū in licitis approbavit. Nec obstat:
 q; Christus fugisset in egyptum: et noluisset resistere Herodi cū
 posset. quia fecit vt habetur/ Matthei. ij. vt adimpleretur quod
 dictum est a domino per prophetam Osee. xi. ex egypto vocavi
 filiū meum. Hoc idem dicendum est de Pilato: cui Christus
 noluit resistere. vt ipse Matthei. xxvj. testatur dū Petro ait. An-
 pntas/ quia non possum rogare patrem meum: et exhibebit mibi
 modo plusq; duodecim legiones angelorū. quomodo ergo im-
 plebuntur scripture? quia sic oportet fieri. Et sic Gracianus nō
 dixit ea que tu adduxisti/ ad bellum excludendum indistincte et
 reprobandū: sed potius vt moris est/ opposuit vt veniret ad ostē-
 dendum veritatem de bello iusto aut iniusto: vt successiue idem
 Bratianus ostēdit. Sed vt reuertamur ad casum de cōfederati-
 one ex iuramēto firmata: non obstat illud Josue: qui non videt
 fecisse cōtra cōmissionē seu dei intentionē cōederationē cū ga-
 baonit;. q; tūc eis pmisit saluare vitā: credēdo nō essent d patria
 pplo a deo pmilla/ q; potuit fidē tenere post captionē patrie sine
 trāsgressiōe pcepti. vt i. d. c. Jos. ix. et xxi. postq; nō dimisit eos vt
 dñs patric/ s; vt fuos ppli in ppetua fuitute. ex q iuramēto rex.

in.c.venerabilem.de electi.dat conſilium ſeu determinationē p
 his qui iurarunt/et dubitant an licite vel illicite:q̄ ſuperſedeant
 in obſeruatiōe aut tranſgreſſione donec conſulant ſuperiorem.
 Nec illud de ſolutione uſurarū probat: iuramentū illicitum ſit
 obſeruandū.nam iurans ſoluere uſurā/et ſoluens: non videt̃ ve
 niat contra ius diuinū quo cauetur: ne quis det pecuniā ſuā ad
 uſuram.quia nō proprie/ſeu ex neceſſario inducitur vnū ex alio.
 nam ſi Titius duct⁹ neceſſitate/recepit pecuniā a Sempromio:
 qui conſuevit dare pecuniā ſuaz ad uſurā: et omnibus eſt dare pa
 ratus.nō videt̃ Titius illicite agat:nec in aliq̄ videat̃ peccare: li
 cet Sempromius nec aliquo iure/nec aliquo pacto poſſet ſe ex
 cuſare:nec ex neceſſitate/nec opere pio a peccato et tranſgreſſio
 ne legis diuine et canonice.vt Exodi.xxij.Leuitici.xxv.Deute.
 xxiij.Aleemie.v.in pſalmo.xij.Ezechiel.xvij.Luce.vj.in.c.ſup
 eo.et in.c.quia in omnibus.et per totū de uſuris.et in.c.nolite.cum
 ſequenti.xiiij.q.v.et in.c.ſi quis cleric⁹.et per totū.xiiij.q.iiij.que
 omnia iura loquūt̃ in dāte/et non in recipiente.Cuius cauſa
 Innocē.in dicto.c.ſuper eo.de uſuris.intellexit illum textum tm̃
 in dante:licet littera in fine videatur/diſponat indiftincte.et ſic
 nonnullis fuit viſum/etiam haberet locū in recipiente vt in dante.
 qui tales non bene viderunt ſubſcriptionē vtriuſq̄.ca.ſ.ſuper
 eo.et debitorēs/cum vtrunq̄ fuit conditū ab Alexandro.iiij. qui
 in dicto.c.debitorēs.de iureiur̃.non cogiſſet iurātes ſoluere uſu
 ram ad ſolutionē ſi iuramentū fuiſſet contra ius diuinū aut pon
 tificiū ſeu bonos mores.vt ſupra ſatis probat̃.Nec illud de Je
 the videtur probare: q̄ iuramentū illicitū ſit obſeruandū. nam
 primo apud aliquos doctores fuit dubitatū: vtrū Jethe ſacriſi
 caſſet filiā:aut reſpectu voti feciſſet eam veſtalē ſeu continen
 tem et ſtare in perpetua virginitate: quam ipſa filia per montes
 voluit plorare/qa carebat matrimonio et prole.Sed poſito fm̃
 cōmunem opinionē et veriorē:q̄ ipſam ſacriſicaſſet:quare eſt du
 bitandum:non peccauit et malefecit̃. nam fm̃ litterā Judici.
 xj.non videbatur ita iuſtus:nec ſic viuebat de quo non credam⁹
 peccaſſet.nam eadem littera in principio ait.Congregatiq̄ ſunt
 ad eum viri inopes et latrocinātes/et quaſi principē ſequebant̃.
 Immo volo dicere vnū aliō:qđ ſalua correctione maior/videt̃
 mihi grane:q̄ nonnulli velint inducere ex omni narratione ves
 teris teſtamēti argumentū/ſeu probationē ex legis auctoritate.

nam cui dubium: aliqua illicita et graua a deo damnata commisit David/ licet electus a deo: a quibus non valet excusari. vt de iuramento quod fecit de destruendo Habal et deuastando totam eius domum: licet commendetur quod iuramentum turpe ac illicitum non tenuerit. vt in. c. David. cum se. xxij. q. iij. hoc idem de adulterio Bersabee: et de idolatria Salomō. et de multis alijs iniuste narrat: et gestis ac commissis ab alijs: que non sunt trabēda in psequētia seu in legis auctoritatē. nā esset dicendū: Saul ne veniret in manibus inimicorū. l. regū. xxxj. irruit sup gladium suū: et sic interfecit seipm: aut vt citius obiret iussit se interfici. vt in. c. i. q. i. Regū. ergo licebit de iure diuino hoc vnicuique sine graui et grauissimo peccato. absit. Et hoc modo possumus dicere de sacrificio filie Iechē: et etiā de homicidio quod commisit Bedeon Iudicū. viij. si alijs opponeret: non fecit ex reuelatiōe diuina/ quod male fecerunt. et sic de alijs que non constant facta ex reuelatiōe diuina: cui esset stādum. vt beatus Augustinus in lib. questionū/ prout habetur in dicto. c. dominus. xxiij. q. ij. dicit. Sed hoc genus belli sine dubio iustus est/ quod deus imperat: qui nouit quod cūque fieri debeat. et in. c. gaudemus. de diuorcijs. vbi omnia facta ex reuelatione diuina/ licet aliquantulum videantur contra ius diuinū: approbantur a deo. vt ab eo in talibus dispensatū. et sic illud tale/ aut illud quod fit ex commissione seu precepto diuino: quod hominibus magis constat quod reuelatio inducit legis diuine auctoritatē/ et non indistincte. vt. s. omnia gesta et narrata. Nam nonnullis videtur extraneū quod aliqui doctores dicunt in. d. c. p. venerabilē. quibus si sint leg. in. s. sunt autem. quod cardinalatus et cardinales dicantur esse de iure diuino: ex verbis ietro ad Moysen Exodi. xviij. ibi. Provide autē de omni plebe viros potentes et. nam non constat/ hoc dixisset ex commissione aut reuelatione diuina ad hoc quod induxisset ius diuinum. quia citius hoc habuisset Moysen vt habuit omnia alia oportuna et necessaria. et vt adderet septuaginta seniores pro gubernatione populi. vt Numeri. xi. vbi magis proprie posset dari figura et origo cardinaliū. posset iuste et sancte assumi pro diuina auctoritate: quod in eligendis cardinalibus seu assumendis pro quacunque gubernatione/ et permaxime animarū et ecclesie romane et vniuersalis. debeat conueniri doctrina ietro. vt eligantur timentes deum in quibus sit veritas: et oderint auariciā. et hoc modo nonnulla alia scripta et narrata/ etiam si non inducāt ius diuinū

quo ad obligationem et necessitatem : operantur quo ad instructionem: vt bene faciamus/et caueamus a malo : sed non vt pro auctoritate aut iure diuino supradicta et similia possint allegari. Nam vt ait littera in. §. in nouo. xxj. dis. q. discretio sacerdotum a gentibus maxime introducta est: qui suos flamines alios simpliciter flamines/ alios archiflamines/ alios protoflamines appellabant. dicemus propter hoc: discretio sacerdotum in lege veteri et in lege gratie sit de iure seu institutione gentium: quia a gentibus habuerunt exemplum: absit. nam ibi in. c. j. eadem. xxj. dis. littera ait. Discretio sacerdotum in veteri testamento facta est a Moyse ex mandato dei : et ampliatio aliquorum ministrorum a David et Salomon/ cum ampliatio templi. et discretio sacerdotum in lege gratie a Christo : et ampliatio ministrorum ab ecclesia. quorum omnium institutio est in veteri testamento inchoata/ et in nouo plenius consummata. vt in dicto. ca. j. et in dicto. §. bonum discretio. littera ait. et vt reuertamur ad casum si placet: videtur ad omnia opposita satisfactum.

¶ Dis. Video omnia que dixisti/ et placent : licet vnum videatur graue : q. papa excludatur a iudicatura in alio casu/ q. dñ ac culatur de heresi. quia tunc ne immerito si excludatur cum incidenter/ excluditur a fundamento principali. cum eo ipso q. opponitur sibi de heresi incidenter: et per consequens videt oppositum non sit papa. cuius causa ecclesia seu conciliū iuste tales vt intrusum potius/ q. vt papam debet iudicare. vt in. d. ca. si papa. gl. di. et in dicto. c. nunc aut. xxj. di. que ratio non videtur militare/ nec habet locum in alijs casibus tangentibus ecclesiam aut papam. vbi semper videtur summus pontifex vt christi vicari⁹/ sit rector et pastor ecclesie vniuersalis: et inter omnes oues in quacunq. causa tangente ipsam ecclesiam aut papam possit prouidere : et valeat iudicare ex potestate et commissione vt supra indistincte a deo sibi tradita/ ac facta: a qua et eius dignitate a puro homine exclusi non valet. vt in capi. si transitus. lxxix. distin. et in capi. j. lxxx. distin. Nec si bene attendamus obstant omnes predictae allegationes in dicto. c. j. iiij. q. iij. et in. c. j. xvj. q. vj. et in dicto. c. inter que relas. et de occidendis. xxiij. q. iij. et v. et in dicta l. vna. c. ne quia in re sua ius sibi dicat. aut similes. prout bene per Innocentium Hostiensem. et Joannem an. et alios in dicto. c. ex parte. et in. c. forus. de ver. sig. et in. c. postulasti. de fo. com. et dilecti. et dilectis.

De confederatione principum

De appella. Determinatur: ne aliquis ius sibi dicat/aut sit iudex in causa propria. cum locum tñ habeant in inferioribus a papa/qui subiiciuntur pontifici z eius constitutionibus artantur. vt in. c. nulli fas. z violatores. cum sequentibus. xxv. q. 1. z in. ca. preceptis. z illud breuiter cum sequenti. xij. di. z in. c. 1. de consi. ex quo iure seu constitutionib/ vt supra/ excluduntur omnes inferiores a papa in suis proprijs causis a iudicatura. secus de papa ipsius iuris ac constitutionū conditore: qui suis constitutionib/ nec predecessorū suorū ligatur. vt in. c. ideo. in. §. his ita. xxv. q. 1. z in. c. cuncta. ix. q. iij. z. ff. de legi. princeps. immo etiam si vellet predecessor/ non posset ita condere legem que ligaret aut imper daret successorē ne possit aliter disponere. vt in. ca. innotuit. de electi. z in. cle. vnica. de immunitate eccle. z in. c. 1. de consi. li. vi. immo nec ipse pontifex posset taliter/ nec sub tali clausula condere legem q̄ non possit eam reuocare. vt in. c. finali de rescrip. lib. vi. z glo. et sic summus pontifex non ligatur seu artatur sua lege aut predecessorum suorū/ licet legibus se velle viuere profiteat. vt. ij. q. ij. nos. z in. c. prima salus. z in. c. iusticie. xxv. q. 1. z in. c. iustum. ix. di. z. c. de legi. digna vox. z. c. de testa. ex imperfecto. et ff. de leg. iij. ex imperfecto. Qd̄ sane intelligendū est in his que disponunt z prouident de vita/ moribus/ z doctrina/ z alijs que tendunt in perfectionē personē z exemplū ac directionē subditorum. vt in dicto. c. nos. secus in constitutionibus que prouident aut dant ordinē z formā pcedendi in negotijs. Nam dicemus. postq̄ iure pontificio prouisum est: ne prelati faciant translationes episcopozū/ aut sediū mutationes. vt in. c. 1. z quasiper totū. de transla. episco. nec faciant vniones cathedralium. vt in. c. vni. re. de excessi. prela. z in. c. qd̄ translationē. de offi. lega. et q̄ possit libere a quocūq; appellari. vt in. c. omnis. z si quis vestrū. z quas si per totum. ij. q. vi. aut q̄ non procedatur lite non cōtestata. vt in eodem rubro z nigro. z q̄ non conferat/ aut promittat beneficia non vacantia. vt in. c. nulla. cū. c. sequenti. de concessi. prebē. z sic de alijs: ad que tenentur z ad eius obseruationē artantur omnes inferiores a papa. ergo dicemus hoc idē de papa: q̄ non possit translationes episcopozū/ aut sediū mutationes facere: ab sit. vt in dicto. c. 1. z per totū. de transla. epi. z in. c. mutationes et temporis qualitas. vñ. q. 1. ac vniones ecclesiaz. vt in dicto. ca. vnire. z in dicto. c. q̄ translationē. aut non poterit statuere q̄ nō

possit ab eo appellari: vt in. c. cum ex litteris. de in inte. resti. et in dicto. c. cuncta. ix. q. iij. quia in his et in omnibus alijs que promittuntur de iure comuni/semper intelligitur: salua summi pontificis christi vicarij: qui non puri hominis/ sed veri dei vices inter his gerit auctoritate. vt in. c. significasti. de electi. et in. c. peregrina. et dudum. iij. q. vi. et in. c. proposuit. de con. pre. et in. c. licet. et statutum. de preben. li. vi. et in cle. prima. vt lite pendente. et in. c. venientes. de iure iur. et in. d. c. cuncta. et quasi per totum. ix. q. iij. et in c. quanto. de transla. et in. c. ad honore. de aucto. et vsu pallij. et in c. pluribus alijs locis: prout deduxisti. s. de plenitudine potestatis pape. Sed quia raro aut nunquam tales questiones/ aut similes per doctores determinant/ quod per aliqua parte non possit aliquid opponi aut addi: et quia vt dixisti/ ne impediamus aliam questionem de qua agitur. postquam de federe et confederatione videtur satis deductum/ et licet aliqua in comuni seu incidenter dixisti de bello: et nunc in articulo proximo ais/ qualiter ex omni testamento promittitur bellum et approbatur: rogo vt veniamus ad particularia et dicas. An/ et quando dicatur bellum iustum/ licitum aut iniustum seu illicitum: et An/ et quando/ et quibus liceat bellare et retinere in bello ablata: et An/ et quando liceat duobus duellum iurare.

¶ Quidam. Ista questio. An papa possit esse iudex est grauis: quia vt dixi pendet ex grauiori. et ista alia non est facilis: an et quando papa subiiciatur iuri pontificio: et pmaxime fundato in veritate et ratione naturali/ et in bono comuni ecclesie vniuersalis/ ac in directione et salutem animarum. et an indistincte possit eam reuocare. vt beatus Augustinus scribit ad Casulanum/ prout habet in. c. sana. et de vnico baptismo. prout in. c. quis nesciat. ix. di. de quo in. c. sunt quidam. in. s. vbi cum sequentibus. xxv. q. i. Nam si vnus proponeret: quia papa statuit ieiunium quattuor temporum. et in vigilijs christi natiuitatis/ et virginis ascensionis: et in vigilia apostolorum: et ieiunium quadragesimale: quod propter hoc papa non teneatur ad predicta ieiunia/ quia lege pontificum non arratur. esset scandalum maximam: et hoc dicere graue et non sustentabile. Cuius causa his omissis/ traſeamus ad aliam questionem de qua agitur. scilicet. de bello iusto et iniusto: et an/ et quando/ et quibus liceat bellare. in qua doctores multa et varia dixerunt. cuius causa videtur questio aliquantulum confusa. Sed his non obstantibus/ dicam quid ex decreto et determinatione sanctorum patrum habetur ad

De confederatione principum

quos in his et similibus que concernunt salutem animarum/per
tinet decisio et determinatio. et referam aliqua que aliqui do
ctores dixerunt ut iacent: ut quicunque rector parochialis/ seu ba
bens curam animarum sine reuolutione ipsorum librorum possit
comprehendere decisionem istius questionis et veritatem. Et
primo et ante omnia ut beatus Augustinus/ prout habetur in di
cto. capitu. dominus. xxiij. q. ij. in fine ait. Sed hoc genus belli
sine dubio iustum est/ quod deus imperat: qui nouit quod cuique
fieri debeat. et in eodem. capitu. ipse beatus Augustinus ait. Iu
sta autem bella solent diffiniri/ que vltiscuntur iniurias. sic gena
et ciuitas petenda est: que vel vindicare neglexerit quod a suis
improbe factum est: vel reddere quod per iniurias ablatum est.
et contra manicheos ipse beatus Augustinus/ prout habetur in
capi. quid culpatur. xxiij. q. i. de bello ait. Ordo autem ille natu
ralis mortalium paci accommodatus hoc poscit: ut suscipiendi
belli auctoritas atque consilium penes principes sit. beatus Isi
dorus in suo. xx. libro. ethimologiarum/ prout habetur in. capi.
i. xxiij. q. ij. de iusto bello inquit. Iustum est bellum/ quod ex di
cto geritur de rebus repetendis/ aut propulsandorum hominum cau
sa. papa Nicolaus/ prout habetur i. c. si nulla. xxiij. q. viij. de bel
lo ait. Si nulla erget necessitas: non solum quadragesimali tem
pore/ sed etiam omni tempore est a preliis abstinendum. Si autem
ineuitabilis erget importunitas: nec quadragesimali tempore
pro defensione tam sua quam patrie/ seu legum paternarum est bello
proculdubio preparationi parcendum. ne videlicet deum videamur
homo tentare si habet quod faciat/ et sue ac illorum saluti con
sulere non procurat: et sancte religionis detrimentum non preca
uet. Glosa. xxiij. q. ij. in summa posuit: quod quinq; modis dicit bel
lum iniustum. glo. in. c. i. xxxij. q. i. in versu. propulsanda ponit late
quoniam in iurie sunt propulsande. de quo satis in dicto. ca. dilecto. de
sententia. ex comuni. lib. vi. et in. c. olim. in primo. de restit. spoli. Ho
stien. in summa. in ti. de treuga et pace. in. §. quid sit iustum bellum
in versu. sunt tamen. cum quinq; sequentibus. dicit quod bellum dici
tur iniustum quinq; modis. Ratione rei. si non est de repetendis
rebus: ut pro defensione patrie. xxiij. q. ij. c. i. et. q. vltima si nulla.
Secundo ratione cause. ut si voluntarie et non necessario pugne
tur. ea. cau. et. q. i. noli. Terrio ex animo. scilicet quando fit ad vindictam.
ea. q. quid culpatur. Quarto si non fit auctore principe. ea. q. ij.

e. i. Quinto ratione persone. quia ecclesiastica : cui non est licitū effundere sanguinem. et in titulo de peniten. in. §. quid de rapina. Hoc idē dicitur : quod ad hoc quod dicatur iustum bellū requiritur persona habilis : causa : animus : et auctoritas. Beatus Thomas secūda secunde. q. xl. ar. i. in hac. q. in ipsius resolutione dicit. quod ad hoc quod aliquod bellum sit iustum tria requiruntur. Primo quidē auctoritas principis : cuius mandato bellum est gerendū. non enī pertinet ad personā priuatam bellū mouere. quia potest ius suū in iudicio superioris prosequi : similiter etiam conuocare multitudinem quod in bellis oportet fieri / non pertinet ad priuatā personam. cum autē cura reipublice cōmissa sit principibus : ad eos pertinet rempublicā ciuitatis / vel regni siue prouincie sibi subdite tueri. et sicut licite defendunt eam materiali gladio : contra interiores quidem cōturbatores dum malefactores puniunt. sicut illud apostoli. ad Romanos. xiiij. Non sine causa gladiū portat. minister enī dei est / vindex iram ei qui male agit. ita etiā gladio bellico ad eos pertinet rempublicā tueri ab exterioribus hostibus. unde et principibus dicitur in psalmo. eripe pauperē et egenum : de manu peccatoris libera eum. et hec beatus Tho. Hostiē. in. x. i. de homicidio li. vi. ponit septē bella que refert Dominicus ibi et Jo. an. Archidiaconus : qui quasi in omnibus sequitur Hostiē. in. c. iustum bellum. ea. xxiij. q. ij. dicit : quod septē sunt bella. Prīmū potest dici romanū. quod faciūt fideles impugnādo infideles. et hoc iustum est. ut extra. de here. ex cōmunicamus. ij. et dicitur romanum : quia roma est caput fidei. xxiij. q. i. hec est fides. et c. quoniam. extra. de summa trini. et fide catho. c. ij. §. penul. et sic potest intelligi. ff. de cap. l. hostes. Secundū iudiciale. quod fit auctoritate iudicis legitimi habentis merum imperium : non dicētis sibi iura / sed alijs ordinem iudiciariū obseruantis : et ex causa contumacie hoc concedentis. ff. quod me. cau. l. continet. ff. de iurisd. om. iu. l. iij. et iij. C. ne quis in cau. sua ius si. di. l. cū si. hi tñ ppter hostes non sunt : sed quod de suo ad nos puenit / nostrū fit de iure : quod autē de nro ad ipsos puenit / ipsorum fit de facto. sic intellige. ff. de cap. l. v. §. a pace. Tertiū psumptuosū. quod. s. faciūt iudici inobediētes ar. de pe. di. vi. §. i. ad si. extra. de maio. et obe. si qd. et. ff. de rei ven. qui restituere. ff. ne vis si. ei qd in pos. am. l. iij. C. de sedil. i. in fi. lib. xi. Quartū licitū quicūq; hoc fit auctoritate iuris / quo ad illum cui conceditur. ut hoc extra. de senten. ex cōmuni.

si vero. §. nec ille. c. quando licet vni sine iudice vindicare. l. i. et. §. et
 etiam proximi et vicini iniuria repellenda. et in prelati/ qui contra
 iniurias ecclesie vtroque gladio/ si vtrunq; habet vti potest au-
 thoritate propria. extra. li. vi. de senten. excō. dilecto. §. equidē cū
 liceat. Quintum temerariū: quo ad illos qui hoc faciūt contra
 auctoritatē iuris. nam et is qui defendit se contra auctoritatē iu-
 ris/ temerarie se defendit/ sapienter aut faceret/ si corrigeret vi-
 tam suam. extra. de iudi. cū non ab homine. et de sen. ex. perpen-
 dūnus. et in. c. audientiam. et in. c. contingit. ij. Sextum volunta-
 rium. i. q. i. noli. quo principes seculares nostri temporis vtuntur
 frequenter/ iniustum est. vt patet in his que notantur. §. e. glo.
 in principio. Septimū necessarium est et iustum. hoc est illud qd
 faciunt fideles/ defendendo se auctoritate iuris contra volūtas
 reimpugnantes. nam vim vi repellere ad tuitionē sui corporis/
 vel etiam rerum cum moderamine inculpate tutele omnia iura p-
 mittunt. extra. de regu. iuris. quod non est licitū. li. vi. de senten.
 excōm. dilecto. extra. de iurciuran. sicut. ij. §. vltimo. extra. de
 resti. spo. olim. i. in fine. et de sen. excō. si vero. §. i. Quod qualiter
 intelligatur. no. plene. extra. de sen. excō. dilecto. circa principium.
 lib. vi. hec omnia notant per Hostien. extra. li. vi. de homici. pro
 humani. et hec archidiaconus. Et quibus omnibus supradictis
 satis posses comprehendere: an/ et quando sit licitū bellare: et dic-
 tatur iustum bellum/ aut iniustum.

Dis. Video omnia que dixisti et allegasti: et video determina-
 tionē beati Thome. Innoc. et Hostien. et archidiaconi qui opti-
 me loquuntur in hac materia et aliorū: qui in omnibus videntur
 beatum Augustinū et beatum Hieronymū ac beatum Isidorū
 sequi/ put tu ante ipsos originaliter et in decretis allegasti. Sed
 his non obstantibus: nunc magis/ q̄ ante dubito de questione
 principali: scz. quis auctoritate ppria dicatur iuste posse bellū in-
 trare: ad hoc qd dicatur bellū iustum aut iniustum/ licitum et per-
 missum/ aut illicitum et prohibitū. Nam satis videtur: stat impli-
 cite: quod beatus Isidorus et alij dicunt: qd dicitur bellum iustum
 quod ex edicto geritur de rebus repetēdis/ aut propulsandorū
 hominū. nam que et quanta sub istis verbis de rebus repetēdis
 propulsandorum hominū: implicite comprehendūtur et dici p̄nt.
 Et qd beatus Augustinus in libro questionū prout habetur in.
 et quid culpatur. cxiij. q. i. dicat. Siue deo/ siue aliquo legitimo

imperiū iubente gerenda impia bella suscipiuntur a bonis. et in
 fine a tyrte suscipiendi belli auctoritas atq; consiliū penes princi-
 pem. et non facias aliam distinctionē de quo principe/et in quib⁹
 casibus/et cōtra quos: videtur vnum maximū chaos et cōfusio
 maxima. cum multi adhuc possent dubitare: an talis princeps sit
 solus papa/qui nullum habet superiorē nec parem. et qui fin ali-
 quos vtrunq; gladius a christo habuit: et administrationē et exe-
 cutionē vnius imperatori tradidit. Aut si erit imperator qui fin
 alios gladium et executionē gladij materialis a deo habuit. et sic
 etiam posset dubitari de alijs principibus tam cognoscentibus
 q̄ non cognoscentibus superiorē. Et etiā videtur: q̄ tam Inno. c.
 q̄ Hostien. Joan. an. Archidia. et aliq; vt als dixisti incidāt in cō-
 traditionē. cum in dicto. c. qd̄ super his. de voto. et in dicto. c. si
 cut. de iureiur. dicant. iuste infideles possident/que non occur-
 pantur a fidelibus. et indistincte in primo mēbro seu distinctione
 belli dicant. primū bellū iustum est/qd̄ fideles faciant cōtra in-
 fideles. Cui⁹ causa/vt bene explicite in hac questione veritatē
 pro posse cōprehendamus: oportet venire magis specificē ad par-
 ticularia. et ī p̄mis: an/et qñ et quomō liceat summo pōtifici et alijs
 prelatis seu ecclesiasticis bellare. et An/et quando imperatori et
 alijs p̄ncipib⁹ et secularib⁹. et An/et qñ liceat duob⁹ duellū intrare.
 ¶ **Q**ua. Habeas de papa et de prelatis ac omnibus clericis et p̄-
 prie ecclesiasticis fm decretū ac determinationē sanctorū patrū
 istam conclusionē: q̄ ordinarie et regulariter nō liceat eis aucto-
 ritate propria seu priuata/nec auctoritate dignitatis et eius offi-
 cij aliquem interficere/aut mutilare: ne reddātur inabiles ad ex-
 ercitium ac officiū sacerdotale. vt in. c. nūmū. et in. c. reprehensibi-
 le. xxiij. q. viij. et in. c. miroz. cū duobus sequētib⁹. et in. c. de his
 clericis. et quasi per totū. l. di. et in. c. ex multa. in fi. de voto. vbiq;
 cauetur: vt prelati et sacerdotes/ac clerici seu ecclesiastici ad bel-
 lum et exercitium armorū reputentur inabiles. quorum ratio cō-
 prehendit papam vt alios et magis. cum scriptum sit. Nemo mi-
 litans deo/implicet se negocijs secularibus. quia vt papa Hicor-
 laus prout habetur in. c. qui paganū. l. distin. ait. Nam cū discre-
 ti sint milites seculi a militibus ecclesie. non conuenit. militibus
 ecclesie militare seculo/per quod ad effusionē sanguinis necesse
 sit peruenire. Nam vt beatus Gregorius de se/et sic de successor-
 nib⁹ suis. prout habetur in. c. si in mortē. xxiij. q. viij. dicit. Si in

De confederatione principum

in mortem longobardorum me miscere voluissim: hodie longobardorum gens nec regem/nec ducem haberent. sed quia deum timeo: in mortem cuiuslibet hominis me miscere formido. Et beatus Ambrosius/prout habetur in. capi. non pila. eadem. causa. 2. q. ait. Non pila querunt ferrea: non arma christi milites. coactus repugnare non noui. sed dolor/fletus/orationes et lachrye me fuerunt mihi arma aduersus milites. talia enim sunt munimenta sacerdotis. itaque arma sacerdotum lachrye/et orationes. vt in. c. conuenior. 2. in. capi. si quis. eadem. xxiij. q. viij. cuius causa excluditur. vt. s. sacerdotes ab exercitio armorum materialium. cum nimis impediunt contemplationem. q. vt scribitur in concilio Holden. prout in. c. quicunque. ea. cau. 2. q. non pnt simul militare deo 2. seculo. ideo discreta sunt arma 2. exercitium sacerdotum. vt dixi/ab armis 2. exercitio militum secularium. q. de re tex. i. ca. 1. ea. xxiij. q. viij. disposuit indistincte: ne clerici auctoritate suanec aliterius possint/nec debeant bellare. nam vt papa Jo. in. d. c. nimius. ea. cau. 2. q. ait. Nimiū certe veret 2. iure formidat contra pfessione sui ordinis secularē militiā exercere: terrā defendere: de plijs tractare: de armis terrenepotestatis est. hoc idē in. c. porro. xvj. q. iij. 2. in. c. clerici. 2. in. c. cū a iudeis. 2. quasi per totū. xxiij. q. viij. et in. c. sicut dignū. 2. significasti. in secundo. 2. suscepimus. 2. petitio. 2. quasi p totū. de homicidio. 2. in. c. ex litteris. de excessi. pla. licet videatur pmissum prelatis 2. sacerdotibus/ maxime ptra infidelēs ad bellū iustū milites ac gentes armorū cōuocare. vt in. c. ab impatoribus. 2. in. c. maximinianus. xxiij. q. iij. 2. in. c. administratores. cū se. xxiij. q. v. 2. in. c. quicunque. in. §. bis ita. 2. in. c. hortati. 2. in. c. vt pridē. in. §. si. xxiij. q. viij. Imo possunt interesse in bello: 2. industriā dare: 2. milites exhortari. vt in. c. agitur. 2. in. d. c. vt pridē. in. §. 1. 2. in. c. omni timore. 2. in. c. scire. ea. cau. 2. q. 2. in. c. sciscitaris. 2. ibi bona glo. vij. q. 1. satis p Hostien. in summa. in. d. ti. de treu. 2. pace. in. §. qd sit iustum bellū. 2. palios doctores in. d. ca. qd super his. 2. ex multa. de voto. 2. in. d. c. sicut dignū. 2. suscepimus. 2. significasti. 2. petitio. de homici. 2. in. d. c. sicut. de iureiur. et in. c. dilecto. de sen. ex. Cauēat tñ prelati/aut sacerdotes seu clerici: ne dicāt aut clament: interficite. aut veniāt ex industria ad homicidium particulare: dicendo sagittario. videas talem: 2. ferias cum sagitta. aut simile. nam nulli dubiū quin tales non euauderent irregularitatem. vt in dicto. c. ex litteris. de excessib. pres.

lato. et in dicto. ca. significasti. de homici. et in locis preallegatis. sed licebit supradictis ecclesiasticis ex iure pontificio hoc quod licet de iure naturali. scz se suaq; defendere: et aggressores interficere aut mutilare sine pena aut nota irregularitatis: dum alio mortem euadere non possent. vt in cle. si furiosus. de homici. et in c. interfecisti. eo. titu. nam vt ait textus in capi. si vero. in primo. de senten. excom. et in dicto. c. dilecto. eo. ti. li. vi. Omnes leges/ omniaq; iura proclamant vim vi repellere: cunctisq; sese defendere permittunt. hoc idem in. c. olim. in primo. de restitu. spolia. Cuius causa ex eodem fundamento licebit ipsis ecclesiasticis p. defensione ecclesie ac rerum suarū/ in quibus stat vita eorum et pauperum. quia vt textus in. c. si quis obiecerit. f. q. ii. ait. Nam cum corporalis ecclesia/ aut episcopus/ aut abbas/ aut tale aliquid sine rebus corporalibus/ in nullo proficiat: sicut nec anima sine corpore corporaliter viuit. et textus dicit in. c. ex his. r. q. i. lex dei precipit: vt qui altari deseruiunt pascantur de ipso. hoc idem in. c. cum fm apostolum. de prebē. arma assumere/ et defensionem facere cum moderamine inculpate tntele. vt in dicto. ca. olim. et in dicto. ca. dilecto. dicitur cum moderamine fm glosam iuxta litteram in dicto. capi. significasti. in. ii. de homicidio. et archidiaconum in dicto. c. q. militare. xxiij. q. i. super eadem glosa cum moderamine/ scz: quando illud tm fit quo omissio violentia repelli non posset. vt in. c. vt fame. in fine. de sen. excom. et in dicto c. significasti. et hoc idem Innocen. in dicto. c. olim. de resti. spoli. qui prelati sacerdotes et clerici si interficiūt/ aut mutilationem faciant: licet euadant penam legalem/ non euadent penam irregulartatis. vt in dicta cle. si furiosus. et in dicto. c. suscepimus. et in dicto. c. significasti. de homici. Hostien. in summa. in titu. de treuga et pace dicit: q. liceat prelato habenti iurisd. tionem temporalem/ bona ecclesie et subditorum auctoritate propria/ et etiam cum alijs et bello defendere. et excusatur si homicidia fiant. vbi ipse interuenit a pena legali: licet non a pena irregularitatis vt supra. Cuius causa ad vtranq; penam euitandam debent ipsi cauere: ne intersint in bello/ vt manibus proprijs debeant bellare/ sed vt supra alios ad bellum exhortari. Ad idem licet ipsis prelati habentibus dominia temporalia/ cōmittere alicui iudici in genere/ aut in specie: corrigat et puniat delinquentes. vt in capi. sulo si. ne cle. vel. mo. li. vi. et in. d. c. ex litteris. de excessu. prelato.

Sed non licet sibi sine pena irregularitatis consiliū in particulari
 tri/aut de homine capto seu incarcerationato q̄ interficiatur dare. vt
 in dicto. c. ex litteris. de excessibus prela. z i. c. clericis. z in. c. sen
 tentiam. ne clerici vel monachi. inmo nec vbi fiat aut ex conie
 cturis presumitur q̄ erit homicidiū aut effusio sanguinis/ cleri
 ci interesse debēt. vt in dicto. c. sententiā sanguinis. in principio.
 z in dicto. c. ex litteris. in prin. z in. c. ij. de torneamentis. nec licet
 actiue nec passiue clericis purgationē vulgarem exercere. vt in.
 c. ij. z. ij. de purga. vulga. in. c. henricus. de cle. pug. in duello.
 de quo dicā. j. latius. Licebit etiā p̄latis z clericis vicinos z p
 rimos defendere cū maximo moderamine: ne ex seipsis vulnus
 aut mutilatio seu homicidiū cōmittatur. vt in. c. presentium. de
 clerico percussore. z in. d. c. dilecto. de sen. excō. li. vj. nam si cleri
 cus vulneret: z sic laici vulneratū interficiūt: quia dubitatur ex
 quo vulnere sit ille defunctus: clericus remanebit irregularis.
 vt in dicto. c. significasti. z petitio. de homicidio. de quo adiuto
 rio satis tuipe supra dixisti z allegasti. Ad cōtradictionē quā di
 cis faciunt doctores. quia dixerūt in. d. c. q̄d super his. de voto.
 iuste infideles possideant patriam quā non occuparūt a fidelibz.
 z dicunt nunc indistincte iustum bellum quod faciūt fideles cō
 tra infideles: non debes mirari si bene aduertas hic in isto articu
 lo de bello iusto fidelis ad allegationē quā faciunt. s. in. c. excom
 municamus. de hereticis assumunt fidelē pro heretico. de quo
 nō est dubitandum: iuste excluditur a bonis quē iniuste contra
 decretū principis tenet. vt in. ca. vergentis. z in. c. excomunica
 mus. in p̄mo. de hereticis. z etiam nonnūq̄ dicitur infideles lar
 go modo heretici. z vt tales fm sententiā saluatoris nostri Dat
 thei. xxi. iuste debellātur z excludūtur a patria a fidelibz. vt vbi
 infideles nullos fructus dei faciunt/ fideles faciant in dei vire
 rationē z eius cultum. cū ibi magister noster ait. Ideo dico vo
 bis: quia auferetur a vobis regnum dei z dabitur genti facienti
 fructus eius. Ex qua doctrina satis hoc videtur beatus Augu
 stinus tam de hereticis q̄ de infidelibus cōtra rusticum / prout
 est translatum in. c. si de rebz. xxiij. q. vj. determinasse. cum ibi
 ait. quid ergo indignū: si ea que tenebant heretici / fm parē vo
 luntatem domini catholici tenent: ad omnes iniquos z impios
 illa vox domini valet. Auferetur a vobis regnum dei: et dabitur
 genti facienti iusticiā. An frustra scriptum est. labores iniustoz

pñ edent: quapropter magis mirari debetis: q̄ adhuc tenet: aliquid q̄ q̄ aliquid amissistis. ⁊ sic beatus Augusti. largo modo assumit hereticos etiā pro infidelibus. cū illa vox domini extēdit ad omnes iniquos ⁊ impios: scz infideles vt hereticos. hoc idē post multa Hostiē. ⁊ Joan. an. in dicto. c. quod super his. voluerunt sentire: licet inuoluāt se in questionē: an imperatores romani iuste/aut iniuste possidebāt totum imperiū: ⁊ iuste aut iniuste dimiserunt. que pro nunc non est presentis speculationis.

¶ Di. Placet quod ais de papa ⁊ prelati: q̄ non liceat eis nec auctoritate priuata/nec ipsius dignitatis aliquē interficere. sed satis mirandū est: q̄ omnes doctores dicant/ q̄ sit licitū clericis pro defensione proximorū seu amicorū ⁊ vicinorū/ et prelati habentibus iurisdictionē pro defensione subditorū ⁊ rerum ecclesie bellare: ⁊ si homicidium/aut mutilationē cōmittant: licet euitent penam legalē/ tamē non euitent penā irregularitatis. qz nulli dubiū ī presbytero seu ecclesiasticis sit pena irregularitas: ⁊ permixtione ista que contrahitur ex sanguine. Et q̄ ex licito pena contrahatur videtur graue. nam vt beatus Thomas secūda secunde. q. xl. ar. ij. dicit: Nulli qui est deputatus ad aliquod officium/ licet id per quod officio suo incōgruus redditur. sed clericis bellando ⁊ mutilando redduntur inhabiles ad officiū suum: ergo non licet eis bellare/ nec mutilare. nam quedā negotia sunt adeo sibi repugnātia/ vt cōueniēter simul exerceri non possunt: ⁊ ideo illis qui maioribus deputantur/ prohibentur minora. sicut fm̄ leges humanas militibus qui deputantur ad exercitia bellica/ negotiationes interdiciuntur. Bellica autē exercitia maxime repugnant illis officiis/ quibus ep̄i et clerici deputantur ppter duo. primo quidem generali ratione. quia bellica exercitia maximas inquietudines habent: unde multū impediunt animum a cōtemplatione diuinorū ⁊ laude dei ⁊ oratione pro populo: que ad officiū pertinet clericorū. ⁊ ideo sicut negotiationes propter hoc q̄ minus implicent animum/ interdiciuntur clericis: ita ⁊ bellica exercitia. fm̄ illud secunda ad Timotheū. ij. Nemo militans deo implicet se negotiis secularibus. Secūdo propter speciale rationem. nāz ōnes clericorū ordines ordinantur ad altaris ministeriū: in quo sub sacramento representat passio christi fm̄ illud 1. ad Corinthios. xij. Quotiescūq̄ enī manducabitis panē hūc ⁊ calicem bibetis: mortem domini annūciabitis donec veniat.

De confederatione principum

7 ideo nō cōpetit eis occidere/vel effundere sanguinē: sed magis esse paratos ad p̄pria sanguinis effusione p̄ christo: vt imitētur opere qđ gerūt ministerio. 7 ppter hoc est institutū: vt effundentes sanguinē etiam sine peccato/sunt irregulares. Nam certe videtur graue dicas: q̄ licet clericis bellare pro defensione rerum ecclesie: sed non interficere/nec mutilare. nam hoc non est satis. nam iam cōstat iuriscōditori: q̄ in bello non possunt arma ita moderari/q̄ debeat vnus armis vri/7 non mutilare aut interficere. quia vt tex. in. c. finali de iniurijs ait. si ex adiutorio alicuius illata est alicui iniuria: talis de iniuria tenet. quia verisimiliter potuit cogitare/ex tali adiutorio 7 facto ipsius iacturā posse contigere. nā vt ait tex. in. c. finali. de homi. in. vj. q̄ si aliquis mandauit aliquē fustibus verberari sine mutilatione 7 homicidio: si tali quibus hoc fuit cōmissum seu mandatū/ex verberibus interficiunt hominē: mandans efficitur irregularis. qz debuisset cogitare: q̄ ex verberibus potuisset hoc euenire. cū vt dixi/nō possunt in cōflictu 7 rancore mensurari ac moderari arma. Ex quib⁹ videtur: certe possit alia opinio sustentari quā in isto articulo ais. s. q̄ nullo pacto/nec in aliquo casu liceat sacerdotibus arma assumere: nec interficere/nec mutilare. quod videtur expresse satis probet dictus. Nicolaus papa in. c. qui paganū. l. di. vbi ipse ait. Clericū qui paganum occiderit/non oportet ad maiore gradū prouēbi. qui carere etia3 debet acquisito. homicida enī est. nam cū discreti sint milites seculi a militibus ecclesie: non cōuenit militibus ecclesie militare seculo/per quod ad effusione sanguinis necesse sit puenire. Ex quibus verbis Nicolai satis videtur constare: in nullo casu liceat clericis bellare. quia cum loquitur simpliciter 7 indistincte/indistincte 7 simpliciter est intelligendū. vt in. c. solite. de maio. 7 obe. 7 in. c. ij. de coniugio seruorū. 7 in. c. da. circa. de priuile. 7. xxxj. q. si dormieris. 7. i. q. i. sunt nōnulli. 7 in. c. si romanozū. xxxix. di. in. §. i. in fine. immo magis ex decreto ipsius Nicolai potest dici. vt in. c. se. ea. l. di. q̄ etiam non liceat clerico ad euitandā irregularitatem/pro sua defensione p̄sonali aliu3 interficere/aut mutilare. cum ipse papa Nicolaus ibi dicit. De his clericis pro quibus cōsuluistis: sc3 qui se defendendo paganum occiderunt: an postea per penitentia3 emendati possint ad gradū presbyteri redire/aut ad altiore p̄scendere. scito nos nullā occasione dare: nec vllā tribuere eis licentiam/quēlibet hominū quā

libet modo occidēdi. verūtamē si p̄tigerit. vt clericus sacerdos a-
lis ordinis saltē paganū occiderit: multū sibi p̄sultit/ si ab officio
sacerdotali recesserit: sancus q̄ est illi in hac vita dñō sub inferio-
ri habitu irreprehēbibiliter famulari/ q̄ alta indebite appetēdo
damnabiliter in profundū inferni demergi. Istā opinionē exp̄sse
sequitur beatus Thomas secunda secunde. q. xliiij. ar. v. ij. vbi re-
citāt predica de decreta Nicolai. et in tertia respōsiōe asserit: q̄ cle-
ricus qui se defendendo hominē occiderit/ non excusatur a pe-
na irregularitatis. quod videtur cōfusio magna. questio ita quo-
tidiana sit inter doctores varia.

¶ Ma. De hoc nō debes mirari: q̄ p̄mittatur clericis bellare:
et ex illo bello iusto/ aut permissio clericus interficiēdo/ aut muti-
lando incurrat irregularitatē. nā cui dubiū: concedat Titio/ aut
Joanni laico seu seculari iudicaturā ciuilem assumere et crimina-
lem: et nihilominus si iuste hominē interficiat incurrat cū merito
irregularitatē. vt in. c. l. di. et glo. in cle. si furiosus. de homi. in fi-
ne. nam licet sit verum simpliciter: q̄ prohibeatur clericis arma
assumere et bellare. et a fortiori interficere et mutilare. sed nihil o-
minus in istis vt in alijs p̄ceptis vt iā tibi dixi/ aliqua sunt ex cō-
silio perfectionis ad que homo non tenetur ex necessitate. nā li-
cet homo pro sui defensione hominem interfecerit/ et veram irre-
gularitatem non incurrat. quia bonarum mentium est ibi timere
culpam vbi culpa minime reperitur. vt ip̄. c. consilium. de obser-
uatione ieiunij. et in. c. ad eius. in fine. v. di. ip̄e Nicolaus consu-
luit sacerdotibus/ etiam si pro defensione sua hominem interfe-
cissent/ abstineant ab exercitio ordinis/ et ad maiores non promo-
ueantur. vt ait textus in. c. interfecisti. de homicidio. quia homo
ad imaginem dei factus est. Si presbyter se suaq̄ liberando ho-
minem interfecerit/ q̄diu viuat penitentiā agat. Aut potest ali-
ter dici pro saluatione conclusionis beati Thome. q̄ est defen-
sio seu necessitas inuitabilis. et est defensio seu necessitas euita-
bilis. St est defensio seu necessitas inuitabilis: prout in cle. si fu-
riosus. quia aliter sacerdos mortem euadere non posset/ in tali
non cōtrahitur irregularitas. Aut est necessitas euitabilis. q̄ ali-
quantulum si sacerdos fecisset diligentiam posset fugere/ et mor-
tem euadere/ aut parentibus seu amicis non succurrere. et in ista
necessitate et adiutorio sacerdos incurrat irregularitatem. vt in
dicta cle. si furiosus. et in penultima glosa. et in locis p̄allegatis.

De confederatione principum

Immo archidiaconus facit distinctionē de homicidio occulto aut manifesto. de qua distinctione pro nunc non est curandum.

¶Di. Nec videtur mihi in hoc quod ais bene satisfacias: quia irregularitas contrahitur nonnūq̃ meritorie ⁊ sine peccato. vt in iudice/qui zelo dei propter ministrandā iusticiam malefactorē interficit. nam de hoc nullus miratur: cum nullus excludit ante sacerdotiū a iudicatura et iusto bello: in quibus vt supra/ potest sine pena bellare/ mutilare aut interficere cum irregularitate: que irregularitas nullum impedimentū sibi dat ad officium ⁊ exercitiū quod sibi eligit. s. iusticiā ministrare/ seu iuste homicidium aut mutilationē facere. Sicut etiā possumus dicere muli seculari videtur prohibitū/ ne cum vidua matrimoniū contrahat: aut successiue cum duab⁹ etiā: si incurrat bigamiā ⁊ irregularitatem/ ac impedimentū perpetuū ad sacerdotiū: postq̃ in electione vite sue decreuit non clericari. sed prohibetur hoc volentibus sacerdotari. cum per militiā ⁊ homicidiū/ aut mutilationē seu bigamiā ad sacerdotiū efficiuntur inhabiles. vt in dicto. ca. de his clericis. ⁊ in. c. si quis viduam. ⁊ in. c. placuit. ⁊ in. c. non cōfiscat. l. di. ⁊ in preallegatis locis. Nam vt ait textus in. c. euz ex inuncto. de hereti. sicut enī multa sunt membra corporis: omnia veronon eundem actum habent. nec omnes catholici eandem vitā sibi eligunt. nā nōnulli vt dixi/ decreuerūt sacerdotari: nonnulli militare: nonnulli iusticiā ministrare: nonnulli in aliqua arte seruire rei publice/ ⁊ familiam suam sustentare. nam vt redemptor ait. In domo patris mei mansiones multe sunt. ⁊ ita vt dico: diuersa exercitia in ecclesia militante/ in qua vnusquisq̃ sorte aut arte sua contentatur: ⁊ potest manere iuste in eadem vocatōne in qua fuit vocatus. quod satis repugnat supradicte opinio ni: q̃ postq̃ Joannes ⁊ Petrus sunt ad sacerdotiū vocati/ p̃mittatur eis id per quod ad sacerdotiū reddantur inhabiles in p̃iudiciū ipsius sacerdotis ⁊ animarū quas habet curādas. Sed his omīssis/ postq̃ in isto articulo dixisti quid de iure reperiat scriptum: rogo dicas de bello laicorū ⁊ secularium.

¶Da. Si sumus in casu seculariū personarū/ debes tenere: q̃ liceat eis vt supra contra priuatas personas se suaq̃ defendere cum bello ⁊ armis: ⁊ hoc idezincontinenti anteq̃ diuertāt ad alia bona sua recuperare. cū tunc potius dicitur defensio q̃ bellū intrare. vt in dicto. c. olim. in prin. de restitu. spo. ⁊. ff. de ver.

obli.l.continuuus.respōso primo. ff. de duob⁹ reis. §. vlti. C. vnde
vi. l. i. ff. de vi z vi. ar. l. ij. §. cū igitur. nec in his est auctoritas prin-
cipis necessaria. cuz isti tales hñt iuris auctoritatē. ar. xxv iij. dis.
de his. ad sinez. ff. de condict. insti. l. que sub cōdictione. §. vlti.
nec tūc si tales per violentiam excluderēt clericos de rebus sic
occupatis inciderēt in excomūicationē. vt Inno^c. facit de hoc
casum in dicto. c. olim. immo dicit ibi Innocen. q^d vbi quis ali-
ter rem suam habere non potest/licitum est furtiue accipere. xxiij.
q. ij. c. ij. C. de iudicijs nullius. tamen si principē super se habet/
eius auctoritate hoc faciat. xxiij. q. ij. c. i. hoc tenet glosa in. c. ius
gentiuz. l. dis. pro cuius fundamēto allegat. xxiij. q. i. c. i. z. ij. z. ff.
que in frau. credi. ait p^retoz. §. si debitorē. istam opinionē sequit^r
Hostien^s. z Joan an. in. c. i. de treuga z pace. z archidia. in. c. do-
minus. xxiij. q. ij. z Ab. in. d. c. sicut. de iurciuran. z alij docto. q^d
quando quis non potest rem per superiorem/seu iudicē habere:
possit furtiue capere: tamen sine scandalo familie a qua subtrahi-
tur. ne imponatur vxori/aut alicui de familia: q^d ipse furatus sit.
Immo si quis rem suam non potest habere: potest capere aliam
loco illius eiusdem valoris. z fm aliquos visa negligentia supe-
rioris et ciuitatis: potest talis cui res est de facto ablata/ capere
tantū ab alio de illa ciuitate. vt in. c. dominus. xxiij. q. ij. de quo
satis per doctores in. c. vnico. de iniurijs. li. vi. z in regula nō de-
bet aliquis. de regu. iur. co. lib. z in locis p^reallegatis. Nā vt ar-
chidia. in dicto. c. in. xxiij. q. ij. dicit. tunc enī demū iuste bellat^r:
cum aliter ab eo qui obnoxius est iusticia haberi non potest. vt
xxij. q. i. noli. z in. c. qui culpatur. z. q. viij. si nulla. vbi conceditur
vt supra. q^d licitū sit bellare pro defensione persone z patrie z les-
gum paternarū. Abbas siculus post Inno. z Hostien^s. ac Joan.
an. z alios recepit satis bene resolutionē belli. in. ca. sicut. in ter-
tio. de iurciura. Et dicit q^d duplex est bellum. quoddā propriū.
quoddā impropriū. Bellum propriū est/ quod auctoritate iuris
seu principis superiores non recognoscentis indicitur. vt est im-
perator: z maxime papa fm Hostiensē. xxiij. q. ij. c. i. ff. de capti.
z postli. fuer. in. l. hostes. z. ff. de ver. sig. l. hostes. papa aut nulli
subest. de indi. nouit. z de elec. licet. in fine. z. ix. q. iij. cuncta per
mundum. Et pro hoc q^d papa ex causa possit indicare bellū con-
trā laicos christianos/ vide in. ca. pro humani. de homici. lib. v. z
vbi ratione delicti exponit bona laicoz quibuscunq³. Item indu-

De confederatione principum

ci seruitutem. vt in. capi. ita quorundam. de iudeis. 7. xv. q. v. l. i.
 ma. cum multe. cum simili. 7. in istis presertim duobus consistit p
 prium bellum. vt scilicet capti efficiantur serui: et bona efficiantur
 tur capientium. Et ex his sequitur tertium: scilicet ius postlimi
 ni. de quo in. l. postliminium. et. l. si quid bello. et. l. hostes. ff. de
 capti. Et est intelligendum: q bona efficiantur capientium a pnc
 cipio: tamen debent postea assignari duci belli/ vt ea distribuat
 inter pugnatores fm eorum merita. 7. ita seruat de facto. Sic
 intellige quod legitur 7. notatur in. dicto capitu. dicat. xxiij. q. v.
 in. l. si quid bello preallegato. 7. per. Bartolum ibi. qui hoc tenet
 7. ad idem glosa. in dicto. cap. dicat. 7. quid sit postliminiū vide tu
 canonista glo. j. di. ius gentili. Et intellige predicta d bonis mo
 bilibus. nam immobilia non efficiuntur capientiu/ sed publican
 tur. vt legitur 7. notatur in. l. si captiuus. §. j. ff. de capti. 7. p. Bar.
 in dicta. l. si quid bello. An aut is qui non recognoscit superiorem de
 facto/ vt rex Francie/ vel reges Hispanie possint indicare bellu
 pncipis. Dic q sic. quia habet iura pncipis. non aut possunt habere
 re recursu ad superiorem: cu illu non habeat in temporalibus. hoc vi
 detur de mente Innoc. in. d. c. olim. Sed clarius tenet Bart. in
 dicta. l. hostes. vbi dicit vnu dictum menti tenendu: q hodie ex
 consuetudine inter christianos non seruamus iura captiuitatis
 7. postlimini. vnde capti non efficiuntur serui. sed qtum ad bona
 obseruamus. cui consuetudini standu est secundu eum. vt. l. post
 liminium. de captiuis. 7. hoc de bello proprie sumpto. Quoddā
 est bellum improprie sumptu vt illud quod non est indictu per
 principem modo predicto: sed per inferiores recognoscentes su
 periores. 7. si isti non habeant iustā causam pugnadi/ vt quia non pu
 gnant ad eorum seu reru suaru defensionē: hoc est iniustus bellu.
 7. dicuntur isti potius latrunculi. dicta. l. hostes. nec bona/ nec p
 sone efficiuntur capientiu: sed tenent ad restitutionē. vt hic. Si
 vero habent iustam causam pugnandi: vt quia non pugnat nisi
 ad defensionem 7. prosecutionē iuris eorum. 7. tunc refert fm In
 nocentiū vtrum is qui bellum agit/ habeat iurisdictionē super il
 lis quibus guerra facit/ 7. cōtumaces ei sunt 7. rebelles: potest
 statuere 7. condere/ q liceat vnicuique res eorum inuadere et cap
 pere 7. suas facere: 7. liberos etiā boies rebelles cape 7. dñare/
 quousq; domino fuerint assignati. vt notatur. j. de sen. excom. a
 nobis. 7. fm Innocentium hic. 7. tales potius possunt dici obsi

des q̄ captiuul. z fin hoc etiam. potest intelligi. ff. de le. iij. l. i. p̄lo
mo responso. §. i. Sed etiam sine aliqua constitutione potest ta
les rebelles si terram suam inuaserunt / z in ea damnum dederūt
punire z damnare. C. vbi de crimi. agi oportet. auten. qua in pro
nuncia. z patet ex eo quod legitur z notatur in. ca. i. de raptō. fin.
Hostiensem. Si autem is qui tale bellum gerit / nullā iurisdic
tionem habet super eo super quo bellū geritur / tamen pugnāt ius
ste. puta quia alius inuadit ipsum / z ipse se vlt̄ res suas defendit.
tunc licet ei vim vi repellere / z in defendendo z in repellendo ho
minem percutere / etiam occidere / sed cum moderamine inculpa
te tutelae. de quo nota in dicto. c. olim. tunc tñ nec bona aduer
sarij / nec ipsum aduersariū licet capere : nec capiēdo sua facere
nec etiam inuasorem detinere. cui tamen inuasori si in ipsa inua
sione espolietur / vel verberetur : actio vi bonorum raptorū z etiā
iniuriarū denegetur. quia exceptio parisi criminis obstat ei. §. de
adulterijs. inter alios. Sed bene potest res quibus spoliatus
est vindicare : quarum remanet dominus sicut prius. ff. de rei v
di. l. in rem actionē. Itēz dico : q̄ non eo ipso q̄ imperator vel pa
pa indicit bellū contra aliquem etiam inferiorem dicitur iustus
nam z ipsi peccare possunt. xl. di. si papa. z. ix. q. iij. aliorum. et in
dicto. c. ad apostolice. z cle. pastoralis. de re iudicata. habent enī
summi principes a deo potestatem pascendi z recte iudicandi sub
ditos : non autem delinquendi seu opprimendi. xl. distinctio. ca.
primo. z in dicto. ca. alius. oportet q̄ sublit legitima et naturalis
causa. vt puta quia sunt contumaces z rebelles ecclesie / seu im
perio. Et his infero ad aliam questionem : an in dubio bellū p̄e
sumatur iniustum / vel iustum. facit iste textus q̄ iustum. quia di
cit : si constiterit q̄ iniuste mouerit rē. et sic onus probandi incū
bit asserenti illud iniustum. Hostiensis hic tenet contrarium. di
cens q̄ regulariter omne bellum presumitur iniustum z damna
tum. C. de gladiato. l. i. libro vndecimo. z de purgatione canonis
ca. capitu. primo z secundo. cum suis concordantijs. Ad istū tex
tum respondet dupliciter. Primo q̄ hoc verbum. constiterit. po
terit referri ad verbum. iniuste. et tunc dicit constare de iniustis
cia / eo ipso q̄ non constat contrarium allegat in fine. C. qui mili
tare non pos. l. super seruis. lib. x. z hec Abbas. Et possumus ha
bere aliā vniuersalē conclusionem / q̄ etiā ex voluntate principis
seu intrantis bellū dicitur bellū iustum / aut iniustum in foro poli.

In primo. de resti. spo. z in preall. locis. dicatur iustum/videtur vt
 dixi graue. Enius causa crederem veriorē opinionē Hostien. et
 aliorum: qui tenent semper bellum extra defensionē necessariā
 vt. s. presumitur iniustum/ q̄ opinionē Abbatis z aliorū qui in di-
 cto. c. sicut in tertio. de iureiuran. tenent contrariū: q̄ omne bel-
 lum presumitur iustum ex illa decretali. q̄ non valet. vt probatur
 in dicta cle. pastoralis. in. s. deniq. de re iudi. hoc probat beatus
 Augustinus ad Bonificiū. prout habet in. d. ca. noli. in. s. itaq.
 xxij. q. i. vbi presupponit: omne bellum iniustum quod non indu-
 citur ex necessitate/ vt in predictis casibus de defensione z recu-
 peratione bonorū. vt in. d. c. si nulla. xxij. q. viij. hoc idem beatus
 Isidorus in. d. c. iustum est bellum. xxij. q. ij. z in locis prealleg.
 hoc idē propheta in psal. lvij. testatur ibi. Dissipa gentes que bel-
 la volunt. Bene credo/ si bellū est contra subditos possit stare vt
 supra opinio Abbatis: q̄ presumatur bellum iustum. z fateor q̄
 subditi istorū principum possint credere bellū iustum ex edicto su-
 periorum suorū. nisi manifeste cōstaret eis de iniusticia/ aut vio-
 lentia seu oppressione/ quam vellet inferre dominus suis alijs.
 cui non esset obtemperandū. vt in. d. c. iulianus. z si dñs cū alijs
 p. q. s. ij. z etiam videtur extraneū ac alienum ab omni iure/ ratio.
 ne z equitate: q̄ vnus pignoretur pro alio/ aut depredetur pro in-
 iusticia/ aut violētia alterius. vt in. c. vnico. de iniurijs. li. vj. z. C.
 ne vxor pro marito. per totū. z ne filius pro patre. per totum. sed
 vnusquisq̄ aut in iudicio/ aut extra rem suā ab iniusto detentore
 debeat recuperare: z hoc iuris aut iudicis auctoritate. nam nul-
 la consuetudo posset dare priuato/ vt ius sibi dicat. vt in dicto. c.
 forus. de ver. sig. z bene per Hostien. z Joan. an. et alios i. d. c. j.
 de penis. li. vj. z in dicto. c. postulasti. de foro cōpe. z in. c. dilecti.
 z dilectis. de appella. z in locis preallegatis.

¶ Quid. Si bene adueristi/ omnia ista sunt satis precise p san-
 ctiones seu decreta ac sententiā sanctorū patrum z doctorū de-
 cisa z determinata. nihilominus pro tua satisfatione aliquid ad-
 dam quod non videatur tibi graue postq̄ imperator/ aut isti re-
 ges qui in temporalibus non cognoscunt aliquē in superiorem/
 ad quem pro edicto de bello possint recurrere: q̄ ipsi auctoritate
 sua possint bellum indicere sen edictum de bello facere indistin-
 cte contra subditos z non subditos in supradictis casibus a iur-
 permis. s. de rebus repetendis/ aut ppulsandorū hominū cau-

De confederatione principum

sa. s. pro sua et suorum defensione/aut recuperatione bonorū. qđ bellū reputabit iustum. vt. s. in. c. i. xxiij. q. ij. et in locis preall. nam vt dicit ipse Hostien. in dicta sumā. in. d. ti. s. treuga et pace. in. d. a. s. quid sit iustum bellū. Sed vt aliquā doctrinā habeas de hac materia. pot. retulit Archi. et Abb. ait. Notabis/ qđ multiplex est bellū. Vnū qđ est inter fideles et infideles. et hoc iustū ē respectu fidelū. i. de here. excoīcamus. Aliud qđ est inter fideles bincin. de. et hoc multiplex est. qz aut sit auctoritate iudicis: aut auctoritate iuris: aut ppria volūrate. Si fiat auctoritate iudicis legitimi: puta qđ hi ptra quos auctoritatē dat/ immediate subsunt ei: et. habet ius exercēdi merū impīū. nec est auctor in cā ppria: iustū pōt dici. ad hoc. ff. qđ me. cau. s. tnet. igit cōtra nō subditos nō dabit actionē. nā actor sequit forū rei. vt no. j. d. fo. cōpe. s. quibz ex causis. circa pñ. vñ nec est vn⁹ palio pignoratū vel impetendū. vt. C. ne vfor. p marito/ et ne filius p patre. p totū. et in aut. vt nō fiat pignoratio. col. v. nisi forte in defectū iudicis iniuriantis/ nolētis ius reddere. vt. xxiij. q. ij. c. ij. qz vn⁹ iudex supplet defectū alterius. Is etiā qui nō habet merū imperiū hāc auctoritatē dare nō pōt. ff. de iurisd. om. iu. l. iij. et. iij. Itē null⁹ in cā propria actor erit. Itē error iudicis nō excusabit/ saltē a toto. s. de tempo. ordi. dilectus. s. cū igit. et de transla. epi. inter corporalia. s. vlt. Plā et si pbabilis esset: tñ cōperto errore esset satisfaciendū. i. de frigidis. fraternitatis. s. q̄uis. et. j. de purga. vul. significātibz. est tñ pūma facie p auctoritate iudiciaria/ nisi apte appareat cōtrariū psumendū. ar. ff. de acqui. pos. iuste possidet. et ne vis fiat ei qui in pos. missus est. l. j. s. de renun. in presentia. ergo qđ auctoritatē iudicis legitimi non errātis impugnat/ aliū iuste impugnat. impugnatus autē se iniuste defendit. qz tāta magis apparet de cōtumacia et presumptuosa rebellionē. ar. de pen. di. vi. s. j. ad fl. s. de maio. et obe. si quis. ff. de rei ven. qui restituere. Idem est si fiat auctoritate iuris vbicunqz. s. a iure cōceditur/ quo ad illū cui ius cōcedit. Sed si non interueniat auctoritas iudicis vel iuris bincinde. iniustū est quo ad impugnantes: sed quo ad defendentes iustū. Tertiū quod faciūt fideles iudici cōtumaces. et potest vocari presumptuosus. et ē iniustū. Quartū quod faciūt fideles auctoritate iuris. et hoc potest dici licitū: et est iustū. Quintus: quod faciūt fideles ptra auctoritatē iuris. et hoc pōt dici temerariū. et est iniustū. Sextū qđ faciūt fideles ppria auctoritate alios

impugnātes. et hoc potest dici volūtariū: et est iniustū. Septimū
quod fideles faciunt defendendo se auctoritate iuris contra vō
luntatem impugnantis. et hoc potest dici necessariū: et est iustū.
hec Hostiensis. Et cuius doctrina et auctoritatibus et allegatio
nibus doctorum si placet/videtur satisfactum ad interrogata: q̄
intelligantur omnia iura/ et omnes auctoritates iudicantes ius
sum bellum/quod ex edicto principis non recognoscentis supe
riorem procedit. scz. si/ et quando sit contra subditos. Scis si
imperator/aut quicūq; princeps facit edictum de bello contra
non subditos extra defensionē personarū/aut rerum: aut pro re
cuperatione anteq̄ diuertat ad alia. vt. s. nam tunc tale edictū
et bellū d̄ iure iudicatur ac tenet vt iniustū. vt in. di. cle. pastoral.
in. s. deniq; de re iudi. et in preall. locis. Nam vt Calde. in consi
lio. xcv. et titu. de trenga et pace. in. s. item est iustū. hoc idē quod
Hostiensis. videt sentire vbi ait. Interdū vn⁹ dñs vel puatus mo
uet bellū cōtra dñm vel priuatū: non tñ sibi subditū/nec mutuo
sunt subditi. et tunc aut vult mouere p̄tra habentē vel recognos
centē superiorē: aut cōtra nō habentē vel recognoscentē. primo
casu non pōt. nisi p̄mo requisito supiorē: vt de tali subdito sibi mi
nistret iusticiā: qua denegata sibi licite pōt mouere bellū. vt dī
cit Innoc. in. c. dilectus. de ap. imo si mouet p̄pria auctoritate:
in iustam partē mouet: etiā si talē prius diffidauerit. et ille p̄tra
quē iuste se defendit. vt hoc p̄batur aperte. C. vt armō. vsus ius
sti prin. in rubro et nigro. li. ij. in aut. d̄ uan. prin. colla. iij. xlvj. di.
sedicionarios. xxij. q. ij. ca. ij. et ibi est casus de homicidio. susce
pimus. cum simi. immo tales inferiores forte incidūt in penam.
l. iulie maiesta. ff. ad. l. iul. maiest. l. ij. et per consequens talis infe
rens tenetur ad damna et expensas passo bellū. p̄batur bec. q̄a
agere volens sibi ipsi non potest ius dicere: nec etiā iudex in cau
sa propria esse potest. immo actor debet sequi fortū rei. de fo. cōp.
cū sit. cū si. Nec est conclusio eōis doc. in. d. c. oliz. de resti. spoli. Et
p̄cedūt p̄dicta: etiā si inferēs/vel volēs inferre haberet iusticiā
p̄ parte sua. vt. s. est p̄batū. mltro fortius si fouet iniusticiā/si ille
cōtra quē vult mouere bellū nō recognoscit supiorē. adhuc pu
to: q̄ si est parat⁹ stare iuri/vl iudicio arbitroz/vl bonoz viroz
hñs etiā iusticiā p̄ se nō debz mouere bellū. q̄ bellū d̄z eē necessari
tat. xxij. q. i. militare. iō. n. bellam⁹ vt sine iniuria i pace viam⁹.
vt ibi. ad p̄dictā et fac. ij. q. i. si q̄s cū clo. de. re iu. ad aplice. li. vj.

De confederatione principum

ubi bñ hoc pbatnr. facit. C. de pigno. debitorum. licz illa lex loq̃t
 de honestate. vt in ea nota. ⁊ in dicto. c. ad apostolice. sed vbi nō
 vult stare inri. nec recognoscit superiorem. licet de honestate an
 teq̃ fiat bellum deberet requiri ipse iniuriarum. vt in. d. l. debito
 res. ⁊ nota. de symo. licet beli in glo. ex hoc tamē si inferre volēs
 habet iustā cām/iuste iefert: ⁊ is cui infertur iuste patitur: ⁊ p cō
 sequens si contra inferentem fertur/ab ipso passo iniuste infert.
 Nam ⁊ hoc casu/qđ quis licite sibi ius dicit res proprias ppria
 auctoritate capit: ⁊ si illas non poterit recuperare/alias poterit
 loco illarū nō. in. l. i. C. quando liceat se sine iu. ven. per docto. in
 dicto. c. olim. ⁊ per Hostien. in. ca. j. de treuga ⁊ pace. vbi dicitur
 q̃ in isto casu licitum est aduersariū depredari. Et similiter quā
 do dominus/vel ciuitas requisita denegat de suo subdito iusti
 ciam facere. alle. in li. seu. de inuestitura quam Titius recepit a
 Sempronio. §. fin. ad predicta facit: quia lex permittit suum de
 bitorem fugiētem capere: quia iudicis copiā habere non potest.
 ff. de his que in frau. credi. ait pretor. et hec Calderinus. Cuius
 causa non dubitarem: quin papa posset sub cesuris ⁊ penis om̃e
 bellum iniustum/aut dubiū seu non necessariū pro defensiōe vt
 supra impedire: donec coram eo constaret de belli legitimitate.
 vt in. d. c. sicut. de iureiuran. cum ordinarie in spiritualib⁹ a deo
 habeat potestatem: ratione peccati indistincte cōtra omnes pos
 sit pcedere. vt in. d. c. nouit. ⁊ casualiter etiam in temporalibus
 possit se intromittere papa. vt in dicto. c. per venerabilē. ⁊ in dī
 cta cle. pastoralis. de re iudi. ⁊ vnica. de iureiuran. ⁊ in locis pre
 allegatis. Si autē tyrānus/aut manifeste intrusus in aliquo im
 perio seu dignitate/aut priuata persona indiceret bellum: nō est
 sibi ab aliquo obtemperandū. vt in dicto. c. quid culpatur. xxiij.
 q. j. beatus Augustin⁹ ait ibi. sine deo/ sine aliquo legitimo im
 perio inbente. hoc idem in. d. alle gladium. xxiij. q. iij. in princi
 pio ibi. accepta legitima potestate. hoc idem in dicto. c. de occi
 dendis. xxiij. q. v. in in prin. ibi. accepta legitima potestate si eius
 congruit persone. ⁊ in dicto. c. miles. eadē. cau. ⁊. q. ibi. sub quo
 legitime constitutus est. Nam vt beatus Augustinus de ciuita
 te dei/ prout habetur in. c. quicumq̃ percutit. ea. cau. ⁊. q. viij. di
 cit. Qui vero sine aliqua publica administratione maleficuz/ fu
 rem/ sacrilegum/ adulterū/ ⁊ p̃riarum ⁊ quemlibet criminofum
 interfecerit ⁊c. velut homicida iudicabitur ⁊ tanto acrius/ quā

to non sibi a deo concessam potestatem abusuſue vsurpare non timuit. argumentū in. c. hic ergo. de con. di. j. in. pñ. hic ergo in pñſenti vita positos oportet et nos agnoscere. immo magis est si vñ detur subditis: q̄ verus pñceps qui nullū in tēporalibz recognoſcit ſuperiorē/iniuſte mouet bellū: et vocat ſubditos p bello tali: q̄ ſubditi hñtes pſcientiā leſam nō debēt obtēperare. q̄ melius eſt obedire impatori celeſti q̄ terreſtri. vt beat⁹ Auguſti. ſcribit ad donatiſtas. put babeſ in. c. impatores. xj. q. iij. hoc idem ipſe Auguſti. in. c. antecedēti. hoc idem beatus Hierony. in eplā ad ephēſios. put babeſ in. c. ſi dñs. et beat⁹ Ambro. in. c. ſequēti. in lianus. ea. xj. q. iij. de quo. ſ. ſatis. Ad illud de reſpſalijs/aut q̄ vnus pignoret p alio videtur ſatis iuſtū et equū et ordinariē: vt hoc ab aliq̄ iure nō pmittat. vt in. d. c. pignorationes. de iniurijs. et in locis p̄call. Cuius cā in iſto articulo doctores tā in. d. c. poſtulaſti. et dilecti. et dilecti. et in eo. de iniurijs ſunt varij. Nā Guli. et Archid. tenēt in. d. c. pignorationes: q̄ qui recipit cōpenſam rei ſue ab alio q̄ ab illo qui ſibi obligat: q̄ tenetur ad reſtitutionē et p̄maxime in foro poli. et dicūt p̄ſequenter: q̄ licita eſt pignoration q̄ fit auctoritate p̄prij iudicis p̄cedente tñ eius ſnia ſup negli gentia et defectu iuſtie. Alij dicūt: q̄ nō poſſit iudex ſpoliati ſeu grauati iſtā pignorationē p̄cedere/cōtra illos q̄ non ſunt ſue iurisdictionis. ſed hoc debet p̄cedi p iudicē ſpoliatis ſeu grauatis. et ſic intelligat. d. c. dñs. xxiij. q. ij. q̄ ciuitas petēda eſt. ſ. p ſuū iudicē. Q̄ ſi iſto modo intelligeret. d. c. dñs. et opinio Inno. et aliorum de nihilo deſeruiret: aut quaſi. cū ſi talis iudex p̄cederet pignorationē: poti⁹ ipſe faceret executionē ſeu pignorationē: et nō cōmitteret eā faciendā grauato. Alij dicūt: q̄ opinio illa/ q̄ poſſit dari pignoration p iudicē grauati ſeu iniuriati. intelligit qñ nulus inuenit ſupior qui de ciuitate negligētis vel dñō illi⁹ iuſticiā faciat. qđ etiā ſm opinionē aliquoz ſtare nō valet. cū in tali caſu dareſ iudex eccliaſtic⁹ in defectū ſeu carentiā ſecularis. vt in. ca. licet ex ſuſcepto. de foro. de q̄ ſatis p Bart. in tractatu reſpſaliaz. in tertia pñcipali q̄ſtione. et p alios doctores in locis p̄call.

¶ De duobus duellū intransibz pōt dici: q̄ ita vñ: p̄tra vnūz aggreſſorē cōpetit deſenſio et cū eo in duello bellare ſicut pluribus. ſed excepta cauſa deſenſiōis: tā clericis q̄ laicis ex omī iure videtur p̄hibiti ac valde damnatū duellū intrare. vt in. l. vna. li. f. c. de gladiatoribz. et in. c. j. et ij. de cle. pug. in ducl. nam videtur

De cōsideratione principum

deum tentare et intrare purgationē vulgarē. que tñ a sanctis pa-
trib⁹ reprobatur: vt bñ in hoc casu. Ecclesiū. iij. in. c. j. et optime
Innoc. iij. in. c. iij. de purgatione vulgari pviderūt et determinā-
runt: q̄ attento q̄ nonnūq̄ intrans duellū / et tenēs iusticiā et ve-
ritatē / ex dei puidētia et ppter alia illius peccati talis in duello
posset vinci et supari ab illo qui defendebat mēdaciū et falsitatē.
quare nūq̄ tale duellū aliq̄s sine maximo crimine et graui pecca-
to posset intrare / nisi ex reuelatiōe diuina hoc faciat. vt facit ter.
in. c. monomachia. ij. q. v. vbi lra Nicolai pape ait. monomachi-
am vero in lege nō assumimus: quā precepta fuisse nō repimus.
quā licet quondā in iisse legamus: sicut David sanctū et Soliaz
sacra pdit historia: nusq̄ tñ vt p lege teneat / alicubi diuina sc̄pti-
auctoritas. cū hec et binōi sectātes deū solūmodo tentare videā-
tur. Ex quib⁹ satis videtur q̄ duellū nulla lege pmittat. Immo
pōt aliud de iure sustentari: q̄ pncipes peccāt cū dant licentiā et
facu' tatem duobus tñ duellum intrandi: et possent per episco-
pos sub censuris et penis tales prohiberi duellum intrare / qua-
cūq̄s licentia principis non obstante.

¶ Dis. Rogo bone magi / postq̄s presupponis in iniusto bello
nō efficiūtur bona pncipis / neq̄ capiētū: an si inter pncipes qui
bellum fecerunt cōponatur pax: si poterunt sine consensu sub-
ditorum bona subditis ablata in guerra remittere / vt capientes
non teneantur ad restitutionem.

¶ Ma. Textus in. c. quāto. d. iureiur. presupponit simpliciter:
princeps sine consensu subditorū hoc non possit facere. et hoc sen-
tit Hostien. ibi. et in summa in titu. de peniten. in. §. finali. Sed
pone q̄ guerra fuit inter duos milites vel pncipes / et iniuste mul-
ta etiā damna bincinde data sunt: postea facta est pax inter ispos
et damna bincinde data remissa: nūquid hec remissio extenditur
ad homines et valitorēs vtriusq̄. Non videtur. nisi de consensu
eorundem sit facta ar. c. de transacti. l. j. et l. transactionis placitū
et l. preses. et l. vbi pactum. §. de maio. et obedi. c. fina. ff. de trans-
actio. l. iij. et l. qui cum tutoribus. et l. nulli. ff. de pactis sumus.
et §. pacta. ver. et in summa. et l. si conueneris. vel nisi forsan aliter
non posset haberi pax. vbi quidem vtiliter partis geritur negoci-
um vtriusq̄. et sic potest intelligi. ff. de pactis. conuentionum. ali-
quo modo possum remittere ius hominis mei: cū nec possim ab
eodem tantūdem extorquere sine rapina. vt patet in his queno.

§. eo. sub. §. quid de questis. Istam opinionem sequitur Joannes andree. istam sequitur Abbas in dicto. c. quanto. de iureiuran. allegans pro fundamento. c. ad hoc de officio archidiaconi. in fi. quod omnes tangit ab omnibus debet approbari.

¶ Dis. Placet ex illo capite. quia princeps nō est dominus bonorum subditorum. ut Innoc. et alij doctores dicunt in dicto. c. quanto. et in. c. que in ecclesiis. de constitu. et in. ca. inquisitioni. de senten. exco. et cardinalis in cle. unica. de iureiuran. et Dominicus in. c. ad apostolicam. de re iudi. li. vi. et per legistas in. l. fina. si contra ius vel rei pu. princeps sine eorum consensu de bonis eorum disponere non valeat. Sed videt mihi: postq̃ princeps est dñs bonorum subditorum quo ad eorum cōseruationē. ut in. l. bñ aze none. de quadriē. p̃scriptiōe. q̃ si viderit p̃ cōseruationē subditorum et bonorum eisdē subditis remanentium post guerrā seu bellū / qd̃ interest reipublice: ut fiat pax: et agitur de vtilitate subditorum: ut pax cōponatur p̃ principē. et bona ablata hincinde remittantur: ne bona remanentia apud subditos pereant: q̃ princeps pōt / immo tenetur pacē cōponere et sine cōsensu subditorum si non potest habere: aut si esset periculū in mora in congregatione subditorum bona ablata remittere: postq̃ causa ipsius principis est iusta: et mouetur in cōseruationē et vtilitatē reipublice. sed hoc non obstat re restat si ista remissio principis sufficiat occupatoribus bonorum predictorum in vtroq̃ foro / ut non teneantur ad satisfactionē.

¶ Ma. Si bene aduertas ad verba Hostien. in. dic. §. guerra hoc tenet quod ais. scz q̃ si pax non potest fieri sine remissioe ablatorum: q̃ pro pace cōponenda postq̃ hoc fit in vtilitatē subditorum / sine eorum cōsensu princeps potest remittere ablata. Sed an / et qñ pars que abstulit bona in bello: et detinet ablata sit ex simili remissione vel aliter liber a restitutione in foro fori / et in foro p̃li est aliud. nam Hostien. in summa in. d. ti. de penitētis. in. §. qd̃ de rapina. in versu. hoc tamen teneas ait: q̃ is qui iuste pugnatur. et probatur distincti. i. ius gentium. xxiij. q. vii. si de rebus. et hoc intelligas: siue capiatur de rebus iniuste pugnantis / siue vtilitatum vel hominum suorum: quousq̃ iniuste pugnanti debito suo vel iniuria vel offensione illata / vel damno dato sibi vel suis et interesse suo / sit iuxta p̃p̃riā et sanā cōscientiā plenarie satisfactū: vel donec hostis parat⁹ sit satisfaccere / vel se iuripariturū offerat.

De confederatione principum

Illos aut̃ intelligas suos: qui plus hominē q̃ deū timētes sequi-
tur dñm suū in bello illicito: p̃tra id qđ legiſt. xj. q. iij. iulianus. et.
c. dñs. alſ aut̃ qui ei nō preſtāt p̃ſiliū/auxiliū/vel fauorē nō cre-
dim⁹ puniēdos. q̃a p̃ena ſuos debz tenere auctores zc. s. de his
que fiunt a ma. par. capi. queſiuit. lxxj. di. ſatis puerſum. s. de cō-
ſtitu. cognoscētes. j. q. iij. ci. Quod aut̃ dictū eſt teneri illos qui
dñm in iniuſto bello ſequunt̃ intelligas qñ hi qui ſequunt̃ de ſi-
certi ſunt. vel p̃babiliter credūt iniuſtū bellū eſſe. maxime vbi ec-
cleſia hoc p̃hibebat z tales ex cōmunicabat. Si ſo certi eſſent:
vel p̃babiliter crederēt q̃ iuſtū eſſet/ in nullo tenerent̃. niſi forte
haberēt corruptā cupiditatis inſectiōē: vt non fiat p̃pter odiū
vltiōē/vel p̃pter cupiditatē: ſed ad correctionē: z p̃pter charita-
tem/iuſticiā/z obediētiā. xxiij. q. j. quid culpatur. z. c. militare.
Militare nō eſt delictū: ſed p̃pter predā militare peccatū eſt. ſed
hoc reputo p̃culofum. q̃ ſola p̃ſciētia nō facit iuſtū bellū: immo
auctoritas iuris/vel iudicis eſt cōſtituta ad hoc p̃tinet requirēda.
vt patet in his q̃ notant̃. s. de treu. z pace. §. quid ſit iuſtū belu.
q̃ ſi p̃babiliter dubitāt vel vtrū iuſtū ſit/vel iniuſtū: adhuc pro-
pter bonū obediētie excuſat̃. xxiij. q. j. quid culpaſ. hoc dicas vt
rum/ſi inquiſiuit q̃ntuſ potuit: z peritiores conſuluit: z ſemp̃
hinc remāſit. alioquin affectator ſicut nō expers ſciētie puniret̃.
s. de clameſtina. de ſpon. cū inhibitiō. §. ſi qđ vero. Nec excuſa-
tur p̃pter timorē amittēdi feudū: vel incurrēdi aliud damnū t̃pa-
le. xxiij. q. v. ita ne. licet metus culpā in partē attenuet/qđ ad pe-
nitentiā iniungendā circa ſciunia z orōnes. s. qđ me. cau. ſacris.
ſed z auctoritas iuris/vel iudicis requirit̃. Vbi ergo habet au-
ctoritas iudicis: dici pōt q̃ et ſi iudex errauerit/ ad pugnātis tñ
p̃ſciētiā recurrat. z in hoc caſu pōt habere locū diſtinctio dictā
in foro penitētiāli. ſecus in p̃tentioſo: niſi error apte detegeretur
ſuo tēpore. Sz nunqđ hi qui ſequunt̃ tenent̃ inſolidū. Diſtigue.
vtrum ſciat̃ predā cōmitti debere: vel etiā ignoraret̃: tñ veniens
tes ad predā nō abſtinuerūt: imo alios adiunxerūt. Et tales etiā
hi qui cōſilio/vel auxilio/vel adulatione vel detractiōe/ſeu cau-
ſa p̃ſiliū induxerūt tyrannū ad predā faciendā/vel guerrā mouē
dam iniuſte: tenentur inſolidū. ſi p̃pter hoc faciūt vel credūt: q̃
tyrannus ad hoc ſit inductus: alſ non facturū/vel non tantuſ
facturus quo ad id quod plūs feciſſe creditur ex tali inſtigatio-
ne. ar. s. de homi. ſicut dignū. xxiij. q. iij. o. c. ij. q. j. notū. lxxxiij.

dis. error. Si vero sciūt vel credūt/ q̄ ppter hoc ad hoc non fue-
rit motus: nec ppter talia plus vel minus/ fecit: tūc non tenētur
nisi inquantū ad eos puenit vel de his expenderūt: et inquantū
damnū dederūt p se/ vel familiā suāz directe vel occasionaliter.
ad h. s. de sen. et re iudi. cū. i. et a. s. de eta. et qual. tuā. xj. q. ij. quo-
niam multos. ff. si cer. pe. si et me et ticiū. in fine. et de iniur. c. si si.
Sed quid si vnus satisfecerit in solidū: siue pncipalis/ siue aliis
ceteri omēs liberātur. ar. ff. de reg. iu. bona fides. ff. de eo p quez
factū est. l. j. §. si plures. et hoc intelligas quo ad deū/ et de magna
equitate. nā quo ad penā quadrupli adhuc pōt in solidū quilibet
pueniri. cū si pena. ff. de iur. om. iu. a deo et l. preceden. §. si. ff. ad.
hac qui. itē mela. §. sed si plures. xij. q. ij. cū deuotissimā. et iuxta
verbū Zacchei dicentis. si quē defraudaui/ reddo quadruplum.
de quo tangit. xij. q. v. non sane. in si. vnde fanū est cōsiliū: q̄ de
hac pena quilibz humiliter misericordiā petat. Sed nunquid is
qui suū recuperat/ tenet cedere actiones suas ptra alios qui dā
nū dederūt? Scripsit ray. q̄ sic in iudicio anime. q̄uis in p̄ticio
lo iudicio non teneatur. nisi forte is qui satisfecit in solidū p̄n-
cipalis esset: et sic non ab vno in solidū/ sed a pluribus p partibz
exigatur. In foro autē cōtentioso nō video qua fronte is qui pro-
pter p̄p̄iā punit cōtumaciā/ possit petere cessionē. ff. de admini-
tute. si plures. ij. ff. de tute. et ra. et ca. dis. tua. l. j. §. nūc tractemus
fm raymundū. Et de predā ementibz/ et quidē si quis emat scient
predā/ vel credēs pbabiliter q̄ preda sit/ tenetur indistincte. nec
liberetur vendēdo vel qualitercūqz alienādo/ nec amissione vel
morte rei/ vel aliquo alio casu interueniēte quomin⁹ teneat res
stituiere preciū fm q̄ plus valuit: ex quo emis/ vel plus vendidit
q̄ emerit/ vel tpe cōtractus valeret: et quicquid ex re habuit/ vel
habere potuit nullas expensas deducēdo. q̄a talis cōtractādo rē
alienā furtum cōmittit: et fur semp in mora est. ad hoc. C. de fur.
qui inuēta. ff. de cōdi. furtiua. in re furtiua. ff. cōmodati. si vt cer-
to. §. sed interdū. C. de rei ven. certū. Et qd dictū est de pmo em-
ptore/ et de secūdo/ tertio/ et etiā millesimo. q̄ si per-
ples man⁹ ambulauerit idē iur⁹ erit. ff. d. misso. sed vbi. ff. d. pe-
bere. sed. et si lege. §. siue autē. Si autē scit q̄ de iusto bello est: omīs
no excusatur. cū a vero dño emat. si vero emēs hoc nesciebat: p-
babiliter tamē hoc credebat. puta q̄a omēs vicini sui/ vel maior
pars/ et maxime sapiētes/ et honesti homines ita credebāt. durāte

De confederatione principum

hac bona fide non tenetur: sed tenetur si postea audierit veritatem: et curet alias cautius negociari. C. de furtis. l. ij. et si iudice sentiente restitutionem fecerit: potest agere contra venditorem ut ipsum servet indemnem. xij. q. ij. vulterrane. Sin autem hoc faciat ad preceptum sacerdotis in foro penitentiali: et in eodem foro inducendus est venditor ut ipsum servet indemnem. sed in foro contentioso ipsius non poterit emptor convenire. ff. de euic. si res. s. de emp. et vendi. c. si. Quid si sciebat factum emptor: sed ignorabat ius: vel ignorantia facti ductus crassa et supina/non probabiliter rem raptam emerit. Tenetur in iudicio anime ad restitutionem. ad hoc. s. de cleri. exco. n. mis apostolice. dicit autem crassa et supina ignorantia: quam communiter alij vicini dicebant et credebant/ quod res esset de preda et bello iniurata. ff. de ver. sig. late culpe. vel quando ecclesia hoc prohibebat: et tales publice excommunicabat. unde non excusat emptor tali ignorantia ductus. xij. q. ij. qui et humanis. xv. q. i. si cupis. s. de ord. ab ep. qui resign. ep. c. i. §. si. et c. ij. et si de hoc nihil cogitabat quam emit: nec inquisiuit quantum potuerit/ in culpa est. ¶ Quid si emptor non potest restituere commode/ nisi forte vendat quicquid habet: et postea medietur. Ad hoc tenet de rigore iuris: ut si non possit sufficiens totum restituat. xij. q. vi. si res. s. de usuris. cum tu. ¶ Quid si emptor idem et donator vel venditor satisfecit plenarie de preda data vel vendita. Dicas donatarium vel emptorem liberatum. verum quicquid habet ob lucro et precepit ante restitutionem factam: debet in usus pauperum erogare/ ubi fuit male fidei. ar. xij. q. v. qui habet. et. §. se. fm Ray. hoc intelligi potest de consilio. nam purgatum est vitium. ex quo dicit plenarie satisfactum quo ad restitutionem faciendam. vel si aliquid deest de restitutione/ restituendum est damnum passum. vel dicitur: nisi etiam plenarie satisfactum/ est sibi talis pena iniungenda: ut puniatur in eo in quo deliquit. s. de tem. ordi. l. as. et Caldarius in suo consilio. lxxxv. et ti. de treu. et pace. in hoc articulo: et bona capta in bello sint principis/ aut capientium inter multa alia ait. Puto tamen: quod salva consuetudine que in hoc esset sequenda: quod in hoc casu esset legis interpretis. de consue. cum dilectus. de iure. licet quidam distinguant mobilia ab immobilibus. puto standum ei. quod voluit glossa in predicto. c. dicat. Et Hostiensis in summa. de treu. et pace. in §. quid si iustum. post prin. Aut talis capiens erat stipendiarius papae/ vel principis: vel alio ratione feudi ad tale servitium tenebatur. et tunc principi debent omnia assignari. nedum mobilia/ sed etiam immo-

mobilia. maxime mobilia: vt illa diuidat fm merita psonarū. vt
in. c. ius militare. j. di. vbi dicit glo. sic intelligi debere id quod di
citur: q̄ acquisita in bello mea fiāt. ad idē. xij. q. ij. cōcesso. immo
bilia verosi sunt imperij/ ad imperij remaneant. Si aut nec erat
cōductus/ vel stipēdiarius: sed als liber: q̄ forte libere venit: vt
vt ibi miles efficere t. p salute anie/ vel als qualitercūq̄ aliter q̄
ex debito: tūc que acq̄rit sua sunt. vt in preall. ca. dicat aliq̄s. Et
hec distinctio pcedat in alijs casibz quibz p̄picet bona fieri capiēti
um. ⁊ hec Cāldarinus. ¶ Et quibus omnibus supradictis vidē
tur satis cōstare: an/ ⁊ quādo capta in bello efficiātur capientij.
⁊ responsum ad p̄ncipale ques. tū in hoc vltimo articulo: q̄ non
obstante remissione facta p p̄ncipē/ qui aliqua bona occupant
in iniusto bello in foro cōscientie tenent ad restitutionē. q̄ licet
p̄nceps. vt. s. possit in foro cōtentioso puidere/ ne tales cōpellan
tur ad restitutionē: nec cōdemnētur aut puniātur in foro suo ab
aliquo non potest puidere nec statuere in his que tangunt anis
mam ⁊ conscientia subditoz. Et hec sufficiant: post q̄ in ista mac
teria videtur sit deductū/ quicquid per sanctiones sanetoz patrū
decretū est ac doctrinā sanctorū patrum haberi potest.

¶ *¶* Conclusio.

Habeas reuerendissime dñe libellū cōpositū ac correctū in mo
tu/ cum aduentu seu reuersione christianissimi regis Francorū:
pro quozū locatione fuit necesse libros ⁊ codices/ immo intelle
ctū ⁊ mentē hincinde mouere. ⁊ sic non mirandū/ attenta insuffi
cientia cōdentis/ ⁊ motu predicto/ si deficiat in multis. in quo si
minus perite/ aut parum caute aliquid dictū est: emendari cupi
mus a te vt premisimus: ac ab ipsa ecclesia Romana/ cuius cor
rectioni submittimus omnia. quam deus in pace exaltare digne
tur ⁊ conseruare vt promisit/ sine macula ⁊ sine ruga.

Argentine ex officina Joannis
Schotti. Tertia Februarij
Anno chri. M. D. X.

Annotatio questionum pri

me partis partis tractatus de libertate ecclesiastica.

Questio. i. An breue apostolici pape pñ. 8. fo. 2. sit surrepticius
 ⁊ obrepticius vt de iure nihil deseruiat. ⁊ casu quo de surrepti
 one non pñtaret: an dominiū seu imunitas Seneñ. teneatur
 de iure probare omnia in breui narrata. fo. 2.

Questio. ij. An libertas ecclesiariū ⁊ sacerdotum de non soluen
 do gabellas sit de iure diuino. fo. 3.

Questio. iij. An papa cōtra ius diuinū possit dispensare. Si de
 cime sint de iure naturali/seu diuino: ⁊ quomō cōprehendan
 tur sub preceptis moralibus. Et an ⁊ quomō papa dispensare
 possit in non solutione decimarū. fo. 4.

Qō. iij. In quibus exactionib⁹ clerici teneantur contribuere.
 Et an ⁊ quando excusentur a vigilijs murosū. fo. 6.

Questio. v. An posito q̄ fuisset facta cōcordia cū clero ciuitat⁹
 ⁊ non cum prelatis ⁊ clericis de prouincia ⁊ comitatu: an tes
 neantur isti de comitatu soluere gabellam. Vel sic. An pre
 latus cum suo capitulo possit pro se ⁊ clero contrahere ⁊ cle
 rum obligare. fo. 10.

Questio. vi. An posito casu/q̄ Breue nō teneat: an dominiū seu
 cōmunitas seculariū posset se iuuare seu tueri in pceptiōe ga
 gelle/ex possessione quā asserunt habere cōtra ecclesiasticos
 per decem/viginti/ ⁊ triginta annos. fo. 20.

Qō. vij. Si posito ⁊ non concessio/q̄ pñlegiū teneat: an cōitas
 seu dñiū possit bodie clericis augmētare gabellā. fo. 17.

Qō. viij. An posito q̄ Breue ⁊ pñlegiū teneat: an dñiuz seu cōi
 tas teneat facere recōpensaz integrā solutiōis gabelle. fo. 20.

Annotatio questionū secū

de partis tractatus de libertate ecclesiastica.

Questio. i. An pñces sed'ares/seu dñi t'pales possint clericos
 seu ecclesiasticas psonas in exilium tradere. fo. 14.

Questio. ij. An appellatione clericorū quicūq̄ clerici cōprehen
 dantur quo ad priuilegiū clericale. fo. 15.

Questionum.

- Questio. iij.** Que differentia sit inter clericos constitutos in minoribus /z in sacris quo ad privilegium clericare fol. 16.
Questio. iiii. Que dicantur persone ecclesiastice ad hoc /vt gaudeant privilegio clericali. fol. 20.
Questio. v. In quibus /z qñ clericus de prima corona gaudeat privilegio clericali: an pma corona sit ordo clericalis. fol. 17.
Questio. vi. An /z quando papa dispensat contra apostolum: et cum bigamo: et ex sanguine irregulari. fol. 20.
Questio. vii. An de iure detur certus et determinatus habitus clericalis: et qualis. fol. 21.
Questio. viii. An /z quando constituti in sacris gaudent privilegio clericali: ad hoc /q nō possint puniri p seculares. fol. 20.
Qō. ix. Que dicantur a iure /z quādo datur degradatio realis: et quādo ficta: que habetur loco realis. fol. 22.
Questio. x. De privilegio et libertate ecclesiarū: et in quibus casib⁹ dicat quis venire cōtra libertatē ecclesiasticā. fol. 23.
Questio. xi. A quo emanavit libertas ecclesiastica. et quid sit libertas seu immunitas ecclesiastica. fol. 25.
Questio. xii. Differentia inter sacerdotes veteris testamenti /z novi: et eorū oblationes. fol. 26.
Questio. xiii. Quam potestatem videantur habere domini temporales / seu seculares in provisionibus ecclesiarū cathedralium: et an /z quādo in similibus provisionibus requirat consensus ipsorum dominorum temporalium. fol. 28.
Questio. xiiii. An /z quādo in beneficio eligibili cadit de iure ius patronatus / seu ius presentandi. fol. 29.
Questio. xv. An possit aliquis sepeliri in ecclesia: et si potest: an possit sepeliri prope altare. fol. 32.
Questio. xvi. An iudei teneantur tempore quo celebrantur divina excludi ab ecclesia. fol. 20.
Questio. xvii. Incidentaliter est de monacho si possit trāsire de religione in religionē licet strictiorē et c. fol. 34.

Annotatio questionū tra

ctatus dialogici de confederatione principum.

- An liceat alicui principi cum alio fedus inire sub hac lege et conditione. s. ero tibi et amicis tuis amicus et inimicus tuis inimicus.
- An liceat fideli cum infideli confederationē facere.
- An et quando liceat cum infideli seu heretico participare.
- Qualiter ex utroque testamento est iniuncta pax toto generi humano.
- An et quando de inrerere probetur conspiratio et coniuratio.
- An papa possit facere confederationes cum aliquo in particulari de eius preeminencia ac vigilantia quam debet habere intendo omnes quietas in pace.
- An et quando permittat persecutio inimicorum et iniquorum ad satisfactionem nemini iusticie et non ad rancorem priuatum.
- An machometani iuste possideant terram sanctam et iuste possint debellari.
- An et quare sine mora delinquentes in his que vehementer deus offenditur debent puniri.
- An et qualiter ad officium regum pertineat liberare oppressos et ad instantiam pontificis debeant compelli ut veniant ad liberandam ecclesiam et alios oppressos ab oppressoribus.
- An et quando papa in causa ecclesie aut personali vel patrimoniali possit esse iudex.
- An et quale iuramentum sit obseruandum.
- An si in aliquo contractu contineantur duo licitum et illicitum an ex cluso illicito teneatur quis ad licitum.
- An papa possit componere pacem cum Soldano otinente terram sanctam.
- An et quando liceat alicui ingerere se manifeste periculo mortis seu martyrio.
- An et quomodo intelligantur verba redemptoris. Si quis te percussit in dexteram maxillam tuam prebe illi et alteram.
- An et quando necessitas non habet legem sed imponit sibi legem.
- Qualiter non est recedendum a veritate propter scandalum evitandum.
- An et quando liceat alicui ponere diuisionem inter malivolos et perversos.
- An per prohibitio usurarum habeat locum tam in recipiente quam in dante.
- An et quando dicatur bellum iustum aut iniustum.
- An et quando liceat prelati et ecclesiasticis bellare cum pena?

Questionum

aut sine pena irregularitatis.

An/z quādo liceat secularibus indicere bellum z bellare.

An/z quando liceat alicui rem suā etiam furtive capere.

An/z quando liceat alicui duellum intrare.

An/z quando liceat principi sine licentia subditorum componere de ablatiis in bello z remittere ablata.

An/z quando liceat alicui in foro conscientie retinere ablata si
bi remissa a principe.

An/z quando liceat alicui retinere ablata.

Questiones huius tractatus:

quotate non sunt: quo

niam intricate z

per saltū va

rijs passi

bus in

scrūt.

¶ Pro tempore z loco.

Good